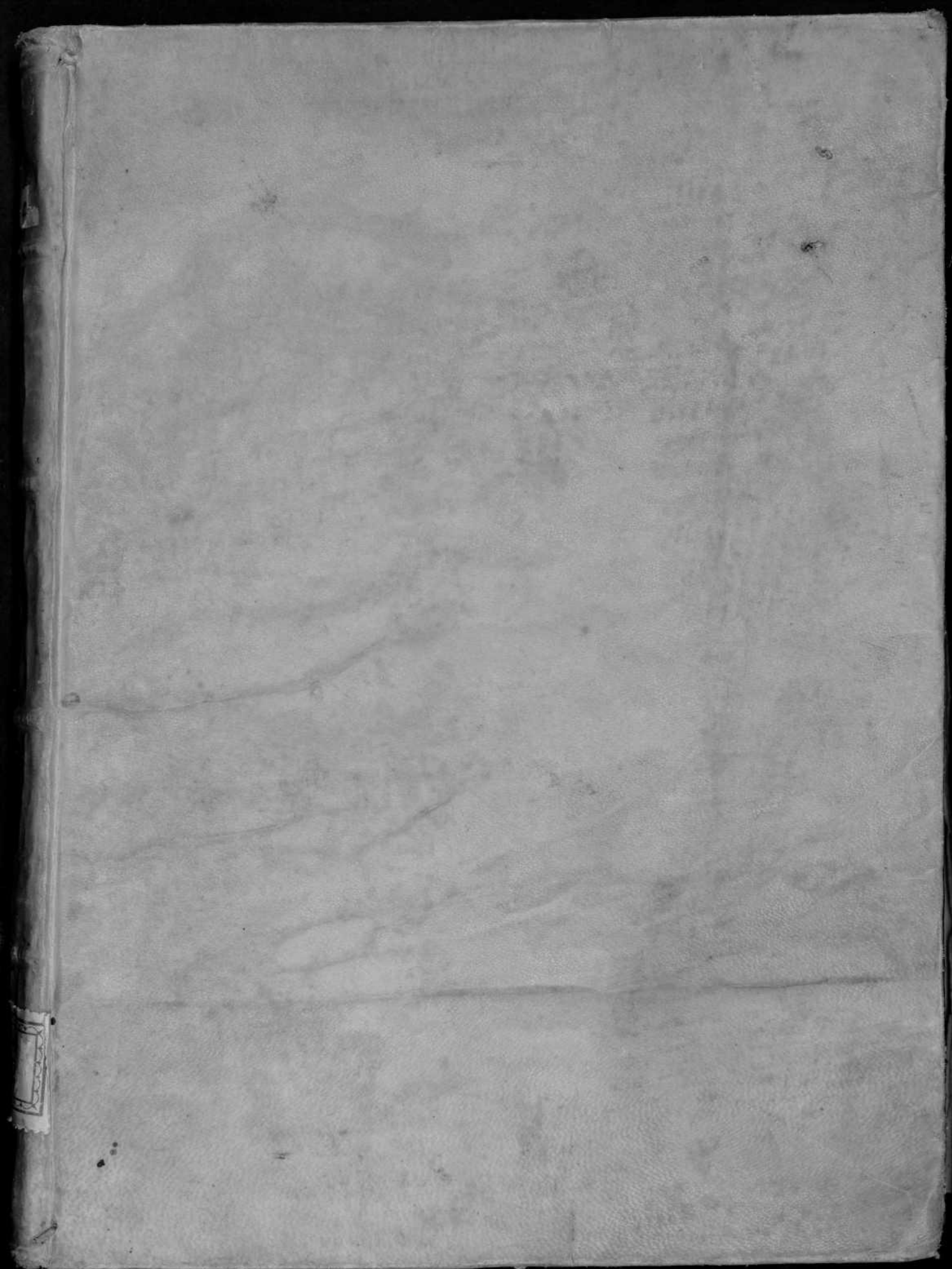
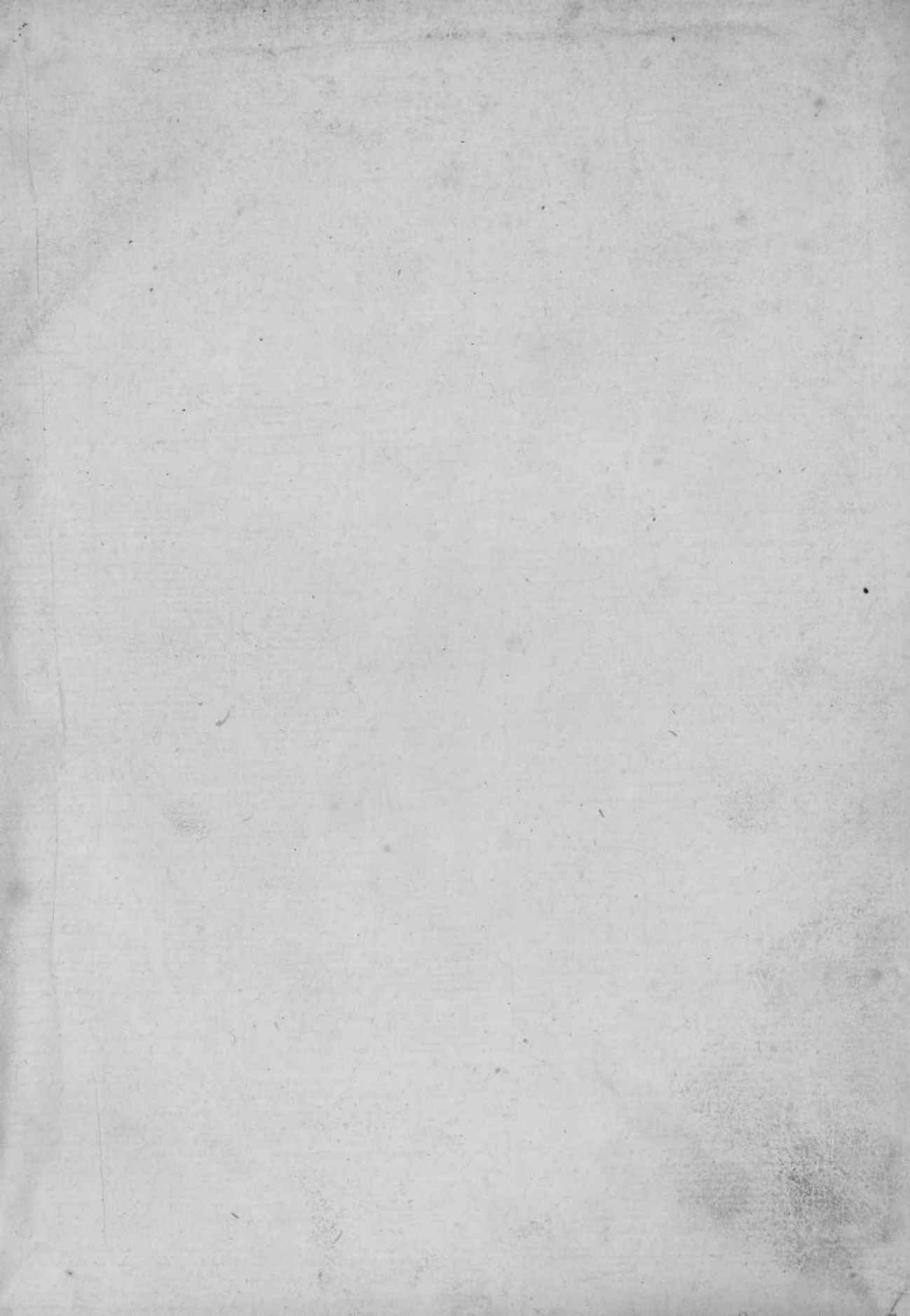
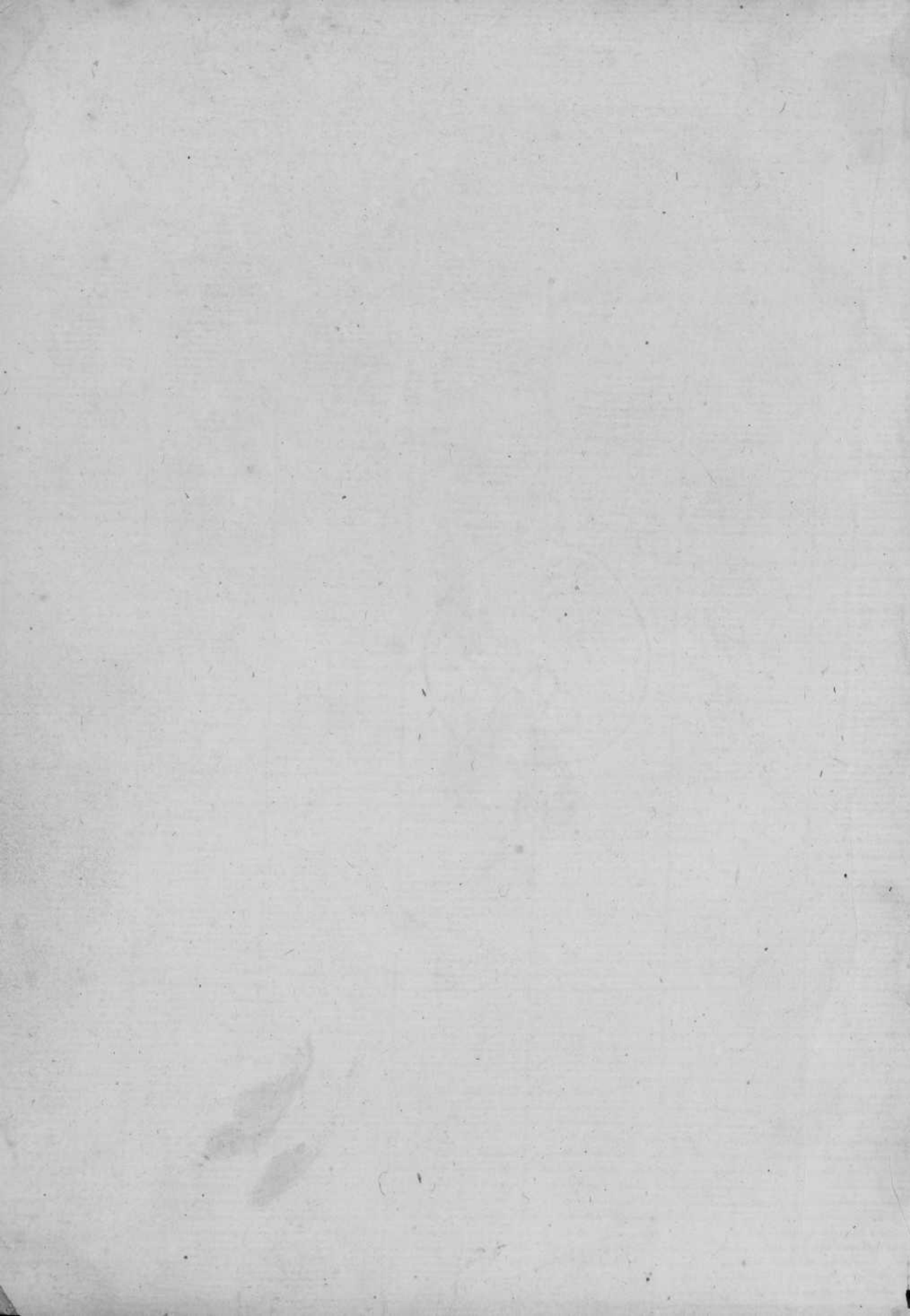

CONGREGATIONE
CONCILII

1600/1601 P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

Locum Reformationis

in integrum.

1600/1601 P. D.
1600/1601 P. D.
1600/1601 P. D.
1600/1601 P. D.

CONTRA

Abbatibus et Monachis

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

1600/1601 P. D.

Sept 24

Aug 2^a

Vol 12

S A C R A
CONGREGATIONE
CONCILII

Reuerendissimo P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

Toletana Restitutionis
in integrum.

P R O

R.P. Petro Serrano Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis .

C O N T R A

Ven. Religionem eiusdem Ordinis .

Restriclus Facti , & Juris .

Typis Leone , & Mainardi 1731.

2 A C R A
CONGREGATIONE
CONCILLII
DE ABBATIBVS
SECRETARIO
Toletanae Reformationis
in integrum.

P. R. O.
R. P. Petrus Serrano Ordinis Clericorum Regularium
Ministerium Instruimus.

C O N T R A
Ven. Religionem eiusdem Ordinis.

Religionis Fidei, & Iuris.

Typis Leonis, & Mairani, 1731.

Toletana Restitutionis in integrum.

Stantibus &c.

Dubium = *An sit locus Restitutioni in integrum?*

1. Eñe, & Rñe Dñe. **P**ater Perrus Serrano Sacerdos

Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis nullitèr Professus in Conuentu, seu Domo B. Mariæ Virginis Assumptionis in Damaso nuncupatæ Villæ Matriti Toletanæ Diœcesis, ad effectum reportandi declarationem Nullitatis suæ Professionis ob vim, & metum cadentem in constantem Virum, sibi à Genitore incussum, exhibuit humillimas preces *Scilicet: Me: Benedicto XIII.* prò restitutione in integrum aduersùs lapsum quinquennij præscripti à Sacro Concilio Tridentino *in sess. 25. de Regular. cap. 19.*, illisque remissis ad hanc Sacram Congregationem sub die 7. Septembris 1726., datæ fuerunt consueta Litteræ prò Informatione directæ Eminentissimo D. Archiepiscopo Toletano, cui desuper iniunctum fuit, vt receptis formitèr probationibus, & audito Superiore Locali, Sacram Congregationem super expositis redderet instructam, & animi sui sensum aperiens, preces ipsas vnà cum Processu transmitteret *Summario num. 1. & 2.*

2. Subdelegauit Eminentissimus Archi-Præsul prò constructione Processus eius Vicarium Generalem Matritensem, qui, acceptatâ commissione, admisit probationes faciendas *Summ. num. 3. & 4.*; Quamobrem subiectis rigoroso examini 17. Testibus à P. Serrano inductis, aliisque pluribus ad instantiam Religionis, & compulsaris diuersis Turibus, absolutus remansit Processus, eoque ad hanc Sacram Congregationem transmissio vnà cum Informatione Eminentissimi Archiepiscopi, referentis, quod *Testes sunt Personæ fide dignæ, & timorata conscientia, eorumque depositionibus adhibenda est fides: Quapropter videtur, quod præd. P. Petrus iustificauerit contextum supplicationis Sñi factæ Sum. n. 34. lit. A.* concordatum fuit, citatâ Parte, suprapositum dubium, sed cum propter oscitantiam Negociorum Gestoris constituti à P. Serrano in Hispaniarum Regnis degente, retardaretur Causæ Propositio, idem P. Serrano, non obstante diuturna insanabili, & molesta Infirmitate ab effectibus asmaticis

A

pro-

proueniente, quâ cruciâbatur ab ineunte ætate, ac etiam nunc afficitur, prout deponunt Medicus, & Chirurgus *Summ. num. 19. & 20.* incommoda, & pericula Itineris libenter contemnens, personaliter ad Urbem accessit, & ex benignitate huius Sacræ Congregationis, cum retentione Habitus propriæ Religionis, collocatus in Conuentu Sanctæ Franciscæ Romanæ Patrum Trinitariorum Calceatorum, supplicem hodiè renouat Instantiam prò *affirmatiua* resolutione dicti Dubij, quemadmodum nos etiam illius nomine obsequentiſſimè deprecamur.

Ad obtinendam restitutionem in integrum sufficit summaria probatio nullitatis Professionis.

3. Agitur enim de remedio extraordinario restitutionis in integrum, ad quam obtinendam opus non est assumere cognitionem rigorosam nullitatis Professionis, & deducere probationes formales, seu in forma Iudicij, sed satis est, ut doceatur summarie de solo fumo eiusdem Nullitatis, & de iusto impedimento non reclamandi intra quinquennium, quemadmodum ex *Textu in cap. cum Virum 12. de Regular. de communi praxi testantur Pignatell. consult. 173. num. 28. 70. vers. Idque etiam, & num. 107. tom. 9., Barbos. in annotat. ad Sacrum Concil. Trid. ad sess. 25. de Regular. cap. 19. num. 9., & de offic., & potest. Episcopi par. 3. allegat. 104. num. 18. vers. huius restitutionis, Donat. in prax. rer. Regular. tom. 2. par. 2. tractat. 12. quest. 14. sub num. 11. vers. quid Dominus Papa, Lezzan. in Summ. quest. Regular. tom. 2. verb. Professio Regular. num. 21. vers. attende etiam, Corrad. in prax. dispensat. lib. 5. cap. 14. num. 15. & seq., Ricciardel. in Lyceo Ecclesiast. tom. 1. cap. 3. S. 7. numer. 142., Panimoll. decis. 29. num. 49., Rot. decis. 1356. num. 1. coram Emerix. Junior.*

Professio fuit nulla ob vim, & metum à Patre incussum.

4. In præſenti autem casu nedum concurrat simplex famus nullitatis Professionis emissæ à P. Serrano, verum etiam concludentissima exhibetur probatio eiusdem nullitatis, dum ex Processu in Partibus compilato per vniocam depositionem plurium Testium, resultat, quod ipse non aliàs induit Regularem Habitum, & solemnem Professionem se obstrinxit, quàm violentè compulsus à Ioanne Antonio Serrano eius Genitore, qui omni contentione virium, omnemque adhibens violentiam, nedum verbis, sed etiam factis positivis, & immanibus cruciatibus reluctantem filium adegit vsque ab eius pueritia, ut Regularem statum assumeret, quibus attentis circumstantijs, nemini dubium esse potest, quin subsequens Professio, cui Causam dedit vis, & metus illatus Proſitenti, ex capite deficientis consensus remanserit prorsus nulla, & irrita, ut per *Textum in cap. perlatum primo de his qui vi, metu seu causa fiunt, &*

- in cap. 1. de Regular., concors est DD. omnium sententia, de qua Spad. conf. 96. num. 1. lib. 3., Pignatell. consult. 173. num. 9. & 33. tom. 9., Fagnan. in cap. nullus num. 22. de Regular., Azzon. Institut. moral. par. 1. lib. 12. cap. 4. quæst. 10. Donat. rer. Regular. tom. 1. par. 2. tract. 11. quæst. 2. num. 1. cum seqq. Pellizzar. in Manual. Regular. tom. 1. tract. 3. cap. 1. num. 59., Carol. Anton. de Luc. in adnotat. ad Ventrigl. in Prax. par. 1. annot. 4. §. Primo num. 1., Mattheucc. Official. cur. Ecclesiast. cap. 41. num. 13., Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico tom. 1. cap. 3. §. 6. num. 110., Rot. dec. 930. num. 5. coram Duno. Jun., dec. 455. num. 3. coram Merlin., dec. 491. num. 1. & 2. coram Roxas dec. 229. num. 1. & 2. coram Carillo, dec. 300. n. 51. par. 10., & dec. 211. n. 1. par. 13. recen.
5. Duplici præsertim adstipulante vrgentissima ratione, quarum prima est, quod Professio Religiosa mutuum præferret contractum inter Professum, & Religionem; Ideoque cum vis, & metus excludant consensum illius, qui gessit actum inuitus, pernecessè ipse actus meretriciosus perindè haberi debet, ac si gestus non fuisset, quia sicuti contractus consensu perficitur, ita etiam corrumpitur, corrumpente consensu, prout ad rem admonet Pignatell. consultat. 173. num. 92. tom. 9., Bonaccin. Oper. Moral. tom. 1. tit. de Clausur., & panis violationi ipsius impositis quæst. 2. punct. 10. difficultat. 2. §. 1. n. 1., Tamburin. de Iur. Abbat. tom. 3. disput. 6. quæst. 26. num. 5., Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 151., Anaclet. in Ius Canonic. lib. 3. tit. 31. §. 6. num. 167., Panimal. dec. 29. n. 5. & 6.
6. Secunda verò æquè valida ratio in eo consistit, quod Regularis Professio est Sacrificium propriæ voluntatis Deo oblatum, quod acceptum esse nequit, nisi spontè offeratur, quia non coactus, sed voluntarios Milites eligit sibi Deus, prout nos edocet Regius Psalmista, qui Psalmo 53. vers. 8. de sua spontanea voluntate in oblatione Sacrificij gloriabatur inquit = *Voluntariè sacrificabo Tibi* = atque in proposito aduertunt Gonzalez. in cap. 1. de his, quæ vi, metusue Causa n. 26., Pignatell. consultat. 77. n. 2. ro. 7., & consult. 173. num. 75. in fine tom. 9., D. Aduocat. Vrsaya discept. Ecclesiastica prima n. 4. tom. 1. par. 1., Rota dec. 9. n. 85. & seq. coram Arguell.
7. Undè cum vis, & metus præsupponant deficientiam consensu, & spontaneæ voluntatis, Professio per vim, & metum facta nunquam sustineri potest, dum ad essentiam validæ Professionis requiritur liber consensus, ad firmata per Rotam dec. 205. num. 24. coram Buratt., dec. 9. num. 10. coram Arguell., dec. 211. num. 3. & seq. par. 13., & dec. 499. num. 1.

& seqq. par. 14. recent. Et de facto, si apud Gentiles in Sacrificijs offerendis Numinibus fictis, non admittebatur immolatio Animalis quod retrocederet, aut inuitum traheretur, teste *Plinio lib. 8. cap. 45. ibi = Nec claudicante, nec aliena hostia Deos placari, nec trahente se ab Aris =* Quamto magis improbandum est Sacrificium sui ipsius vero Deo offerendum absque libera, & spontanea voluntate, vt exemplificando eruditè obseruat *Gonzal. in cap. 1. de his quæ vi, metu sue causa dicto num. 26.*

8. Quod autem P. Petrus Serrano fuerit coactus ingredi Religionem, ac Regularem Professionem in ea emittere ob vim, & metum à Genitore incussum, apertissimè iustificatur ex depositione plurium Testium formiter examinatorum, qui vnanimitè probant, Ioannem Antonium Patrem continuè molestijs, minis, contumelijs, ac etiam verberibus affecisse P. Serrano eius filium ob hanc præcisam causam, vt fieret Religiosus, & post coactam susceptionem Habitûs, Professionem emitteret, ac vltèrius concludunt, quod violentiæ Patris, & successiuis metus in filio cum omnimoda reluctantiâ, & auersione ad statum Regularem, continuò intercesserunt tam antè ingressum in Religionem, quam post ingressum, & susceptionem Habitûs tempore Novitiatus, quam denique post emissam Professionem, vt propterea dubitari non valeat de sufficienti merus probatione, quæ apprimè resultat ex Testium depositionibus ad tradita per *Pignatell. consultat. 173. num. 165. tom. 9. Pan. moll. dec. 29. num. 19., & dec. 102. num. 8., Ros. dec. 205. num. 1. & 14. coram Buratt.*

Probatur incus-
sio metus ante
Ingressum in Re-
ligionem.

9. Et quidem opportuna temporum distinctione adhibita, præ eo quod attinet ad metum P. Serrano incussum ante quam Religionem ingrederetur, constat in facto, quod Io: Antonius eius Genitor, qui extrema paupertate pressus ad suppediandum necessarium victum, sibi. Angelæ de Ochoa eius Vxori, & quatuor filijs ab ea susceptis, Pueros primas litteras edocebat in Oppido di *Tor di Laguna*, secum perpendens, quod si Petrus alter ex filijs tunc optimæ indolis Puer, alicui cœtui Religioso tempore debito adscriberetur, inopiam Domus, & Familiæ subleuare posset, illum ad hunc statum eligendum suadere cœpit; & quia vsque tunc filius auersum animum à Religione ostendebat, vt deponit vnus ex Testibus ad perpetuam examinatus anno 1721., qui successiue ratificauit formiter suam depositionem. *Summ. num. 14. litt. C.*; Nihilominus Pater firmo animo volebat, quod filius incumberet studijs, ad hoc, vt fieret Religiosus, illumque reluctantem verberibus afficiebat,

sextus

sextus Testis *Summ. num. 11. in principio*, septimus Testis, qui P. Serrano erudiebat præceptis Grammaticæ *Summ. num. 12. litt. C.* affirmans quod Ioannes Antonius Pater castigabat filium, & ad idem faciendum impellebat ipsum Testem sub motiuo, quod filius erat male indolis, vulgo *un Pi-caro*, & quod nolebat esse Religiosus, deponens quoque Angelam de Ochoa Matrem Patris Serrano, eidem Testi dixisse, quod licet filius nollet studijs sedulò incumbere, illius Genitor instabat, ut omninò in studijs proficeret, nam volebat, quod fieret Religiosus = *Summ. Additionali num. 1. litt. A.*

10. Immoderato Genitoris desiderio efficaciores addidit stimulos P. Ioannes Garzia Prouincialis Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, qui vnà cum P. Didaco de Ochoa auunculo P. Serrano, & Religioso eiusdem Ordinis, transeundo per Oppidum *di Tor di Laguna*, & in Domo Ioannis Antonij hospitio exceptus, agnita ingenij perspicacia, qua erat præditus P. Serrano tunc in Conuentu S. Francisci eiusdem Oppidi Summularum studio additus, manifestauit Genitori desiderium quod habebat, ut filius eidem Religioni Ministrantium Infirmis nomen daret; Utque facilius ipsius vota perducì possent ad exitum, sese promptum exhibuit ad omnes impensas necessarias prò ingressu, & Professione, ut concorditer deponunt primus Testis frater Patris Serrano *Summ. num. 5. litt. B. & C.*, secundus Testis eiusdem Patris Serrano Soror *Summ. num. 6. litt. B. & C.*, tertius Testis *Summ. num. 7. litt. B.*, & ad exonerationem conscientie post recepta Ecclesiæ Sacramenta declarauit Angela Mater in articulo mortis constituta *Summ. num. 8. & 9. litt. D.*, nec discordat ipsemet P. Garzia Prouincialis, qui examinatus formiter, licet deponat, quod ipse non induxit P. Serrano, ut fieret Religiosus, ingenuè tamen fatetur = *quod ob amorem quo illum prosequabatur, & quid compatiebatur summam paupertatem cum qua viuebant, facilitauit huiusmodi assumptum, offerendo ei opem, prout fecit in illius ingressu ad Religionem, & in anno Nouitiatus acquisiuit vnum Benefactorem, qui succumberet sumptibus prò Professione, prout succubuit = Summ. num. 22. litt. A.*

11. His oblationibus allectus Ioannes Antonius Pater, singularem adhibuit curam, & industriam, ut blanditijs, precibus, & suasionibus, obluantem animum filij ad Regularem statum induceret, omnis tamen labor in irritum cessit, quia filius immutabili constantia semper professus fuit, quod nullam inclinationem habebat ad statum Regularem, sed Clericali Militiæ in statu Seculari adscribi exoptabat, quemadmodum probat primus Testis deponens, quod

P. Serrano semper *restitit* precibus, & suasionibus Patris, manifestando, quod potius *vagaretur* per incertas Sedes, quam fieret talis Religiosus *Summario num.5. litt. D. E. F. & G.*, secundus Testis *Summario num.6. litt.C. & D.*, & tertius Testis *Summario num.7. litt.C. & D.* dicens, quod cum ipse pluriès admonuisset Ioannem Antonium Patrem, nè filium inuitum compelleret ad ingrediendam Religionem, habuit responsum ab eodem Patre valdè contristato = *Quod licèt ipse continuò suaderet, quod prædictus Petrus eius filius fieret Religiosus dicti Ordinis, ille tamen semper repugnabat, dissentiendo suis suasionibus* = *Summario dicto num. 7. littera E.*

Solus metus reuerentialis secundùm aliquos Doctores sufficit ad nullitatem, Professionis.

Ac etiã sufficiunt solæ importunæ persuasiones illius cui reuerentia debetur.

Metus reuerentialis sufficit proculdubio, quando ei accedunt persuasiones, & minæ

12. Si autem sola reuerentia debita per filium Patri, seu reuerentialis timor iuxta sententiam plurium, non infimi nominis Authorum, sufficiens est ad irritandam Professionem, vt firmant *Pignatell. consultat. 173. num.47. tom.9.*, *Rebuff. respons.68. §. Imò dicit, Peyrin. oper. Regular. tom.2. quæst.3. cap. primo num.80.*, *Diana oper. Moral. in Coordinat. tom.6. tract.3. resolut.118. num.4. versic. Hinc ego, & tom.7. tract.1. resolut.180. tota*, *Bordon. oper. Regular. tom.5. de Profess. Regular. cap. 19. num. 54.*, *Grass. de effect. Clericat. effect.4. num.114.*, *Sperell. decis.79. num.26. & 28. cum alijs adductis per Sanchez de Matrimon. lib.4. disputat.6. num.17.*, & dixit *Rot. decis.930. num.2. coram Duno. Iun.*, & *decis.491. num.6. coram Roxas.* Et rursus, si ad eundem effectum solæ importunæ persuasiones illius cui reuerentia debetur, habent vim coactionis, & inducunt metum sufficientem, quia non modicè animum agitant, & in angustijs ponunt, ad tradita per *Spad. consil.96. num.6. lib.3.*, *Caren. resolut.81. num.29.*, *Pignatell. consultat. 173. num.39. & 85. in fine tom.9.*, *Barbos. vot. decis. v.77. num.86. cum seqq. lib.3.*, *Lezzan. oper. Regular. tom.4. consultat.47. à num.48. ad num.54.*, *Sperell. dec.75. num.64.*, *Rot. decis.705. num.5. in fine par.2. Recent., dec.326. num.13. coram Ludouil.*, *decis.1199. num.4. coram Penia*, *decis.491. sub num.8. vers. Quin imò coram Roxas, decis.9. num.17. coram Arguelles, decis.870. num.10. & 11. coram Emerix Iun.*

13. Eo certius pro annullanda Professione debet sufficere metus reuerentialis, quando eidem accedunt importunæ persuasiones, & minæ, quia tunc non amplius consideratur simplex reuerentia per filium debita Patri, sed consideratur etiam coactio, ab importunis persuasionibus, & minis promanans, & ob has circumstantias metus reuerentialis fit metus grauis, vt sinè contradicatore tuentur *Sanchez de Matrimon. lib.4. disputat.6. num.7. & seqq.*, *Pignatell.*

consultat. 77. num. 4. tom. 7., & consultat. 173. num. 3. in fine,
 & num. 47. 63. 86. & 139. tom. 9., Donat. rer. Regular. tom. 2.
 par. 2. tract. 11. quæst. 10 num. 5., Pellizar. in Manual. Regu-
 lar. tom. 1. tract. 3. cap. 1. num. 56., Barbof. vot. decisu. 37. n. 7.
 lib. 2., Lezzan. Oper. Regular. tom. 4. consult. 47. à n. 76. usque
 ad num. 95., Anaclet. in Ius Canon. lib. 3. tit. 31. §. 6. num. 164.
 & seq., Monacell. in Formular. tom. 3. tit. primo in annotat. ad
 formul. 36. num. 18., Mattheucc. Official. Cur. Eccles. cap. 41.
 num. 14., Ricciardell. in Lyceo Ecclesiast. tom. 1. cap. 3. §. 4.
 num. 64., Sperell. decis. 79. num. 17., Panimoll. dec. 29. n. 26.
 & 27., Rot. decis. 205. num. 27., & ibi Adden. num. 33. coram
 Buratt., decis. 98. num. 9. & 10. coram Peutingen. decis. 178.
 num. 1. coram Carillo, & dec. 373. num. 8. par. 18. recent., & in
 Luceorien. Matrimonij prima Iulij 1726. §. Eo magis coram
 R. P. D. Calcagnino.

14. Reuerentiæ per P. Serrano debitæ Genitori nedum su-
 peracceserunt molestiæ per suasiones, & minæ, verum etiam
 positina facta suppliciorum; quibus cum Pater assidue coer-
 cebat, vt Religiosæ vitæ Institutum amplecteretur; Cum
 enim agnosceret, quod preces, & suasiones non erant suf-
 ficientes ad immutandum animum filij de nolente ad vo-
 lentem, conuertendo amorem in odium, eum crudeliter
 tractare cepit tam factis, quàm verbis, vt suæ voluntati
 etiam inuitus obsequeretur, cum probroso totius Domus,
 & Vicinorum scandalo; quod probatur ex luculentissima de-
 positione Testium, Primi videlicet *Summario num. 5. litt. H.*
 & *L.*, Secundi *Summario num. 6. litt. C. & F.*, Tertij *Summa-*
rio num. 7. litt. F., Quinti *Summario num. 10. litt. D.*, & sexti
Summario num. 11. litt. B. Idemque confirmat alter Testis
 ad perpetuam examinatus, & postea repetitus formiter
Summario num. 14. litt. E., nec non Angela Mater in articu-
 lo mortis declarans, quod Pater continuis supplicijs, & in-
 clusionibus dictum filium affligebat, vt in suam sententiam tra-
 heret *Summ. num. 8. & 9. litt. G.*

15. Superaccedunt facta indiuidua mirifice ostendentia me-
 tum grauissimum quem Genitor incutiebat Filio à Religio-
 ne abhorrenti. Ipsum enim quadam vice, post immanes
 verberum cruciatus, in Cubiculum inclusit furenti rabie
 proferens hæc verba = *velis, vel nolis, debes esse Religiosus* =
 & Ianuæ obseratæ clauem secum deferens, innocentem Fi-
 lium in hoc priuato Carcere detrusum, tota nocte reliquit,
 donèc Angela Mater miseratione commota, eum per aliam
 Ianuam extractum, transmisit ad Conuentum S. Francisci,
 vt ibidem permaneret usque ad suum nouum ordinem, in-

In presenti casu
 metui reuerentia
 li, & persuasori-
 bus nedum acces-
 serunt minæ, sed
 etiā positivæ co-
 actiones.

Pater inclusit fi-
 lium in Cubiculo.

dèque Filius ad Paternam Domum remeavit associatus à quodam Religioso, qui Patrem increpans, ei dixit: *Omnia quæ coactè fiunt, bona non sunt, ideoque dum Puer nolebat fieri Religiosus, ad quid illum compellebas?* ; vt de his omnibus circumstantijs deponit primus Testis *Summ. num. 5. litt. I. & K.*

Pater, pugione denudato, insequutus fuit Vxorem reprimere uolentem coactiones filio factas.

Iudex Secularis præcepit iudicialiter Io: Antonio Genitori, vt abstinere à violentijs aduersus Filium, & Vxorem.

Filius denudè inclusus fuit in Cubiculo, & desperatione ductus, se proiecit per fenestram, & fugijt ad Ciuitatem Compluti.

16. Increpationes huiusmodi deseruiebant potius ad exacerbandum, quam ad deliniendum peruicacem Genitoris animum; Cum enim Angela eius Vxor sæpè dereftaretur abominabiles violentias per ipsum communi Filio illatas, eumque à suscepto proposito auertere curaret, Ioannes Antonius quadam die magno furore accensus, denudato pugione, in Vxorem irruit, atque illam dubio procul percussisset, nisi Vicini, qui ad rumorem accurrerant, grauioribus malis obicem præstitissent; Istudque detestabile facinus præbuit motiuum implorandi brachium Iudicis Ciuilis Oppidi di *Tor di Laguna*, qui strictè præcepit Ioanni Antonio, vt se abstinere à violentijs, & minis aduersus Filium, & Vxorem, rigida vltèrius comminata pœna in casu inobedientiæ, quod quidem factum distinctè recensitum à Testibus, primo nempe *Summario num. 5. litt. M.*, secundo *Summario num. 6. litt. H.*, tertio *Summario num. 7. litt. H.*, quinto *Summario num. 10. litt. B. & E.*, ac etiam comprobatum à declaratione ipsius Matris *Summario num. 8 & 9. litt. H. & I.*, sufficeret de per se ad inducendam perfectissimam probationem grauis metus, qui resultat ex solo armorum aspectu, licèt deferens illis non utatur ex animaduersis per Sanchez de *matrimon. lib. 4. disput. 5. num. 5. Bordon. Oper. Regular. tom. 5. de profession. Regular. cap. 19. num. 26. versic. Armorum vsus, Rot. decis. 98. num. 6. versimmo coram Peuting.*

17. In sua sententia pertinax Io: Ant. Pater, nouumq; terrore incutere satagens filio verbis illis = *Nunc videbis, an debeas exequi meam voluntatem* = eum denudè in priuatum Cubiculi carcerem detruxit, & renouando assidua supplicia, eundem Filium per plures dies ibi detinuit, firmitè asseuerans = *quod solùm debebat ab illo exire, vel ad Triremes, vel ad Religionem transmissurus* = Ideoque miser Adolescens timore vehementi percussus, & ad desperationem adductus, præcipitem se proiecit per fenestram correspondentem in atrium, indèque profugus æstuante mense Augusti; absque vlla viarum cognitione, per incertum iter peruenit ad Ciuitatem Compluti, vbi octo mensibus circitè, priùs in Domo D. Emanuelis de Ochoa eius Auunculi, ac deindè

videndum, & semper cum reperijt valde gemebundum manifestando totalem eius repugnantiam, & defectum voluntatis permanendi in Religione, adeoque Testis commisserta aliquibus vicibus fuit, videndo eum lugere, & dicentem, quod eius animus non erat profitendi in Religione; Qua de causa petebat sua vestimenta, vt à Religione exiret, & quod nolebant ei tradere dicta vestimenta, & quod, si daretur casus emittendi dictam Professionem, hoc esset absque eius voluntate, & absque Intentione, dum illam emittebas, ob magnum timorem, quem habebat de supplicijs, & minis contra ipsum incussis à suo Genitore &c.

23. Auersio statui religioso plurimum confert ad iustificandum metum, & ad probandum, quod consensus non fuerit liber, sed meticulosus iuxta deducta per Pignatell. consult. 173. num. 144., & 159. vers. Auge turquē, & consultat. 180. num. 12. tom. 9., Barbof. *Vot. decisiu.* 77. num. 83. lib. 3., Carol. Anton. de Luc. ad *Ventrigl. in praxi par. prima* annot. 4. §. primo num. 5., D. *Aduocat. Vrsaya indiscept. Ecclesiastic. tom. 1. par. 1. discept. 23. num. 51.*, Ricciardell. in *Lyceo Ecclesiastic. tom. primo cap. 3. §. 7. num. 156.*, Spada *conf. 96. num. 3. lib. 3.*, Panimol. *dec. 29. num. 19.*, & *dec. 102. num. 9.*, & *seqq.*, Rot. *dec. 205. num. 4. coram Buratt. dec. 326. num. 7. coram Ludouif. dec. 27. num. 8. coram Peütinger. dec. 930. num. 1. coram Dunozet. Iun. dec. 870. n. 9. coram Emerix Iun. dec. 211. num. 2.*, & 3 par. 13., & *dec. 499 num. 2. cum seqq. par. 14. rec.* Concurrentibus præsertim l. chrymis, quæ reddunt efficaciotem probationem coactionis, metus, & auersionis animi, ad tradita per Menoch. de *presumption. lib. 3. præsumpt. 4. num. 11.*, & *presumption. 126. num. 17.*, Spad. *conf. 96. num. 4. lib. 3.*, Barbof. *Vot. decisiu. 77. num. 92.*, & 93. lib. 3., Bordon. *Oper. Regular. tom. 5. de Profess. Regular. cap. 19. num. 38.*, *Ventrigl. in praxi par. prima annotat. 4. §. 3. num. 19.*, D. *Aduocatus Vrsaya tom. 2. par. prima discept. 9. sub num. 29. vers. Quando*, & par. 2. *discept. 21. num. 48.*, Panimoll. *decis. 102. num. 17.*, Rot. *dec. 326. num. 41. coram Ludouif. d. c. 25. num. 49. coram Arguell. dec. 930. num. 3. coram Duno. Iun.*, & *dec. 212. num. primo par. 16. recent.*

24. Solemnem Professionem iniit P. Petrus Serrano die 16. Iulij 1716. *Summario num. 30.*, sed etiam post huius inuoluntariæ victimæ sacrificium, dignoscens Pater, quod Petrus filius in sua pristina repugnantia persistebat, non destitit à violentis concussionibus, & minis, vt eundem filium recrudescente metu depresso adigeret ad permanendum in Religione; Cum enim P. Petrus consuluerit Viros doctos celebris Vniuersitatis Compluti super nullitate suæ

Auersio statui Religioso probat metum, & coactionem voluntatem.

Probatur continuatio metus etiam post Professionem.

Professionis, eorumque Consulta in scriptis reportauerit, vt constat ex depositione primi Testis *Summario num. 5. litt. CC.*, secundi *Summario num. 6. litt. Q.*, & aliorum trium Testium Religiosorum *Summario num. 15. litt. E.*, & n. 16., & 17. *utrobique litt. A.*, Pater habita noticia de huiusmodi diligentijis abstulit à manibus filij eadem consulta; illaque rabido furore discerpfit, vt prosequitur secundus Testis *Summario dicto num. 6. litt. R.*, tertius *Summario n. 7. litt. Q.*, & R., secundus Testis Religiosus *Summario num. 16. litt. C.*, & de auditu ab ipso Patre deponit primus Testis referens, quod Pater ei dixit = *Nescis quod Petrus germanus tuus frater nunc dicit suam Professionem esse nullam, & super hoc consultit plures Personas doctas huius Vniuersitatis, quæ tutum illum reddunt esse nullam Professionem quam ipse emisit, & abstuli ab eius manibus consultationes quas ei dederant. Animaduertas quinam honor erit in illo, & nobis, quod modò prætendat dictam nullitatem, dum si id exequetur, magnum orietur scandalum tam in Religione, quàm in Patria, & in reliquis Partibus in quibus sumus nos cogniti, SED ILLE CAVEBIT PONERE ID IN EXEQUUTIONEM DONEC, ET QVOVSQVE EGO VIVAM* = subiungens Testis = *Et hæc omnia protulit valde fastiditus, & ira accensus ultra solitum contra dictum Patrem Petrum = Summario dicto num. 5. litt. CC.*

P. Serrano post Professionem assumptam duò protestabatur de ipsius nullitate.

25. Non per hoc tamen abiicit P. Serrano constantem animum exeundi à Religione, prout iam vix emissa Professione, scilicet die 20. Iulij 1716. in epistola responsiva Ioanni eius fratri, apertis verbis expresserat *Summario num. 5. litt. BB.*, assiduò namque protestabatur, quod incussi terroris metu coactus emiserat Professionem; Quod non erat verus Religiosus, nullumque habuerat propositum se obligandi; Et quod expectabat opportunum tempus ad effectum infringendi suam Professionem, dimittendi regularem Habitum, & redeundi ad seculum, prout Nobis ostendit declaratio Matris *Summario num. 8., & 9. litt. N.*, & concorditer probant secundus Testis *Summario n. 6. litt. Q.*; Tertius *Summario num. 7. litt. R.*; Quintus *Summario n. 10. litt. C.* alijquè tres Testes ad perpetuam examinati, & deinde repetiti formiter *Summario num. 14. litt. E. I., & K.*

26. Atque id ipsum desumitur ex depositione Testium Religiosorum, qui vnacùm P. Serrano iam Professo in Civitate Compluti, nauabant operam studijs; Primus enim diffusè narrat, quod = *Audiuit dictum P. Serrano varijs vicibus exprimere, quod in Religionem intrauerat violentatus ab eius Genitore cum totali sua repugnancia, & quod ob ingentem timorem*

miorem quem dicti genitoris habebat, professus fuerat, licet in sui animi conceptu non erat talis Religiosus = Summario n. 15. litt. B., subdens pariter, quod = Ob confidentem familiaritatem quam habuit, & habet cum dicto P. Serrano, Testis in illo vidit, & expertus continuò fuit = magnam repugnantiam, quam idem P. Serrano habuit, & habet manendi in Religione ob violentiam quam manifestavit sibi factam fuisse, vt in Religionem ingrederetur Summario dicto n. 15. litt. D.; Secundus verò deponit = Pluriès audiuisse à dicto P. Serrano, quod eius Genitor certioratus de præcedentibus, abstulit ab eius manibus prædictas consultationes, quas retinebat, & furiosè illas fregit, fecitque alias minas ad finem vt in Religione permaneret; Et quod ob hanc rationem coactus fuerat silere, & permanere in Religione, quousque offerretur occasio opportuna manifestandi suum animum = Summario num. 16. litt. B., & C.; Ac Tertius denique iustificat = Displicentiam, & renuentiam exteriorē, quam dictus P. Serrano semper, & continuò manifestauit ob timorem, & violentiam, cum quibus Religionem ingressus est &c. = Summario num. 17. litt. B.; Atque iterum procedit cum indubitato præsupposito = Manifeste renuentiæ, ac totalis repugnantie, & displicentiæ, quam dictus P. Serrano continuò præseferēbat permanendi in Religione, eam reddens rationem = Nam frequenter stabat cum tristitia, & id clarè manifestabat = Summario dicto num. 17. litt. G. in fine.

27. Nemo autem ignorat quod huiusmodi conquestiones, ac protestationes tanta cum animi perseverantia, & cum tot Personis emissæ tam ante, quàm post Professionem, plurimum conferunt ad inducendam sufficientem probationem grauis metus, prout firmant Gonzal. in cap. primo de his quæ vi, metusue causa num. 7., Surd. cons. 513. num. 36. lib. 4., Pignatell. consult. 173. num. 64., & num. 142. tom. 9., Ventrigli. in Prax. par. prima annotat. 4. §. 3. num. 19., ibique Carol. Anton. de Luc. num. 4. vers. Lamentationes, Sperell. dec. 79. num. 13., Panimol. dec. 29. num. 19., & dec. 102. num. 17., Rota dec. 205. num. 14. coram Buratto dec. 9. num. 33. coram Arguell. dec. 229. num. 3. coram Carillo, & dec. 499. num. 5. par. 14. recent.

28. Ex quibus omnibus constabit ita remanet concludens probatio metus in P. Serrano, illiusque auersio positiua statui regulari nedùm ante susceptionem Habitus, verùm etiam tempore Nouitatus, & post Professionem; Sed quatenus etiam vberiora desiderarentur argumenta huius manifestissimæ veritatis, ea nobis præsto ministrant plura indicia, & adminicula, quæ in subiecta materia difficilis probationis metus exuberant, vt appositè ratiocinantur Spada

Continuatæ protestationes, & conquestiones iustificanti grauem metum.

Adducuntur plura indicia, & adminicula comprobantia metum.

conf. 96. num. 2. lib. 3., Pignatell. consult. 163. num. 46., & 159. tom. 9., Mascard. de probat. conclus. 1054. num. 2. cum seqq. lib. 2., Barbof. Vol. decisu. 77. num. 51., & 52. lib. 3., Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastic. tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 155., Sperell. decis. 5. num. 70., & dec. 79. num. 25., Panimoll. decis. 102. num. 28., Rot. dec. 771. num. 2. coram Seraphin., & dec. 374. num. 1. coram Ludouif.

Genitor erat terribilis naturæ, filius verò pusillanimis.

29. Concurrit enim primò qualitas Personarum, quia Ioannes Antonius Genitor erat homo seuerus, iracundus, ac terribilis naturæ, vt affirmat primus Testis *Summario num. 5. litt. L.*; Tertius *Summario num. 7. litt. G.*, & alter Testis ad perpetuam inductus, & deindè formali examini subiectus *Summario num. 14. litt. B.*; Filius verò erat pusillanimis, pauidus, & modici spiritus, iuxta vniocam omnium Testium depositionem; Primi nempe *Summario num. 5. litt. L. N., & II.*; Secundi *Summario num. 6. litt. G., & DD.*; Tertij, *Summario num. 7. litt. X.*; Quinti *Summario num. 10. litt. D.*, quibus accedunt alij tres Testes Religiosi *Summario num. 15. 16., & 17. vbiq. litt. I.*, & concordat Magister Nouitiorum Testis à Religione inductus, qui sermonem habens de qualitate P. Serrano inquit = *Iuxta illius operationes Testis habet pro certo, quod fuit, & est tam pusillanimis, ita ut posset compelli ad profitendum, Summario num. 24. litt. D.*; Quinimò ex eisdem Testibus habetur, quod quoties P. Serrano videbat Genitorem, totus horrescebat, & intremiscebat ob ingentem timorem ac metum, quem de ipso conceperat, vt narrat primus Testis *Summario num. 5. litt. L.*; Secundus *Summario num. 6. litt. G.*, & tertius *Summario num. 7. litt. F.* Ad probationem autem sufficientis metus, attenditur potissimè iracunda qualitas Incutientis, & pusillanimis natura illius qui metum patitur ex promiscue animaduersionis per *Honed. conf. 29. num. 28. in fine, Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 135. num. 4., & 5., Pignatell. consult. 173. num. 10. vers. Pracipue, & num. 85. tom. 9., Sanchez. de Matrim. lib. 4. disp. 3. num. 4., D. Aduocatus Vrsaya disceptat. Ecclesiasticarum tom. 1. par. prima disceptat. 1. num. 15., & disceptat. 4. num. 24., Sperell. dec. 79. num. 6., Rota dec. 326. num. 12., & dec. 374. num. 16. coram Ludouif. dec. 98. num. 2., & 3. coram Peuting. dec. 234. num. 5., & seqq. coram Vbald., & dec. 373. num. 7. par. 18. recent.*

Respondetur obiecto, quod metum incutiens non fuerit solitus minas exequi,

30. Non releuante, quod sola qualitas iracunda Personæ incutientis metum non sit sufficiens ad illius probationem, nisi vltèrius iustificetur, quod metum incutiens fuerit solitus minas exequi; Tum quia hoc solitum in casu nostro est innegabile, attento quod Pater non minis dumtaxat, sed effe-

effectiuus etiam supplicijs iugiter afficiebat filium, ipsamque Vxorem illius crudelitates obiurgantem, denudato pugione, aggredi non dubitauit, vt latius ostensum fuit superius §.16. Tum, & fortius quia quando agitur de Patre, aut alio Superiore, cui reuerentia debetur, non est necesse probare, quod ipse fuerit solitus minas exequi, vt probè considerat *Castill. controuerf. lib. 8. cap. 59. sub num. 53. S. Ego sanè, ibi: Ego sanè secundam hanc opinionem constantè, & securè retineo quam, & veriorem, & in actu practico tenendam omninò arbitror, videlicèt, quod probatis minis illius cui reuerentia debetur, hoc est Mariti, Patris aut alterius Superioris, necesse non sit, quod minans solitus sit minas exequi &c. = D. Aduocatus Vrsaya discept. Eccles. tom. 1. par. 1. discept. 20. num. 44., & tom. 2. part. 1. discept. 9. num. 18., Rot. decis. 870. num. 16. coram Emerix Iun. Accedentibus præsertim alijs coniecturis, & demonstrationibus iustificantiis metum, quæ de per se sufficiunt, etiam si non proberetur, quod minans fuerit solitus minas exequi, ad ea quæ firmat Cyriac. controu. 106. nu. 76. lib. 1. Farinac. in Prax. crimin. quæst. 50. num. 11.*

31. Secundò in idem collimat Minoritas P. Serrano, qui de tempore passi metus vix attingebat ætatem annorum 15., vt proindè cum agatur de Minore, in quo faciliùs imprimi-
tur formido, & inducitur animi perturbatio, sufficiant le-
uiore probaciones metus, per ea quæ specialitèr admonent
Castren. conf. 174. num. 3. lib. 1. Riminald. Sen. conf. 15. num. 22., Purpurat. conf. 579. num. 7., Rebuff. respons. 68. §. Quarto, Rot. decis. 205. num. 21. coram Buratt. decis. 326. num. 25., & 26. coram Ludouif. decis. 178. num. 2., & 3. coram Carill. decis. 89. num. 55. coram Arguell. decis. 300. num. 57. part. 10., & decis. 373. num. 7. par. 18. rec.

32. Tertiò adstipulat., quod omnes Testes deponentes de
coactione, ac metu incusso P. Serrano, ac de illius repugnan-
tia, & auersione concordēs adducunt requisitum publica
votis, & famæ, vt videre est in depositione primi Testis,
Summar. num. 5. litt. LL., Secundi Summar. num. 6. litt. FF., Tertij Summar. num. 7. litt. Z., Quinti Summar. num. 10. litt. T. Sexti Summar. num. 11. litt. C. Septimi Summar. num. 12. sub litt. D., & aliorum trium testium Religiosorum, Summar. num. 15. 16., & 17. ubique litt. R., quam profectò publicam
vocem, & famam prò coadiuuanda metus probatione sum-
mopere attendendam esse firmant, *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 126. num. 22., Barbof. vot. decisu. primo num. 71. lib. 1., & vot. decisu. 77. num. 103. lib. 3., D. Aduocatus Vrsaya disceptat. Ecclesiast. tom. 1. part. 1. discept. 2. num. 23., & discept. 20. num. 52., Sperell. decis. 79. num. 11., Rot. decis. 859. num. 7.*
coram

Consideratur mi-
nor etas P. Ser-
rano.

De coactione, &
metu aderat pu-
blica vox, & fa-
ma.

coram Seraphin. decis. 205. num. 18. coram Buratt. decis. 9. num. 82. coram Arguell. decis. 395. num. 2. coram Bich. decis. 211. num. 17. part. 13., & decis. 212. num. 6. part. 16. recent., & ponderatum fuit ab hac Sac. Congregatione in Bisuntina restitutionis in integrum proposita 18. Nouembris, & resoluta 2. Decembris 1713. lib. decret. 63. fol. 461., & 504. at.

Concurrit declaratio iurata ipsius P. Serrano.

33. Quartò denique pro Coronide accedit solemnitas declaratio die 3. Septembris 1728. emissa per ipsum P. Serrano, qui recenset medio iuramento suæ coactæ Vestitionis, & Professionis dolentem historiam, & disertè confirmat repugnantiam, & auersionem, quam semper habuit, & habet ad Regularem Statum, *Summar. num. 33.*; Quamvis autem in hac materia nullitatis Professionis regulariter non attendatur iuramentum ipsius Professi, quando tamen aliundè probatur metus annullatiuus Professionis, & concurrunt aliæ præsumptiones, adminicula, & coniecturæ ad eundem finem conducentes, iuramentum Professi multum operatur, & ceteris probationibus efficacius addit firmitatis robur, quemadmodum explicat *Pignatell. consultat. Canon. 4. num. 9. tom. 1., & consult. 173. sub num. 107. vers. comprobatur tom. 9., D. Aduocatus Vrsaya discept. Ecclesiasticarum tom. 1. part. 1. discept. 3. num. 48., & tom. 3. par. 1. discept. 6. num. 28.*

Probationes considerari debent simul iunctæ.

34. His tantò certius locum sibi vindicantibus, quia probationes insimul iunctæ sufficiunt ad iustificandum metum, etiam si quælibet ex ipsis considerata seorsim præferre posset aliquam difficultatem iuxta communem regulam, quam in nostris terminis exornant *Corn. conf. 124. num. 4. lib. 3., Honded. conf. 29. num. 49. lib. 1. Barbof. vot. decisu. 16. num. 56. lib. 2., & vot. decisu. 77. num. 110., & 111. lib. 3., Lezzan. oper. regular. tom. 4. consult. 47. num. 35. cum seq., D. Aduocatus Vrsaya discept. Ecclesiasticarum tom. 1. part. 1. discept. 1. num. 34., & tom. 2. part. 2. discept. 21. num. 24., Sperell. decis. 5. num. 67., & decis. 79. num. 30., Rota decis. 9. num. 81., & decis. 25. num. 47., & decis. 89. num. 56. coram Arguell. decis. 491. num. 9. coram Roias, & decis. 373. num. 13. part. 18. recent.*

Respondetur obiecto, quod non probetur incussio metus de præciso tempore Vestitionis, & Professionis.

35. Efficaciæ probationis à tot factis, & adminiculis desumptæ vim nequit adimere obiectum forsan excitandum, quod scilicet metus non probetur incussus P. Serrano de præciso tempore, quo ipse Religiosum Habitum assumpsit, & Professionem emisit, dum tam actui Vestitionis, quam solemnī Professioni non fuit præsens Genitor, moram tradens in Oppido di Tor di Laguna. Quandoquidem ad effectum de quo agitur, satis est, quod facta, & minæ præcedant, etiam si non fuerint illaræ in ipso actu Vestitionis, & Professionis, ut punctualiter aduertunt *Honded. conf. 29. num.*

num. 40. lib. 1. *Caren. resol.* 81. nu. 35. cum seq., *Sperell. decis.* 79. num. 22., *Rot. decis.* 326. num. 30. coram *Ludouif. decis.* 172. num. 43., & 44. part. 7. *decis.* 211. num. 11. part. 13., & *decis.* 373. num. 10. part. 18. recent., & in præcis terminis Professionis emissæ in Ciuitate Melitæ per vim, & metum filio incussum à Patre degente in Ciuitate Messanæ firmavit *Rot. decis.* 75. num. 12. coram *Peutinger.*

36. Ratio autem huius certissimæ Conclusionis animatiua, ea est, quia persistente adhuc Causa metus, non purgatur ipse metus semel illatus, etiam si actus postea, seu ex intervallo videantur liberè fieri, vt egregiè ponderant *Mascard. de probat. conclus.* 1053. num. 36. lib. 2., *Rebuff. respons.* 68. §. *Nec me mouet.* *Bordon. oper. regular. tom. 5. de Profess. regular. cap. 19. num. 43., & 64., Matthæucc. Official. Cur. Eccles. cap. 41. sub num. 15. §. Respondeo negatiuè Ventrigh. in prax. part. 1. annotat. 4. §. Secundo num. 20. cum seqq., Ricciardell. in Lyceo Ecclesiast. tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 163., D. Aduocatus Vrsaya tom. 1. part. 1. discept. 20. num. 53., Panimoll. decis. 102. num. 13., Ad-den. ad Buratt. decis. 205. sub num. 35. §. Secundo amplia, *Rot. decis.* 392. num. 3. coram *Ludouif. decis.* 455. nu. 5., & *decis.* 628. num. 1. coram *Merlin. decis.* 188. num. 6. coram *Carill. decis.* 5. num. 6. post *Tamburin. de Iur. Abbatissarum decis.* 172. num. 44. part. 7. *decis.* 211. num. 23. part. 13., & *decis.* 373. num. 11. part. 18. recent.*

37. Cui propositioni alia obsecundat æquè certa Conclusio, quod actus subsequuti, & prouenientes ab initio meticulo-
so, quamuis gesti ex intervallo, vbi durat causa metus, & potentia nocendi de tempore actus, laborant eodem vitio, & præsumuntur meticolosi, vt solidè aduertunt, *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 4. num. 23., Mascard. de probation. conclus.* 1053. num. 36., *Bordon. oper. Moral. tom. 5. cap. 19. num. 40., & 51. Pignatell. consult.* 173. num. 74. in fine tom. 9., *Sanchez de matrim. lib. 4. dispu.* 18. num. 7., *Matthæu. Official. Cur. Ecclesia cap. 41. num. 15., D. Aduocatus Vrsaya tom. 3. part. 1. discept. 7. num. 42., Sperell. decis.* 80. num. 7. *Panimoll. decis.* 29. num. 55., & *decis.* 102. num. 12. cum seqq., *Eminentissimus D. Card. Petra in Commentar. ad Constitut. 9. Sixti IV. sect. vnic. num. 20. vers. solumque tom. 5. pag. 530., Rot. decis.* 9. num. 4. 5., & 6. coram *Arguelles*, vbi adducitur resolutio huius Sac. Congregationis, *decis.* 276. num. 9. cum seqq. coram *Vbald. de- cis.* 98. num. 16. coram *Peutinger. decis.* 175. num. 5. part. 1. *decis.* 172. num. 43., & 44. part. 7., & *decis.* 373. num. 10. part. 18. recent.

38. Faciliùs in subiecto casu in quo de omnimoda præce-
denti auersione, ac repugnantia P. Serrano Testes deponunt
cum

cum dictione *Semper*, Secundus nempe, *Summar. num. 6. litt. EE.*, Tertius *Summar. num. 7. litt. V. in fine*, Quintus *Summar. num. 10. litt. V.*, Tertius Testis Religiosus, *Summar. num. 17. litt. B.*, & declarauit Mater, *Summar. num. 8.*, & *9. litt. C.*, quæ dictio *Semper* complectitur omne tempus, & sic etiam illud Vestitionis, & Professionis, vt ad rem considerat *Pignatell. consult. 173. num. 100.*, & *103. tom. 9. D. Aduocatus Vrsay tom. 1. part. 1. discept. 20. num. 34.*, *Rot. decis. 178. num. 8. coram Carill.*, & *decis. 276. num. 14. coram Vbald. repetita post Bordon. de Profess. Regular. decis. 3. sub num. 9. §. quoad secundam*; quando de cetero posita præcedenti repugnantia, & auersione, de qua dubitari nequit, præsumendum est, quod ea interuenerit etiam in actu Assumptionis Habitus, & factæ Professionis, dum ex abrupto, nullaque urgente, aut superueniente noua causa extrinseca, non debet censerī, quod quis mutauerit voluntatem auersam Statui Religioso, & Professioni, sed potius credendum est, quod in ea perseuerauerit, vt Nos edocet Magistralis *glos. in cap. per latum de his quæ vi, metusue causa verb. non timore*, ibi = Respondetur, quod verum est hoc, sed quia constabat de protestatione voluntatis ab initio factæ, adhuc præsumitur velle &c., & qui voluntatem immutatam allegat, hoc probare debet = cum qua procedit *Rot. decis. 9. num. 36. coram Arguell. decis. 98. num. 15. coram Peuting. decis. 499. num. 2. cum seqq. part. 14.*, & *decis. 373. num. 10. part. 18. recen.*

*Respondetur
obieto, quod Te-
stes in aliquibus
circumstantiis
sint singulares.*

39. Multoque minus obesse posset quatenus opponeretur, quod circa plures urgentiores facti circumstantias, Testes qui de illis deponunt, sint singulares; Vltrà quod enim substantia coactionis, & incussi metus, nec non continuatæ auersionis, & repugantiæ in P. Serrano non probatur ex Testibus singularibus, sed ex pluribus Testibus qui sunt inter se concordēs, nihilominus ad effectum iustificandi metum qui est difficilis probationis, absque vlla dubitatione admittuntur etiam Testes singulares in dictis, ex animaduersionis per *Gabrielem de Testib. conclus. 2. num. 56.*, *Pignatell. consult. 77. num. 5. to. 7.*, & *consult. 173. num. 148.*, & *consult. 180. num. 22. to. 9.*, *Barbos. vot. decis. 77. nu. 56. lib. 3.*, *Ventrigl. in prax. part. 1. annot. 4. §. 3. num. 3.*, *Monacell. in formular. tom. 3. tit. 1. annot. ad formul. 36. nu. 19.*, *Sperell. dec. 79. nu. 15. 23.*, & *24. tom. 1. Panimol. decis. 102. nu. 26.*, *Rot. dec. 205. nu. 7.*, & *11. cor. Buratt.*, *dec. 189. nu. 7.*, & *decis. 234. num. 9.*, & *10. coram Vbald.*, & *dec. 211. nu. 16. part. 13. rec.*

*Satisfis exceptio-
nibus à P. Pro-*

40. Nullamque animaduersionem promereri possunt oppositiones, quas P. Procurator Generalis Ordinis excitat in
sua

sua Informatione aduersus Personas Testium, nempe Ma-
 trem, Sororem, ac fratrem Patris Serrano; Et sane quoad
 matrem vndeque frigida est reflexio, quod ipsa spem
 forte reposuerat in quadam hæreditate Comitissæ de la Ca-
 dena mox defunctæ, ad quam filius oculos, & quasi manus
 conuerterat, & quam deinde fuit assequutus, ex quo infer-
 prædictus P. Procurator Generalis, quod non sit attenden-
 dum Testimonium Matris exoptantis filium sui Iuris, &
 capacem hæreditatis. Quandoquidem tempore quo Ange-
 la Mater suam fecit declarationem, adhuc vivebat Comi-
 tissa de la Cadena, ideoquæ suasibile non est, quod Mater
 sub remota spe huius hæreditatis, quæ contigibilibitè so-
 lum poterat deferri ad filium, voluerit declarare falsum;
 Potissimè reflectendo, quod Angela Mater fecit declaratio-
 nem tempore quo Ecclesiæ Sacramentis munita in extremo
 vitæ Agone versabatur, & iam iam tremendum Dei Iudi-
 cium erat subitura, quodque fortiùs perstringit, euulga-
 uit dictam declarationem, non vt morem gereret voluntati
 filii, sed in exonerationem propriæ Conscientiæ ibi = So-
 lum ei uti Catholice Christiana scrupulum remanebat non pan-
 dendi nullitatem Professionis emissæ per P. Petrum Serrano
 eius filium, nam animaduvertebat nunquam posse obtinere ve-
 niam à Deo nisi id exequeretur, ideoque prò exoneratione suæ
 conscientiæ debebat dicere &c. Summario num. 8., & 9. in prin-
 cipio.

41. In his autem circumstantiis præsumi non potest quod Ma-
 ter in articulo mortis constituta propriam animam perdere
 voluerit asserendo falsum ob spem incertam, & caducam
 hæreditatis filio acquirendæ, vt considerat Card. de Luc. de
 Donat. disc. 74. num. ultimo vers. Tertia est pariter Rot. de-
 cis. 3. num. 3. tit. 13. de falsitat., & simulat. cor. Eminentissi-
 mo D. Card. Falconerio tom. 1., in Nucerina Donationis 12.
 Decembris 1710. S. finali cor. Reuerendissimo P. D. Aldro-
 uando Decano, & in Romana Donationis 17. Aprilis 1712.
 S. 30. cor. bo. mem. Ansaldo, & in terminis declarationis
 emissæ in exonerationem propriæ conscientiæ ratiocinatur
 Actolin. resolut. 21. num. 7., Rodolphin. allegat. 162. num. 12.
 Rot. dec. 733. n. 1. cor. Buratt., in Casenaten. Successionis 12.
 Ianuarii 1722. S. Simultates autem coram bon. mem. de Her-
 rera, & 4. Februarii 1724. S. Constabat autem coram
 R. P. D. de Gamaches, & in Romana Pecuniaria 29. Ianu-
 arii 1725. S. 33. coram R. P. D. Ratto; Consimilem autem de-
 clarationem Matris emissam in articulo mortis super vio-
 lentiis à Patre illatis filio considerauit hac Sac. Congrega-

illo In Antistiodoren. restitutionis in integrum 24. Ianuarii 1705. lib. decret. 55. fol. 25. à t.

43. Eadem incerta spes hereditatis Patri Serrano querende fidem non adimit depositioni Sororis, cuius respectu irrelevans etiam detegitur altera subalternans exceptio à P. Priore Generali promota, quod scilicet ipsa esset valde teneræ ac imbecillis ætatis, quando frater patiebatur metum sibi incussum à Genitore; Si enim Soror tempore depositionis receptæ die 5. Aprilis 1727. constituta erat in ætate annorum 27. Sum. n. 6. litt. A., palam inde fit, quod anno 1715., quo P. Serrano indutus fuit habitu Religioso Sum. nu. 29., Decimum quintum ætatis annum expleverat, ideoque rectè deponere potuit de præcedentibus Coactionibus, & minis eidem P. Serrano à communi genitore illatis, cum Testis dicatur idoneus ad deponendum, eo ipso quod peruenit ad pubertatem, idque verificatur in Masculo maiore annorum 14., & in foemina duodecimum ætatis annum excedente, ut per *Textum in Canon. Testes 4. qu. 2.*, firmat *Narbon. de ætat. anno 14. qu. 44. num. 6.*, *Rot. in Lucorien. Matrimonii prima Iulii 1726. §. Nihilominus cor. R. P. D. Calcagnino*. Et licet de tempore incussi metus eadem Soror fuisset impubes, postquam tamen ad pubertatem accessit, non prohibebatur testificari de his quæ viderat in ipsa ætate pubertati proxima, ut bene firmat *Cephal. conf. 98. nu. 40. lib. 2.*, *Mascard. de probation. lib. 3. conclus. 1246. num. 11.*, *Farinacc. de Testib. qu. 58. nu. 61.*, & 62. *Card. Tusch. præf. Conclus. Iur. litt. T.*, *conclus. 183. num. 1.*, *Viuius Commun. Opinion.*, *opinion. 964. num. 4.* §. *Et istud equidem procedit*, *Narbon. de ætate ann. 14. qu. 44. num. 11.*
44. Ceteris debiliorem, ac prorsus diuinariam exceptionem sibi figurat idem P. Procurator Generalis aduersus primum Testem Ioannem Serrano Laicum Carmelitam, & germanum fratrem P. Serrano, asserens in sua secunda Informatione diei 6. Nouembris superioris anni 1730. §. *Frater verò*, quod idem frater Ioannes *'tali sensuum hebetudine, & intellectus imbecillitate laborat, ut eius superior Doctorus, ac pius eum prorsus ineptum esse, ac fore declarauerit ad testimonium ferendum in re graui, qualis est Professio Religiosa, & propterea non nisi auctoritate suprema coactus, ei permisit testificari in presenti negotio de metu, ac minis à Patre oratori incussis =, & mirabili facilitate subiungens = Totum hoc constat ex Processu.*
44. Sed quàm facile est diuinare, tam prouum est quæ quis diuinando dixerit, repellere; Nullibi namque constat ex
- Pro-

Processu, quod superior Carmelitarum declarauerit fratrem Ioannem tali sensuum habitudine, & Intellectus imbecillitate laborare, vt esset prorsus ineptus ad testimonium ferendum in re graui, solumque habetur, quod cum prædicto Superiori Carmelitarum notificatum fuerit præceptum, quo ei Reuerendissimus Hispaniarum Nuncius demandabat in vim Sanctæ obedientiæ, vt compelleret Fr. Ioannem sui Ordinis Religiosum ad deponendum quidquid sciret in hac causa, respondit superior, quod usque nunc distulit præcipere dicto Fr. Ioanni, vt dictam depositionem exqueretur attento quia considerauit, illum esse incapacem deponendi in materia tam graui = Summario additionali num. 3. litt. A. Nulla prorsus facta mentione ideatæ causæ imbecillitatis intellectus, & hebetitudinis sensuum, quæ proindè non aliàs iustificatur, quàm ex simplici assertiua P. Procuratoris Generalis cui aduersatur indubitata præsumptio Iuris, quod scilicet vnusquisque censeatur sanæ mentis, & integri, ac perfecti Iudicii, nisi contrarium euidentissimè probetur, ad Text. in l. Codicillos Cod. de Codicill. l. final. Cod. de hered. Institut., & tradita per Rot. dec. 203. n. 5. cor. Rembold. dec. 6. n. 14. inter impressas ad Ornat. Card. de Luc. lib. 9. de Testam. tom. 1. decis. 6. num. 3. tit. 42. de Tutor., & Curator. cor. Eminentissimo D. Card. Falconer. to. 3., in Romana, seu Tyburtina Donationis 25. Ianuarii 1700. §. Aut verò coram bo. mem. Ansaldo, & in nullius, seu Sublacen. Donationis 29. Nouembris 1715. §. Cesante cor. Reuerendissimo Crispo.

45. Verùm nec ipsam incapacitatem deponendi in materia tam graui, quam in fratre Ioanne Superior Carmelitarum præceptis Reuerendissimi Nuncii obsequi detrectans generaliter prætexebat, nullam habuisse substantiam demonstrauit subsequens factum. Nam postquam idem superior dederat responsum prædictum, & ad nouam interpellationem replicauerat = Nullam posse dare licentiam fratri Ioanni Serrano pro explenda sua depositione in re tam graui, nisi prius prædictus Illustrissimus Nuncius decerneret, quod non obstante præcedenti sua responsione omninò licentiam de qua agitur, impertiretur Summario additionali num. 3. litt. B. Reuerendissimus Nuncius nouam relaxauit aggrauatoriam sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, præcipiendo eidem superiori, vt statim =, & non obstante sua responsione de tempore notificationis data, illicò pareat, concedendo licentiam fratri Ioanni Serrano Religioso laico dicti sui Conuentus, vt tamquam Testis deponat in causa, de qua in dicto mandato fit mentio. & sic adimpleat &c. Sum. principali num. 36. in

Offenditur, quod
non sit actus
deinde contrarius
Deposito Regu-
larium super li-
bris voluntatis.

- principio*. Signum profectò euident, quod Reuerendissimus Nuncius probè agnouerat non subsistere oppositam incapacitatem Fr. Ioannis, aliàs, ea subsistente, non demandasse illius examen, multoque minùs Eminentissimus Archiepiscopus in sua Informatione huic Sacre Congregationi directà expressisset, quod Testes qui deposuerunt in actis, sunt *Personæ fide dignæ &c. eorumque depositionibus adhibenda est fides Sum. n. 34. litt. A.*, cui relationi Eminentissimi Archiepiscopi, siuè inspecta dignitate Personæ, siuè attentata exacta cognitione, quam ipse habet qualitatum suorum subditorum, plenissima fides est adhibenda, vt aliàs dixit *Rota decis. 234. n. 16., & 17. part. 16. rec. in Bisuntanen. Præminentiarum 2. Iulii 1725. S. Consuetudo cor. R. P. D. Calcagnino, & in Alexanen. Participationum 3. Martii 1727. S. Quod autem coram eodem*; Atque in hac materia Sac. Congregatio plurimum deferre solet relationibus Episcoporum, vt videre est in *Bisuntina restitutionis in integrum proposita 28. Iunii, & resoluta 9. Iulii 1701. lib. decretor. 51. fol. 341., & fol. 372.*
46. Non prætereundo ex abundanti quod quicumque defectus per impossibilem hypothesim obliciendus Depositioni vnius vel alterius Testis remaneret suppletus in præsentia casu à conspicuo numero aliorum Testium, cum prorsus inuerisimile sit quod tam ingens qualificatorum Testium caterua nullum habentium in Causa Interesse, voluerint conspirare in veritatis subuersionem, vt generalitèr firmant *Bald. in l. hac consultissima num. 20. cod. qui Testam. facere possunt, Rota decis. 135. sub num. 7. S. Quibus accedit coram Merlin. dec. 408. num. 10. coram Priolo dec. 1251. num. 7. coram Emerix Iun. dec. 11. num. 13. part. 18. recen., in Romana Pecuniaria 10. Februarij superioris anni 1730. S. In hunc autem coram R. P. D. Ratto, & in puncto admonet D. Aduocatus Vrsaya discept. Ecclesiast. tom. primo par. prima discept. 20. num. 64.*
47. E conspectu verò tot Testium de coactione, metu, & auersione positua statui Religioso deponentium parui pendenda est contraria Depositio P. Prouincialis, Magistri Nouitiorum, aliorumque paucorum Religiosorum, qui suadere conantur, quod P. Serrano tam Nouitius, quàm Professus semper fuit sereno vultu, & quieta mente, absque vlla conuestione de Professione facienda, aut facta per vim, & metum incussum à Genitore; Tum quia Testes Regulares cum deponere censeantur prò Interesse Monasterij, & ad euitandam propriæ Religionis diffamationem, haberi non debent in consideratione, vt aduertit *D. Aduocatus Vrsaya tom. 1. par. 1. discept. 1. num. 40. Rot. decis. 3. num. 5.*

Offenditur, quod non sit attendenda contraria Depositio Regularium super libera voluntate.

vers. quia altera post Bordon. de Profess. , decis. 1166. sub nu. 1. vers. Præterea , & dec. 1177. num. 3. coram Seraphin. , & decis. 1178. num. 10. coram Carillo ibi : Quia sunt Moniales eiusdem Monasterij , cuius interest Professionem esse validam , & ideo non sunt integra fidei , dum adsunt alij Testes =

48. Tum , & fortius quia contrarij Testes deponere affectantes de hilaritate Animi , & sereno vultu P. Serrano nedum tempore Nouitatus , sed etiam post Professionem , conquassantur ab alijs Testibus etiam Religiosis , quibus cum P. Serrano familiaris consuetudo intercedebat occasione studiorum in Ciuitate Compluri , apertissimè concludentibus repugnantiam , contrarietatem atque auersionem permanentiæ in Religione , quam idem P. Serrano continuò manifestabat *Summario num. 15. litt. D. num. 16. litt. B. & C. , & num. 17. litt. B. , & G. ,* cum quibus conueniunt alij plures Testes Seculares apertissimè iustificantes coactionem , ac metum , prout hucusque probatum fuit. Plus autem deferendum est Testibus deponentibus de metu , coactione , atque auersione , quàm omnibus alijs qui deponere possunt de libera , & spontanea voluntate juxta concordem DD. omnium sententiam , de qua *Mascard. de probat. conclus. 1055. num. 1. cum seqq. lib. 2. Menoch. de presumption. lib. 3. presumpt. 126. num. 31. , Rebuff. respons. 68. S. Respon- deo , & S. Ratio est* ubi adducit rationem , quia Testes deponentes de metu , deponunt de eo , quod sensu corporis percipi potest ; illi autem qui deponunt de animo spontaneo , deponunt de eo , quod non percipiuntur sensu corporis , & ideo illis non creditur , *Bordon. oper. regular. tom. 5. de profess. regular. cap. 19. num. 34. , Barbosa. vot. decisu. 16. num. 89. lib. 2. Corrad. in prax. dispensation. lib. 5. cap. 14. num. 11. , Panimoll. decis. 102. adnotat. 1. num. 18. , & 20. Rot. dec. 326. num. 46. cor. Ludouif. dec. 9. num. 78. cor. Arguelles , & dec. 178. num. 11. cor. Carill.*

49. Et consonant plures huius Sac. Congregationis resolutiones , ex quibus eruitur , quod in concursu Testium , depositiones illorum , qui deponebant de Metu , fuerunt amplexæ , posthabitis Depositionibus Regularium deponentium de spontanea voluntate , vt patet in *Bisuntina Restitutionis in integrum proposita 18. Iunij , & resoluta 9. Iulij 1701. lib. decretor. 51. fol. 341. à tergo , & 372. à tergo ,* vbi concessa fuit restitutio in integrum , licet quatuor Moniales deponerent super libera voluntate Professæ , ac super illius permanentia in religione , nulla penitus emissa con-
 questione , seu reclamazione , & in *Amalphitana Restitutio-*

nis in integrum 8. Augusti 1711. lib. decretor. 61. fol. 361. à ter. , ubi responsum fuit pro restitutione in integrum aduersus Professionem ob merum Patris emissam , licet Guardianus tunc temporis Magister Nouitiorum alique Testes Connouitij deponerent , Religiosum de tempore Nouitiatu nunquam quæsiuisse sua Vestimenta Secularia ad discessum , imò ante Professionem satisfecisse omnibus functionibus , & requisitis à regula præscriptis .

Non aduersatur dispositio Sacri Concilij Tridentini in sess. 25. de Regularib. c. 19.

50. *Quibus ira constabit , non aduersatur Dispositio Sac. Concilij Tridentini in sess. 25. de regular. cap. 19. decernens , vt qui prætendit se nullitèr Professum non audiatur , nisi infra quinquennium tantum à die Professionis . Quia huiusmodi decretum passiuam recipit interpretationem , quod non habeat locum , vel quando suppetiere iustæ causæ non reclamandi , vel quando quinquennio durante , non dum sublata erat Causa Metus , prout explicant Barbof. ibidem , num. 8. , & 9. , Card. de Luc. de Regular. disc. 41. num. 12. Lezzan. in Sum. quest. Regular. tom. 1. cap. 2. num. 7. , & tom. 2. verb. Professio Regularis sub num. 21. vers. idem dico , Van. Espen. in Ius Canonicum Vniuers. par. 1. tit. 27. cap. 6. num. 9. , Corrad. in Prax. dispensat. lib. 5. cap. 14. à num. 40. ad nu. 44. Monacell. in formular. tom. 3. tit. 1. formul. 36. num. 3. , Mattheus. Official. Cur. Eccles. cap. 41. sub num. 16. vers. Nec obstat.*

Nec aduersatur Decretum huius Sac. Congregationis approbatum à sa: mem: Gregorio XIII.

51. *Prout nec officit , quod san. mem Gregorius XIII. ex sententia huius Sac. Congregationis declarauerit , Prætendentes nullitatem Professionis ob vim , & metum , non esse audiendos , elapso quinquennio , tametsi allegent vim , & metum durasse , quam declarationem refert Pignatell. consult. 37. tom. 3. , & adducit P. Procurator Generalis in sua contraria Informatione . Quia decretum prædictum à Gregorio XIII. approbatum , non procedit , quando Professus intra quinquennium , prout in casu nostro , mediantibus reclamationibus , & Protestationibus , manifestauit animum Religionis auersum , & de nullitate suæ Professionis , vtpotè per vim , & metum factæ assiduas habuit quarimonias , vt in puncto explicat Rota dec. 276. num. 14. coram Vbald. repetita post Bordon. de Profess. Regular. dec. 3. sub num. 8. S. quoad secundam ibi = Quoad secundam verò que emanauit à sal. record. Gregorio XIII. &c. non videbatur ob stare , quia ex Testibus pro Didaco datis , apparet eum reclamasse etiam intra quinquennium = Et quod idem Decretum non habeat locum ad impediendam restitutionem in integrum concurrente iusto impedimento non reclamandi , firmat Panimol. dec. 29. num. 48. , & 49.*

52. Atque hinc multiplicia se se offerunt exempla, in quibus hæc Sac. Congregatio concedere non dubitauit restitutionem in integrum nulliter Professis ob vim, & metum à Patre incussum, etiam si lapsus fuerit quinquennium, quando causa metus durauit, & iusta intercesserunt motiua non reclamandi, prout signanter videre est in *Tolonen. Restitutionis in integrum* 28. Februarij 1693. lib. Decret. 43. fol. 86., in *Cadurcen. restitutionis in integrum* 19. Iunij 1694. lib. Decret. 44. fol. 288., in *Taurinen. Restitutionis in integrum* 9. Februarij 1697. lib. Dec. 47. fol. 59. in *Cephaluden. Restitutionis in integrum* 18. Iulij 1699. lib. Decretor. 49. fol. 252., in *Aquen., seu Arelaten. Restitutionis in integrum proposita* 29. Ianuarij, & resoluta 19. Februarij 1701. lib. Decret. 51. fol. 64., & 96. à tergo, & in *Antissiodoren. Restitutionis in integrum* 24. Ianuarij 1705. lib. Decretor. 55. fol. 25. à tergo.

53. Quinimò perdurante Causa Metus, aliisque rationabilibus concurrentibus motiuis, ex quibus nulliter Professi non potuerunt iudiciales promouere Instantias intra quinquennium, eadem Sac. Congregatio impertita fuit restitutionem in integrum, non obstante acquiescentia, & taciturnitate diuturna, nec non longissimi temporis lapsu, quemadmodum in casu acquiescentiæ annorum, 15. resolutum fuit in *Vlixbonen. Restitutionis in integrum proposita* 17. Nouembris, & resoluta prima Decembris 1714. lib. Decretor. 64. fol. 430. à ter., & 463. à ter., in terminis acquiescentiæ annorum 16. in *Suessana Restitutionis in integrum* 3. Augusti 1715. lib. Decret. 65. fol. 337. à tergo, In casu taciturnitatis annorum 17. in *Corduben.* 25. Ianuarij, & 22. Martij 1698. lib. Decret. 48. fol. 40. à tergo, & 131.. In proposito acquiescentiæ annorum 24. in *alia Corduben.* 17. Decembris 1701. lib. Decret. 51. fol. 586. à tergo. In casu lapsus temporis annorum 29. in *Eluen. Restitutionis in integrum proposita* 5. Martij, & resoluta 9. Aprilis 1701. lib. Decret. 51. fol. 131., & 170. à tergo. In terminis acquiescentiæ annorum 30., & ultra in *Tholosana Restitutionis in integrum* 8. Iulij 1705. lib. Decret. 55. fol. 264., & in *Cremonen. Restitutionis in integrum proposita* 27. Augusti 1712., & 30. Septembris 1713., & resoluta 18. Nouembris eiusdem anni lib. Decret. 62. fol. 327., & lib. 63. fol. 420., & 458. à tergo; Ac denique in casu lapsus temporis annorum 32. in *Meleuitana Restitutionis in integrum proposita* 29. Aprilis 1702., & resoluta 15. Septembris 1703. lib. Decret. 52. fol. 164., & lib. 53. fol. 413.

54. Viuente autem illo, qui metum incussit, semper durare dicitur eadem Causa metus, & adesse motiuum sufficiens propter quod Professus ad deducendam iudicialem nullita-

Adducuntur resolutiones huius Sac. Congregationis, quæ concessit restitutionem in integrum non obstante longi temporis acquiescentia.

Viuente illo qui metum incussit, semper durat eadem Causa metus.

tem suæ Professionis impeditus remanserit, ex congestis per
Rebuff. respons. 68. §. etiam non cessat. Caren. resol. 81. n. 83.
Pignatell. consul. 173. num. 22. tom. 9. Monacell. in formul.
tom. 3. tit. 1. formul. 36. num. 21. Mattheuc. Official.
Cur. Ecclesiastica cap. 41. sub num. 15. §. Respondeo negatiue,
Rot. dec. 705. num. 1. cum seqq. par. 2., & dec. 373. num. 10.
par. 18. rec.

*Excluditur taci-
 ta Professio, seu
 ratificatio.*

55. Nequè in hypothesi allegabilis est tacita Professio, seu
 ratificatio præcedentis Professionis nullæ, ad hunc enim ef-
 fectum requiritur nouus consensus Proficientis ex nunc,
 idemque consensus debet esse omninò certus, & liber, cum
 agatur de subiiciendo Religiosum nouæ obligationi, con-
 trà quàm in dubio quælibet semper capienda est interpre-
 ratio, vt ex *Cap. Significatum 11., cap. consult. 20. de regu-*
lar. firmant Camerat. respons. decis. 1. art. 2. num. 78. 108.,
& 123. Ricciardel. in lyceo Ecclesiast. tom. 1. cap. 3. §. 7. nu-
mer. 165. Castropal. Oper. Moral. par. 3. tract. 16. disputat. 2.
punct. 5. num. 2. Eminentissimus D. Cardinalis Petra in Com-
mentar. ad Constitutionem 9. Sixti IV. Sect. vaic. num. 13.
tom. 5. pag. 526.

*Excluditur rati-
 ficatio quæ indu-
 ci prætenditur
 ex Ordinum sus-
 ceptione.*

56. Frustraque induci prætenditur in P. Serrano hic nouus
 Consensus, aut ratificatio tacita Professionis ex quo ipse
 ad Sacros Ordines ascenderit, & exercuerit Officia Reli-
 gionis, Capserii nempe, Secretarii P. Prouincialis, & Con-
 cionatoris. Quandoquidem nullo Iure cauetur, quod in-
 ualidè professus per susceptionem Ordinum in Religione,
 suam Professionem ratificet, vt præcisè ad excludendam ra-
 tificationem tacitam desumptam ex Ordinum susceptione
 communiter firmant *Pignatell. consul. 173. num. 74. 76.*
96., & 97. tom. 9. Caren. resol. 81. num. 38. Barbof. de Of-
fic., & potest. Episcopi par. 3. allegat. 104. num. 19. Amy-
den. de stylo Datarie lib. 1. cap. 12. num. 26. ibi = Tacitè au-
tum non dicitur ratificare, licet quis Ordines suscipiat &c. Si
constet de principio eum inuitò professum fuisse, huiusmodi enim
Professus Ordines non suscipit ex propria voluntate, sed Supe-
rioris Mandantis eum accedere ad Ordines, cui refractarius,
dum Habitum gerit regularem, esse non debet &c. Bordon. Oper.
Regular, tom. 5. de Profession. Regular. cap. 21. num. 25. Mi-
rand. in Manual. Prælator. tom. 1. quæst. 30. artic. 1. circa
finem vers. neque etiam si suscipiat Ordines Sacros, Pellizar. in
Manual. Regular. tom. 1. tract. 3. cap. 1. num. 70. Donat. prax.
rer. Regular. tom. 2. par. 2. tract. 8. quæst. 5. num. 11. vers.
Nec his obstat., Monacell. in formular. tom. 2. tit. 13. for-
mul. 4. num. 11., & in supplemento tom. 4. fol. 38. num. 82.,
Mattheuc. Official. Cur. Ecclesiast. cap. 41. sub num. 16. §. Nec

obstat, & S. Quapropter, Rot. dec. 705. num. 1. par. 2. rec. dec. 60. num. 18. post Viuan. de Iurepatron. dec. 276. num. 1. & dec. 552. num. 20. coràm Vbald.

57. Et non obstante Sacrorum Ordinum susceptione concessa fuit restitutio in integrum ab hac Sac. Congregatione in Vrbeuetana restitutionis in integrum proposita 18. Februarii, & resoluta 11. Martii 1713. lib. Decretor. 63. fol. 57. à ter., & 81. à ter. & in fortioribus terminis in Cremonen. Restitutionis in integrum proposita 30. Septembris, & resoluta 18. Novembris 1713. lib. Decretor. 63. fol. 421., & 458. à ter. vbi Professus in susceptione Sacrorum Ordinum iuxta dispositionem Concilii Mediolanensis V. Iure Iurando affirmauerat spontè, & non coactè professum fuisse.

58. Officia verò exercita per P. Serrano, vltra quod recenseri non possunt inter munera honorifica Religionis, quæ quodammodo præferant in exercente approbationem sui Status, quia munus Capserii, & Secretarii P. Prouincialis reducit ad simplex laboriolum, & Manuale Seruitium, nullam existimationem, aut Superioritatem Religioso tribuens. Hoc vnum tamèn est certum, quod ex receptione Officiorum, quæ provenire potest ab Obedientia Superiori debita, non inducitur tacita ratificatio, vt aduertunt Mattheucc. Official. Cur. Ecclesiast. cap. 41. sub num. 16. S. Nec obstat, Ricciardel. in Lyceo Ecclesiast. cap. 3. S. 7. num. 115. 118. & 135. D. Aduocatus Vrsaya tom. 1. par. 1. discept. 20. n. 92., & 93. Rot. dec. 628. num. 7. coràm Merlin., vbi quod non obstabat Monialem per triennium exercuisse Officium Cellerariæ.

Acceptatio, & exercitium Officiorum in Religione non inducit tacitam ratificationem.

59. Nèc dissimilis fuit Sensus huius Sac. Congregationis, quæ pluriès concessit restitutionem in integrum etiam si Professi exercuissent Officia Religionis, vt in Cephaluden. Restitutionis in integrum 14. Februarii, & 18. Iunii 1699. lib. decret. 49. fol. 57. à ter., & fol. 252. vbi Monialis exercuerat Officium Magistræ Nouitiarum, in Mantuana 16. Ianuarii 1700. lib. Decret. 50. fol. 2., & 9. Iulii 1701. lib. Decretor. 51. fol. 375. vbi Professus, Religionis Munia exercuerat per viginti annos, & vltra, in Melcuitana Restitutionis in integrum proposita 29. Aprilis 1702., & resoluta 15. Septembris 1703. lib. Decret. 52. fol. 164., & lib. 53. fol. 413. vbi Monialis per annos 32. permanserat in Monasterio, & ex Informatione Episcopi constabat eam = Munera Infirmaria, Sacristiæ, aliaque huiusmodi exercuisse &c. ac omnes Ordinationes Regulares, sicut cetera Moniales Professe, obseruasse.

60. Hoc insuper addito, quod perdurante Causa Metus, eademque potestate, ac superioritate cogendi ex quibuscumque actibus Professis tantum convenientibus, & à Regulari gestis, qui sunt potius effectus Obedientiæ quàm voluntatis, nunquàm resultat noua Professio, vel præcedentis Professionis nullæ tacita ratificatio, ex animaduersis per Pignatell. consult. 173. num. 15., & 31. tom. 9. Bordon. Oper. Regular. tom. 5. de Profession. Regular. cap. 21. num. 51., Mattheucc. Official. cur. Ecclesiasticæ cap. 41. num. 15., & 16. Sperell. dec. 80. num. 7., & 8. Panimoll. dec. 29. num. 55., & dec. 102. annot. 2. num. 27. Rot. dec. 98. num. 16. coràm Peutingen. dec. 628. num. 7. coràm Merlin. dcc. 178. num. 6. coràm Carill., dec. 705. num. 1., & per tot. par. 2. dec. 172. num. 43. par. 7., dec. 373. num. 10. par. 18. rec., & in terminis Monialis, quæ in quodam Instrumento dixerat, quod licet non esset Monialis, tunc Monialis esse volebat, firmavit ead. Rota dec. 9. à num. 2. ad num. 8., & num. 11. coràm Arguell., & decis. 229. numer. 4. cum seqq. coràm Carill.

Ex Reclamationibus, & Protestationibus excluditur tacita ratificatio.

61. Quando præsertim constat, quod Religiosus tam antè Professionem, quàm post illam, ostendit animum auersum Statui Religioso, & semper de hoc fuit conquestus apud Consanguineos, & Amicos, qua stante auersione allegari nequit ratificatio, seu tacita Professio uti fundata in simplici præsumptione Iuris, & è conuerso elisa ex reclamationibus, declarationibus, & actibus in contrarium gestis, cum impossibile sit, intèr hanc auersionem, totque reclamationes, colligere illam liberam, & Spontaneam voluntatem, quæ prò actus substantia est simpliciter necessaria in ratificatione Professionis, ut benè considerant Innocent. in cap. per latum num. 3. de his quæ vi, metusue Causa, Cyriac. Controuers. 371. num. 35., & 36. Suarez. de Religion. tom. 3. lib. 7. cap. 4. num. 6. Pignatell. consult. 173. num. 29. 32. 43. & 75. tom. 9. Caren. resolut. 81. num. 38., & 40. Rebuff. conf. 68. §. etiàm nunquàm Bordon. tom. 5. de Profession. Regular. cap. 21. num. 50. Card. de Luc. de Regular. disc. 45. n. 5., & in Annotat. ad Sacrum Concil. Tridentinum disc. 41. num. 8. Mattheucc. Official. Cur. Ecclesiasticæ cap. 41. sub num. 15. §. Nèc obstat in fine Panimol. dec. 29. num. 57., & adnotat. 3. n. 23. 24., & 28. Rot. dec. 189. num. 3., & 6., & dec. 276. n. 11. coràm Vbald. dec. 229. num. 3. coràm Carill. dec. 9. num. 34., & dec. 25. sub num. 10. §. Cùm ergò coràm Arguelles, dec. 857. num. 9. coràm Cerro dec. 491. num. 18. coràm Royas, dec. 117. num. 15. coràm Ottobon. dec. 952. num. 25. coràm Emerix, Jun. dec. 705. num. 5. part. 2. dec. 397. num. 1. par. 4. tom. 1. dec. 96.

dec. 94. num. 4., & 5. par. 9. tom. 1. dec. 211. num. 19. par. 13.
dec. 134. num. 13. cum seqq. par. 14., & dec. 373. num. 11.,
& 12. par. 18. rec.

62. Idque procedit, etiã si reclamationes, & protestationes non fuerint Iudiciales; ad excludendam namque tacitam ratificationem sufficiunt simplices Declarationes extraiudiciales coràm Amicis, & Consanguineis emissæ, quia si deductæ fuissent in Iudicium, frustranea remaneret Instantia Restitutionis aduersus Lapsum quinquennii, prout considerant *Pignatell. consult. 173. num. 28-29., & 101. tom. 9. Hodiern. controu. forens. cap. 16. num. 51. Barbof. ad Sac. Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 19. num. 10., Card. de Luc. de Regular. disc. 45. num. 5., & in Annotat. ad Sac. Concil. Tridentinum disc. 41. num. 8. Mattheucc. Official. Cur. Ecclesiast. cap. 41. num. 16. §. Nèc obstat dec. 1210. n. 4. in fine coràm Penia, dec. 930. num. 3. §. Accedentibus coràm Duno. Iun. dec. 705. num. 5. par. 2., & dec. 211. num. 20. par. 13. rec.*

Etiã si reclamationes, & Protestationes fuerint extraiudiciales cor. Amicis, & Consanguineis.

63. Nil officiente, quod superfluum sit differere de Nouo tacito Consensu P. Serrano, quando ipse singulis annis iuxta præscriptum Constitutionum Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ratificauit expressè sua Vota in peruigilio fæstivitatis Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis. Siquidem actus ratificationis, seu Annualis Renouationis Votorum iniunctus à Constitutionibus Ordinis vti actus necessarius, non est sufficiens ad inducendum nouum Consensum in P. Serrano, & ad impediendam Restitutionem in integrum, quia ipse huiusmodi actui debebat interuenire titulo Obedientiæ, ac iussu Superiorum, quibus obsequi voluisse præsumitur, & refractarius esse non poterat, vt specialitèr admonent *Pignatell. Consult. 180. num. 16. tom. 9. Roderic. quest. Regular. tom. 3. quest. 17. art. 15. Amyden. de Stylo Datariæ lib. 1. Cap. 12. numer. 26. D. Aduocatus Vrsaya discept. Eccles. tom. 1. par. 1. discept. 1. num. 56. cum duobus seqq., & tom. 2. par. 2. discept. 21. n. 41. Rot. dec. 2. sub num. 5. vers. in proposito post Tambur. de Iur. Abbat., & dec. 397. num. 6. par. 4. tom. 1. rec. ibi = Credendum est Renatam interuenisse in illis actibus iussu Abbatissæ, cui illa cum esset quoad formam exteriorem in Statu Monialis, & Professæ, contradicere non poterat.*

Respondetur an. auali Renouationi Votorum fieri solita juxta Constitutiones Religionis.

64. Et hæc Sac. Congregatio pluriès concessit Restitutionem in integrum aduersus lapsum quinquennii Ratione Nullitatis Professionis emissæ per vim, & metum, non obstante Ratificatione Votorum sequuta singulis annis, & præcipuè in *Lingonen. Restitutionis in integrum proposita 12. Aprilis,*

lis, & resoluta 20. Decembris 1698. lib. Decret. 48. fol. 161. à ter., & fol. 598., & in Melœuitana Restitutionis in integrum proposita 29. Aprilis 1702., & resoluta 15. Septembris 1703. lib. Decret. 52. fol. 164., & lib. 53. fol. 413. vbi Monialis Professa per vim, & metum anno 1675. per 20. annos, & ultra solemniter peregerat Renouationem Votorum in festo Epiphaniæ Domini juxta Constitutiones Ordinis.

65. Quodquæ P. Serrano post Professionem dubio procùl interfuerit consuetæ solemnitati renouationis votorum tamquàm actui necessario in vim obedientiæ Superiori debitæ, atque ad explendam exteriorem formalitatem, non autem animo se obligandi, aut ratificandi suam Professionem nullam, satis supèrque comprobatur ex depositione Testium; Secundi nempe Summario num. 6. litt. CC., Tertij Summario num. 7. littera V., Quinti asserentis, quod cum ipse dixerit P. Serrano = *Quamprimum veniet tempus, in quo Vestra Reuerentia ratificet Vota suæ Professionis* = Accipit responsum = *Certum est, quod reperier in illo actu, sed solum illum faciam prò explenda exterioritate* = Summario num. 10. litt. M., & R., & concordant Testes Religiosi, Primus videlicet habens prò certo, & absquæ ullo dubio, quod ille neque tacitè, neque expressè ratificauerit suam Professionem Summario num. 15. litt. G., & H., Secundus Summario num. 16. litt. G., & H., ac deniquè Tertius affirmans, quod ipse = *habet prò certo, & absquæ ullo prorsus dubio, quod casu, quo dictus Pater Serrano hoc anno, vel alijs forsàn annis dicto ratificationis actu adstitisset, inuoluntarius adfuisse, & ad solum finem externè explendi consuetam Cærimoniam respectu manifesta renuentia, ac totalis repugnantia, & displicentia, quàm d. P. Serrano continuò præseferbat permanendi in Religione* Sum. n. 17. litt. G.

Respondetur obiecto, quod P. Serrano post Genitoris obitum acquieuerit per aliud Quinquennium.

66. Paris deniquè releuantia detegitur obiectum mordicus inculcarum in sua Informatione à Patre Procuratore Generali, & in eo consistens, quod cessata causa metas ob Genitoris obitum sequutum diè 5. Octobris 1711. Summario numer. 32., adhuc Pater Serrano acquieuerit per aliud Quinquennium, eoque solum effluxo Iudiciales Instantias promouerit supèr nullitate suæ Professionis, cum enim iustificetur, quod Pater Serrano immediatè post obitum Patris euulgauit animum determinatum obtinendi iudicialitè declarationem nullitatis Professionis; Quod continuò reclamauit, & frequentes protestationes supèr dicta nullitate Professionis emisit, quodquæ demùm superuenerunt iustæ Causæ impediens, ne illius propositum illicò demandaretur exequutioni, perseuerantia in Religione per quemcumque

que temporis lapsus, inefficax est ad impediendam restitutionem in integrum, quemadmodum ex punctualibus huius Sacre Congregationis resolutionibus probatum fuit supra §. 53., & in puncto, quod perseverantia in Religione post mortem illius, qui metum incussit, non officiat, quando intercedunt protestationes, & declarationes factæ à nullitè Professo, animaduertit *Caren. resolut. 81. num. 34;* *Rota dec. 579. n. 2., & 3. par. 1. rec.*

67. De apertis declarationibus animi à Patre Serrano statim factis post obitum Patris, & de firma ipsius voluntate parandi documenta necessaria pro iustificanda nullitate suæ Professionis ob vim, & metum incussum à Patre, superlativum Testimonium perhibent primus Testis *Summario num. 5. litt. DD.*, Secundus *Summario num. 6. littera S.*, Quintus, inquit, quod Pater Serrano - *Internè non sentiebat mortem sui Genitoris, nam modò poterat cum plena libertate, & absquè suo detrimento ponere hanc litem nullitatis suæ Professionis, quàm priùs non fuerat executus vivente Genitore, ob ingentem metum, & timorem, quos de illo, & de eius minis habebat* = *Summario num. 10. littera N.*, alijque duo Testes ad perpetuam examinati anno 1721., qui postea ratificaverunt formitèr *Sum. n. 14. lit. D.*

P. Serrano immediate post obitum Patris aperte declaravit Animum suum.

68. Præterea idem Pater Serrano in Epistola illicò post mortem Patris conscripta Ioanni eius Fratri ab Oppido de Chilaron, ubi Pater decesserat, significando eidem Statum hæreditarium Bonorum, declaravit, quod eatenus tunc non promovebat suæ Professionis nullitatem, quia cum esset iam in Sac. Subdiaconatus Ordine constitutus, verebatur, quod intentata nullitatis Professio ei præpediret assensum ad reliquos Sacros Ordines, ideòque deliberauerat se promoveri facere ad illos, statim ac perveniret Matritum, & successivè obtinere Apostolicum Indultum, cuius vigore permanere posset extrà Claustra, retento habitu, sub motivo præstandi assistentiam eius Matri Senio confectæ, ac pauperi, ut ita facilius in libertate positus Iudiciale Instantiam super nullitate suæ Professionis valeret instruere, ut deponit primus Testis *Summario num. 5. litt. DD.*, & *EE.*, Secundus *Summario num. 6. littera T.*, & alij duo, qui de auditu à Matre affirmant, quod Pater Serrano = *Introducere volebat Iudicium super nullitate suæ Professionis postquàm obtinisset Beneplacitum Apostolicum, ut posset, habitu retento, extra Claustra pernoctare in Materna Domo ad effectum eam alendi, & quod, si similem gratiam dictus Pater Serrano obtinisset, habebat in animo probare nullitatem suæ Professionis, dàm scilicet poterat quietè litem movere, & absquè metu, quo agebatur in-*

P. Serrano declaravit Causas propter quas non promovebat statim Iudicium suum per nullitatem Professionis.

P. Serrano statim post obitum Patris parare cepit necessarias probationes.

Et procuravit Apostolicum Indultum, ut permanere posset extra Claustra.

In Religione P. Serrano non habuisset omnimodam libertatem instruendi Iudicium nullitatis Professionis.

tus Religionem = Summar. numer. 14. litt. G.

69. Verbalibus animi expressionibus coherentia dignoscuntur positiua facta; Etenim Pater Serrano die 30. Octobris 1721., & sic mense nondum elapso à die obitus Genitoris, coràm publico Notario comparens, instetit, vt examinarentur tres Testes ad perpetuam super coactionibus, & violentijs ab eodem Genitore illatis *Summario num. 14.*, & completo examine, illius authentico documento se præmunire curauit dicto *Summario num. 14. littera P.* Rursus eodem anno 1721. dispensatis instetitijs ad Sacrum Diaconatus Ordinem promoueri obtinuit *Summario Additionali num. 4.*, & sequenti anno 1722., præuia dispensatione tresdecim mensium ad Sacrum Ordinem Presbyteratus ascendit d *Summ. Additionali num. 5.*

70. Successiue autem, vt liberius extrà Religionem, prout animo conceperat intentare posset Iudicium super nullitate suæ Professionis anno 1723., reuertit à Sancta Sede Apostolicum Indultum permanendi extrà Claustra, & inhabitandi Domum Maternam, vt resultat ex depositione Secundi Testis *Summario num. 6. littera V.*; Sed cum executioni eiusdem Indulti se se opposuerint Religiosi, vt affirmat ipsemet Pater Garzia Provincialis *Summario num. 22. littera F.*, & iudicialiter facta fuit Religio coràm Iudice Subdelegato *Summario num. 35. littera A.*, Pater Serrano coactus fuit magis opportunam præstolari occasionem, vt in plena libertate constitutus instruere posset iudicium nullitatis Professionis, ea ductus opinione, quod Quinquennium à Sacro Concilio Tridentino concessum ad reclamandum, computari deberet solum à die, qua per obitum Patris cessauit causa metus, quam opinionem, quamuis fortasse insubstantentem, sequutus fuit *Pignatell. consult. 173. num. 6. tem. 9.* ibi = Ex his autem colligitur, quod Quinquennium concessum à Tridentino ad reclamandum prò inualiditate Professionis, debet computari à die, quo cessat metus, & ideo si metus duret post Quinquennium, quia durat Causa ipsius, adhuc concedendum est aliud Quinquennium post cessationem metus, in quo possit reclamare, aut si cessat intrà Quinquennium, tunc debet incipere Beneplacitum Quinquennij concessum &c.

71. Et reuera non sine fundamento P. Serrano pertimescebat, quod in Religione degens, non habuisset omnimodam libertatem intentandi, & prosequendi Iudicium nullitatis Professionis, quia id ipsum demonstrauit euentus, dum post inchoatum Iudicium, Religio tales adhibuit conatus ad impediendam illius prosecutionem, talibusque vexationibus insequi cepit eundem P. Serrano, vt opus fuerit

recur-

recurrere ad Supremam Auctoritatem Iudicis Subdelegati, qui experimento cognoscens inutilia fuisse reiterata Præcepta per ipsum facta Superioribus, tandem, ut Patri Serrano plenam tribueret libertatem deducendi sua Iura, eum in Religio. Conuentu S. Philippi Ordinis S. Augustini per modum Depositi collocari mandauit, prout fuit exequutum *Summario numer. 37. 38., & 39., & Summario Additional numer. 6.*

72. Expeditæ inchoationi formalis Iudicij, alterum superaccessit excusatione dignum impedimentum ex eo promanans, quod P. Serrano post genitoris obitum prius febri maligna, & angine morbo, ac deinde alijs Infirmis plurius oppressus remansit, ut desumitur ex depositione secundi Testis *Summario num. 6. litt. Z. & AA., quinti Summario num. 10. litt. O., & Testium Religiosorum primi videlicet Summario num. 15. litt. E., secundi Summario num. 16. litt. D. & E., ac tertij Summario num. 17. litt. C. & D., ac propterea dilatio reclamationis post mortem Patris, & aliquorum annorum acquiescentia ab impedimento Infirmitatum procedens, impedire nequit restitutionem in integrum, quam aliàs, ea non obstante, concessit hæc Sacra Congregatio in *Corduben. restitutionis in integrum 17. Decembris 1701. lib. decretorum 51. fol. 587. à tergo, in Tolosana restitutionis in integrum 18. Iulij 1705. lib. decret. 55. fol. 264., & in Sueffana 3. Augusti 1715. lib. decret. 65. fol. 337. à tergo.**

73. Nec minoris ponderis est reflexio illa, quod Patri Serrano post obitum Patris fas non erat amplius reclamare, vel coram Ordinario, vel coram Superioribus Ordinis, quia effluxo quinquennio iuxta dispositionem Sacri Concilij Tridentini, recurrendum erat per necesse ad Summum Pontificem pro implorando extraordinario remedio restitutionis in integrum, quod iuxta communioem, ac tutiorem DD. sententiam in praxi receptam, nequit ab alijs concedi, nisi à Papa, ex animaduersis per *Fagnan. in cap. consuluit, qui Cleric. vel vouen. Matrim. contrahere. poss. sub num. 35. S. Hæc autem tom. 4., Zipeus in Ius Pontific. nouissim. lib. 3. tit. de Regular. sub num. 47. vers. Cæterum, Diana oper. moral. in coordinat. part. 7. tract. primo resolut. 181. num. 2., Bordon. oper. Regular. tom. 5. de Profess. Regular. cap. 22. n. 13., Card. de Luc. de Regular. disc. 41. num. 13., Van Espen. in Ius Canonicum part. prima tit. 27. cap. 6. num. 9., Donat. rerum Regular. tom. 2. part. 2. tractat. 12. quæst. 14. num. 8. & 9., & tom. 4. tractat. 12. quæst. 30. num. 2., Monacell. in formular. tom. 3. tit. primo formul. 36. num. 3., & declarauit hæc Sacra*

Post obitum genitoris P. Serrano fuit pluribus Infirmis oppressus.

Post quinquennium Iudicium restitutionis in integrum solum poterat instrui in Vrbe.

Congregatio 31. Decembris 1621. lib. decretor. 12. pag. 84.
 & in Carthaginen. 22. Septembris 1646. lib. decret. 18. fol. 202.
 vbi censuit scribendum Nuncio Hispaniarum, vt se absti-
 neat à concessione restitutionis aduersus lapsum quin-
 quennij.

*P. Serrano ex
 causa Pauperta-
 tis non poterat
 succumbere im-
 pensis necessariò
 faciendis pro in-
 structione, &
 prosecutione
 Iudicij.*

74. Exindè autem quatenùs EE. VV. assueta benignitate
 perpendere dignentur nedùm eximias impensas erogari so-
 litas in causis, quæ agitantur in Curia, vt aduertit Rot. de-
 cis. 325. num. 11. part. 14. decis. 527. n. 2. part. 18. decis. 479.
 num. 17. part. 19. recent. Verùm etiam extremam inopiam
 Patris Serrano, qui ob familiares angustias propriæ Do-
 mus, Teste ipsomet P. Prouinciali Summario num. 22. litt. A.
 opus habuit charitatiuis subsidijs, vt indui posset Habitu
 Regulari, & Professionem emittere, in comperto habebunt,
 quod neutiquam refragatur ipsum post obitum Patris per
 aliquod tempus protraxisse reclamationem Iudiciale ob
 impotentiam succumbendi expensis ad id necessarijs, vt in
 proposito considerat D. Aduocatus Vrsaya disceptat. Ecclesi. 1st.
 tom. 1. part. 1. discept. 20. n. 82. & 119.

*Respondetur ob-
 iecto, quod P. Ser-
 rano adstiterit
 ultimæ Infirmi-
 tati Patris, &
 nullam ab eo
 procurauerit de-
 clarationem.*

75. Nec obstat, quod P. Serrano assistens in Paterna domo
 ultimæ Infirmi-tati Patris, potuisset vel per se, vel per alios
 moribundum Patrem compellere, vel saltem consilijs sua-
 dere, vt propriæ saluti, & conscientiæ consulere, decla-
 rando se pertinaciter vim, & metum proprio filio intulisse,
 quod tamen nec fecit, nec facere cogitauit, quemadmo-
 dum totidem ferè verbis opponit P. Procurator Generalis
 in sua secunda Informatione §. Additur. Etenim vltra quod
 conueniens non erat, quod P. Serrano vexaret Genitorem
 ad mortis angustias redactum, illiusque conscientiam scrupulis
 agigaret, quando viu-entibus adhuc Testibus apprimè
 conscijs de metu sibi à Patre illato, non indigebat vltiori
 declaratione Paterna pro Instruendis concludentissimis pro-
 bationibus; Veritas tamen est, quod P. Serrano, quando
 accessit ad Domum Paternam, vt Infirmo Genitori assiste-
 ret, illum adinuenit sensibus iam destitutum, prout iustifi-
 cari posset, quatenùs EE. VV. de hac indubitata circum-
 stantia certiores fieri exoptarent.

*Respondetur an-
 nuali renouatio-
 ni Votorũ facta
 post obitum Pa-
 tris.*

76. Ad inducendam verò in P. Serrano expressam ratifica-
 tionem Professionis, etiam post genitoris obitum, nullam
 vim facere potest annualis renouatio Votorum ad formam
 Constitutionum Ordinis ministrantium Infirmis expleri so-
 lita in Vigilia festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis; Tum
 quia huiusmodi renouatio Votorum tamquam actus neces-
 sarius, & ab obedientia Superioribus debita pro nanans,
 inefficax est ad inducendam ratificationem, vt probatum

fuit

fuit supra §. 63. & 64. Tum etiam quia P. Serrano ab anno 1721., quo genitor decessit, vsque ad annum 1725. vel pluribus Infirmis, vel alijs occupationibus detentus, non interfuit actui ratificationis, vt probat secundus Testis *Summario num. 6. litt. Z. & AA.*, & confirmant tres alij Testes Religiosi *Summario num. 5. & 16. litt. E. & F. & Summario num. 17. litt. C. D. E. & F.*

77. Anno autem 1726. fuit quidem præsens dictæ solemnitati renouationis Votorum, sed absque vlla intentione se obligandi, explicitè declarando, quod ratificabat dicta Vota, eademmet forma qua suam Professionem fecerat, sub quo inuolucro verborum significare intendebat, quod sicuti fuerat nulla eius Professio, ita eadem nullitate laborare deberet subsequens renouatio, vt de auditu ab ipso P. Serrano deponunt secundus Testis *Summario num. 6. litt. BB.*, quintus *Summario num. 10. litt. R.*, & comprobatur quartus Testis Religiosus, qui fuit præsens ratificationi Votorum factæ à P. Serrano anno 1726. affirmans = *qualiter prædictus P. Serrano anno proximè præterito 1726. concurrat renouationi Votorum, dicendo quod vota renouabat eademmet forma, quam ea fecerat in sua Professione, QVOD TESTIS A DICTO P. SERRANO AUDIUIT IN ILLO ACTV = Summario num. 18. litt. C.*, vt propterea ex eodem actu vanum sit prætere, quod possit desumi ratificatio, prout in terminis consimilis renouationis Votorum factæ absque animo ratificandi probat *D. Aduocatus Vrsaya discept. Eccles. tom. 2. part. 2. discept. 21. num. 38.*

78. Nullam in facto habet subsistentiam, quod P. Serrano, vt supponit contraria secunda Informatio P. Procuratoris Generalis §. *Accedit = P. Generalem Ordinis, etiam interpositis Personis, ac medijs per Epistolas precatus est, vt Regij concionatoris titulo se insigniri permetteret; = Diligentia namque adhibita ad hoc, vt P. Serrano Regij Concionatoris munere decoraretur, solum processerunt à Comite de la Cadena, qui per hoc medium sibi blandiebatur auertere posse P. Serrano à suo firmo proposito intentandi nullitatem suæ Professionis, vt de auditu ab ipso Comite narrat primus Testis Summario num. 5. litt. FF.*, & deponit etiam quintus Testis Vxor eiusdem Comitis *Summario num. 10. litt. L.*

Non subsistit, quod P. Serrano procurauerit munus Regij Concionatoris.

79. Irrito demùm conatu P. Procurator Generalis in sæpè dicta secunda contraria Informatione §. *Tandem suadere satagit, quod P. Serrano suam Professionem passus fuerit ratam, id deducendo ex quo in Epistola die 8. Aprilis 1726. directâ P. Consultori Generali Ordinis, expresserit = giorni*

Respondetur expressioni factâ à P. Serrano in Epistola directâ P. Consultori Generali

sono, & anche anni, che feci riflessione sopra l'Abito Religioso, che indegnamente vesto, e che per mezzo del medesimo (così lo permetta Dio) hò assicurata la strada della salute dell'Anima *Summario Additionali num. 7. litt. B.* Quoniam ex prædicta Epistola originalitèr transcripta in alia diei 15. Iunij eiusdem anni 1726. directa Reuerendissimo P. Generali dicto *Summario Additionali num. 7. litt. E.*, apparet, quod Superiores Ordinis eo sub motiuo, quod P. Serrano administraret varia capitalia prorsus aliena à suo Religioso statu, prout dicunt contrarij Testes Religiosi exaduerso dandi, cum volebant transmittere ad Ciuitatem Cæsaraugustanam; Id verò ægrè ferens P. Serrano, ex eo quod, iuxtà Medici attestationem, Ciuitatis Cæsaraugustanæ clima, detrimento esse poterat eius habitualibus Infirmis cum euidenti propriæ vitæ discrimine dicto *Summario Additionali num. 7. litt. F.*, in prædictis Epistolis permiscebat expressiones vero filio Religionis conuenientes, vt sic superiorum beneuolentiam sibi compararet, atque illorum animum permulceret, quem potius irritasset, quatenus asperis verbis protestatus fuisset, quod erat nullitèr professus.

80. Eaque propter, cum tranquillitas animi fuerit expressa incidentèr ad alium finem, & effectum, nullum indè potest desumi validum argumentum ratificationis Professionis, quia, vt confessio facta in Epistola noceat contenti, debet esse deliberatè prolata, & ex certa scientia, in modum vt, si fuerit facta incidenter propter aliam causam, & ad alium finem, nihil probat, vt egregiè aduertit Paulus Rubeus in adnotat. ad decis. 282. à num. 72. cum seqq. part. 9. recent., & signanter num. 75. cum seqq., eam rationem adducens = Quando enim aliquid non est deliberatè, & cum causa prolatum, non est attendendum, prout dicimus de verbis ampullosis, & adulatorijs, quæ tamquam inania, frustratoria, & sine mente seriò prolata non attenduntur, & facit illud vulgatum dictum = leniebat dictis, & mens contraria putabat.

81. Cæterum etiam si fundamenta vsque nunc perpensa, & apertum aditum sternerentia petiti gratiæ restitutionis in integrum, aliquam dubietatis vmbram præferre adhuc possent, in dubio locus esse deberet cuicumque arbitrio fauore P. Serrano, ne illius anima subsit periculo perditionis absque vlla Religionis vtilitate, imò potius cum maxima eius inquietitudine, ac perturbatione ad tradita per Pignatell. consult. 4. num. 10. tom. 1., & consult. 173. num. 7. vers. Quod sanè tom. 9., Amyden. de stylo Dataria lib. primo cap. 12. num. 23. Potissimè quia nullitas oritur ex defectu liberi consensus, quo casu in statu dubietatis iudicatur pro nulli-

In dubio potius iudicandum videtur pro nullitate Professionis.

nullitate Professionis, cum fauor libertatis, quæ est de
Iure naturæ, potior semper sit, & præualeat fauori Reli-
gionis, vt in puncto considerat Pignatell. dicta consult. 173.
num. 157. tom. 9., Cardin. de Luc. de Regular. disc. 43. n. 13.,
Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 186.
cum seq., Rot. decis. 491. num. 20. coram Royas, & decis. 9.
num. 84. & seq. coram Arguelles.

Quare &c.

Franciscus Corazza Aduocatus.
Ioannes Baptista Melolius.

Franciscus Covaxa Advocatus.
Joannes Baptista Melius.

Nullitate Profectionis, cum sancti libentis, puri et
late naturae, potioris temperis, et peruenientis sanctorum
gionis, ut in puncto considerat Pignatelli, dicitur consilium
num. 177. tom. 9. Cardini de Luc. de Regular. dicitur. 4. n. 13.
Necnon in Iure Ecclesiastico tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 186.
cuiuslibet, Rot. de off. 101. num. 30. coram Rege, et de off. 2.
num. 84. §. 1. coram Rege.

Quare etc.

S V M M A R I V M.

Num. 1.

CVM P. Petrus Serrano Religiosus professus in Domo B. Mariæ Virginis Assumptionis nuncupat. in Damasco Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis huius Oppidi Matriti requisivisset me Notarium infra scriptum, ut ei traderem authenticum testimonium de aliquibus depositionibus Testium fact. super vi, & violentia, quam Ioannes Serrano illius Genitor fecerat, ut fieret Religiosus, & professionem in dicta Religione emitteret; Ego Notarius &c. cum hodie reperirer in Oppido de Torre Laguna fidem facio, & certifico, quod ibi alloquutus sum cum D. Emanuele de la Peña Grammaticæ Præceptore eiusdem Oppidi super varijs rebus, & inter illas super persona dicti P. Petri Serrano, & quod dictus D. Emanuel de la Peña dixit, & deposuit, qualiter pluribus, & varijs vicibus Mater dicti P. Petri Serrano accesserat ad suam Domum, & ei dixerat, quod licet P. Petrus Serrano nollet studijs sedulo incumbere, illius Genitor instabat, ut omnino in studijs proficeret; nam volebat quod fieret Religiosus. Et dictus Emanuel de la Peña asseruit habere ætatem 42. annorum, & fuisse, & esse vera, quæ superius deposuit &c. prout fidem facio in dicto Oppido de Torre Laguna die 8. mensis Maij 1726.

Coram me Emanuele del Rey Not. Apost.

In dicto Oppido de Torre Laguna die, mense, & anno præcalendatis.

Fidem facio ego Notarius Apostolicus infra scriptus, qualiter alloquutus fui cum Andrea Lopez de Ayas famulo Tabellarij eiusdem Oppidi, qui mihi retulit, quod in ipsius Societate Equos veredarios conscensi, & equitantes Ioannes Serrano, & Petrus prædicti Ioannis filius, antequàm peruenirent ad situm, vulgò nuncupat. Hortaleza, ipse Andreas audiuit dicere à dicto Ioanne; quod dictus Petrus eius filius, tunc temporis studens, nolebat Religionem ingredi, & quod eundem filium ad Villam Matriti asportabat, ut voluntariè, vel per vim omnino Religiosus fieret, & Regularem statum assumeret; & quod secum Matritum petiere. Et dictus Andreas Lopez asseruit habere ætatem 36. annorum circiter, & esse vera ea, quæ superius expressit &c. Quamobrem, ut de his constet, hoc publicum testimonium,

Deposito Magistri Grammaticæ, quod Genitor Petri Principalis instabat, ut omnino in studijs proficeret, ex quo volebat, quod fieret Religiosus.

Quæ depositio fuit recepta à publico Notario ad d. Petri instantiam die 8. Maij 1726.

Ex Traduct. fol. 45.

A

Num. 2.

Deposito Andreae Lopez famuli Tabellarij Turris Laguna, quod audiuit dicere à Genitore Principalis, quod filium asportabat ad Villam Matriti, ut per vim omnino fieret Religiosus.

Fuitque recepta à publico Notario ad Principalis instantiam die 8. Maij 1726.

Ex Traduct. fol. 46.

A

nium, vti Notarius Apostolicus dedi ad petitionem
&c. dicti P. Petri Serrano &c. In dicto, Oppido de Torre
Laguna die 8. Maij 1726.

In testimonium veritatis.

Emanuel de Rey Not. Apost.

Loco & Signi.

Num. 3.

*Mandatum Rm̃i Nun-
tij Hispaniarum, quod
Prior Carmelitarum
Calceatorum Matriti
des licentiam F. Io:
Serrano Religioso sui
Conuentus, & Fratri
Principalis deponendi
in hac Causa quidquid
sciret; sub die 27.
Maij 1727.*

*Ex Traduct. fol. 166;
& seqq.*

A

*Notificatum die 31.
dicti mensis; Qui
Prior respondit, esse
promptum, & distu-
lisse d. licentiam con-
cedere, attento quia
considerauit, illum
esse incapacem de-
ponendi in materia
tam graui.*

B

*Noua requisitio pro d.
licentia, sub die 4. Iu-
nij dicti anni facta
eisdem Priori, qui re-
plicauit, an Nuncius
vidisset precedentem
suam responsonem, &
nullam posse dare li-*

Nos D. Alexander Aldobrandini &c. Nuncius &c. His-
paniarum &c. R. P. Priori Conuentus Ordinis Carme-
litarum Calceatorum huius Oppidi Matriti &c. pro-
cipimus &c. in vim S. Obedientiæ, & sub poena ex-
communicationis maioris &c. alijsque &c., vt statim
vt fuerit cum præsentibus requisitus, compellat F. Io-
annem Serrano Religiosum Laicum sui Ordinis, &
Conuentus, vt tanquam Testis deponat quidquid
sciret in præexpressa Causa &c., & mandamus cui-
cumque &c., vt illicò &c. præsentibus notificet &c. Ma-
triti die 27. Maij 1727.

Pro Illmo, & Rmo D. Nuncio Apostolico.

Philippus Tabanelli Auditor.

Ferdinandus Grande Prosecret. &c.

In oppido Matriti die 31. Maij 1727. Ego Notarius re-
ceptor infrascriptus personaliter notificaui retroscri-
ptum Mandatum Illustrissimi, & Reuerendissimi Nun-
cij &c. R. P. M. Alphonso Cid Priori Conuentus Ord.
Carmelitarum Calceatorum d. Oppidi, qui &c. dixit
esse promptum, & paratum obedire, ac mandare Fr.
Ioanni Serrano Religioso Laico eiusdem Ordinis, &
Conuentus, vt tanquam Testis deponat in Causa
relat. in dicto mandato, & quod vsque nunc distulit
præcipere dicto Fratri Ioanni, vt dictam depositionem
exqueretur, attento quia considerauit illum esse incapa-
cem deponendi in materia tam graui. Sic dictus Pa-
ter Prior respondit, & in fidem, vt constet sub-
scripsi.

Michael Casariego Frelle Not.

In Oppido Matriti die 4. mensis Iunij anni 1727. Ego No-
tarius publicus infrascriptus in executionem retroscri-
pti mandati Illustrissimi, & Reuerendissimi Nuncij
Apostolici in his Hispaniarum Regnis, & ad finem re-
cipiendi depositionem in dicto Mandato expressam à
Fratre Ioanne Serrano religioso Laico Ordinis Carme-
litarum Calceatorum, commorante in Conuentu
eiusdem Ordinis huius oppidi, accersi ad prædictum
Conuentum, & allocutus fui cum dicto Religioso pro
effe-

effectu praelato, qui mihi respondit, quod Pater Prior praedicti Conuentus nullam ei dederat licentiam pro facienda dicta depositione, & illicò me duxit ad Cellam R. P. Magistri Alphonfi Gid Prioris supradicti Conuentus, ad quam peruentum, statim exijt dictus Pater Prior, & sciscitatus fuit quid vellem, eique responso, vt traderet dictam licentiam, replicauit, *utrum Illustrissimus D. Nuncius vidisset praecedentem suam responsionem, & ei dicto non esse hoc necessarium, addidit, nullam posse dare licentiam Fr. Ioanni Serrano pro explenda sua depositione in re tam graui, nisi prius praedictus Illustrissimus D. Nuncius decerneret, quod non obstante praecedenti sua responsione omninò licentiam, de qua agitur, impertiretur; Quamobrem, vt de his constet, subscripsi.*

Iosep'h Lucio, & Chartes Not.

Sequitur Aggrauatoria Rm'i Nuntij aduersus d. Priorem, legenda in Sum. princip. num. 36.

D. Dionysius Mellado de Eguiluz &c.

Episcopus Larenfis &c.

Vniuersis &c. Notum facimus, quod Anno &c. 1721., die verò 20. Decembris &c. Matriti in Sacello S. Hidelphonfi &c. de licentia Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini &c. Archiepiscopi Toletani &c. particulares Ordines celebrantes, dilectum nobis in Christo P. Petrum Serrano Subdiaconum Religionis &c. RR. Ministrantium Infirmis, ad Sacrum Diaconatus Ordinem, cum Literis sui Superioris. dispensatis Interstitijs, examinatum, & approbatum, ritè, & canonicè promouimus. In quorum &c. Dat. vt supra.

Dionysius Episcopus Larenfis.

Loco Sigilli.

D. Ioseph à Valle Secr.

Nos D. Iosephus de Yermo, & Sancti Bañez &c.

Episcopus Abulensis &c.

Vniuersis &c. Notum facimus, quod Anno &c. 1722., die verò 30. mensis Maij Sabbato quar. Temp. Sanctissimae Trinitatis Abulae in Ecclesia Monialium S. Catharinae Ordinis S. Dominici extra muros huius Ciuitatis particulares Ordines celebrantes, dilectum nobis in Christo dictum Petrum Serrano Diaconum Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ad Sacrum Presbyteratus Ordinem cum dispensatione Apo-

centiam d. Fr. Io: pro explenda sua depositione in re tam graui, nisi prius prad. D. Nuncius decerneret, quod non obstante praecedenti sua responsione, omninò d. licentiam impertiretur.

C

Num. 4.

Promotio Principalis ad Diaconatum sub die 21. Decembris 1721.

Num. 5.

Promotio Principalis ad Sacerdotium praeuia dispensatione tredecim mensium, sub die 30. Maij 1722.

Religiosa tresdecim mensium ætatis suæ, & cum litteris suis superioris examinatum, & approbatum ritè, & canonicè promovimus. In quorum &c. Datum, vt supra.

Iosephus Episcopus Abulensis.

Loco ✕ Sigilli.

Ludovicus Ioseph Diaz de Real Secr.

Num. 6.

Depositi Petri Principalis in Conventu aliterius Ordinis, factum vigore Decreti Iudicis subdelegati ab hac Sacra Congregatione, de quo in Summ. princ. n. 39. lit. D., & vigore mandati Tribunalis Nuntiaturæ Hispaniarum, die 4. Iunij 1727.

Idque ob actus irretractabiles in odium huius Causæ aduersus ipsum patros à Superioribus Conventus Matriti Religionis Adversaria, vt liquet ex datis in d. Sum. n. 37, 38., & 39.

Ex Traduct. fol. 221.

In Oppido Matriti die 4. Iunij 1727.

In executionem retroscripti Decreti Don Ioannes Antonius Villardolaia, & Vrdalla Fiscalis Audientiæ Archiepiscopalis prædicti Oppidi coram me Notario publico infra scripto conduxit in sui societate P. Petrum Serrano Presbyterum Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, & peruenti ad Regium Conuentum S. Philippi Ordinis S. Augustini eiusdem Oppidi accesserunt ad Cellam Prioralem, in qua ego Notarius prædictus notificavi supradictum Decretum, R. P. Magistro Fr. Felici Alphonso de Orellana actuali Priori dicti Conventus, vt loco depositi retineat dictum P. Petrum Serrano, & cum dictus P. Prior prærelatum Decretum audiisset, & benè intellexisset, dixit, quod attento, quia pro eodemmet effectu Don Emanuel de Ipena Secretarius Iustitiæ in Tribunali Nunciaturæ sibi ostendebat Mandatum Domini Auditoris prædicti Tribunalis Nunciaturæ Apostolica in his Hispaniarum Regnis; Ideo se in forma obligabat, prout se obligauit retinere loco depositi in suo Conuentu dictum P. Petrum Serrano cum omni illius securitate ad omne mandatum Domini Vicarij, vel alterius Iudicis competentis, promisitque permittere dicto P. Serrano, vt à dicto Conuentu exeat horis Regularibus pro rebus, & casibus pertinentibus ad sollicitationem, & prosecutionem litis, & Causæ, de qua in dicto Decreto fit mentio; Et sic dictus P. Prior mihi Notario benè cognitus se in forma depositi obligauit, præsentibus ibidem pro Testibus Philippo Ignatio Vasquez de Neira, Francisco Samalea Alonzo, & Francisco Fabro Gonzalez Incolis Matritensibus, ac propria manu, & caractere subscripsit vnà cum dicto Domino Fiscali, & mecum Notario publico infra scripto, qui de omnibus, & singulis præmissis fidem facio.

Mag. F. Felix Alphonsus de Orellana.

D. Io: Antonius Villardolaia.

Coram me Iosepho Lucio, & Chartes Notario.

Reuerendissimo in Christo Padre nostro Offeruandissimo Reuerendissimo Padre Generale, e Reuerendissima Consulta.

Il dì otto del mese d'Aprile di questo presente anno scrissi una lettera al nostro molto Reuerendo Padre Consultore di Spagna, il cui tenore è come segue: Molto Reuerendo in Christo Padre nostro Offeruandissimo Reuerendo Padre nostro Consultore. Nissuna cosa di quanto desidero in questa misera vita mi piace tanto, quanto il sapere, che Vostra Paternità molto Reuerenda gode perfetta salute, della quale abbiamo tanto bisogno li caduti per consolazione, e sollieuo delli nostri tra-uagli, li quali solamente la pazienza può tolerare, sapendo, che Vostra Paternità molto Reuerenda li raccomanda à Dio. Molto Reuerendo Padre nostro Consultore generale; giorni sono, & anche anni, che feci riflessione sopra l'abito Religioso, che indegnamente uesto, e che per mezzo del medesimo (così lo permetta Iddio) hò assicurata la Strada della salute dell'anima. Anni sono parimente, benchè pochi, che per causa del Conte della Catena, che Dio tenga nel Paradiso, mantengo l'amicizia lecita con tutta la sua famiglia. In questo tempo hò patito ciò, che mai saprò offerire à Dio &c. Io non voglio, ne desidero niente per me, tutto il fine mio è di seruire alla Religione, & essendo che in questo hò assicurato un gran beneficio, perciò questa è la causa, per la quale assisto, e vado sì spesso alla di lei casa, e fò li suoi negozij, ed in tutti, anche nè minimi, che hò fatti, e fò, consigliandomi, e domandando licenza alli miei Prelati, come costa dalla licenza scritta indiuidualmente à questo effetto, concessami dal nostro M. R. P. Sebastiano Cuero &c. E finalmente molto Reuerendo Padre nostro Consultore, credo, che il modo, col quale hò operato, sia per mio maggior bene, poichè così spero, che Dio m'aiutará, à cui prego incessantemente per la quiete, & accrescimento della nostra Sagra Religione, e specialmente per la pace, & vnione di tutti li Religiosi di questa Prouincia, e che conserui Vostra Paternità molto Reuerenda, affinchè mediante la di lei direzione si giunga al buon acquistamento di questi filiali desiderij, sottomettendomi in tutto al di lei consiglio, come subdito il più vmile, & obediante, acciò illuminato per mezzo della sua gran virtù, e retto modo di operare, veda se conuiene, che io assista à questa Signo-

Num. 7.

Epistola sub die 15. Iunij 1726. à Petro Principali missa ad P. Generalem Ordinis cū insertionem alterius directæ P. Francisco Perez Consultori Generali sub die 8. antecedentis mensis Aprilis eiusdem anni.

A

Tenor d. Epistola inserta.

B

Verba, quibus innitur Religio ad probandam ratificationem Professionis; Sed frustra, dum ea enunciata fuerunt ad alium finem in Epistola contentum præsertim lit. C-D-G. H., & melius lit. K. non verò pro ratificatione asserta Professione. Itaque quoque alia infra sub lit. F. L.

C

Exercitium
Religionis

D
*Exprimit, quod
viuebat afflictis-
simus, quodque
tacebat causam
afflictionis.*

ra, & al suo affare, senza mancare però à nissuna di quelle cose, che il mio stato mi comanda. *In tutto spero, che V. P. M. R. mi hà da consolare, poichè di nuouo mi protestò, che uiuo mortificatissimo, ancorchè il sacco. Dio conserui V. P. M. R. molti anni per consolazione di tutti noi altri.*

Madrid à di otto Aprile dell'anno 1726.

Molto Reuerendo in Christo Padre nostro Offeruandissimo Padre Francesco Perez Consultore Generale.

Bacia le mani di Vostra Paternità molto Reuerenda il suo suddito più vmile Pietro Serrano.

E
*Continuat Tenor
Epistola directæ
Rmo P. Genera-
li.*

Questa è, Reuerendissimo Padre Generale, e Reuerendissima Consulta, la lettera, che antedecedentemente scrissi al nostro Padre Consultore, senza auere meritato la risposta. Ora poi à di 31. Maggio mi fu intimato un'ordine di Vostra Reuerendissima, e della Reuerendissima Consulta, assegnandomi per habitazione la Casa di Saragozza, & io risposi di essere pronto ad andari subito, che migliorassi del male di gola, che patiuo, per il che il giorno auanti m'alzai dal letto doppo quindici giorni, nè quali mi cauarono sangue, mi diedero la medicina, e pigliai certi brodi, essendo perciò rimasto molto debole, e lenza forze talmente, che mi si rende difficile anche lo stare in piedi. Aggiungesi à questo una fede fatta dal Medico di questa casa, in cui asserisce di essere contro la salute mia, e di espormi al rischio di perdere la vita, non solamente il far viaggio, sebbene fusse di una lega, mà ancora il clima della Città di Saragozza, che è molto contrario al mio male d'asma, che patisco sin dall'età di dieci anni, per il che mi è impossibile l'esercizio dell'istituto, come anche l'alzarmi à buon'hora in tempo freddo, & in qualsisia mutazione de tempi, essendo notorio, oltre le dichiarazioni delli Medici, che m'hanno assistito, che subito mi si serra il petto, e che quasi sempre butto sangue in quantità, sebbene io fo tutta la spesa necessaria sì delle robbe medicinali, come di quanto si bisogna, solleuando in questo modo la Casa, che per ciò solamente ne auerebbe di bisogno di molti ducati per assistere à questa mia infermità, la quale è tanto notoria, e pericolosa, come costa dalla fede del Medico di questa Casa, che rimetto à Vostra Reuerendissima per maggior certezza di tutto &c.

F
*Clima Ciuitatis
Caesaraugustanæ
erat præiudicia-
le salutis P. Ser-
rano.*

G
*Fatetur, quod sit
ei impossibile
exercitium Insti-
tuti Religionis.*

Io mai credei, Reuerendissimo Padre Genetale, e Reuerendissima Consulta, che queste cose fussero credute,

fin che si prendesse nuoua informazione da tutti; che perciò se le Vostre Paternità Reuerendissime non mi credono, come douerei essere creduto, prendano informazione da tutti li Religiosi à pieni voti sopra la mia vita, e costumi, imperochè à me non spetta dire in che modo informaranno due, ò quattro solamente. Et af- finche le Vostre Paternità Reuerendissime conoscano, che non vi è, nè vi sarà mai più di quello, che dico, commandino si formi processo contro di me, carcerandomi, e permettendo la difesa, prout de iure, e che ognuno dica, e proui ciò, che saprà essersi da me messo in esecuzione contra la riputazione, e fama della Religione, ò del più infimo indiuiduo. E quando le Vostre Paternità Reuerendissime non acconsentiranno à questo; *siam per messo l'andare à coteſta Corte Romana in caso, che io ricuperi la mia salute, e li Medici riconoscano, che lo posso fare, ad effetto di rappresentare queste, e molte altre ragioni, che taccio, per non sminuire la mia ragione multiplicandole.*

Per tutte le cose sopradette, e perche tutta la Corte di Madrid mi conosce, e sà, che assisto à questa Signora, e che l'hò assistita tanti anni, quando viueua il di lei Marito, e che per causa di questa assistenza hò fatto molti debiti per le spese della medesima, li quali non si possono pagare sino à tanto che si termini la sua dipendenza, e che le consegnino li suoi beni; hò da meritare, che le Vostre Paternità Reuerendissime mi diano tempo per vsire, e liberarmi da tutti quest'impegni, e dar sodisfazione à quello, che Iddio permette, che si sappia per oscurare con lla verità la bugia. Ne meno ignorano le Vostre Paternità Reuerendissime, *che hò una Madre molto pouera, che vnicamente si mantiene con la limosina, che le dò secondo la mia possibilità, e che partendo io dalla Corte, oltre gl'altri inconuenienti, che lascio ponderati, vno sarà il perire, non hauendo à chi far ricorso. In ogni tempo sò pronto ad obedi- re, non solamente alla Vostra Paternità Reuerendissima, e alla sua Reuerendissima Consulta, ma eziandio al minore suddito della Religione, poichè sempre hò nella memoria, che sarà mia la peggior parte.* Il mio spirito è inquieto, e mai si potrà slargare, & acquietare, finche queste vmili suppliche non arriuinò à mani sì pietose, come quelle delle Vostre Paternità Reuerendissime, per la cui conseruazione, e prosperità prego

il

il Signore Dio per il bene della nostra Sagra Religione - Madrid à di 15. Giugno del 1726.
Rmo in Christo Padre nostro Osservandissimo Rmo Padre Generale, e Rma Consulta.

Bacia li piedi delle Vostre Paternità Reuerendissime il più vmile suddito delle medesime

Pietro Serrano.

Foris = Al Molto Reu. in Cristo Padre il P. Pietro

Serrano &c. = Madrid = Loco ☉ Sigilli.

Intus = Molto R. in Cristo Padre.

Abbiamo fatta matura riflessione sopra la longa Lettera di V.R. in data delli 15. Giugno, in risposta della quale gli diciamo, che quando farà costare à codesto suo P. Prouinciale la verità di quanto ci espone à sua difesa, egli gli farà quella Giustizia, che da noi chiede. Lo faccia dunque, stia di buon'animo, prieghi per noi, & il Signore la benedica. Roma 3. Agosto 1726.

Seruo nel Signore Affezionatissimo

Gasparo Ricciolo Generale.

Girolamo Cirilli Proc. Gen. Pro-Secr.

P. Pietro Serrano = Madrid.

H
*Epistola responsiva religionis
sub die 3. Augusti 1726.*

**SACRA
CONGREGATIONE
CONCILII**

Rmo P. D.

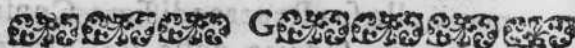
DE ABBATIBVS

SECRETARIO

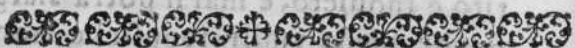
*Toletana Restitutionis
in integrum.*

P R O

R. P. Petro Serrano Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Summarium Additionale.

*** Typis Leone, & Mainardi 1731 ***

SUMMARIUM

Toletana.

Beatissime Pater. **E**Xponitur humiliter S. V. pro parte deuoti illius Oratoris Petri Serrano Presbyteri Toletan. Ciuitatis, vel Diœcesis, ac Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis expresse professi in Conuentu, seu Domu eiusdem Ordinis nostræ Dominæ Assumptionis in Damaso nuncupat. Villæ Matriri Toletan. Diœcesis commorantis, quod aliàs ipse Orator in statu Sæculari, & in Domo eius Genitoris degens, ad euitandas minas, quas amplius sufferre nequiens, in prædictum Ordinem ingredi, ibique habitum Regularem suscipere, & professionem per eosdem Fratres emitti solitam post lapsum annum Nouitiatus per vim, & metum cadentes in constantem Virum à prædicto eius Genitore incussus, emittere, illamque etiam forsan ratificare constrictus fuit. Cum autem, P. S., Professio huiusmodi sic emissa nulla fuerit, & existat, cupiatque idem Orator illius nullitatem via Iuris declarari facere, & ad hunc effectum aduersus quinquennium Regularibus à Concilio Tridentino ad reclamandum præfixum, quod præsens lapsum reperitur restitui. Supplicat igitur humiliter S. V. Orator prædictus, quatenus specialem sibi gratiam facien. Ordinario Toletano, qui Processum super vi, & metu fabricet, & vocatis ad id, qui fuerint euocandi, super præmissis diligentius veritatem ipsam ità esse repererit, prout superiùs enarratur, eundem Oratorem aduersus lapsum dicti quinquennij, prout Iuris fuerit expediat, dictumque Oratorem vinculo Religionis in genere, vel in specie non adstrictum esse, sed habitum regularem dimittere, & ad Sæculum redire, & in eo postmodum in statu Presbyteri sæcularis remanere &c.

Foris = Per Illustri, & Reuerendissimo Domino vtî Fratri, Archiepiscopo Toletano.

Intus vero = Per Illustres, & Reuerendissime Domine vtî Frater.

Antequàm EE. PP. Sacræ Congregationis Concilij quidquam

Sumario de todo el Proceso =

Num. 1.

Supplex libellus Sanctissimo porrectus à Sacerdote Petro Serrano Principali, & ad hanc Sacram Congregationem remissus, pro obtinenda restitutione in integrum aduersus lapsum quinquennij à Sacro Concilio Tridentino Regularibus præfixi ad reclamandum aduersus Professionem.

Num. 2.

Epistola huius Sacræ Congregationis, vt Eminentissimus Archiepiscopus Toletanus Processum in hac

*Causa conficeret au-
dito Superiore locali,
ac Votum suum ape-
raret ipsi Sacrae Con-
gregationi: sub die 7.
Septembris 1726.*

*Num. 3.
D. Petrus Principalis
præsentando Episto-
lam huius S. Congre-
gationis Eminentissi-
mo Archiepiscopo To-
letano, eidem suppli-
cat pro constructione
dicti Processus.*

Ex Traduct. fol. 3.

*A
Et Eminentissimus
Archiepiscopus sub-
delegat in eius locū
D. Vicarium Genera-*

Num. 3.
quam decernant circa adiunctas à Sanctissimo D. N.
remissas preces Petri Serrano Ordinis Ministrantium
Infirmis, Amplitudinem tuam audiendam esse censue-
runt; Ipsa igitur receptis formiter, & seruata forma
probationibus, audito Superiore locali, Sacram Con-
gregationem super expolis instructam reddat, ani-
mique sui sensum aperiens, preces ipsas, vna cum
Processu, transmittat, dum ei omnia fausta precamur à
Domino.

Romæ 7. Septembris 1726.

Ampl. Tux.

Vti Frater studios.

C. Cardinalis Origo Præfectus.

P. Lambertinus Secretarius.

*Foris = Excellentissimo Domino Archiepiscopo To-
letano. pro Petro Serrano Presbytero &c.
Intus verò = Excellentissime Domine.*

Petrus Serrano Presbyter Ordinis Clericorum Regula-
rium Ministrantium Infirmis huius Oppidi Marriti ad
pedes Exc. V. prouolutus, humiliter exponit, qua-
liter attentis motiuis, quæ ipse Orator habet de, & su-
per nullitate suæ professionis, & attentis Causis, quæ
eum impediunt illa representare intra tempus quin-
quennij, recursum habuit ad Sanctissimum Patrem
Nostrum Benedictum Diu. Prouid. PP. XIII., eidem
supplicando, vt dignaretur Oratorem aduerso lapsum
dicti Quinquennij in integrum restituere, ad effectum,
vt posset, & valeat exponere motiua, quæ habet, at-
que offert super nullitate dictæ Professionis, & vt
huiusmodi cognitionis plena commissio traderetur
Exc. V., quapropter cum idem Sanctissimus in ijs an-
nuerit, & Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium
Sac. Conc. Tridentini Interpretum remiserit Exc.
Vestra pro effectu huiusmodi adiunctam Epistolam;
Ideò idem Orator Exc. V. supplicat, vt dignetur
dictam Commissionem admittere, ac mandare, quod
Orator, quanto citius possit, probationes super præ-
missis faciat, & exequatur. Sic enim erit iustum &c.
& de gratia &c.

*In Oppido Marriti die 13. mensis Ianuarij 1727. Datur
commissio Vicario Marritensi pro cognitione omnium,
& singulorum contentorum in præsentī Memoriale in
executionem adiuncti Decreti Sacrae Congregationis
EE. S. R. E. Cardinalium Sacri Concilij Tridentini*

In-

Interpretum. Ità mandavit Excellentissimus Dominus Archiepiscopus Toletanus, prout fidem facio.

Eguiquizas Secretarius.

In Oppido Matriti die 14. Ianuarij 1727. Visis per D. I. V. D. D. Christohorum Damasio Inquisitorem Ordinarium, & Vicarium Oppidi Matriti, eiusque districtus, Memoriali precedenti una cum adiuncto Decreto Sacre Congregationis EE. S. R. E. Cardinalium Sac. Concilij Tridentini Interpretum, nec non Decreto, & Commissione Apostolica ab Excellentissimo Domino Archiepiscopo Toletan. Dominationi Sae tradit. pro cognitione omnium, & singulorum contentorum in predicto Memoriali, dixit, quod acceptabat, prout acceptavit dictam Commissionem Apostolicam, & per consequens mandavit, quod de dicto Memoriali, & Decretis detur copia R. P. Praefecto Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, vulgò Agonizantium, commorantium in Conventu Matriti eiusdem Ordinis, & quòd cum illius citatione pars P. Petri Serrano iustificet ea, quae verificare teneretur. Et ità &c.

Doctor Damasio.

Coram me Antonio de Santiago, & Sanctaella Not. In Oppido Matriti die 15. Ianuarij 1727. = Ego Notarius publicus infrascriptus iuxta formam, & tenorem retroscripti Decreti &c. personaliter citaui pro omnibus, & singulis effectibus in dicto Decreto contentis, & expressis R. P. Sebastianum Cueto Regium Praedictorem, & Praefectum in eius Conventu &c., & infidem &c.

Nicolaus Ruiz Montana Notarius.

In Oppido Matriti die 17. Februarij 1727. = Visis hisce actis, per Dominum I. V. D. Don Christophorum Damasio &c. Vicarium Ecclesiasticum huius Oppidi &c., dixit, quòd recipiebat, prout recepit hanc Causam ad probationem cum termino 80. dierum Partibus communium, vt intra dictum terminum probent, dicant, & allegent quidquid iisdem conuenerit cum reciproca vtriusque Partis citatione. Et ità &c.

Doctor Damasio.

Coram me Antonio de Santiago, & Santaella Not. In Oppido Matriti die 27. Februarij 1727. = Ego Notarius publicus infrascriptus personaliter notificauit retroscriptum Decretum &c. Antonio Rama Palomino

lem Matritensem die 13. Ianuarij 1727.

B

Acceptatio dictae Subdelegationis facta per Vicarium Matriti die 14. Ianuarij 1727.

Ex Traduct. fol.4.

C

Cum decreto, vt omnia notificentur P. Praefecto Conuentus Ordinis Ministrantium Infirmis Matriti.

D

Cui fuerunt notificata sub die 15. Ianuarij d. anni 1727.

Num.4.

Decretum Vicarij Iudicis Subdelegati, quo admittitur Causa ad probationes cum termino 80. dierum Partibus communi ad probandum incumbentia, sub die 17. Februarij 1727.

Ex Traduct. fol.20.

A

Notificatio dicti Decreti sub die 27. dicti mensis Febr.

Procuratori P. Petri Serrano &c. nec non Emanuelli Monedero Procuratori RR. PP., & Conuentus eiusdem Ordinis Matriten., & in fidem &c.

Joseph Lucio, & Chartes Notarius.

Num. 5.

Testes in hac Causa formiter examinati ad instantiam Petri Principalis.

I. Testis.

Fr. Ioannes Serrano Religiosus Carmelita Calceatus annorum 39., frater Principalis, examinatus die 16. Iunij 1727., praeuia licentia sui Prioris, ei concessa vigore Aggrauatoriae R^mi Nuncij, de qua infra num. 36.

Ex Traduct. Proc. fol. 178.

A

B

Deponit, quod Io: Antonius Serrano Genitor ipsius Testis, & Petri Principalis exercebat Scholam pro primis rudimentis puerorum, quodque in illius Domo hospitauerunt circa duos dies P. Io: Garcia tunc Prouincialis Ordinis Ministrantium Infirmis, & Fr. Didacus de Ochoa dicti Io: Antonij Cognatus.

C

Enarrat conferentias habitas à d. Io: Antonio cum P. Garcia, qui ipsam sollicitauit, ut

In Oppido Matriti die 16. mensis Iunij anni 1727. In executionem mandati Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Nuncij Apostolici in his Hispaniarum Regnis, & in vim licentiae traditae per R. P. Priorem Conuentus Carmelitarum Calceatorum huius Oppidi, & in prosecutionem probationis, quam exequitur P. Petrus Serrano &c. super nullitate suae Professionis &c. Ego Notarius publicus infrascriptus virtute Commissionis mihi traditae, recepi iuramentum à Fr. Ioanne Serrano Religioso Laico supradicti Conuentus Ordinis Carmelitarum, quod ille praestitit in forma &c. tactis &c. promisitque veritatem deponere &c.

Ad Interrogatoria generalia &c., dixit, quod licet ipse Testis sit germanus frater P. Petri Serrano, hoc tamen non obstante veritatem deponet in ijs, quae sciet, & erit interrogatus, & quod &c. est ætatis 39. annorum circiter &c.

Ad secundum articulum dixit, quod occasione, qua Ioannes Antonius Serrano Genitor ipsius Testis habitabat vnacum sua Vxore, & familia in Oppido de Tordelaguna exercendo ibidem Scholam pro primis rudimentis Puerorum, & Pater Petrus Serrano germanus ipsius Testis frater erat tunc temporis constitutus in ætate quindecim annorum circiter incipiens incumbere Philosophiae studijs transiit per dictum Oppidum R. P. Ioannes Garcia tunc temporis Prouincialis Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, associatus à Fr. Didaco de Ochoa ipsius Testis, & dicti P. Petri Serrano Aduunculo, & hac de causa hospitauerunt in Domu dicti Ioannis Antonij Genitoris, in qua permanserunt circa duos dies; Et attento quia dictus P. Petrus studebat Summulis in Conuentu Sancti Francisci praedicti Oppidi, dictus P. Prouincialis fecit illi varias interrogationes quoad sua studia, & summo perè laudando, ac ponderando cum dicto Genitore perspicacitatem, & viuacitatem dicti P. Petri, desiderium ostendit, ut ingrederetur in suam Religionem, quia multum in ea virtute præcelleret, & super hoc assumpto habuit varias conuersationes cum dicto Genitore, directas omnes ad sollicitandum eundem Geni-

Genitorem, ut adduceret dictum Petrum ad eius Conuentum, suscipiendi gratia habitum, prout Testis ea omnia vidit, & audiuit; Et cum dictus P. Provincialis, & Fr. Ochoa discessissent per Oppidum de Butraego ad capiendam possessionem cuiusdam hereditatis, quam eis reliquerat quaedam persona illius Oppidi, sicut prædicti Religiosi id manifestauerant, Testis vidit, quod dictus Genitor euocauit ad se dictum Petrum suum filium, & insimul ingressi in quandam Aulam, manserunt ibi, diu colloquentes, & postmodum egressis, curiositate motus, sciscitatus fuit dictum Petrum suum germanum fratrem, quidnam Genitor ab eo volebat,

cui dictus Petrus, lacrymis obrutus, veluti paruulus respondit, quod suadendo, eum monebat, ut fieret Religiosus dicti Ordinis Clericorum Regularium, stante, quod P. Provincialis ad plurimum cupiebat ob eius bonæ indolis specimen, ideòque cunctis sumptibus succumberet, & modico tempore fieret Religiosus magnæ autoritatis, & ascenderet ad prima munia Religionis, attento paruo numero subiectorum in illa degentium; atque addidit, respondisse suo Genitori, ipsum non habere voluntatem essendi Religiosum, imò quod, casu proseguendi studia, inclinabat animum ad statum Clerici Sæcularis; Et post hæc Testis vidit, quod dictus Genitor fecit per aliquod tempus plures instantias cum precibus, & suasionibus dicto Petro, ut intraret in prædictum ordinem, quibus semper ille restitit, manifestando, quod potius vagaretur per incertas Sedes, quam fieret talis Religiosus; Et Testis etiam obseruauit, quod dictus Genitor in cunctis prærelatis casibus semper perspiciebat, & cauebat, nè de his notitiam penetraret D. Angela de Ochoa Mater dicti Petri, quæ omnia Testis scit, & audiuit, prout supra deposuit, & ita respondit.

Ad tertium articulum dixit, quod videns dictus Ioannes Antonius Serrano Genitor, qualiter non poterat cum blanditijs, & precibus flectere dictum Petrum suum filium, ut prædictam Religionem ingrederetur, licet vsque tunc eum æstimasset, & diligisset plusquam ceteros filios, qui de hoc ex inuidentiâ conquerebantur,

duceret Petrum Principalem, tunc summum studentem, & in ætate 15. annorum, circiter constitutum, ad eius Conuentum, suscipiendi gratia Habitum Religiosum.

D
Post quorum Religiosorum discessum, Io. Antonius euocato ad se d. Petro, eoque dicto in quidam Aula, ipsi diu suasit, ut fieret Religiosus d. Ordinis, in quo multum proficeret, attensis etiam sponsonibus, & assistentia d. P. Garzia, inferius enarratis lit. seq.

E
Et Petrus Principalis lacrymis obrutus.

F
Respondit Genitori, quod non habebat voluntatem essendi Religiosum, sed Presbyterum Sæcularem.

G
Et alijs quampluribus instantijs à Patre diuerso tempore factis, idem Petrus semper restitit, manifestando, quod potius vagaretur per incertas sedes, quam fieret talis Religiosus.

H
Ob quod idem Genitor, amorem prius ei demonstratum in odium

vertens, puerum postea & verbis, & flagellis crudelissime tractavit.

I
Principalis fuit pluries flagellis cesus à Patre, ad hoc, ut fieret Religiosus, & clausus etiam relictus in quadam Aula clauis obsecrata, à qua nisi post diem cum dimidio fuit à Matre liberatus per aliam Ianuam d. Aulae, & missus ad Conuentum S. Francisci, ut Genitoris credulitatem effugeret.

K
Et postea ad domum paternam reductus à Religioso d. Conuentus, qui pueri Genitorem acriter obiurgavit.

L
Genitor Principalis erat terribilis naturæ maximè erga eundem Principalem, qui totus horrescebat in illius præsentia, ob supplicia, quæ Genitor in eius personam continuò exequabatur, eo magis quia erat adolescentulus valde pusillanimis, & malæ salutis.

M
Genitor Principalis pugione insequutus fuit Vxorem, eamque certè necasset, nisi Vi-

vertit deinceps amorem in odium, crudeliter eum tractando tam factis, quam verbis, recludendo, & flagellis plectendo, & quadam ex his occasionibus, Testis benè recordatur, quod dictus Genitor postquam illum summopere verberavit, clausum reliquit in quadam Aula, dicendo illi = Velis, & nolis, debes esse Religiosus, clausa inde ingenti impetu Ianua, & seruata penès se clauis, in qua Aula clausus dictus Petrus permansit tota nocte, usque ad primum manè diei sequentis, quo tempore Mater dicti Petri eum extraxit per aliam Ianuam eiusdem Aulae, quæ ducebat ad vicinam Domum D. Ferdinandi de Salazar tunc temporis Præfecti dicti Oppidi, vulgò Alcalde, coadiuvante ad hoc quadam istius Sorore, misitque ad dictum Conuentum S. Francisci, ut ibi permaneret usque ad suum novum ordinem, & de sero dicti diei dictus Petrus venit in Paternam Domum, associatus à quodam Religioso, de cuius nomine Testis non recordatur, qui dixit dicto Genitori; Omnia, quæ coactè fiunt bona non sunt, idèdque dum Puer volebat fieri Religiosus, ad quid illum compellebas;

Et adeò excrevit arrogantia, & terribilis natura dicti Genitoris contra prærelatum, suum filium, ut non solum scandalizati fuerint omnes vicini, sed semper, & quando dictus Petrus illum videbat, totus horrescebat, intremiscebatque, ob ingentem timorem, & metum, quos de illo conceperat respectu suppliciorum, quæ continuò in eius personam exequabatur, eo magis quia erat adolescentulus valde pusillanimis, & malæ salutis; Quæ omnia Testis scit, quia vidit, & obseruavit stante quod nunquam discessit è Domu, & Societate dd. suorum Genitorum, & ità respondit.

Ad quartum articulum dixit, quod videns dicta Domina Angela Mater prædictum Petrum suum filium nullam habere voluntatem erga Regularem statum, & videns violentias, ac minas dicti Genitoris, tentauit istum remouere à sua prætensione, qui in illam pluries in huiusmodi Causa inuexit, quod nunquam prius facere consueuerat, & vna vice arripuit magna iram pugionem,

nem, & insecutus est eam, ut percuteret, quod equidem executus fuisset, nisi vicini, qui ad rumorem accurrerunt, id impedissent, & etiam ad rumorem accurrat Iustitia, quæ procurauit, pacatum illum pro tunc reddere, nam statim

post hæc, & in eodemmet die dictus Genitor iterum reclusit D. Petrum in uno Cubiculo cum ingenti rigore, eique dixit; Nunc videbis, an debeas exequi meam voluntatem? Et quia dictus Petrus iam conceperat pergrandem metum de dicto suo Genitore, his auditis, se præcipitem proiecit per fenestram in Atrium, & fugit ad Ciuitatem Complutensem, de quo tam Testis, quam cæteri Domestici admirati fuere, stante quod prædictus Petrus erat, prout præcedenter deposuit, adolescentulus valde pusillanimis, & prorsus itinerum ignarus, quia nunquam è paterna domu exierat, in qua Ciuitate occultum remansit per spatium octo, vel nouem mensium Domi Don Emanuelis de Ochoa sui Auunculi, ubi nec etiam ei videbatur esse tutum;

Et idcirco se transtulit ad Conuentum Ordinis Prædicatorum, in quo alter Auunculus nuncupatus Ioannes de Ochoa eum perquisiuit, qui ad dictam Ciuitatem adduxerat vnum suum filium in Domum dicti Emanuelis, ut ibi studijs incumberet, & hac occasione habuit notitiam de absentia dicti Petri, eique dolose suasit, ut rediret ad paternos labores sub sua fide, & sponfione, quod deinceps nequiquam plecteretur, nec ingredi Religionem compelleretur à prædicto eius Genitore; quæ omnia Testis scit, quia ea vidit, & expertus fuit, prout supra deposuit, & ita respondit.

Ad quintum articulum dixit, quod transactis paucis diebus post reditum dicti Petri ad Domum Paternam, prædictus Ioannes Antonius Genitor disposuit iter facere ad hoc Oppidum Matriti, & secum ducere dictum Petrum, ut vellet, vel nollet, ingrederetur in dictam

cini, & Loci Gubernator accurrisset; idque non alia de causa, quam quod Vxor Viri remouere tentauit a sua crudelitate, quam exequabatur in Principalem.

N
Principalis fuit iterum reclusus à Genitore in Cubiculo, per cuius fenestram se præcipitem proiecit, ut Paternam crudelitatem euitaret & ad Ciuitatem Complutensem aufugere, coactus fuit, quantūuis adolescentulus valde pusillanimis, & prorsus itinerum ignarus: in qua Ciuitate in domo sui Auunculi occultus permansit spatium nouem circiter mensium.

O
Aqua Domo deinde se transtulit ad Conuentum Ordinis Prædicatorum pro eius maiori securitate.

P
Sed habita notitia de fuga ab altero eius Auunculo, sub istius fide, & sponfione, quod deinceps amplius non plecteretur, nec compelleretur à Genitore ingredi Religionem cum eodem Auunculo ad Paternam domum reuertitur.

Sed Genitor Petri post paucos dies, inscia Vxore, & filiis, cum de nocte adducere meditatur ad Oppidum Matriti, ut vellet, vel nollet, in d. Religionem ingrederetur, & ita fuit dolose exequutus circa dimidiam noctem.

R

Petro (qui erat paruulus, & equitare nesciebat) multum tristi, & gemebundo, quamuis tunc ignaro de causa d. itineris.

S

Qua deinde audita, statim præceps ab Equo ruit, dicendo: Ego nolo esse Religiosus: sed quia Pater illum apprehendit, & posuit super Equum, quæ ipse equitabat, puer tentatam fugam deserere fuit coactus, & à Genitore allectus, quod illū ducebat Matritum ad inuisendam Aulam Regiam, ut ex seq. lit. T. & n. 13.

T

Et peruentis insimul Matritum una cum Teste, loco ducendi d. Petrum ad inuisendam Aulam Regiam, eum duxit ad d. Conuentum Ordinis Ministrantiū Infirmis.

Religionem, ad quem finem disposuit venire insimul cum Tabellario, & paratis ad hoc Equis circa dimidiam noctem dixit Testi, quod iret ad vocandum dictum Petrum germanum eius fratrem, tunc manentem in quadam recreatione, vulgò festino, Domi cuiusdam Incolæ illius Oppidi de Tor de Laguna nuncupat. D. Didacus de Torres, & sic Testis executus fuit, ac vocato dicto Petro eius germano fratre, eique dicto, quod omnia erant disposita, ut irent Matritum, dictus Petrus Domum redijt, & postmodum dictus Genitor in suum Equum conscendit, & in alterum Equum, quem dictus Tabellarius conscenderat, posuerunt prædictum Petrum, quia erat paruulus, & equitare nesciebat, & in alium Equum Testis conscensus, insimul exierunt à prædicto Oppido circa secundam horam post dimidiam noctem, & videns Tabellarius, de cuius nomine, & cognomine Testis non recordatur, prædictum Petrum gemebundum, & eius Genitorem silentem, cum essent iam distantes à prædicto Oppido tribus Leucis, curiositate motus, sciscitatus fuit dictum Genitorem, quod ducebat illum adolescentulum, qui pergebat tam tristis, & gemebundus, cui respondit = Ad Religionem, quibus auditis, statim dictus Petrus præceps ab Equo ruit, & incæpit fugere, iter suscipiens Patriam versùs, dicendo: Ego nolo esse Religiosus, & descendens Genitor à suo Equo, illum apprehendit, & secum posuit super prædictum Equum, quem ipse Genitor equitabat, eumque nunquam deseruit, quousque Matritum peruenere; Quæ omnia Testis scit, quia ea vidit, pergens in societate prædictorum Genitoris, Fratris, & Tabellarij, & ita respondit.

Ad sextum Articulum dixit, quod peruentis insimul Matritum, Testis vidit, prædictum Genitorem iter petere stationem versùs, ubi dictus Tabellarius hospitari solet, positam in situ nuncupat. la Cunabaxa; Et sciens Testis, quod dictus Genitor habebat in animo eundi ad hospitandum Domi Dñæ Isabellæ de Palazuolos eius Materteræ, idè prædicto Genitori dixit, cur ad istam Domum non iret, & ille respondit, quia erat iam sero, & quod manè sequenti irent ad dictam Domum, & cum remansisset dormiturus in dicta statione, sequenti mane præfatus Genitor ambobus suis filiis dixit: Eamus ad inuisendam Regiam Aulam, & discedentes, iter susceperunt ad Conuentum Ordinis Clericorum Regularium Ministrantiū Infirmis, & intrarunt in

Matritum, ut vellet, vel nollet, in d. Religionem ingrederetur, & ita fuit dolose exequutus circa dimidiam noctem.

Cubiculum R. P. Garciae, qui incipit plures sponſiones, & oblationes facere, ac amplecti dictum Petrum, qui ſummopere lugebat, quæ de cauſa dictus Genitor ſolus cum eo remanſit, minasque contra eum continuauit, qui cum eſſet, prout dictum eſt, teneræ ætatis, & valde laſſus præ itinere, attento quia tota præcedenti nocte dormire non potuerat, ſomno correptus, dormire incipit, eoque dormiente, Genitor vnà cum Teſte è dicto Conuentu exiere, & ſtatim diſceſſere per Oppidum de Tor de Laguna; & opinatus eſt Teſtis, quod præſatus Genitor non iuiſſet ad hoſpirandum Domi prædictæ Materteræ, quia ſciens iſta dictum Petrum nullam habere voluntatem eſſendi Religioſum, ſuaderet eius Genitori, quod illum non adduceret ad Conuentum, & illum etiam occultaret, prout ipſamet Matertera aſſeruit, id certè executâ fuiſſet, ſi in Domum ſuam iuiſſet; Et tempore, quo dictus Ioannes Antonius Genitor comæatum accepit à Patre Ochoa, iſte illi dixit, quod abiret abſque vlla cura, nàm ipſe ſuccumberet ſumptibus neceſſarijs pro dicti Petri ingreſſu, quæ omnia Teſtis ſcit, quia vidit, & præſens fuit ijs, quæ ſuprà depoſuit, & ita reſpondit.

*Ad ſeptimum Articulum dixit, quod tranſactis aliquibus diebus poſt reditum ad Oppidum de Tordelaguna ipſe Teſtis audiuit, quod dictus Genitor dixit D. Angelæ de Ochoa ſuæ Vxori, qualiter iam receperat Episto-
las Patris Ochoa, & Patris Prouincialis, in quibus ſibi ſignificabant, dictum Petrum filium indutum fuiſſe Regulari Habitu, & quod ſic illa deſiſteret à ſuis lacrymis; nàm de hoc cogitare ampliùs non debebant; & quod iam erat communis honor, dictum Petrum permanere in Religione, licet id eſſet contra eius voluntatem, & quod ad hunc finem redderet dictum Petrum ſuaſum, ex qua notitia Teſtis valde admiratus eſt, quia ſibi conſtabat repugnantia, & nulla voluntas dicti Petri germani eius fratris ergà regularem ſtatum, quod etiam plurimum ſentiſſet dicta D. Angela Mater, quia id ipſum ei conſtabat; Et ob hoc motium Teſtis ſcit, quod dicta Mater venit pluribus vicibus Matritum anno Nouitiatus dicti Petri ſui filij ad eum inuiſendum in dicto Conuentu, & ſollicitandum, vt exiret à Religione, quod aſſequi nequiuit, quia ſemper præſens aderat in colloquijs Pater Prouincialis, qui id impediēbat, dicendo, quod erat adoleſcens magnæ expectationis, & quod Mater æternas pœnas lueret in-*

V

Et non obſtantibus ſponſionibus, & oblationibus puero factis à d. P. Garcia, ipſe nihilominus ſummopere lugebat, & Genitor contra eum minas continuauit.

X

Et poſtquàm puer, ſomno correptus, dormire incipit, idem Genitor, audito à P. Ochoa eius Cognato, quod ipſe neceſſarijs ſuccumberet pro pueri ingreſſu, ab Oppido Matriti, vnàcum Teſte, diſceſſit.

Y

Et poſt aliquos dies ſuaſit Vxori, vt lacrymas relinqueret, ex quo ipſe fuit à P. Prouinciali, & à P. Ochoa certioratus, quod puer fuit Habitu Religioſo indutus; maximè quia erat communis honor, vt d. Petrus in Religione permaneret, licet id eſſet contra eius voluntatem.

Z

Teſtis iterum deponit de ſumma auerſione, & repugnantia Petri Principalis ergà Statum Regularem.

AA

Prædictus P. Garcia Prouincialis impedi-

uit Petro Principali
exire à Religione tem-
pore Nouitiatus.

BB

Principalis sub die 20.
Iulij 1716. & sic qua-
tuor diebus post emis-
sam Professionem, sci-
scitatus per epistolam
à Teste, aut illam spon-
tè emisisset, respondit,
fuisse ab eo coactè e-
missam, nullumque
animum unquam ha-
buisset, neque habere
permanendi in Reli-
gione.

CC

Et circa annum 1717
componere fecit à Do-
ctoribus Vniuersitatis
Complutensis Iurium
allegationes pro obti-
nenda declaratione
super nullitate suæ
coactæ Professionis,
sed Genitor illas ab
eius manibus abstulit,
prout ipsemet pos-
tea Testi enarrauit,
magna accensus ira
contrà d. Petrum.

DD

Idem Petrus Princi-
palis statim post Ge-
nitoris obitum certio-
rauit Testem de statu
bonorum hereditario-
rum, ac de diligentijs,
quas exequabatur pro

sollicitando, quod exiret è Religione, in qua, virtu-
te plurimum præcelleret, & ipse haberet de illo spe-
ciali curam, & in locum filij adoptaret, & quod se
abstineret à similibus visitationibus, quia illum in-
quietabat, & de facto in multis occasionibus non per-
miserunt, quòd Mater eum videre posset: & trans-
acto anno Nouitiatus, & postquam professus est dictus
D. Petrus, scripsit quamdam litteram responsiuam ipsi
Testi, in qua exprimit nullum animum, & nullam vo-
luntatem, quam habebat, atque habuit permanendi in
Religione, & circumstantias suæ Professionis, prout ex
dicta Epistola constat, scripta ex Matrilo sub die 20.
mensis Iulij anni 1716., quàm originaliter ipse Testis
consignabit præsentì Notario in casu necessario, vt eam
vniat cum hisce actis, & ità respondit.

Ad octauum Articulum dixit, ipsum Testem benè recor-
dari, quod circa annum 1717., vel 1718., manens
ipse Testis Nouitius in Conuentu Ordinis Carmelita-
rum Calceatorum Ciuitatis Complutensis, prædictus
Ioannes Antonius Serrano eius Genitor accessit ad di-
ctum Conuentum ad eum inuisendum, eique dixit:
Nescis, quòd Petrus germanus tuus frater nunc dicit
suam Professionem esse nullam, & super hoc consulit plu-
res Personas doctas huius Vniuersitatis, quæ tutum il-
lum reddunt esse nullam Professionem, quam ipse emi-
sit, & abstuli ab eius manibus Consultationes, quas ei
dederant; Animaduertas quinam honor erit in illo,
& nobis, quòd modò prætendat dictam nullitatem,
dùm si id exequetur, magnum orietur scandalum tam
in Religione, quàm in Patria, & in reliquis partibus,
in quibus sumus nos cogniti, sed ille cauebit ponere
id in executionem donec, & quousque ego viuam: & hæc
omnia protulit valdè fastiditus, & ira accensus ultra
solutum contrà dictum P. Petrum, quæ omnia Testis
scit ob rationes superius expressas, & ità respondit.

Ad nonum Articulum dixit, quòd ægrotante dicto Ioan-
ne Antonio vltima sua infirmitate in Oppido de Chil-
laron, ipse Testis vnàcum Domina Maria Emanuela
Serrano germana sua Sorore, se à Matrilo transtulit
in dictum Oppidum inuisendi gratia dictum Genito-
rem, ad quem etiam iuit dictus P. Petrus Serrano;
& permanens ibi Testis aliquo tempore, quousque
licentia sui Superioris, quam secum ferebat, erat in
pro-

proximitate expicandi, benè existimauit Matritum, solus redire, nam dicta germana eius Soror remansit in Paterna Domu, assistentiam præstando suo Genitori, post cuius obitum prædictus P. Petrus ipsi Testi scripsit inter alias, vnā Epistolam, dando ei notitiam de statu Bonorum hereditariorum, & eodem tempore exprimendo diligentias, quas exequabatur quoad iustificationem nullitatis suæ Professionis, & quod talem nullitatem pro tunc non promouebat, quia reperiabatur promotus ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem, & dubitabat, quod si id exequeretur, posset esse impediementi, & obicis ad obtinendos reliquos Ordines, vel ad explendam, dictam iustificationem; Et cum dicta Epistola significauit habere animum se ordinandi, statim vt Matritum rediret, & post assequutos cæteros Ordines, sollicitandi Breue Apostolicum ad finem permanendi extrā Religionem, habitu retento, alendi causa suam Matrem; Sed Testi euidenter constat, quod finis vnicus, & præcipuus, qui dictum P. Petrum mouebat ad petendum simile Breue, erat ille introducendi petitionem iudicalem de, & super nullitate suæ Professionis, statim vt extrā Religionem maneret; Et Testis benè recordatur, quod redarguit dictum P. Petrum germanum eius fratrem super expeditione talis Breuis, respectu quia in eademmet Religione ei permittebatur exire absque habitu, & quod melius poterat finè dicto habitu allegare dictam nullitatem, qui Testi respondit: Tu de his non intelligis, dūm exire à Religione absque habitu per aliquod temporis spatium, si id verificetur, est sufficiens motiuum, ne quispiam audiatur super dicta nullitate, licet ad id habeat causas legitimas, & ita respondit.

Ad decimum Articulum dixit Testi constare, quod dictus P. Petrus germanus eius frater non petijt executionem prærelati Breuis ob iusta motiua, nempe quod certior factus D. Bartholomæus de Flon Comes de la Cadena, ad præsens defunctus, de animo dicti P. Petri, & de paupertate eius Matris, illi obtulit hanc alere, & dicto Petro assistere in eo, quod posset pro sua exaltatione, prout dictus Comes id cum effectu executus fuit, sollicitando illum creare Regium Prædicatorem, vt per hoc medium euanesceret illius prætensio, prout Testis dicere id audiuit ab eodemmet Comite, & ita respondit.

iustificanda nullitate suæ Professionis, quoddamque pro tunc talem nullitatem non promouebat, quia reperiabatur promotus ad Sacrum Ordinem Subdiaconatus, & dubitabat, quod si id exequeretur posset esse impediementi, & obicis ad obtinendos reliquos Ordines, vel ad explendam d. iustificationem.

EE

Ac insuper Testem certiorauit, quod post assequutos cæteros Ordines, Breue Apostolicum procuraret manendi extrā Religionem habitu retento, alendi causa suam Matrem, sed ad præcipuum finem introducendi iudicium super nullitate suæ Professionis, statim, vt extrā Religionem maneret.

FF

Deponit, quod post obtentum d. Breue ne illud exequeretur, D. Comes de la Cadena curauit, sed infructuose, vt idem Principalis crearetur Regius Prædicator pro eo remouendo à proposito annullandi Professionem.

GG

Deponit, quod Principalis affectus semper fuit pectoris morbo tam antè, quam post eius coactum ingressum in Religionem.

HH

Ad undecimum Articulum dixit, Testi euidenter constare, quod dictus P. Petrus Serrano statim vt ab Oppido de Tordelaguna Matritum redijt, grauiter infirmatus est pectoris morbo, quo semper affectus fuit tam antè, quam post eius ingressum in Religionem, quapropter Testis eum visitauit pluribus vicibus, & id totum, quod in hoc articulo continetur forma, & circumstantijs prærelatis Testis vidit, & varijs vicibus audiuit à Religiosis dictæ Domus Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, & ità respondit.

Ad duodecimum Articulum dixit, Testem audiuisse dicere ea omnia, quæ in hoc articulo continentur, & prout in eo referuntur à pluribus Religiosis supradictæ Domus, seu Conuentus Matritensis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis &c.

II

Enarrat causam dicti morbi, insimulque deponit, quòd d. Petrus à sua pueritia fuit, & est pusillanimis, delicatus, & continuò infirmus.

Ad decimumquartum Articulum dixit, Testi euidenter constare, quod dictus P. Petrus germanus eius frater à sua pueritia fuit, & est pusillanimis, & delicatus, continuò infirmus, & affectus pectoris morbo, qui processit à quodam præcipiti lapsu, quo ruit è Mula veniens à quodam Taurorum spectaculo expleto in Villa de Meco sua accidentali Patria, cum esset ætatis septem annorum circiter, pro cuius lapsus curatione iacuit in lecto per spatium duorum, vel trium mensium in Ciuitate Complutensi, vbi tunc temporis residebant sui Genitores; hoc tamen non obstante, semper affectus remansit dicto morbo, & Medici testantur, eum esse incurabilem, prout Testis id audiuit. Et incertum quidè est, quod dictus P. Petrus sollicitauerit vnum suum germanum fratrem ingredi in Religionem dictorum Clericorum Regularium, quia cum dictus P. Petrus nullos alios Fratres habeat præter Testem, & alium fratrem natu minorem; In eo quod respicit Personam ipsius Testis, hoc esse non potuit, quia assumpserat Habitum Ordinis S. Francisci; Et assumptio huiusmodi obstat Constitutionibus Ordinis dictorum Clericorum Regularium, & quoad alium respectiue fratrem natu minorem nuncupat. Iulianus, est magis impossibile, nam Testis nunquàm eum vidit cum animo suscipiendi regularem statum, semper enim in sæculo permansit summoperè inquietus, exequendo actiones plurimùm contrarias simili statui, & ità respondit.

KK

Deponit, esse falsum, quòd Principalis sollicitauerit Fratrem ad suscipiendum Habitum Religiosum in Ordine Ministrantiũ Infirmis & optimam adducit rationem huiusce depositionis.

Ad XV. Articulum dixit, ea omnia per ipsum Testem, deposita &c. fuisse, & esse vera, & esse publicum, & notorium publicam vocem, & famam, eaque in vim iuramentis præstiti confirmavit &c.

Fr. Ioannes Antonius Serrano.

Coram me Iosepho Lucio, & Chartes Notario.

LL
Deponit, omnia prædicta per ipsum Testem deposita, fuisse, & esse vera, publica, & notoria.

Num. 6.

II. Testis.

In Oppido Matriti die 5. Aprilis 1727. præcalendatis ad præsentationem Partis Patris Petri Serrano &c. Ego Notarius publicus infrascriptus vigore commissionis mihi traditæ per D. Vicarium Ecclesiasticum Matritensem recepi iuramentum à D. Maria Emanuela Serrano Vxore D. Emanuelis de Aguir Incolæ huius Oppidi, quæ dictum iuramentum præstitit in forma &c. ratis &c., ac dicere veritatem promisit &c.

D. Maria Emanuela Serrano Soror Petri Principalis ann. 27.
Ex Traduct. Proces. fol. 107.

Ad Interrogatoria generalia &c. dixit, quod non obstante quia ipsa Testis est Germana Soror P. Petri Serrano &c. veritatem deponet in vim iuramenti præstiti &c., & quod est ætatis 27. annorum circiter &c.

Ad secundum Articulum dixit, quod cohabitante Teste vna cum suis Genitoribus, & dicto P. Petro Serrano eius germano fratre in Oppido de Tor de Laguna à tresdecim, & vltra annis, prout ei videtur, occasione, qua per dictum Oppidum transiit P. Didacus de Ochoa Germanus frater D. Angelæ de Ochoa suæ Matris, Religiosus Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, associatus cum P. Ioanne Garcia tunc temporis Prouincialis dicti Ordinis, hospitarunt per spatium duorum dierum in Domo dd. eius Genitorum, & postquam dd. Religiosi discesserunt, iter suscipientes versùs Oppidum de Buitrago, statim, & incontinenti Ioannes Antonius Serrano Genitor proposuit dicto Petro suo filio, quod si ingrederetur prædictum Ordinem, dictus P. Prouincialis promiserat semper esse eius Protectorem, & quod nullam haberet curam de sumptibus faciendis in ingressu, Professione, & reliquis necessarijs; & Testis bene recordatur, quod super huiusmodi assumpto prædictus Genitor fecit dicto Petro filio plures oblationes, & suasiones, & quod dictus Petrus Genitori responsum dedit, non habere, neque unquam habuisse aliquam inclinationem essendi Religiosum, & quod potius inclinaret statui Clericali in seculo, quibus à Genitore auditis, continuauit per aliquos dies suadere dicto Pe-

B
Deponit, P. de Ochoa, & P. Garcia hospitasse in Domo Io. Antonij Genitoris ipsius Testis per spatium duorum dierum.

C
Et post illorum discessum, Genitorem proposuisse Petro Principali, ut illorum Ordinem Ministrantium Infirmis ingrederetur.

D
Et Petrum respondisse, assumere velle statum Presbyteri secularis, cui inclinabat.

non verò statum Religiosum, cui nunquam habuit inclinationem, & in hac negatiua semper perstitisse non obstantibus pluribus suasionibus, & oblationibus ei factis diuerso tempore.

E

Ob quam negatiuam Genitorem vertisse, amorem in odium contra Principalem, eumque crudelissime tractasse tam verbis, quam factis.

F

Eumque in Cubiculo clausisse, & ibi clausum reliquisse pluribus diebus, aliaque facinora perpetrasse hic per Testem enarrata, eaque publicum scandalum attulisse.

G

Principalem pro dd. continuis supplicijs magnum metum concepisse de Genitore, ita ut totus intremiscebatur statim illo viso, præsertim quia ipse tenerus erat ætatis, & modici spiritus.

H

Deposit, Genitorem Principalem pluries etiam inuehisse in

tro, ut fieret Religiosus, cui suasioni noluit indulgere, & transactis ab hoc tempore duobus, vel tribus diebus, dictus Pater Prouincialis, & dictus Pater Didacus de Ochoa redierunt ad prædictam Genitorum Domum, in qua iterum omnes tentarunt suadere dicto Petro cum muneribus, promissionibus, aliisque instantijs, ut intraret in dictam Religionem, & quia viderunt ea omnia ad nihilum deservire, quia dictus Petrus in negatiua semper perstitit, ideò prædicti Religiosi abierunt, de quibus omnibus bene Testis recordatur, & scientiam habet, attento quod eueniunt in sui præsentia, & omnium Cohabitantium in dicta Paterna Domu, iisdem modo, & forma, & cum circumstantijs superius expressis, & ita respondit.

Ad tertium Articulum dixit ipsam Testem bene recordari, & ei constare, quia id vidit, & experta fuit, nempe quod videns dictus Genitor repugnantiam, & renuentiam prædicti Petri sui filij ingrediendi in Religionem, & quod non sufficiebant assidue preces, & suauitates, quas faciebat, ut remoueret dictum filium à sua voluntate, licet vsque tunc eundem filium amisset, & præteritis filijs diligisset, postmodum vertit amorem in odium, & malam voluntatem, tractando eum asperè, & crudeliter tam factis, quam verbis, prout Testis vidit, claudendo eum in Cubiculo, & ibi clausum pluribus diebus deferendo, ac dando ei plura, & assidua supplicia, grauiterque in eum minando, & dicendo, quod solum debebat ab illo exire, vel ad Triremes, vel ad Religionem transmissurus, quibus verbis, & factis tota Domus, & Vicini scandalizati remanebant, videntes mutationem amoris in odium, ex quo dictus Petrus statim ut videbat eius Genitorem horrescebat, intremiscebaturque ob magnum timorem, & metum, quos de illo conceperat, attentis continuis supplicijs, quæ contra ipsum exequiebatur, tunc temporis tenerus ætatis, & modici spiritus, quæ omnia Testis vidit, & experta fuit cohabitans in dicta Paterna Domu, constituta de eo tempore in tali ætate, quod poterat de ijs memoriam seruare, prout seruauit, & seruat, & ita respondit.

Ad quartum Articulum dixit, quod continuante dicto Petro suam repugnantiam, & renuentiam erga statum Regularem, peruenerunt ad tantum excessum violentiæ, & minæ dicti Genitoris, adeo ut quia illius Vxor, & respectiue Mater dicti Petri, ac Testis, curabat

rabat remonere Virum a sua intentione, ei dicendo, quod dictus filius volebat, nec isti conueniebat esse Religiosum, pluries Vir contra illam inuexit, quod nunquam peregerat, & una vice ingenti furore, & ira exardescens, arripuit pugionem, & insecutus est eam, ad quem rumorem accursi plures Vicini, impedierunt, ne vllum malum sequeretur, implorato statim pro maiori securitate brachio Iudicis Ordinarij Oppidi de Tor de Laguna; & his non obstantibus predictus Genitor sub eademmet die clausit dictum filium in vno Cubiculo cum maiori crudelitate, quæ posset vnamquam opinari, ei dicendo: Nunc videbis, an debeas meæ voluntati indulgere, & fieri Religiosum; Et quia dictus Petrus conceperat tantum metum de suo Genitore, non obstante eius puerili ætate, & pusillanimitate, ob illius timorem se proiecit per fenestram in atrium, & non obstante etiam quod vias ignorabat, ex eo quia nunquam è sua Domo exierat, ab ista fugit, iuitque ad Ciuitatem Complutensem, ubi occultus mansit per spatium octo, vel nouem mensium in Domo cuiusdam sui Auunculi nuncupati Emanuelis de Ochoa, in qua nec etiam ei videbatur esse tutum; Et idcirco per aliquot dies latuit in Conuentu Ordinis Prædicatorum, donec obuiam ei factus alter Auunculus nuncupatus Ioannes de Ochoa, & de casu certioratus, potuit ei suadete mediante dolo, vt secum rediret in Paternam Domum, dicendo ei, quod efficaciter se interponeret, ne intraret in Religionem; Quæ omnia Testis sciuit cum eademmet indiuidualitate prærelata, quia in eius præsentia euenere, & ita respondit.

Ad quintum Articulum dixit esse certum, & constans, quod post paucos dies reditus supradicti Petri in Domum sui Genitoris, & postquam dictus eius Auunculus abierat, prædictus Genitor circa dimidiam noctem cuiusdam diei extraxit prædictum Petrum filium è Domu in societate alterius germani sui fratris nuncupati Ioannes Antonius, qui ad præsens est Religiosus Ordinis Carmelitarum Calceatorum, & in societate etiam cuiusdam hominis vocati Emanuel, qui tunc temporis erat Tabellarius illius Oppidi, & vnius famuli istius nuncupat. Franciscus; Et videntes isti rem tam extraneam, sciscitati in itinere fuerunt dictum Genitorem, quò duceret dictum Petrum suum filium, & eo respondente: ad Religionem; statim prædictus Petrus præcipit ab Equo, in quo equitabat,

Vxorem, & una vice cum pugione pro ea necanda, ex quo illum remouere tentauerat a suo proposito, & per Vicinos, & Iudicem Loci fuisse pacatum insultum.

I

Sed post hæc, Genitorem maiori asperitate inclusisse in Cubiculo Principalem, qui, vt Paternam crudelitatem euitaret, è fenestra se proiecit, & fugit in Ciuitatē Complutensem, non obstante eius ætate puerili, & pusillanimitate, ibique occultus mansit circa nouem menses in Domo Auunculi, & postea in Conuentu Prædicatorum, ex quo fuit ad Paternam Domum reductus sub sponsione, quod non cogeretur amplius ad statum Religiosum.

K

Deponit, quod Genitor post paucos dies, circa dimidiam noctem, extraxit è sua Domo Principalem.

L

Qui, vt audiuit, quò ducebatur ad Religio-

nem, statim precipitavit ab Equo, in quo equitabat, ut aufugeret, sed apprehensus à Patre, ductus fuit Matritum, cum sponsione, quòd illum ducebat ad inuisendam Aulæ Regiam, ut in præf. Summ. num. 5. lit. S. & T. & n. 13. lit. B.

M

Et postea adductus ad Conuentum Ordinis Ministrantium Infirmis, Principale repugnante, & cum lachrymis etiam proficiente, quòd nolebat fieri Religiosus.

N

Sed à somno correptus postquam dormire incepit, fuit à Genitore in d. Conuentu relictus, & ab illius Patribus post suasiones, fuit die sequenti cum minis Habitu Religioso indutus, Petro totaliter repugnante.

O

Deponit, quòd Testis tempore Nouitiatus d. Petri illum vidit summopere afflictum, & gemebundum, quòdque ipsi Testi expressit, quòd quasi quotidie petebat sua laicalia vestimenta, ut è Religione exiret.

bat, tentauitque fugæ se dare, & Domum suam reuenti, sed non potuit id consequi, quia Genitor illic eum apprehendit, posuitque super Equum, quem ipse met equitabat, & sic illum adduxit quousque Matritum peruenere; Et Testis id scit, quia vidit discessum dicti eius Genitoris, & dicti Petri eius germani fratris è Patria, forma prærelata; reliqua verò, quæ in articulo continentur, Testi expresserunt Personæ in dicto articulo nominatæ, statim ut ad dictum Oppidum reuersæ fuerunt, in quo id fuit notorium, & ita respondit.

Ad sextum Articulum, dixit, Testem statim audiuisse ea omnia, quæ in hoc articulo referuntur tam à dicto Patre Didaco de Ochoa, quam à Fratre Ioanne Serano ipsius Testis Germano fratre, expressis per illum multis lacrymis, quas dictus Petrus effundebat, & quod ipse etiam frater Ioannes commiseratus fuerat, egregerendo violentiam, quam eius Genitor faciebat d. Petro germano fratri, stante quòd viderat repugnantiam, quam iste habebat ingrediendi Religionem &c. & ita respondit.

Ad septimum Articulum dixit notoriè audiuisse de tempore in articulo relato, quod cum dictus Petrus eius germanus frater relictus à Genitore in Conuentu expergefactus è somno fuisset, statim, & incontinenti Religiosi dicti Conuentus videntes defectum voluntatis, quem habebat permanendi in Religione fecerunt ei plures suasiones cum precibus, & muneribus, & quia ea ad nihilum inferuebant, subindè increparunt cum iisdem Paternis minis, & die sequenti habitu Religioso illum induerunt cum omnimoda prædicti Petri repugnantia, qua de causa vnicuique mulcerent, promiserunt reportare dispensationem quoad annum sui Nouitiatus, & ad hoc Breue expedierunt de mandato P. Prouincialis, qui prò huiusmodi expeditione soluit sexdecim petia argenti; Et cum Testis Matritum venisset ad Domum cuiusdam suæ Materteræ intra annum dicti Nouitiatus, permissum ei fuit, quod vna vice dictum Petrum videret, qua occasione illum summopere afflictum, & gemebundum vidit, & Testis dixit totalem repugnantiam, cum qua persistebat, & quod profiteri nolebat; quia auersum animum in hoc habebat, & quod quasi quotidie ibat ad Cellam, in qua habitus seculares Nouitiorum asseruantur, & petebat sua Vestimenta, ut è Religione exiret; Iit quod quadam

dam occasione Magister Nouitiorum eum vidit cum hac determinatione, & procurauit eum dissuadere à sua intentione, dicendo, quod id eueniebat ex Demonis tentatione, & porrectis eidem quibusdam rebus gustatu dulcibus, potuit hoc modo illum continere per spatium quatuor, vel quinque dierum, & data de hoc notitia eius Genitori, iste Matritum petijt, & rediens ad solitas minas, compulit dictum Petrum, ad recipiendam Professionem; Quæ omnia Testis scit, quia ea vidit, & audiuit eademmet forma superius expressa, & ita respondit.

Ad octauum Articulum dixit, quod à duobus, vel tribus annis, postquam dictus Petrus professus fuit, incumbens studijs in Ciuitate Complutensi, ubi etiam Testis manebat in Domo, & Societate suorum Genitorum, qui ibidem tunc temporis habitabant, communicauit cum Teste, eius Matre, & pluribus alijs Personis sibi familiaribus violentiam, & repugnantiam, cum quibus ingressus fuerat in Religionem, & nullam intentionem, cum qua professus fuerat ob metum sui Genitoris, qua de causa dicebat non esse Religiosum, & quod ad finem declarandi nullitatem suæ Professionis consulebat varios Viros doctos, & scientificos, qui clare aiebant, quod ex sui natura fuerat nulla eius Professio; Et quia Genitor semper de eo suspicabatur, habuit de his notitiam, & repetendo minas ad instar furiosi se gessit, donec, & quousque potuit assequi, quod arriperet ab illius manibus consultationes, easq; laceraret, prout idemmet Petrus, & aliæ Personæ id individualiter illa occasione retulerunt, ob quas rationes, & cæteras supra depositas Testis scit ea, quæ in hoc articulo continentur, & ita respondit.

Ad nonum Articulum dixit, quod statim ut d. Genitor ab humanis decessit, quod euenit mense Octob. anni 1721. immediatè dictus P. Petrus Serrano explicauit magnam cum libertate nullitatem suæ Professionis, suscipiendo, prout suscepit authenticum testimonium de ijs, quæ dixerant varij Testes super violentia sui ingressus in Religionem, exprimendo non esse talem Religiosum, & quia tunc temporis dictus P. Petrus erat Subdiaconus, & ei videbatur sibi retardari promotionem ad Sacerdotium, si iuridicè introduceret Causam nullitatis suæ Professionis; Idèd prò tunc mouere instantiam distulit, sed retinendo suam renuentiam, & repugnantiam statui regulari,

con-

Deposit, quod certioratus de his Genitor, illum minis compulit ad emittendam Professionem.

Quod post duos circiter annos ab emissâ Professione Principalis parauit à Doctoribus Complutensibus Iurium Consultationes pro annullanda eius Professione per vim, & metum duntaxat emissâ.

Red Genitor ad instar furiosi se gerens cum Petrosillas ab eius manibus abstulit, ac lacerauit, cum acriter minitando.

Sed postquam Genitor decessit mense Octobr. 1721. immediatè Principalis explicauit magnam cum libertate nullitatem suæ Professionis, & suscepit documenta pro ea annullanda de quib. in fin. 14.

Tat quia tunc temporis iam erat Subdiaconus, ob id non introduxit illicd Iudicium su-

per d. nullitate, retinendo tamen repugnantiam statui Regulari.

V

Et anno 1723. obtinuit Breue, pro manendo extra Claustra, ad finē introducendi hanc Causam cū libertate.

X

Quod tamen exequutū non fuit ob præstita impedimenta: nō tam à Comite de la Cadena, quā à Relig. ut inf. n. 22. lit. F., § n. 35.

Y

Deponit, quod Principalis semper fuit professus, quod nunquā Vota Religiosa ratificauit.

Z

Deponit, quod Principalis iacuit in lecto infirmus mense Decembri 1721.

AA

Et ab anno 1722. usque ad 1725. fuit absens à Conuentu in diebus festis Conceptionis B. M. V.

BB

Quodque tam in actibus antecedentibus, quā in illo anni 1726. semper dicebat, quod ratificabat dd. Vota, eo prorsus modo, quo suā fecerat Professionem, hoc est per vim, & metum, & ideo nulliter.

CC

Deponit, se pro certo

consequi potuit anno 1723. rescriptum Sacre Congregationis, ut habitaret in materna Domo, & hoc, animo excitandi cum libertate extra Religionem litem super dicta nullitate; Et eo, quæ in hoc articulo deposuit Testis scit, quia ea vidit eademmet forma, & eisdemmet circumstantijs prærelatis, & ita respondit.

Ad decimum Articulum dixit ipsam Testem scire omnia, quæ in hoc Articulo exprimuntur, quia ea audiuit tam à prædicto P. Petro eius germano fratre, quā à D. Comite de la Cadena, in cuius Domum Testis frequentissimè accedebat, ultra quamquod rorum id erat, prout est publicum, & notorium, & ita respondit.

Ad XI. Articulum dixit, quod quoad ratificationem Votorum in hoc articulo expressam, id ipsum intimis vicibus Testis audiuit à dicto P. Petro eius germano fratre; Et quoad assistentiam ab eo præstitam in vltima Infirmitate sui Genitoris, & istius obitu, Testis id scit, quia cum dicto P. Petro iuit, & recessit; & scit, quod iste immediatè post reditum infirmus fuit febri maligna, & Anginæ morbo, qui perdidit à fine mensis Nouembris anni 1721., qua die à lecto surrexit, ut irer ad suscipiendos Ordines in Palatium D. Archiepiscopi Toletani, & ita respondit.

Ad XII. Articulum dixit, quod quoad infirmitates, & absentias à Conuentu dicti P. Petri eius Germani fratris in diebus Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis ab anno 1722. usque ad annum 1725. inclusiue, Testi id constat, quia vidit, & experta fuit id euenisse eademmet forma in articulo relata; Et quoad annum proximè præteritum 1726., dictus P. Petrus Testi expressit, quod concurrerat actui ratificationis Votorum, sed quod tam in dicto actu, quā in omnibus alijs anterioribus nullam prorsus habuerat intentionem, dum semper in illis exprimebat, quod ratificabat dicta Vota eademmet forma, qua suam Professionem fecerat; Et quod cum ista esset nulla ob defectum voluntatis, per consequens erat etiam nullæ prædictæ ratificationes, & ita respondit.

Ad XIII. Articulum dixit, quod quoad Consulationes in articulo isto relatas, se remittit ad ea, quæ præceden-

denter deposuit, & attenta totali repugnantia, & defectu voluntatis, cum quibus dictus P. Petrus germanus eius frater ingressus est Religionem, & in ea permansit, habet Testis pro certo, & absque vlllo minimo dubio, quod dictus P. Petrus nec tacite, nec expresse ratificauerit suam Professionem, neque reliquos actus, quos supra expressit, & ita respondit.

Ad XIV. Articulum dixit, quod quando prædictus P. Petrus germanus eius frater ingressus est dictam Religionem, erat adolescentulus valde pusillanimis, & modici spiritus ita ut alter ei similis opinari non possit,

sex annis, & ultra antè dictum ingressum, laborabat pectoris infirmitate, causata ex præcipiti lapsu ab Equo, & Testi etiam evidenter constat, quod ille permansit, & permanet in Religione cum dicto morbo, quem Medici declararunt esse incurabilem; & est incertum, alienumque ab omni veritate, quod dictus P. Petrus nullo inquam prætextu sollicitauerit fratrem Ioannem Serrano germanum suum fratrem intrasse in dictam Religionem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, attenta totali repugnantia, quam dictus P. Petrus semper habuit suæ Religioni, & attento etiam, quia prædictus Fr. Ioannes prius fuerat Religiosus Ordinis S. Francisci; Ideoque, prout Testis audiuit, hoc erat impedimentum, nè ingredi posset in prædictam Religionem, & idcirco apparet id prorsus esse falsum, & ita respondit.

Ad XV. Articulum dixit omnia per Testem deposita in præsentem suo examine fuisse, & esse vera, & quod est publicum, & notorium, publica vox, & communis opinio, eaque in vim iuramenti præstiti confirmavit, & ratificavit, ac propria manu, & charactere subscriptis vna mecum Notario publico infra scripto, qui de præmissis fidem facio.

D. Maria Emanuela Serrano.

Coram me Vincentio Garcia Not.

In Oppido Matrici die, mense, & anno prædictis, ad præsentationem Partis Patris Serrano &c. Ego Notarius publicus infra scriptus vigore Commissionis mihi traditæ per D. Vicarium Eccles. Matritensem, recepi iuramentum à D. Isabella de Palazuelos &c. huius Oppidi,

credere, Principalem nec tacite, nec expresse ratificasse Vota, attenta illius totali repugnantia semper ab eo demonstrata statui Regulari.

DD

Et tempore illius ingressus in Religionem fuisse adolescentulum valde pusillanimem, & modici spiritus, & à sex, & ultra annis antè laborasse, ac modo etiam laborare pectoris morbo, iam à Medicis declarato pro incurabili, & causam habente ex allapsu ab Equo.

EE

Falsumque esse, Principalem sollicitasse, eius fratrem ad suscipiendum Habitum in d. Ordine Ministrantium Infirmis, ex ratione à Teste assignata

FF

Et omnia per Testem deposita fuisse, & esse vera, publica, & notoria.

Num. 7.

III. Trstis.

D. Isabella de Palazuelos Cognata Io: Antonij Serrano Genitoris Principalis, annorum 33. formiter examinata d. die 5. Aprilis 1727.

A

quæ illud præstitit in forma &c. tactis &c. ac dicere veritatem promisit &c.

Ad Interrogatoria generalia &c. dixit, quod non obstante, quia ipsa Testis est Matertera Patris Petri Serrano, à quo præsentatur, veritatem deponet in vim iuramenti præstiti &c. & quod est ætatis 32. annorum circiter &c.

B

*Deponit, d. Io. Antonium semper hospita-
se in Domo ipsius Testis quoties venit Matritum, ipsique Testi expressisse eius deliberatam voluntatem super ingressu Principalis in Ordine Ministrantium Infirmis.*

C

Sed dictæ eius voluntati Principalem semper restitisse, ac manifestasse totalem repugnantiam.

D

Et inclinasse statui Sacerdotis Sæcularis, cui idem Genitor arridere non poterat ob defectum Patrimonij.

E

Et non valuisse continuas ipsius Genitoris suasiones pro eo remouendo à d. proposito.

F

Ob idque, Principale fuisse à Genitore crudelissime continuis sup

Ad Secundum Articulum dixit, quod occasione in hoc articulo relata, quia ipsa Testis erat Cognata Ioannis Antonij Serrano, iste varijs vicibus veniebat Matritum, & semper hospitabat in Domu ipsius Testis, & hac de causa eidem expressit, qualiter Pater Didacus de Ochoa Testis Consanguineus, & Pater Ioannes Garcia tunc temporis Prouincialis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, ipsi Ioanni Serrano proposuerant, vt facerent ingredi in eorum Religionem Petrum Serrano eius filium, quia in illo recognouerunt magnam actiuitatem ad apprehendenda studia, & quod dictus Pater Garcia Prouincialis esset illius Protector, quin curam haberet de sumptibus faciendis in ingressu, & Professione; factis per dd. Patres, quoad hoc, varijs oblationibus; Et quod licet ipse, D. Ioannes Serrano ea proposuisset dicto Petro eius filio, iste resistebat, manifestando totalem repugnantiam, & defectum voluntatis ingrediendi dictam Religionem, quibus per Testem auditis, dixit dicto Ioanni Serrano, quod non compelleret filium ad suscipiendum statum Regularem contra eius voluntatem, & ad hunc finem fecit prædicto Ioanni plures alias monitiones, ab quas iste demonstraui magnam displicentiam, dicendo, quod illud erat medium, vt dictus eius filius virtute præcelleret; nam licet ipse potius inclinaret statui Sacerdotis Sæcularis, non habebat Patrimonium, nec vllam Capellaniam, vt posset ordinari; Et dictus Ioannes, tam in dicta occasione, quam in cæteris alijs in quibus de hoc assumpto tractarunt, semper Testi dicebat magnam afflictionem, quam sentiebat, quod licet ipse continuo suaderet, quod prædictus Petrus eius filius fieret Religiosus dicti Ordinis, ille tamen semper repugnabat, dissentiendo suis suasionibus, & super hoc fecit cum Teste plures alias expressiones, & ita respondit.

Ad tertium Articulum dixit, quod de tempore in hoc articulo expresso, ipsa Testis audiuit tam à Matre dicti Patris Serrano, quam à pluribus alijs Personis, qua-

qualiter videns Genitor non sufficere repetitas instantias, quas dicto filio faciebat, vt ingrederetur in dictam Religionem, quod non poterat istum à suo proposito remouere, sollicitauit id exequi per vim, tractando eum cum multa asperitate, & crudelitate tam verbis, quàm operibus, & infligendo in eum multa continua supplicia, recludendo in Cubiculo, & faciundo plures minas, qua de causa eum abhorrebat, & filius statim vt Genitorem videbat intremiscebat præ magno metu, quem de illo conceperat, & absque dubio Testis reputat hoc euidenter euenisse ob experientiam, quam habet de superbo, & intrepido naturali dicti Ioannis Antonij Serrano, & ipsum audiuit à pluribus alijs personis Oppidi de Tor de Laguna, quæ veniebant ad visitandum ipsam Testem, & ob prærelatas rationes scit ea, quæ deposuit, & ita respondit.

Ad 4. Articulum dixit, Testem audiuisset ea omnia, quæ in hoc articulo exprimuntur tam occasione in illo relata, quàm pluribus alijs occasionibus non solum à Matre dicti Patris Serrano, sed etiam à pluribus alijs Parentibus, & Personis dicti Oppidi de Tor de Laguna, in quo id erat summopere publicum, & notorium, ob scandala ibidem occasionata; Itaut Iudex Ordinarius prædicti Oppidi varijs vicibus iuisset ad corrigendum excessus, quos exequabatur dictus Ioannes Antonius Serrano contra eius Vxorem, infligendo in istam crudelia supplicia, & minando ei occisionem, & ex eo, quod dicta Vxor renuebat, quod prædictus eius filius ingrederetur Religionem, videndo eius auersam in hoc voluntatem, & ita respondit.

Ad 5. Articulum dixit, quod paucis diebus antequam dictus Ioannes Antonius Serrano secum ferret prædictum P. Petrum eius filium ad hoc Oppidum Matriti, vt faceret eum in Religionem ingredi; hospitauit in Domo ipsius Testis, cui significauit, quod debebat dictum filium adducere Matritum, vt eum viderent in Conuentu; & cum effectu sic executus id fuit; sed quia dictus Ioannes Antonius viderat, quod dictus eius filius in itinere certioratus de firma voluntate Genitoris eum ducendi ad hunc finem Matritum, preceps ruerat ab equo, & fugæ se dare tentauerat, vt in Patriam rediret, ideò dictus Ioannes elegit non hospitari in Domu ipsius Testis, prout semper facere consueuerat, sed stetit in quadam Caupona, ex qua, die sequenti extraxit dictum eius filium, & secum adduxit

plicijs, reclusionibus in Cubiculo, pluribusque minis, ob easque totum intremiscere, statim, vt Genitorem videbant pro magno metu, quem de illo conceperat.

G

Genitorem Principalem fuisse intrepidæ, & superbæ naturæ.

H

Eiusque immanitates in filium, & in illius Genitricem, Viro suadentem, ne filium cogeret ad suspiciendum habitum Religiosum, scandalum publicum attulisse, itaut fuerit Iudex Loci coactus ire ad corrigendum excessus d. Io. Antonij.

I

Deponit, Genitorem Principalem Testi dixisse, Principalem tentasse fugam statim vt audiuit, quod illum ducebat Matritum, vt fieret Religiosus.

K

Et ob id d. Genitorem cum filijs non hospitasse in Domo ipsius Te-

stis, prout facere consueverat.

L

Alias refert personas, à quibus prædicta audiuit, quæ ei addiderunt, quod Genitor Principalem extraxerat à sua Domo circa dimidiam noctem.

M

in Conuentum, ubi fecit, quod incontinenti Regulari habitu indueretur; Quæ omnia Testis audiuit tam à dicto Ioanne Antonio Serrano, quam ab altero istius filio, qui ad præsens est Religiosus Ordinis Carmelitarum Calceatorum, & qui etiam in eius Societate Matritum venerat; Pariterque ea audiuit à quodam homine nuncupato Emanuel, qui erat Tabellarius Oppidi de Tor de Laguna, & à Francisco istius famulo, qui insimul associati cum dictis Genitore, & filijs Matritum quoque venerant, & à cunctis prærelatis Testis audiuit, quod prædictus Ioannes Genitor extraxerat prædictos eius filios à sua Domo circa dimidiam noctem &c.

Ad 6. Articulum dixit, audiuisse varijs vicibus ea omnia, quæ in hoc articulo continentur tam à dicto P. Petro Serrano, quam ab alijs Religiosis sui Conuentus, tam de tempore in articulo relato, quam postea, & ita respondit.

N

Deponit, Principalem tempore sui Nouitiatu fuisse à Teste visum continuò lugere omnibus vicibus, quibus iuit ad eum videndū, ex quo nullo modo volebat fieri Religiosus, & ob id sua expetijse vestimenta Sæcularia, ut à Religione exiret, ac se protestasse, quod quatenus non posset, & in ea Professionem emitteret, id sequeretur ob vim, & metum sibi à Genitore incussum, non propria voluntate.

O

Et ob id à Religiosis fuisse vocatum Matriti d. Principalis Genitorem, qui fuit ei mortem minitatus, nisi in Religione persisteret.

Ad 7. Articulum dixit, quod eademmet forma, qua deposuit in præcedentibus, Testis audiuit id, quod refertur in hoc articulo, & addit, quod tempore, quo dictus P. Petrus Serrano stabat in suo Nouitiatu, Testis pluribus vicibus iuit ad eum videndum, & semper eum reperijt valdè gemebundum, manifestando totalem eius repugnantiam, & defectum voluntatis permanendi in Religione, adeoque Testis commiserat aliquibus vicibus fuit, videndo eum continuò lugere, & dicentem, quod eius animus non erat profitendi in Religione, qua de causa petebat sua vestimenta, ut à Religione exiret, & quod nolebant ei tradere dicta vestimenta, & quod si daretur casus emittendi dictam Professionem, hoc esset absque eius voluntate, & absque intentione, dum illam emitteret ob magnum timorem, quem habebat de supplicijs, & minis contra ipsum incussis à suo Genitore; Et hac occasione Testis recordatur, quod dictus Ioannes Antonius Serrano venit in hoc Oppidum Matriti, & alloquens cum Teste, ei dixit, quod venerat Matritum, vocatus ab aliquibus Religiosis dicti Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, qui sibi significauerant defectum voluntatis sui filij permanendi in dicto Ordine, & quod ipse suaderet prædicto filio, ut desisteret ab intentione, quam habebat exeundi, & quod, casu quo nollet desistere, volebat eum occidere, & cum effectu prædictus Genitor iuit ad dictum Conuentum ad continuandum suasiones, & minas contra dictum suum filium, & regressus à Conuentu Testi dixit, quod in exteriori iam reliquerat filium

ham aliquantulum pacatum, sed hoc non obstante destituebatur omni spe, quia ei videbatur, quod totus Conuentus erat incapax, ut dicto filio suaderet, quod bono animo in illo permaneret, & ita respondit.

Ad 8. Articulum dixit, quod transactis duobus, vel tribus annis, postquam dictus P. Serrano ingressus Religionem fuit, illius Pater, & Mater dederunt Testi notitiam, qualiter cum dictus P. Petrus incumberet studiis in Ciuitate Complutensi consulebat ibi Viros doctos ad finem declarandi nullam suam Professionem, & quod certioratus de his Genitor, magno transferat furore ad Collegium, in quo dictus P. Petrus studebat, & contra istum fecerat nouas minas, & abreptis ab eius manibus consultationibus, quas exquisierat, ingenti furore, & ira illas lacerauerat, qua de causa fecerat pro tunc superferre eas ab illius manibus dictum filium in sua intentione; Et hoc ipsum Testis pluribus vicibus audiuit à dicto P. Petro Serrano, qui faciebat multas alias expressiones ad hunc finem conducentes, & manifestabat mavere in dicta Religione cum tota violentia, dum tunc, & valde postea semper, & quando tractabat cum Teste super hoc assumpto, ipsa videbat illum gemere, & dicentem, quod sua Professio fuerat nulla de sui natura, & quod eam celebrauerat ob metum, & timorem, quos de Genitore habebat, & quod nisi ponebat, vel posuerat iuridicè instantiam de, & super nullitate dicta Professionis, hoc euenerat, & eueniebat ex causa dicti metus, & timoris, sed quod semper, & quando haberet opportunam occasionem, debebat id exequi, & ita respondit.

Ad 9. Articulum dixit, ipsam Testem audiuisse ea omnia, quæ in hoc articulo continentur tam à dicto Patre Petro Serrano, quam à Religioso Carmelita istius germano fratre, & à pluribus alijs Personis, de quibus modò non recordatur, & ita respondit.

Ad 10. Articulum, & ad reliquos vsque ad 12. inclusiue dixit, ipsam Testem etiam audiuisse omnia in hisce articulis expressa tam ab eodemmet P. Petro Serrano, quam ab istius Matre, & germano fratre, qua de causa Testis scit ea, quæ in prærelatis articulis continentur, & ita respondit.

Ad 13. Articulum dixit, quod quoad consultationes in articulo relatas se Testis remittit ad ea, quæ deposuit, & quoad reliqua articulata, Testis habet pro certo, & absque vilo prorsus dubio, quod Professio, quam dictus P. Petrus Serrano celebravit, fuerit nulla, nul-

P

Deponit, Principalem duobus circiter annis post ingressum in Religionem parasse à Doctoribus Complutensibus lurium allegationes pro annullanda eius Professione, sed Genitorem ingenti furore abstulisse, ac lacerasse

R

Et Principalem ea de re pluries cum lacrymis conquestum fuisse cum Teste exprimendo etiã, quod manere cogeretur in Religione contra propriam voluntatem, dum ob violentias Genitoris intentare non poterat iudicium super nullitate sue Professionis per vim, & metum emissa.

S

T

V

Deponit, Principalem semper se protestassè cum Teste, & alijs Amicis, & familiari-

bus, super non ratificatione suae Professionis nec tacite, neque expresse.

liusque roboris, ac momenti ob defectum suae voluntatis, prout dictus P. Petrus id Testi expresserat; Et per consequens habet eandemmet certitudinem, quod ille nulla vice Professionem ratificauerit neque tacite, neque expresse, nam si secus fecisset, attento quia cum Teste continuo tractauit. & ea omnia conducentia ad hunc finem communicauit, prout ad praesens tractat, & communicat, opinatur, quod etiam hoc eidem, panderet, sed dictus P. Petrus semper contrarium manifestauit tam ipsi Testi, quam ceteris Personis suis amicis, & familiaribus, & ita respondit.

X

Et tempore sui ingressus in Religione fuisse valde pusillanimum, & modici spiritus, & multo ante laborare pectoris infirmitate, prout laborat de praesenti, à Medicis declarata pro incurabili.

Y

Falsumque esse, Principalem sollicitasse eius fratrem ad suscipiendum habitum in d.Ordine Ministrantium Infirmis, ex ratione à Teste assignata,

Z

Et omnia per Testem deposita esse vera, publica, & notoria.

Ad 14. Articulum dixit, Testi constare, quia id vidit, qualiter praedictus D. Petrus Serrano quando Religionem ingressus fuit, erat valde pusillanimis, & modici spiritus, & quod multo tempore ante dictum ingressum laborabat pectoris infirmitate, qua affectus, in Religione permansit, & ad praesens permanet, adeo ut continuo medicamina sumit, & Medici declararunt dictum morbum esse incurabilem; Et quoad reliqua in praesenti articulo relata, Testis absolute reputat ea esse incerta, & à veritate aliena, nam nunquam dictus P. Petrus sollicitauit, nec ad Testis notitiam peruenit, quod habuisset ullam leuem intentionem, ut germanus illius frater ingrederetur in Ordinem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis; si secus enim esset, ad notitiam omnino Testis peruenisset, & id sciret attento eius Parentela, alijsque rationibus superius depositis, & ita respondit.

Ad 15. Articulum dixit, omnia, & singula per Testem deposita in praesenti suo examine fuisse, & esse vera, & quod est publicum, & notorium, publica vox, & fama, ac communis opinio, eaque in vim iuramenti praestiti confirmavit &c., prout ego Notarius publicus infrascriptus de praemissis fidem facio.

Coram me Vincentio Garzia Notario.

Num. 8.

Declaratio Angelae de Ochoa Matris Principalis facta sub die 13. Octobris 1726. in articulo Mortis, & post suscepta SS. Ecclesiae Sacramenta, pro sua Conscientiae exoneratione, super totali repugnancia Petri Principis

Fidem facio Ego Siluester Emanuel de Medina Scriba Regius, & publicus, qualiter occasione, qua cognitionem habeo de Domna Angela de Ochoa Vidua relicta quondam Ioannis Antonii Serrano, sciens illam grauiter infirmam, & de proximo morituram lecto cubare, & hodierna die fuisse munitam SS. Penitentiae, & Eucharistiae Sacramentis, accessi in illius Domum eam visitaturas, ibique peruentus una cum Ioanne Emanuele de Posà meo Scriptore, incipi eam consolari, dicendo, quod la-

lu-

Intem speraret à Domino, quæ mihi respondit, quod pro impetrando à Divina Pietate veniam suarum culparum Christum Sacramentatum receperat, & quod postea de suis modicis Bonis disposuerat, & quod solùm ei, vti Catholicæ Christianæ, Scrupulum remanebat,

non pandendi nullitatem Professionis emissæ per P. Petrum

Serrano eius filium, nam animaduvertebat nunquam posse obtinere veniam à Deo, nisi id exequeretur; Ideoque pro

exoneratione suæ conscientiae debebat dicere, quod præ-

relatus eius filius residens in ordine Clericorum Regu-

larium Ministrantium Infirmitas, vulgò Agonizantium,

semper habuit totalem repugnantiam statui regulari, &

in illo profitendi; Et quod eius Genitor allectus spon-

sionibus, quas ei fecerant aliqui Religiosi dicti Ordi-

nis, prout P. Ioannes Garcia, & impulsus à tenuitate

suorum bonorum, decepit dictum eius filium sub va-

rijs prætextibus; adeo ut coactus iste fuit fugere à Domo

suorum Genitorum, & Fratrum, exponendo propriam

vitam periculo itinerum, quia solus adhuc puer incessit,

astuante mense Augusto, timens castigationem, quam ei Ge-

nitor minatus fuerat, postquam eum incluserat, & acri-

ter puniuerat, ad finem, ut iuxta suam voluntatem Reli-

giosus omnino fieret; Ex quo euenit, quod dictus P. Pe-

trus Serrano fugeret à Paterna Domu, & extrà eam

per spatium septem, & ultra mensium permaneret, cui-

palis statui Regulari, ac super minis, violentiis, & castigationibus, ob quas idem Petrus ingressus fuit in Religionem, & in ea professus.

Ex Tractu. fol. 41. à ter. & ex alio Teste, cuius formalis depositio datur in seq. numero 9.

A

B

C

Declarat, quod Principalis semper habuit totalem repugnantiam Statui Regulari, & in illo profitendi.

D

Enunciat sponsiones à P. Garzia factas Io: Antonio Serrano, quatenus Petrus Principalis fieret Religiosus in suo Ordine; ac etià violentius d. Petro inflicta ad hunc effectum.

E

Principalis, ne fieret Religiosus, fugam arripuit à Domo Paterna, tempore, quo erat adhuc puer, & astuante Augusto, postquàm Genitor eum incluse- rat in Cubili, & acriter puniuerat, & fuga perdurauit ultra septem menses.

F

Et d. Petrus non rediit in Domum Paternam, nisi post acce-

ptam fidem, & spon-
sionem ab eius Auun-
culo, quod Io. Genitor
eum amplius non mo-
lestaret ad suscipien-
dum Habitum Reli-
giosum.

G

Sed deceptus fuit, dum
acrius Pater continuis
suppliciis, & inclusio-
nibus eum afflixit, ei
etiam comminando eie-
ctionem à sua Domo,
& detentionem in
Tiremibus, nisi Reli-
gionem Ministrantiū
Infirmis ingrederetur.

H

Et quia declarans il-
lius Vxor eum remo-
uere tentauit à sua
prætensione, fuit à Vi-
ro cum armis insequu-
ta.

I

Et delatore ad publi-
cum Magistratum,
fuit ab eode Ioanni An-
tonio iniunctum sub pe-
narum comminatione,
ut à dictis violentiis
omniñò se abstineret.

K

Et Ioannes Antonius
ad effugiendas dd. pæ-
nas, sub prætextu in-
uisendi Aulam Regiam,
furtum, ac violentè
adduxit infelicem pue-
rum eius filium in Op-
pidum Matriti, ibique
compulsi ingredi di-
ctam Religionem, pe-
nitens inscia Vxore.

sans hoc modo rigore contra ipsum minatum, & postmo-
dum non rediit in domum Paternam, nisi post acceptam
fidem, & sponsonem sui Auunculi D. Ioannis de Ochoa,
qui illum compulsi Paternam Domum reuerti sub præ-
supposito sopitæ iam patriæ voluntatis circa assumptam su-
sceptionis habitus regularis, quæ tamèn sponsio, & fi-
des frustrata remansit, ex eo quod prædictus Genitor,
acrius insteterat comminando dicto eius filio eiectionem à
paupere sua Domo, nec non cum terrendo comminatione
Tiremium, nisi prædictam Religionem ingrederetur;
Nec his Genitor contentus, perstiterat in dicto perti-

naci suo proposito, quod ut assequeretur continuis sup-
plicis, & inclusionibus dictum filium affligebat, ut in

suam sententiam traheret; Et quia ipsa Domina Ange-
la illius Vxor pluriès prædicto Viro exposuerat, di-

ctum eorum filium nolle ingredi talem Religionem, ne-
que ipsam, vti Matrem, esse in hoc assensuram ob ra-
tionem, quod similes status non coactè, sed sponta-
neè sunt amplectendi, dictus eius Vir, arreptis armis,
curauit suas obiectiones vindicare, quas violentias, & mi-
nas, ac armorum arreptionem cum ipsa Angela Vxor de-
tulisset publico Magistratui Oppidi de Tor de Laguna,
Don Ioseph Bernardus de Quiros tunc Ciuilis illius Op-
pidi Iudex iuridicè edixit dicto Viro, & Genitori re-
spectiue, se abstinere à prærelatis violentiis, minis, & pro-
cediminibus contra suam Vxorem, & filium, & quod si
secus ageret, ac in sua duritie persisteret, sciret rigidè
se plectendum; quam seueram prædicti Iudicis animadu-
ersionem ut dictus Genitor eluderet, quæsito prætextu
inuisendi Regiam, decepit, & violentè adduxit fi-

lium in Matritum, ibique compulsi ingredi supradi-
ctam Religionem, celans ea omnia suæ Vxori, quæ
tamèn ut primùm illa sciuit, accinxit se itinèri, ani-
mo impediendi susceptionem Regularis status repu-
gnantem voluntati dicti sui filii; At quando Matriti-
tum

zum peruenit, reperiit filium iam indutum habitu di-
 ctæ Religionis, quem iste omninò à se repellere, illo-
 que se exuere volebat, eo quod, prout dicebat, jemper
 recusauerat fieri Religiosum, quam renuentiam suscipien-
 di, & retinendi dictum habitum sæpissimè declarauit,
 exundo non semel à Conuentu; Quo ad notitiam Geni-
 toris peruenio, intimaui prædicto filio, quod in casu
 dimissionis suscepti iam habitus, certè sciret, se vi-
 tam quoque dimissurum, exploso in eum Sclopo; Et
 eiusmodi incussi terroris metu coactus professionem filius
 emisit, qui semper ipsi D. Angelæ Matri manifestauerat
 coactè, & per vim Professionem emisisse, & non animo
 se obligandi, sed effugiendi iram sui Genitoris, & com-
 minatam ei internicionem, protestando se expectare tem-
 pus opportunum prò infringenda eius Professione, ut
 habitum regularem dimitteret, & ad sæculum rediret;
 Et hæc omnia ipsa Domina Angela declarabat prò exone-
 ratione propriæ conscientie, & propter Sacrosanctum
 Eucharisticum panem hodiè susceptum, ut casu, quo dictus
 eius filius tentaret iustificare nullitatem suæ Professionis
 coactè emissæ in dicta Religione, constaret, quod ipsius
 Angelæ animus semper fuerat, & est ea declarare, &
 quod licet prædictus eius filius receperat, viuentè dicto
 eius Genitore Ordinem Sacrum, hoc euenerat ob istius
 metum, & quia tunc temporis ignorauerat, an talis
 Ordinis susceptio posset esse sibi præiudicialis = Et hoc
 interim ingressus in Cubiculum, ubi dicta Domina
 Angela iacebat infirma, prædictus Pater Petrus Serra-
 no; habuit de prærelatis notitiam, & exiens in Au-
 lam, ad illius Ianuam vocauit Dominum Antonium

L

Petrus Principalis
 post susceptum per vim
 & metum Habitum
 Religiosum, illo se exue-
 re volebat, ex quo sem-
 per recusauerat fieri
 Religiosum, & pluries
 etiam aufugit à Con-
 uentu.

M

Sed Genitor ei intima-
 uit, quod si habitum
 dimitteret, certè sci-
 ret, se vitam quoque
 dimissurum, exploso in
 eum Sclopo, & ob hunc
 pergrandem in tū coa-
 ctè postmodum profes-
 sionem emisit.

N

Se tamen protestans
 cum eius Matre, quod
 idfecerat non animo se
 obligandi, sed effugien-
 di duntaxat ei commi-
 natam internicionem,
 & tempore opportuno
 infringere velle pro-
 fessionem.

O

Quæ omnia d. Angela
 declarauit pro suæ Con-
 scientiæ exoneratione.

P

Iterum deponit, Pro-
 fessionem fuisse à Petro
 coactè emissam.

Q

Et recepisse Ordinem
 Sacrum in dicta Reli-
 gione ob metum Geni-
 tris, & eo viuentè.

R

De qua declaratione
 Petrus Principalis, hoc

interim ingressus in Cubiculum, ubi degrebat Mater moribunda, rogari fecit publicum Instrumentum à Siluestro Emanuele, de Medina Regio Scriba.

S
Sub die 13. Octobris 1726.

Olgado Procuratorem Tribunalis Nunciaturæ, cui præmissa narravit, & subindè dixit, quod attento quia animus dictæ eius Matris erat, superius expressa declarare, idè expediret, quòd Ego Scriba infrascriptus reciperem eius formalem declarationem; Et quia prædicto Patri Serrano responsum fuit, esse ad hoc necessarium Decretum Iudicis competentis, ille me requisivit, ut ei traderem de ijs authenticum Testimonium pro effectibus, qui de Iure locum habeant; Et Ego dedi præsens testimonium meo solito signo signatum, & propria manu subscriptum *die 13. Mensis Octobris anni 1726.*

In testimonium veritatis = Loco ✕ Signi.

Silvester Emanuel de Medina Scriba Regius.

Num. 9.

IV. Testis.

D. Ioannes Emanuel de Posa formièr examinatus die 5. Aprilis 1727.

Ex Traduct. Process. fol. 102. & seqq.

A

Qui Testis præstitit iuramentum de veritate dicenda, & est Scriptor præfati D. Silvestri Emanuelis de Medina Regij Scriba.

B

Deponit, dictum Silvestrum, associatum cum ipso Teste, sub die 13. Octobris 1726. fuisse ad visitandam D. Angelam de Ochoa Viduam qu. Io: Antonii Serrano, Genitricis Petri Principalis, Mortui proximam, Sanctisque Sacramentis munitam, eamque incipisse consolari.

In Oppido Matriti die 5. Aprilis 1727. prædictis; ad præsentationem Partis Patris Petri Serrano Presbyteri Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis pro probatione, quam exequitur in lite, & Causa verten., de, & super nullitate suæ Professionis contra R. P. Præfectum, & reliquos Religiosos Ven. Conventus, seu Domus Beatæ Mariæ Virginis Assumptionis, nuncupat. in Damaso, huius Oppidi, & eiusdem Ordinis, Ego Notarius publicus infrascriptus vigore commissionis mihi traditæ per Dominum Vicarium Ecclesiasticum Matritensem, *recepi iuramentum à Ioanne Emanuele de Posa scriptore Don Silvestri Emanuelis de Medina Scibę Regij huius Oppidi, qui dictum iuramentum præstitit in forma &c. tactis &c. ac dicere veritatem promisit de omnibus ijs, quæ sciisset, & esset interrogatus, & cum fuisset successioè per me Notarium interrogatus iuxta formam, & tenorem articulorum per dictum Patrem Petrum Serrano in actis product., deposuit &c.*

Ad Interrogatoria generalia per me Notarium Testi facta, dixit neutiquam subiacere exceptionibus in dictis Interrogatoriis comprehensis, & habere etatem 19. annorum &c.

Ad secundum, & reliquos articulos dixit, quòd super ijs testit, & dicere potest, qualiter occasione, quo D. Silvester Emanuel de Medina Scriba Regius, Testis Dominus, *habebat cognitionem de Domna Angela de Ochoa Vidua relicta quondam Ioannis Antonii Serrano, & notitiam habuerat istam grauter infirmasse, & mortui proximam, fuisse SS. Pænitiæ, & Eucharistiæ Sa-*

cra-

cramentis munitam, accessit una cum Teste sub die 13. Mensis Octobris anni 1726. in illius Domum, eam visitaturus, & ad dictam Domum una secum peruentus, incæpit prædictam Infirmam consolari, dicendo, quod salutem speraret à Domino; Et dicta Domna Angela prædicto Don Emanueli, præsentem ipso Teste, respondit, quod pro impetrando à Divina Pietate veniam suorum peccatorum, Iesum Christum Sacramentatum iam receperat, & quod subinde de suis pacuis bonis disposuerat, & quod solum ei vñ Catholicæ Christianæ Scrupulum remanebat non pandendi nullitatem Professionis in Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis emissæ per P. Petrum Serrano eius filium; Nam animaduertebat, nunquam posse obtinere à Deo veniam suorum culparum, nisi id exequeretur antequam obiret; Idcirco pro exoneratione suæ conscientie dicere debebat, prout dicta Domna Angela dixit, quod prærelatus eius filius modo residens in Conuento, seu Domu Beatæ Mariæ Virginis Assumptionis huius Oppidi Matriti dicti Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis semper habuit omnimodam repugnantiam statui regulari, & in illo proficiendi; Et quod eius Genitor allectus oblationibus, & Sponsionibus, quas ei fecerant aliqui Religiosi prædicti Ordinis, & impulsus a tenuitate suorum bonorum, decepit dictum Patrem Serrano eius filium sub variis pretextibus, adeo ut iste coactus fuit fugere à Domo suorum Genitorum, & fratrum, exponendo propriam vitam periculis itinerum, nam solus adhuc Adolescentulus incessit, æstuante mense Augusto timens supplicium, quod Genitor minatus ei fuerat, postquam eum incluserat, & acriter punierat, ad finem, ut juxta suam voluntatem Religiosus omninò fieret; Ex quo euenit, quod dictus P. Petrus Serrano fugiens à Paterna domu, extra eam permansit per spatium septem, & ultra mensium, euitans huiusmodi modo rigorem contra ipsum à Genitore minatum, & post modum in Paternam domum non rediit, nisi post acceptam fidem, & sponsionem sui Auunculi D. Ioannis de Ochoa, qui illum compulsi Paternos Lares reuertii, sub præsupposito sopita iam patriæ voluntatis circa assumptum susceptionis habitus regularis, quæ tamèn sponsio, & fides frustrata remansit, ex eo quod prædictus Genitor acrius insteterat, comminando dicto Patri Petro eius filio eiectionem à paupere sua Domino, nec non cum terrendo comminatione Trireritiam, nisi prædictam Religionem ingrederetur; Nec his Ge-

Sed d. Angelam, præsentem ipso Teste, Emanueli respondisse, sibi unum tantum scrupulum, remanere, non pandendi nullitatem Professionis emissæ à Petro eius filio; idcirco pro exoneratione suæ conscientie debere declarare, prout declarauit.

C

Petrum Principalem totalem repugnantiam semper habuisse statui Regulari, & in illo proficiendi.

D

Sed Genitorem, ob sponsiones sibi factas à P. Garzia, illam coegisse ad statum Religiosum.

E

Principalem aufugisse à Domo Paterna æstuante Augusto, ne cogeretur ad statum Religiosum, postquam fuerat à Genitore acriter punitus, & in Cubiculo inclusus, & fugam perdurasse ultra septem menses.

F

Et non rediisse in Domum Paternam, nisi habita fide, quod amplius non cogeretur ad statum Religiosum.

G

Sed fuisse deceptum, & facilius punitum, ac ei unitatem religio-

aem à Domo, & detentionem in Triremibus, ni fieret Religiosus.

H

Declarantem etiam fuisse à d. Io: Antonio Armis insequentem, quia eum remouere tentabat à sua pretensione.

I

Sed dicto Io: Antonio iniunctum fuisse à publico Magistratu sub panarum comminatione, ut à dictis violentiis omnino se abstineret.

K

Dictumque Io: Antonium Principalem Genitorem ad effugiendas dd. penas filium decepisse, & compulisse Religionem ingredi in Oppido Matrili.

L

Principalem post violententer susceptum Habitum, illo se exuere voluisse, & aufugisse pluries à Conuentu ob auersionem ad statum Religiosum.

M

Fuisse tamen impeditum à Genitore cum explosione Sclopi, & mortis comminatione, & ob id puerum emisisse Professionem.

N

Sed pluries ses protastasse cum Genitrice, Professionem emisisse

nitor contentus, perstiterat in d. pertinaci suo proposito quod ut assequeretur, continuis suppliciis, & inclusionibus d. filium affligebat, ut in suam Sententiam traheret; Et quia ipsa Domina Angela Vxor pluries prædicto Viro exposuerat dictum Petrum eorum filium nolle ingredi Religionem, neque ipsam, ut Matrem, esse in hoc assensuram, ob rationem, quod similes status non coactè, sed spontaneè sunt amplectendi, dictus eius Vir, arreptis Armis, curauit suas obiectiones vindicare, quas violentias, & minas, ac armorum arreptionem cum ipsa Domina Angela Vxor detulisset publico Magistratui Oppidi de Tor de Laguna, Don Ioseph Bernardus de Quiros tunc Ciuilis illius Oppidi Iudex iudicè edixit dicto Viro, & Genitori respectiue, se impostè abstinere à præelatis violentiis, minis, & procediminibus contra eius Vxorem, & filios, & quod si secus ageret, ac in sua duritie perstiteret, sciret rigide se plectendum. Quam seueram prædicti Iudicis animaduersionem, ut dictus Genitor eluderet, quæsito prætextu inuisendi Regiam, decepit, & violentè adduxit filium in Oppidum Matrili, ibique per vim compulit ingredi dictam Religionem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, celans ea omnia suæ Vxori, quæ tamen ut primum illa scilicet, accinxit se itineri, animo impediendi susceptionem Regularis status repugnantem voluntati dicti sui filij; At quando Matritum peruenit, reperijt filium iam indutum dictæ Religionis habitu, quem iste omnino à se repellere, illoque se exuere volebat, eo quod, prout dicebat, semper recusauerat fieri Religiosum, quam renuentiam

sumendi, & retinendi dictum Regularem habitum, scilicet declarauit exeundo non semel à Conuentu; quo ad notitiam Genitris peruento, intimauit prædicto filio, quod in casu dimissionis suscepti iam habitus, certè sciret se vitam quoque dimissurum, exploso in eum Sclopo, & huiusmodi incussi terroris metu coactus, filius Professionem emisit, qui semper ipsi Dominae Angela Matri ma-

manifestavit coactè, & per vim Professionem emisisse, & non animo se obligandi, sed effugiendi iram sui Genitoris, & non animo se obligandi, illamque infringere velle tempore opportuno. T

Quæ omnia ipsa Domina Angela declaravit pro exoneratione suæ conscientiæ, & propter Sacrum Eucharisticum

Et dictam Angelam prædicta declarasse pro suæ conscientiæ exoneratione. B

Panem præcitata die consumptum, ut casu quo dictus eius filius tentaret iustificare nullitatem suæ Professionis coactè, & per vim emissæ in dicto Ordine, constaret, quod

P
Et ut constaret, cum numquam assentiisse d. professioni meticulosa eius filij.

dictæ Angeli animus semper fuerat præmissa declarare, & quod licet prædictus eius filius, viuentis Genitore, Ordinem Sacrum receperat, hoc euenerat ob metum a Genitore ei incussum, & quia tunc temporis ignorabat an talis Ordinis susceptio posset esse sibi præiudicialis;

Q
Dictumque filium ob metum Genitoris, & eo viuentis, recepisse Ordinem Subdiaconatus.

Et hoc interim ingressus in Cubiculum, vbi dicta Domina Angela jacebat infirma, prædictus P. Petrus Serano, & habita de prærelatis notitia, exijt in Aulam vna cum dicto Domino Siluestro Emanuele de Medina Scriba Regio, & ad Ianuam vocauit Dominum Antonium Olgado Procuratorem Tribunalis Nunciaturæ,

R
Testis deponit, Principalem ingressum in Cubiculum tempore, quo Genitrix prædicta declarauerat, rogasse d. de Medina Regium Scribam, ut de dicta declaratione publicum conficeret instrumentum, prout fuit confectum (& datum supra num. anteced.) præsentis ipso Teste.

cui præmissa narravit, & subindè dixit, quod attento quia animus dictæ Domine Angeli suæ Matris erat superius expressa iuridicè declarare, idè expediret, quod prædictus Regius Scriba reciperet formalem dictæ Domine Angeli declarationem; Et quia prædicto Patri Serano responsum fuit per dictum Don Antonium, esse ad hoc necessarium decretum Iudicis competentis,

*S. m. s. reg
-ido si omnia non
-vi separalli, itaq
-ingressu teaport*

T.

*Iterum deponit, ipso
Teste præsente, & be
nè audiente, fuisse fa
ctam ab Angela de
Ochoa dictam declara
tionem.*

*idcirco prædictus Pater Serrano dixit prædicto Domino
Emanueli Scribæ Regio, ut ei traderet authenticum
testimonium de omnibus his, quæ dicta Domina Angela
eius Mater illi retulerat, quod prædictus Scriba prom
ptè executus fuit; Et hæc omnia Testis scit, & dicere
potest, quia illis præsens assistit, & ea omnia audiuit
prolata ex ore prædictæ D. Angela de Ochoa Genitricis
dicti P. Petri Serrano; & Testis asseruit ea omnia fuisse,
& esse vera, & quod est publicum, & notorium,
publica vox, & fama, & communis opinio, quin
adit aliquid in contrarium, eaque confirmavit, & ra
tificavit in vim juramenti præstiti, ac propria manu,
& caractere subscripsit una mecum Notario publico
infrascripto, qui de præmissis fidem facio.*

Ioannes Emanuel de Posa.

Coram me Vincentio Garcia Not.

Num. 10.

V. Testis.

*D. Lucia Martinez
Comitissa de la Cadena
annorum 45. formiter
examinata in hac Cau
sa die 5. Aprilis 1727.
ut in Traduct. fol. 95.*

*In Oppido Matriti die 5. mensis Aprilis anni 1727. ad
præsentationem Partis P. Petri Serrano &c. Ego Nota
rius publicus infrascriptus vigore commissionis mihi
traditæ per Dominum Vicarium Ecclesiasticum Matriten
sem, recepi juramentum à Domina D. Lucia Mar
tinez Vidua relictæ quondam Don Bartholomæi Flon Mo
ral Comitissæ de la Cadena, quæ dictum juramentum
præstitit in forma &c. tactis &c.*

*Ad Interrogatoria generalia &c. ipsi Testi facta, dixit,
non subiacere exceptionibus &c., & habere ætatem
45. annorum circiter &c.*

A

*Deponit de auditu tam
à Matre, quam à So
rore Principalis, &
ab alijs personis à Te
ste cognitis, super mi
nis, reclusionibus,
alijsque infinitis vio
lentijs à Io. Antonio Ge
nitore factis eidem
Principalis, ad hoc,
ut ingrederetur in Reli
gionem.*

B

*Ac super innumeris
discordijs hac de re ha
bitis inter d. Io. Anto*

*Ad secundum articulum dixit, quod à sex annis cogno
scit de visu, & communicatione P. Petrum Serrano,
& hac de causa frequenter tractavit cum Domina An
gela de Ochoa Matre dicti P. Petri, & cum Domina
Emanuela Serrano illius Sorore, & cum pluribus alijs
Personis, de quibus modo non recordatur, & ab om
nibus illis varijs vicibus audiuit id ipsum, quod refer
tur in præsentis articulo; Et Testis addit audiuisse a
dicta Domina Angela de Ochoa antequam obiret repe*

*ritas violentias, quas eius Maritus fecerat dicto P. Pe
tro Serrano, ut ingrederetur in Religionem, & pariter*

*dicta Domina Angeli Testi exposuit multas discordias
ortas inter ipsam, & eius Virum super, & eo quod
dicta Domina Angela repugnabit, quod dictus P. Pe*

trus eorum filius intraret in Religionem contra suam voluntatem; Et quod p̄uenerat casus, quia dicta D. Angela fecerat quosdam diligentias, ne dictus filius Religionem ingrederetur, ut dictus eius Vir temerarie arrepto pugione, insequutus eam fuerit, & aliis occasionibus eam castigauerit, & dictum filium recluserit, faciendo eidem infinitas minas, ad finem ut indulgeret suae intentioni; & tam ista supra deposita, quam reliqua in hoc articulo expressa, varijs vicibus Testis audiuit tam a dicta Don Angela Matre, quam a dicta D. Emanuela Sorore respectiue dicti P. Petri Serrano, & ab istomet, qui magno animi sui dolore, & m̄ore, pluries expressit totalem eius repugnantiam, & violentiam, cum qua reperiebatur in Religione, dicendo, quod Deus auerteret suum Genitorem punire ex eo quod fecerat per vim sibi eligere statum tam notorie contra suam voluntatem, & Testis habet pro certo, & absque ullo prorsus dubio, quod istud sit evidens respectu quod statim, ut incepit tractare cum dicto Patre Petro, & cum dicta eius Matre, & Sorore, audiuit ab illis ea omnia, quae deposuit, & plura alia ad hunc finem conducentia, & ita respondit.

Ad tertium articulum dixit, quod etiam audiuit à Matre dicti D. Petri Serrano pluribus vicibus id ipsum, quod in hoc articulo continetur, faciendo easdem expressiones, quae in articulo referuntur quoad suasiones, violentias, asperas tractationes verbis, & factis, inclusiones, & minas, ut dictas P. Petrus fieret Religiosus, vel ad Triremes transmitteretur, & quoad ingentem timorem, & metum, quos ex iis dictus P. Petrus conceperat, mediante eius tenera aetate, & magna pusillanimitate, ac spiritus modicitate, ob quas rationes motus fuerat ad indulgendum instantiis sui Genitoris, licet id euenerat cum magna repugnantia dictae D. Angela Matris, & praedicti P. Petri eius filii &c.

Ad quartum articulum dixit, quod ex eisdem rationibus expressis in articulis praecedentibus, & ex frequentibus tractationibus, quas Testis habuit cum dicta Domina Angela Matre praedicti Religiosi, tam ab illa, quam ab isto audiuit à quinque, & ultra annis antequam praesens lis inciperet, prout Testi videtur, ea omnia, quae in hoc articulo exprimuntur cum iisdem vocibus ibi relatis quoad minas à Genitore illatas contra eius Vxorē, & velle illas ponere in executionem cum Pugione; Et quod nisi vicini accurrissent ad rumorem, & se inter-

nium Genitorem, & Angelam de Ocboa Matrem Principalem, praesertim de pugione arrepto à Viro, cum quo fecit eam insequutus, & de castigationibus alijs ei datis.

Exprimit magnum Petri dolorem, eiusque totalem repugnantiam statui Regulari, ab eodem Petro Testi enarratam.

D

Et de eodem auditu deponit super aliis violentiis, asperis tractationibus verbis, & factis, inclusionibus, & minis à dicto Genitore Petro expletis, ob quas, & ob illius teneram aetatem, ac spiritus modicitatem, coactus fuit, illius penitus repugnante voluntate, ingredi Religionem.

E

Iterum deponit de dictis minis, & violentiis à Genitore factis Principali, ac super pugione arrepto contra Vxorē, quam etiam nescisset, nisi Vicini accur-

*Principalis, ne cogere-
tur ingredi Religio-
nem, & ad evitandas
maiores violentias Ge-
nitoris, se proiecit per
fenestram, & fugit in
Ciuitatem Compluten-
sem, ubi se occultauit
spatio nouem circiter
mensium, sed à Patruo
postmodum fuit ad Pa-
ternam Domum dolo-
re reductus.*

G
H

*posuissent, attenta ira dicti Viri, cum qua stabat, id
exequutus fuisset; Et etiam ab illis audiuit cum eadmet
expressione, quod Pater Serrano se proiecerat per fe-
nestram, & fugerat in Ciuitatem Complutensem, ibi
se occultando per spatium octo, vel nouem mensium,
donec, & quousque vnus eius Patruus consecutus est
cum suasionibus illum reducere ad Domum Paternam;
Et hæc omnia Testis scit tam ob notorietatem, quæ de his
currit, quàm ex eo quia forma prædicta ea audiuit à
prænominatis personis, & ita respondit.*

Ad quintum articulum dixit, quod eadmet forma, qua
audiuit præcedentia, etiam cum iisdmet vocibus audi-
uit quidquid articulatur in præsentī articulo à dictis P.
Serrano, eius Sorore, & Matre respectiue, & etiam à
Fratre Ioanne Serrano Religioso Ordinis Carmelita-
rum Calceatorum, & ita respondit.

Ad sextum articulum dixit, quod ab ipso instanti, quo tra-
ctare incepit cum dicto P. Serrano, & cum dictis eius
Matre, & Sorore, ab illis audiuit totum id, quod in
articulo refertur, dum semper, & quando ibant ad vi-
sitandum ipsam Testem, & pluribus aliis vicibus, qui-
bus illos hospitauit in propria Domu, omnes, vel ma-
ior pars suarum conuersationum reducebantur ad supra
deposita, & ad ea, quæ in hoc articulo exprimuntur,
ob quam rationem aliquando mandabat, quod illi de
illis alloqui cessarent, quia non erat locus de aliis rebus
confabulari, & ita respondit.

I

Ad septimum articulum dixit, scire omnia in præsentī ar-
ticulo expressa, prout reliqua in præcedentibus articu-
lis deposita, & ob easdmet rationes superius expressas,
& ita respondit.

K

Ad octauum, & nonum articulos dixit, quod cum eisd-
met terminis, & vocibus in hoc articulo relatis ea audi-
uit à Personis supranominatis, & à pluribus aliis, de
quarum nominibus modò non recordatur, & ita re-
spondit.

L

Ad decimum articulum dixit, quod dictus D. Comes de
la Cadena olim Vir ipsius Testis eidem pluribus vici-
bus significauit, qualiter P. Petrus Serrano illi manife-
stauerat habere firmum, & resolutum animum exeun-
di à Religione, obtento ad hoc Breue Apostolico, &
statim mouere hanc litem super nullitate suæ Professio-
nis, nam semper eam reputauerat esse nullam; Et quod
dictus D. Comes posuerat omnia media possibilia, ad fi-
nem redendi suam dictum P. Serrano, nè exquiretur

*Deponit, quod Prin-
cipalis semper reputa-
uit suam Professionem
nullam, sed ne ipse
Iudicium super illius
nullitate proseguere-
tur, obtenta iam
Epistola S. Congrega-*

huiusmodi resolutionem, sed videndo eum omnimodè resolutum, potuit solum consequi, quod hanc litem non moueret anno 1725., animo illum creandi intra dictum annum Prædicatorem Regium, ad quem finem peregerat exquisitas diligentias; & Testis non dubitat, quod si dictus Comes non obiisset, consequutus id fuisset, qui etiam Testi exprimebat timorem, quem habebat, nempe quod si moriretur priusquam consequeretur dictam gratiam Regii Prædicatoris, debebat dictus P. Serrano introducere litem nullitatis suæ Professionis iuxta exterioritates, quas manifestabat *quoad violentiam, cum qua manebat in Religione*, quæ omnia Testis scit ob rationes superius depositas, & ita respondit.

Ad undecimum articulum dixit, audiuisse à dicto Patre Serrano, quod ipse ab anno 1721., & aliquibus annis antea non ratificauerat Vota Professionis, nec cetera cum voluntate, & animo permanendi in Religione, & quoad absentiam, quam dictus P. Serrano fecit de tempore obitus eius Genitoris, & quoad eius infirmitatem, statim ut Matritum rediit, ea etiam scit ob frequentiam illius tractationis, in qua expressit, *quod internè non sentiebat mortem sui Genitoris; nam modò poterat cum plena libertate, & absque suo detrimento ponere hanc litem nullitatis propriæ Professionis, quam priùs non fuerat exequutus, viuente Genitore, ob ingentem metum, & timorem, quos de illo, & de eius minis habebat &c.*

Ad duodecimum articulum dixit, Testi euidenter constare, quod dictus Pater Petrus Serrano die festo Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis anni 1722. reperiabatur valde infirmus, & quod sic permansit per totum quasi mensem Decembris, in qua infirmitate tam Testis, quam dictus Comes eius Vir præbuerunt illi aliquam assistentiam; Et etiam Testi constat, quod diebus festivitatis Sanctissimæ Conceptionis annorum subsequen-
tium 1723., & 1724. prædictus P. Petrus Serrano mansit extra Matritum, prædicando in loco de Fuencarral, ad quem de mandato dicti Comitis de fero dictorū dierum consensu in Curru iuerunt Testis cum sua familia, & Soror dicti P. Serrano; Et eodmet die festo Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis anni 1725. prædictus P. Petrus Serrano reperiabatur in Domu ipsius Testis, ubi mansit à die secunda vsque ad duodecimam mensis

tionis, D. Comes de la Cadena Maritus ipsius Testis, procurauerat de anno 1725. illum creare Regium Prædicatorem.

M

Deponit, quòd Principalis fuit cum ea professus, non ratificasse Vota.

N

Et in obitu Genitoris non habuisse merorem, ex quo poterat obtinere declaratoriam super nullitate suæ professionis, quod prius facere non poterat ob minas, & metum Genitoris.

O

Anno 1722. iacuisse in lecto valde infirmum.

P

Anno 1723. & 1724. prædicasse extra Matritum, & sic absentem à Conuentu.

Q

Et in festo Conceptionis B. M. V. anni 1725.

intersuisse a quennario
D. Comitis de la Cade-
na olim Viri ipsius Te-
stis.

R

Et quia Testis antè di-
ctum festum an. 1726.
ei dixerat, quòd ratifi-
care debebat sua Vota
quam primùm, Prin-
cipalis respondit, quòd
actui interesset pro ex-
plenda exterioritate,
& diceret, quòd Vota
ratificaret eademmet
forma, qua in sua Pro-
fessione fecerat, quia
cum fuerat ista nulla,
erant per consequens
etiam nulli dicti actus
ratificationis, ut non
facti cum animo ma-
nendi in Religione: Et
ita fuit exequutus, ut
in num. 6. litt. BB. &
num. 18. litt. C.

S

T
Principalis multò ante
suum ingressum in Re-
ligionem afficiebatur pe-
ctoris morbo, originem
habente ex eius allapsu
ab Equo, dictoque mor-
bo, à Medicis decla-
rato pro incurabili,
etiam laborat de præ-
senti.

Decembris eiusdem anni, assistendo Nouennario dicti
Comitis defuncti, præcedentibus ad hoc licentis re-
portatis à suis Superioribus; quæ de causa non potuit
ire ad prædicandum in locum de Vicalbarro, & Sa-
cam Concionem commendauit R.P. Cueto; Et quoad
concurrentiam dicti Patris Petri Serrano ad ratificatio-
nem Votorum die Sanctissimæ Conceptionis anni pro-
ximi præteriti 1726., Testis habet pro certo, quod,
casu, quo ille affiterit, fuerit cum totali eius repugnan-
tia, & inuoluntarietate, & ad solum finem explendi
ceremoniam, quod qualificatur ex eo, quia ante di-
ctum diem festum Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis
Testis dixerat Patri Serrano = *Quam primùm veniet
tempus, in quo Vestra Reuerentia ratificet Vota suæ
Professionis* = Et ille respondit = *Certum est, quod repe-
rier in illo actu, sed solum illum faciam pro explenda ex-
terioritate*, & ulterius addidit, quod tam in dicto actu,
quàm in cæteris, in quibus concurrerat tam publicè,
quàm secretò dixerat, & dicit quod vota ratificabat ea-
demmet forma, qua in sua Professione fecerat, quia cum fue-
rit ista nulla, erant per consequens etiam nulli dicti actus
ratificationis, quos nunquàm directè, neque indirectè fe-
cerat cum intentione essendi talem Professum, nec perma-
nendi in dicta Religione; Et hæc omnia Testis scit ob-
rationes, quas deposuit, & ita respondit.

Ad decimum tertium articulum dixit audiuisse totum id,
quod in præsentī articulo continetur eademmet forma,
qua audiuit ea, quæ in præcedentibus articulis depo-
suit, & de his omnibus scientiam habere; Et quoad ra-
tificationem Votorum nec tacitè, nec expressè se re-
mittit ad id, quod deposuit in præcedenti articulo, &
ita respondit.

Ad decimum quartum articulum dixit, quod statim ut Te-
stis incepit tractare cum dicto P. Serrano, & eius Ma-
tre, ac Sorore, ab istis sciuit, quod dictus P. Petrus
multo tempore antè suum ingressum in Religionem,
afficiebatur pectoris infirmitate, quæ originem habue-
rat, & prouenerat ex eo, quia dictus P. Petrus cum
esset adhuc Puer, consensus in Equum, ex illo præcep-
tuit, ex quo lapsu malè affectus remanserat, & etiam
Testi euidenter constat, quod dictus P. Petrus semper
hoc morbo laborauit, & quod Medici declararunt eum
esse incurabilem; Et recordatur audiuisse à Matre dicti

Religiosi, quod statim ut eius Vir transportavit dolo malo dictum filium ad Matritum, prædicta Mater iter suscepit in sui sequelam, & cum desiderio, quod non assumeret Regularem habitum, videndo omnimodam repugnantiam, & renuentiam, quam semper filius habuerat statui Religioso; Et quod cum pervenisset ad Conventum Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, vulgo Agonizantium, opinando, quod eius filium habitu non induisset, reperiit eum iam indutum, quo viso, tota intremuit, & expressit, quod si non vidisset filium dicto habitu vestitum, & timor, quem de Viro magnopere habebat, eam non cohibuisset, volebat filius secum ferre, & ab illo loco rapire, dum dictus eius Vir contra omnium voluntatem commiserat similem excessum, cogendo dictum suum filium cum minis, & violentiis, ut susciperet Regularem statum; Et etiam ipsa Mater Testi expressit, quod illa occasione præfens aderat Pater Ioannes Garcia, qui potuit amaritudinem illius temperare, faciendo eidem, & dicto eius filio plures oblationes, & sponiones, promittendo, quod semper esset eorum Protector, & Patronus, se ponendo in locum Patris, ex quibus, aliisque expressionibus urbanis tunc temporis sibi factis, pacata pro tunc remanserat &c.

Ad decimum quintum articulum dixit, quod omnia ea, quæ deposuit, sunt vera, quin adsit aliquid in contrarium, & quod est publicum, & notorium, publica vox, & fama, & communis opinio, & quod ea in omnibus, & per omnia confirmavit, & approbavit in vim iuramenti præstari &c.

Domna Lucia Martinez.

Coram me Vincentio Garcia Notario.

V

Iterum deponit, quod Principalis semper habuit omnimodam repugnantiam, & renuentiam statui Religioso, quodque illius Mater, quæ magnum timorem habebat de eius Viro, infortunium lugebat Principalis, ei causatum ex violentiis Genitoris.

X

Sed eam consolabatur P. Io. Garcia, qui illius Virum sollicitauerat, ut duceret Principalem ad suscipiendum Habitum in suo Conventu.

Y

Deponit, prædicta omnia esse vera, publica, & notoria.

VI. Testis.

In dicto Oppido de Torre Laguna die (8. Maii 1726.) prædictis fidem facio, & certifico ego Notarius Apostolicus infrascriptus, me alloquutum fuisse cum Iosepha Vermexo illius Incola, quæ inter alias res mihi dixit, qualiter occasione, qua ipsa habitabat in vicinitate Domus Ioannis Genitoris P. Petri Serrano, audiuit à dicto Ioanne pluribus vicibus dicere, quod volebat per vim dictum eius filium studere, & esse Religiosum; & quod casu, quo non vellet voluntariè studere ad finem, ne fieret Religiosus, eum verberibus castigaret, prout aliquibus vicibus id exequutus fuit. Et dicta Iosepha Vermexo asseruit habere ætatem 23. annorum, & esse vera, quæ

retu-

D. Iosepha Vermexo, quæ deponit super continuatis punitionibus à Cenitore inflictis Principali, ex quo volebat, quod per vim studeret, ut fieret Religiosus; quod tamen idem Principalis facere non intendebat, ne cogi posset ad statum Religiosum, ut num. seq. lit. C.

retulit &c. prout fidem facio &c.

Coràm me Emanuele del Rey Not. Apostolico.

In Oppido de Torre Laguna die (14. Maii 1727.) coràm &c. Curato P. E. prædicti Oppidi, & Iudice in hisce actis vigore commissionis &c. comparuit lo: Emanuel de Posa nomine P. Petri Serrano &c. & &c. præsentavit in Testem *Iosepham Bermexo Vxorem Francisci Ramos* Incolam prædicti Oppidi, à qua Teste D. S. recepit coràm me &c. iuramentum &c. tactis &c. Et cum fuisset successivè per dictum D. Iudicem interrogata &c. deposuit &c.

A

Eadem Iosepha Bermexo formiter examinata die 14. Maii 1727. ut in Traduct. fol. 144.

B

Deponit de discordiis exortis inter Genitores Principalis, ob flagellationes eidem inflittas à Genitore, ut fieret Religiosus.

Ad primum articulum dixit, quod ipsa Testis &c. ab aliquibus hinc annis &c. cohabitavit in vicinate Domus &c. Ioannis Antonii Serrano.

Ad secundum articulum dixit &c. quod occasione, qua Testis iuit ob quandam diligentiam in Domum quond. Ioannis Antonii Serrano, audiuit, qualiter inter Viram, & Vxorem ortæ erant discordiæ; quamobrèm iisdem dixit. Quid est hoc? Vbi sunt Pueri, nunquàm desunt dissentiones: Et Mater dicti Petri Serrano Testi respondit: Quid tibi videtur esse? Homo iste plurimum flagellas Puerum, quia vult fieri per vim Religiosum, & Puer habet in hoc repugnantiam.

C

Et de publico auditu super omnimoda, & continua repugnantia Petri ad statum Religiosum.

Et postmodum Testis sciuit, quod dictus Genitor adduxerat dictum Petrum filium in Oppidum Matriti, & fecerat eum ingredi Religionem, ac audiuit publicè dicere, quod animus dicti filii nunquàm fuerat essendi talem Religiosum &c.

Ad decimum quintum articulum dixit, id totum, quod Testis deposuit esse publicum, & notorium, publicam vocem, & famam, & esse veritatem; & id totum in vim iuramenti præstiti confirmavit, ac ratificavit, & non subscripsit, quia dixit scribere nescire &c.

Licentiatu D. Hieronymus Lopez Riaza.

Coràm me Francisco Gonzalez Iague Notario.

Num. 12.

VII. Testis.

D. Emanuel de la Peña ann. 43. examinatus die 14. Maii 1727 & fuit Magister Græmaticæ D. Petri Principalis. Ex Traduct. fol. 142.

In Oppido de Torre Laguna die 14. Maii 1727. & coràm D. Licentiato D. Hieronymo Lopez Riaze Curato P. E. prædicti Oppidi, & Iudice in hisce actis vigore commissionis sibi traditæ, comparuit &c. nomine P. Petri Serrano &c. & pro probatione &c. præsentavit in Testem D. Emanuelem de la Peña Incolam, & Grammaticæ Præceptorem eiusdem Oppidi, à quo Teste D. S. recepit coràm me Notario &c. iuramentum &c. tactis &c. Interrogatus iuxtà formam &c. articulorum &c. depo-

deposuit &c. videlicet &c. habere ætatem 43. annorum circiter &c.

Ad secundum, & reliquos articulos &c. Testi lect., dixit, posse quoad omnia contenta in prærelatis articulis solum dicere, quod cum reperiretur in hoc Oppido de Torre Laguna Ioannes Antonius Serrano exercens Scholam pro primis rudimentis Puerorum, commendauit ipsi Testi, ut Præceptori, ut Grammaticam doceret

Petrum Serrano eius filium, per quem modò præsentatur; & cum promississet Testis id facere, incæpit di-

ctum Petrum edocere, & in isto expertus fuit, quod parùm studiis incumberebat, & sæpè Scholam vitabat, declinans in partes, quòd eius Genitores aliquoties id sciuisent; quamobrem Testis curabat minis, & castigationibus dictum Petrum corrigere, quibus per eius Matrem visis, accessit ad Testem, eique dixit, ut indulgeret prædicto suo filio, & illum nimis non mortificaret; nam cognoscebat eum amore non prosequi studia: sed Testis non recordatur, vtrum ei nec ne dixerit, quod eius Genitor volebat, ut fieret per vim Religiosus, sed bene recordatur, & euidentè scit, quòd dictus Genitor illum castigabat, & sollicitabat, quòd Testis idem faceret, dicendo, quod erat malæ indolis, vulgò vn Picaro, & quòd nolebat esse Religiosus. Et postmodum

Testis sciuit, quòd dictus Petrus Serrano ingressus fuerat in Religionem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis: & etiam audiuit publicè dicere &c. quòd dictus P. Petrus intrauerat in Religionem contra suum animum, & voluntatem &c.

Ad decimumquintum articulum dixit, ea omnia per Testem &c. deposita &c. fuisse, & esse vera, & quòd id est publicum, & notorium, publica vox, & fama &c.

Licentiatus D. Hieronymus Lopez Riaza.

Emanuel de la Peña.

Coram me Francisco Gonzalez Iague Notario.

A

Deponit, quòd Ioannes Antonius Serrano Pater Principalis exercebat Scholam pro primis rudimentis Puerorum in Oppido Turris Laguna, & rogauit ipsam Testem, ut Grammaticam doceret dictum Petrum.

B

Qui tamen parùm Studiis incumberebat, & sæpè vitabat Scholam, ne fieret Religiosus, ut infra lit. C. & num. seq.

C

Quòdque dictus Ioannes Antonius castigabat filium, & sollicitabat, quòd Testis idem faceret, dicendo, quòd erat malæ indolis, vulgò vn Picaro, & quòd nolebat esse Religiosus.

D

Deponit de publico auditu, quòd dictus Petrus intrauit subindè in Religionem contra suum animum, & voluntatem.

Num. 13.

VIII. Testis.

Andreas Lopez Arias
annorum 37. formiter
examinatus die 14.

Maii 1727.

Ex Traduct. fol. 146.

A

Deponit, quod cum ipse, tanquam famulus Tabellarii Turris de Laguna, asportaret Epistolas Matritum, cum eo se associavit Io: Antonius Serrano, qui conscendere fecit in Mulam, quam Testis equitabat Petrum eius filium, valde postea tristem.

B

Quoddamque Petrus, ut audiuit, quod ducbatur ad Religionem, descendit à Mula, & dixit Genitori, ut se non defatigaret, dum ipse volebat esse Religiosus; sed apprehensus postea à Genitore, violentè illum posuit in suam Mulam, dicens: Ego duco te, non ut fias Religiosus, sed ad inuisendum Aulam Regiam; & continuatum fuit iter.

Concordat cum aliis Testibus, de quib. sup. n. 5. lit. S. n. 6. lit. L.

C

Et deposita iterum iuramento confirmat.

In Oppido de Tor de Laguna die 14. Maii 1727. coràm D. Licentiatò D. Hieronymo Lopez Riaza &c. Iudice &c. Subdelegato &c. comparuit Ioannes Emanuel de Posa nomine P. Petri Serrano &c. & &c. præsentaui in Testem *Andream Lopez Arias* Agricultorem, & Incolam prædicti Oppidi, à quo Teste D. S. recepit iuramentum coràm me Notario &c. tactis &c. & &c. interrogatus iuxta &c. tenorem articulorum &c. dicti P. Petri Serrano &c. deposuit, prout infra &c.

Ad secundum, & reliquos articulos Testi lectos, dixit &c. quod cum ipse Testis esset famulus Emanuelis Garcia Tabellarii in hoc Oppido de Tor de Laguna, & asportaret de istius mandato epistolas Matritum, accinxit se itineri quodam die Martis, de cuius Mense bene non recordatur, sed ei videtur, *quod id euenerit ab 11., vel 12. hinc annis*, insimul, & in societate Ioannis Antonii Serrano, & P. Petri Serrano sui filii, qui etiam tum pergebant Matritum, nempe dictus Ioannes Antonius Genitor consensus in vnam Mulam, & dictus Petrus filius in aliam Mulam, quam Testis equitabat, & quin dictus Ioannes Antonius manifestasset, ad quem finem Matritum ibat, & dictum suum filium adducebat, Testis vidit, quod statim, ut iste transiit per Cauponam Loci de Villanoua, *contristatus est valde, quod Testis obseruauit*, licet motuum contristationis huiusmodi sciscitatus non fuit. Et quod peruentus prædictus filius ad Pratum nuncupat. de Hortaleze, *descendit à Mula, in qua cum Teste equitabat, & dicto Ioanni Antonio Serrano suo Genitori dixit = Domine, ne defatigeris, quia per vim nihil boni fit: ego nolo esse Religiosus = Et cum dictus Petrus filius tentasset terga vertere Patriam versus, iterque iam arripuisset, prædictus Ioannes Antonius istius Genitor à sua Mula descendit, filiumque apprehendit, posuitque violentè ante ipsum, supra Mulam, quam equitabat, ac prædicto filio dixit = Ego duco te non ut fias Religiosus, sed attento quod hic reperimur, pergamus Matritum ad inuisendum Regiam Aulam; Et cum effectu iter insimul continuerunt, donec Matritum peruenere, ac ibidem seiuncti, varias per stationes abiere, & transactis inde aliquibus diebus, Testis vidit prærelatum Genitorem in hoc Oppidum redeuntem quin secum duceret dictum Petrum eius filium, &c.*

Ad decimum quintum articulum dixit, id totum, quod Testis deposuit &c. esse veritatem &c. & &c. in vim

iu-

iuramenti præstiti confirmavit &c.

Licentiatas D. Hieronymus Lopez Riaza .

Coram me Francisco Gonzalez Iague Notario .

In Villa de Chillaron del Rey Conchen Diecesis die 30. mensis Octobris anni 1721. comparuit coram me Notario publico infra scripto Pater Petrus Serrano Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, residens in dicta Villa fil. quondam Ioannis Antonij Serrano, & Angelæ Ochoa Coniugum dictæ Villæ Incolarum, & me Notarium requisivit, ut ratione mei publici officij ad perpetuam examinarem Augustinam Gil Vxorem Francisci Xantos, Mariam Thomizo Vxorem Victoriani Perez, & Angelam Romero Vxorem Gregorij Casafano, Incolas omnes eiusdem Oppidi, extendendo clarè, & separatim earum depositiones, & quæcumque dixerint quoad violentias exercitas per dictum Ioannem Antonium Serrano eius Patrem, ut ingrederetur in Religionem; Quapropter annuendo instantiis dicti Patris Petri Serrano mihi factis, personalitèr me contuli sub hodierna die in Domum, in qua inhabitat Victorianus Perez, ibidemque repertis prærelatis Viris, & Vxoribus, ac præcedente licentia per quemlibet Virum eius Vxori respectuè concessa, prout fidem facio, quælibet prædictarum Mulierum præstitit coram me iuramentum in forma &c. tactis &c. ac promisit veritatem deponere super prædictis violentiis, quarum depositiones sunt tenoris sequentis videlicet .

Primo dicta Augustina Gil tanquàm senior dixit, & declaravit, quod occasione, qua ipsa Testis inhabitat in vicinitate Domus inhabitata per dd. Ioannem Antonium Serrano, & Angelam Ochoa Coniuges, pluribus, & diuersis vicibus confabulari consuevit, atque ire ad se calefaciendum Solis radiis, nunc in vnam, & modò in alteram partem, & in multis occasionibus, quas habuit cum dicta Angela Ochoa antequam dictus Ioannes Antonius eius Vir obiret, audiuit repetitis vicibus, quòd dicta Angela exprobatam malam naturam, superbam, & feram prædicti Ioannis Antonii eius Viri, significando, quòd inter ipsos Coniuges diuersa Curarum, & merorum moles interuenerat, durante eorum matrimonio, & signanter ob violentias, & malas tractationes, & castigationes, quas dictus Vir exercuerat contra vnum de duobus suis filiis nuncupatum Petrum, dum

C

fe-

Num 14.

Tres alii Testes sub die 30. Octobris 1721. ad perpetuam, sub die vero 11. Iunii 1727. formiter examinati ad instantiam Petri Principis .

Ex Traduct. fol. 3 r.

A

Primus Testis .

D. Augustina Gil annorum 50. quæ postea sub die 11. Iunii 1727. formiter examinata, hanc suam despositionem in omnibus ratificauit, ut in Traduct. fol. 161.

B

Deponit, quòd Genitor Principalis erat malus, superbus, & fere natura .

C

Quòd quamuis Principalis, adhuc puer semper ei responderit: No-

lo esse Religiosus, nec Deus me vocat per hanc viam; Genitor nihilominus violentiis, minis, & suppliciis cum adegit ad statum Religiosum.

D

E
Ob quod Angela Mater timebat de aeterna salute Principalis, attempta illius summa auersione ad statum Religiosum.

F

II. & III. Testis
DD. Maria Tomizo, annorum 38., & Angela Romero ann. 21. id ipsum deponentes, quæ postea formiter, & seuerim examinata die 11. Iunii 1727. hanc depositionem in omnibus ratificarunt, ut in Traduct. fol. 161. & fol. 162. à t.

G

Deponit insuper, quod Principalis statim post obitum Genitoris declarauit, probare velle nullitatem suæ Professionis, quodq; Iudiciū illicò non introducebat ob causam hęc relata à dd. Testibus, auditam à Matre Principalis, & ab eo ratificatam, ut infra litt. K.

H

fecerat hunc ingredi per vim in Religionem, non obstante, quod dictus Petrus adhuc puer dixisset dicto eius Genitori, nolo esse Religiosum, nec Deus me vocat per hanc viam, & non obstante quod dicta Angela etiam significasset prædicto Ioanni Viro id sibi neutiquam placere, dum iis non obstantibus procedebat contra dictum Petrum suum filium ad castigationes, & contra ipsam Angelam ad minas, & tandem fecerat quidquid illi placuerat contra voluntatem dicti sui filii, & ipsius Angela; Quapropter etiam remanebant de eo tempore displicentia in Domo. Et quod magis ipsam Angelam cruciabat, eras displicentia, & violentia, cum quibus dictus Petrus filius permanebat in Religione, nam timebat de eius aeterna salute, & quotiescumque ipsa Angela suspirando, id narrabat, ipsa Tertis super hoc assumpto illam consolabatur, & quoad hanc materiam nihil aliud scit præter superius deposita, & declarata.

Post hæc, quia tempore supradicti examinis erant ibi præsentibus Maria Thomizo, & Angela Romero, istæ statim responderunt: Audiuius præcedentem depositionem factam ab Augustina Gil, & dicimus, & declaramus, quod nos cum reperiremur, vix vicinæ, pluribus vicibus associatæ, & aliquoties solæ cum dicta Angela Ochoa, ab hac etiam audiuius ea omnia, & quæ dicta Augustina deposuit, & nostro mediante iuramento id affirmamus; Et subindè dicta Maria Thomizo addidit, dicendo, quod dicere audiuit à dicta Angela Ochoa statim ut dictus Ioannes Antonius eius Vir obierat qualiter Pater Petrus Serrano eius filius post reditum ad Oppidum Matriti, debebat illicò scribere ad Romanam Curiam, petendo beneplacitum Apostolicum ut posset à Religione exire, & etiam retento habitu extrà Claustra pernoctare in Materna Domo ad effectum alendi eam; Et quod si similem gratiam dictus Pater Serrano obtinisset, habebat in animo probare nullitatem suæ Professionis, dum sic poterat quietè litem mouere, & absque metu, quo agebatur intus Religionem; Et quod si dictus Pater Serrano non reportasset fauorabilem Sententiam in dicta lite, volebat ipsa Angela illius Mater personalitè Romam petere, & Papæ declarare, quod dictus eius filius non erat Reli-

gio-

giosus, nam habitum Regularem suscepit, & Professionem emisit contra propriam ipsius Angela, & contra dicti eius filii voluntatem, & ad solum finem euitandi castigationes dicti Ioannis sui Genitoris. Pariterque dicta Maria Thomizo declarauit, quod à quatuor hinc diebus sciscitata fuit Patrem Serrano, an essent certa quæ superius deposuit, & dictus Pater Serrano ipsi respondit à quam Persona ea sciuerat; Et Testis illi dixit sciuisse ab eius Matre; Et tunc dictas Pater Serrano ait esse certissima, & quod non erat Religiosus, & quod per vim ingressus fuerat in Religionem, & quod debebat id probare, quando sibi daretur occasio opportuna.

Principalis Habitum suscepit Regularem, et Professionem emisit contra eius voluntatem, ad solum finem euitandi continuas violentias Genitoris.

K

L

Omnia prædicta fuerunt à Testibus ratificata in vim iuramenti præstiti, supra antelitt.A.

M

Et insuper deposuerunt, Angelam de Ochoa Matrem Principalem omnem fidem promereri.

N

Ætas dd. Testium.

O

P

Et statim completo hoc examine Petrus Principalis obtinuit illius publicum documentum à Notario d. die 30. Octobris 1721., pauld post obitum Genitoris, sequutum die 5. eiusdem mensis, ut infra nu. 32.

Q

Quod documentum fuit formiter recognitum à Notario.

Hoc est, quod supradictæ Mulieres sciunt, & dicere possunt in vim iuramenti per eas præstiti, quod affirmarunt, & ratificarunt, & dixerunt omnia superius recensita, & deposita fuisse, & esse vera, eaque audiuisse à dicta Angela Ochoa omni fide digna. Et cum fuisset per me Notarium de verbo ad verbum lecta præsens declaratio prædictis Mulieribus, illam respectiue confirmarunt, & ratificarunt. Et dicta Augustina Gil asseruit habere ætatem 50. annorum, dicta verò Maria Thomizo ætatem 38. annorum, & dicta Angela Romiro ætatem 21. annorum circiter, & quia dixerunt scribere nescire, pro illis subscripserunt earum Viri, qui scribere calebant, prout ego Notarius publicus infrascriptus de omnibus, & singulis præmissis fidem facio.

Victoriano Perez.

Gregorius Casafan.

Coram me Emanuele Vadillo Notario &c.

Et ego dictus Emanuel Vadillus Notarius publicus, & Apostolicus, qui supradictis declarationibus vna cum Declarantibus, & earum Viris præsens fui, hoc publicum Testimonium dedi ad petitionem, & instantiam Patris Petri Serrano Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, meoque solito, & consueto signo subsignaui, ac propria manu, & caractere subscripsi in Oppido de Chillaron die 30. mensis Octobris anni 1721 In testimonium veritatis.

Loco ꝑ Signi.

Emanuel Vadillo Lopez Notarius publicus, & Apostolicus.

Idem Emanuel Vadillo Notarius annorum 47. formiter examinatus die 17. Februarii, & 11. Iunii 1727. recogno-

gnouit in forma dictum Documentum, & deposuit, declarationes in eo contentas esse illas met a se receptas ad instantiam dicti Patris Petri Serrano &c., & subscriptas à Viris Declarantium in Documento content., vt latè ex *Traduct. fol. 36. à 1. & 155.*

R
Qui est fidelis, & legalis.

Sequuntur Depositiones) Die 17. Februarii 1727. for-
DD.) miter examinat. super le-
Francisci Garcia Fernan-) galitate, & fidelitate di-
dez ann. 33.) cti Notarii Vadillo, vt in
Francisci Martinez ann.) *Traduct. fol. 37. à ter. per*
34., &) *tot. fol. 39. à 1.*
Stephani Martinez an. 31.)

S
Et recognitum etiam à Viris retroscriptarū Testium.

Franciscus Santos ann. 54. Vir su-) Formiter examinati
pradietæ Augustinæ Gil,) die 11. Iunii 1727. de-
Victorianus Perez ann. 44. Vir d.) ponunt, d. Documen-
Mariæ Thomizo, &) tum esse verum, & le-
Gregorius Cusasan ann. 34. Vir d.) gale &c., vt latè in
Angelæ Romero) *Traduct. fol. 160. 158.*
) *& 159.*

Num. 15.

Alii quinque Testes Religionis Aduersantis ad instantiam Petri Principalis formiter examinati super 8. 11. 12. 13., & 14. articul. die 4. Aprilis 1727.

I. Testis.

R. P. Antonius Gonzalez annor. 27., qui studuit, vñd cum Principali, in Collegio d. Ordinis erecto in Ciuitate Complutensi.

Ex Tract. fol. 80. t.

A

B
Deponit, quòd Principalis variis vicibus ex-

In Oppido Matriti die 4. mensis Aprilis anni 1727. ego Notarius publicus infrascriptus virtute Commissionis, & decreto prouisi per Dominum Vicarium Ecclesiasticum Matritensem recepi iuramentum à P. Antonio Gonzalez, qui illud præstitit in verbo *Sacerdotis tacto pectore more &c.* & tacto eius Sacro habitu &c. promisitque veritatem deponere de ijs, quæ sciuerit, & fuerit interrogatus, ac successiuè interrogatus iuxta formam, & tenorem 8. 11. 12. 13., & 14. articulorum in his actis product. pro parte P. Petri Serrano Presbyteri eiusdem Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmitis, dixit, & deposuit, prout infra videlicet.

Ad primum articulum dixit, quòd ipse Testis benè cognoscit Partes Collitigantes, & habet notitiam de præsentilite, & Causa, & ità respondit.

Ad Interrogatoria generalia ipsi Testi per me Notarium, facta dixit, quòd non subiaceret exceptionibus in dd. Interrogatorijs compræhensis, & quòd licèt ipse sit Religiosus prædicti Ordinis, hoc non obstante deponet ea, quæ pro veritate sciuerit, & quòd est ætate 27. annorum circitè, & ità respondit.

Ad octauum Articulum dixit, quòd de tempore in hoc articulo relato ipse Testis, & P. Petrus Serrano manebant

in Ciuitate Complutenſi, habitantes in Domo, ſeu Conuentu eorum Ordinis, incumbendo Studijs, & hac occasione ipſe Teſtis audiuit dictum Patrem Serrano variis vicibus exprimere, quòd in Religionem intrauerat violentatus ab eius Genitore cum totali ſua repugnantia, & quòd ob ingentem timorem, quem dicti Genitoris habebat, profeſſus fuerat, licet in ſui animi conceptu non erat talis Religioſus; Et hoc eodem tempore ipſe Teſtis ſciuit, qualiter dictus Pater Serrano conſulebat homines doctos, ſed finem neſciuit, ad quem dirigebantur Conſultationes huiusmodi, donec ex vociferatione orta inter Religioſos, ſciuit per medium plurium Clericorum dicti Ordinis, quòd dictæ conſultationes erant directæ ad detegendum cum euidentia, ſi dictus P. Serrano verè, & legitime Profeſſionem emiſerat, aut ſi eius Profeſſio eſſet nulla, mediante ipſius repugnantia tam in Profeſſione, quàm in ingreſſu ad Religionem; Circà reliqua verò, quæ in articulo continentur, Teſtis non recordatur aliquid de ijs audiuiſſe, ob temporis lapſum; ſed ob confidentem familiaritatem, quam habuit, & habet cum dicto Patre Serrano, Teſtis in illo vidit, & expertus continèd fuit magnam repugnantiam, quam idem Pater Serrano habuit, & habet manendi in Religione, ob violentiam, quam manifeſtauit ſibi factam fuiſſe, ut in Religionem ingrederetur, & ità reſpondit.

Ad 11. articulum dixit, eſſe certum, quòd ſingulis annis in die Feſto Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis ratificantur à Religioſis prædicti Ordinis in Communitate congregatis Vota ſolemnia, quæ in Profeſſione fecerunt. Et Teſti euidentèr conſtat, quòd prædictus Pater Serrano nullatenùs exequutus fuit ſimiles ratificationis actus à die quinta Menſis Decembris anni 1721., in quo anno Ioannes illius Genitor ab humanis deceſſit in Oppido de Chillaron, vbi prædictus Pater Serrano illi aſtiterat, & Matritum reuerſus, grauiter infirmatus eſt Angina morbo, & feбри maligna, qui morbus perdurauit uſque ad dimidium menſem Decembris, quo tempore ſurrexit validudinaris è lecto, ut iret ad ſe ordinandum in Palatium D. Archiepiſcopi, à quo ſtatim ut rediit in Conuentum, Teſtis ſciuit, quòd mandauerant Patrem Serrano ſedere, videntes eum eſſe infirmum, & iſte non concurrit ad ratificationem ſimilium Votorum in dicto anno 1721., quia permansiť, prout dictum eſť Domi ſui Genitoris, aſſiſtentiam ei præbendo, & ità reſpondit.

preſſit Teſti, quòd non erat Religioſus, non obſtante profeſſione, ut ab ipſo Principalis emiſſa ob ingentem metum ei incuſſum à Genitore.

C

Quòdque pro ea annullanda parauit Conſultationes Doctorem duobus circiter annis poſt coactè emiſſam Profeſſionem.

D

Deponit, Principalem tam in ingreſſu, quàm in Profeſſione, & poſt eā emiſſam ſemper habuiſſe maximam repugnantiam ad Religionem, & deponit de facto proprio.

E

Deponit, quòd Principalis anno 1721. non ratificauit Vota, quia fuit abſens à Conuentu, & poſt reditum iacuit in lecto angina morbo, & feбри maligna oppreſſus uſque ad dimidium menſem Decembris dicti anni.

F

Quoddq; ob aliam infirmitatem nec minus Vota ratificauit anno 1722., neque in annis 1723. & 1724. ob eius absentiam à Conuentu de licentia Superioris, et anno 1725. interfuit Nouennario D. Comit- tis de la Cadena.

G

Et quamuis de anno 1726. interfuerit confirmationi Votorum, Testis tamen pro certo credit, quòd Principalis ea non ratificauerit, attenta continua repugnantia, quam semper in eo expertus fuit manendi in Religione, vt sup. litt. D., & infr. lit. seq.

H

Deponit, se etiam pro certo credere, nunquàm fuisse à Principali ratificatam Professionem nec tacitè, nec expressè, ob repugnantiam ab eo semper manifestatam Statui Regulari.

I

Deponit, quòd Principalis de tempore sui ingressus in Religionem erat valdè pusillanimis, & modici spiritus, & publicè dice-

Ad 12. articulum dixit, quòd attento quia Testis id vidit, & expertus est, ei cum euidencia constat prædictum Patrem Serrano mansisse Infirmum in die Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis anni 1722., & quòd infirmitas perdurauit per totum quasi mensem Decembris prædicti anni; In annis verò subsequētib; 1723., & 1724. diebus festis respectiue Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis d. Pater Serrano mansit extrà Matritum, prædicando in loco de Quencarral; Et eodemmet die Festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis anni 1725. etiam Testis constat, quia id vidit, prædictum P. Serrano mansisse extrà Conuentum à die secunda, vsque ad duodecimam Mensis Decembris, assistendo in Nouennario D. Comit- tis de la Cadena, attento istius obitu, cum licentia tamen Reu. P. Prouincialis, ob quod motuum ire non potuit ad prædicandum in locum de Vicalbaro, & Sacram Concionem commendauit Reu. P. Cuetto, qui cum effectu iuit in prædictum locum ad prædicandum; Et licet certum est, quòd anno proximo præterito 1726. prædictus P. Serrano concurrat ad ratificationem Votorum, non potest Testis dicere expressionem, quam ille fecit, nec illius animum, neque internum, sed iudicat, quòd persistente in P. Serrano displicentia supra deposita, non fecerit cum intentione ratificationem Votorum; Et hæc omnia Testis scit ob rationes, quas expressit, ultra notorietatem, quæ de illis existit, & ita respondit.

Ad 13. articulum dixit, quòd circa consultationes dicti P. Petri Serrano habitas cum Personis doctis, se Testis remittit ad ea, quæ deposuit, & respectu interioris, & exterioris repugnantia, quam prædictus Pater Serranus semper manifestauit Regulari statui, habet Testis pro certo, & absque villo dubio, quòd ille neque tacitè, neque expressè ratificauerit suam Professionem, neque actus, qui in eius consequentiam sequuti fuere, & ita respondit.

Ad 14. articulum dixit, quòd ipse Testis, & dictus Pater Serrano quasi eodemmet tempore inirarunt in Religionem, qua de causa vidit, & expertus fuit, quòd ille erat valdè pusillanimis, & modici spiritus; & quod statim vt ingressus fuit Religionem, recognitum extitit, quòd ille laborabat pectoris infirmitate, & publicè etiam dicebatur, quòd à sex annis antea tali morbo afficiebatur, cum quo per-

perstitit in Religione, & Medici declararunt eum esse incurabilem, prout est notorium; & quoad reliqua in articulo expressa, nihil aliud scit, neque dicere audiuit, præterquam quod audiuit aliquando à Germano Fratre Patris Serrano, quod volebat fieri Religiosus nostri Ordinis, & quod statim audiuit à dicto Patre Serrano in familiaribus conuersationibus discurrere circa velleitatem dicti eius Fratris in tali præensione manifestando, huiusmodi loquendi modo, aliquam displicentiam, quam quo ad hoc habebat, quin Testis sciat motuum prædictæ displicentiæ, & ita respondit.

Ad 15. articulum dixit, omnia per Testem in hoc suo examine deposita esse publica, & notoria, publicam, vocem, & famam, & esse veritatem in vim iuramenti per eum præstiti, quæ confirmauit, & ratificauit, & propria manu, & charactere subscripsit vna mecum Notario publico infrascripto, qui de præmissis fidei facio.

Antonius Gonzalez.

Coram me Vincentio Garcia Not.

In Oppido Matriti, die, mense, & anno prædictis ego Notarius publicus infrascriptus virtute commissionis mihi traditæ, & Decreti prouisi per D. Vicarium Ecclesiasticum Matritensem, recepi iuramentum à *Patre Ioanne Antonio Fuente Villa Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis*, qui illud præstitit in verbo Sacerdotis tacto pectore, more &c. & tacto eius Sacro habitu more &c. promisitque veritatem deponere de iis, quæ sciverit, & fuerit interrogatus, ac successiue per me Notarium interrogatus iuxta formam, & tenorem 8. 11. 12. 13., & 14. articulorum in his actis product. pro parte P. Petri Serrano &c. deposuit &c. Ad interrogatoria generalia &c. dixit &c., quod non subiaceret exceptionibus &c. & habere ætatem 31. annor.

Ad VIII. Articulum dixit, quod de tempore relato in præsentis articulo, tam ipse Testis, quam Pater Petrus Serrano degebant in Collegio eorum Ordinis Civitatis Compluten., & Testis notoriè dici audiuit, quod dictus Pater Serrano consulebat varios Viros doctos, sed tunc temporis Testis nesciuit finem, ad quem dd. Consultationes dirigebantur, postmodum verò audiuit à pluribus Religiosis sui Ordinis, quod ille erant directæ ad sciendum affirmatiue, utrum illius

batur, quod laborabat pectoris morbo usque ab annis sex antè ingressum, & cum eo, & Medicis declarato pro incurabili, perstitit in Religione.

K

Quoddque omnia per ipsum Testem deposita sint vera, publica, & notoria.

Num. 16.

II. Testis

R.P. Io. Antonius Fuente Villa dicti Ordinis Cl. Reg. Ministrantium Infirmis Sacerdos annor. 31.

Ex Traduct. fol. 84. t.

A

Deponit, quod Principalis duobus annis post emissam Professionem incumbens studiis in Collegio sui Ordinis in Civitate Complutensi, exarare fecit à Doctoribus illius Universitatis larium allegationes pro obtinenda declara-

tionem nullitatis suae
professionis.

B

Ob præmaximam displicentiam, & repugnantiam, quam habebat Religioni.

C

Quas tamen ei abstulit Pater, ob cuius minas coactus fuit in Religione permanere.

D

Deponit, quod Principalis de an. 1721. non ratificauit Vota, ex quo fuit absens à Conuentu, & post reditum, iacuit in lecto infirmus longo tempore.

E

Quoddam de an. 1722. etiam mansit infirmus.

F

In annis verò 1723., & 1724. mansit prædicando extra Conuentum, & in anno 1725. interfuit nouennario Comitum de la Cadena.

G

Et quamuis de anno 1726. interfuerit confirmationi Votorum, credit Testis, quod id fecerit metu pœnæ, non verò ut Vota reualida-

Professio fuerat nec ne valida, aut nulla; & potuit Testis indicare, quod dd. Consultationes tendebant ad hunc finem ob displicentiam exteriorum, quam recognouit, habebat dictus Pater Serrano, & repugnantiam Religioni; Et quoad reliqua in hoc articulo expressa, solum dicere potest pluries audiuisse à dicto Patre Serrano, quod eius Genitor certioratus de præcedentibus, abstulit ab eius manibus prædictas Consultationes, quas retinebat, & furiosè illas fregit, fecitque varias minas, ad finem, ut in Religione permaneret; Et quod ob hanc rationem coactus fuerat silere, & permanere in Religione quouique offerretur occasio opportuna manifestandi suum animum; quæ omnia Testis scit propter rationes, quas deposuit, & ita respondit.

Ad XI. Articulum dixit, esse certum, quod in suo Ordine ratificantur vota Professionis singulis annis in die festo Sanctissimæ Conceptionis, & Testi constat, quod anno 1721. prædictus Pater Petrus Serrano astitit mense Octobris eiusdem anni in infirmitate, & obitu sui Genitoris, sequuto in Oppido de Chillaron; Et quod statim, ut Matritum rediit, infirmatus fuit, & quod infirmus stetit usque ad diuini quasi mensem Decembris inclusio die festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis, & ob hanc rationem Testis iudicat, quod prædictus P. Serrano non adfuerit hac die ratificationi Votorum, & ita respondit.

Ad XII. Articulum dixit, Testi etiam constare, quod prædictus P. Petrus Serrano mansit etiam infirmus in die Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis anni 1722. & quod perseverauit esse infirmum per totum quasi mensem Decembris; In subsequentibus verò annis 1723. & 1724. prædictis diebus festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis permansit prædicando in loco de Puen-carral, prout Testis ex notorio scivit; Postmodum verò anno 1725. à die secunda, usque ad 12. mensis Decembris deguit dictus Pater Serrano extra Conuentum, assistendo Nouennario D. Comitum de la Cadena, qui ab humanis de eo tempore decessit; Et quoad diem Festiuitatis Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis anni 1726. Testis dicere potest, quod dictus Pater Petrus Serrano concurrat ad reualidationem Votorum, sed deponere non potest, quoad affirmatiuam illius animi, & interni, licet probabiliter iudicet, attenta displicentia tam anteriori, quam posteriori dicti

Patris Serrano permanendi in Religione, illius concursus ita ad illum actum, quàm ad reliquos actus, in quibus adfuit, solum tendisse ad explementum fori exteriori ex timore pœnæ, stante quòd variis vicibus audiuit à dicto P. Serrano non celebrasse suam Professionem cum intentione permanendi in Religione, sed solum ob timorem, quem habebat dicti sui Genitoris; Et hæc omnia Testis scit ob rationes, quas deposuit, & ita respondit.

Ad XIII. Articulum dixit, quòd circa Consultationes in præsentis Articulo expressas, se remittit ad ea, quæ deposuit; & circa reliqua articulata *Testis habet prò certo, & absque ullo prorsus dubio, quòd dictus Pater Petrus Serrano nec tacite, nec expresse ratificauerit suam Professionem, mediantibus exterioritatibus, quas manifestavit, & manifestat, repugnantibus huic fini, & ita respondit.*

Ad XIV. Articulum dixit, quòd attento quia Testis vidit, & expertus fuit, ei constat euidenter, quòd quando dictus Pater Petrus Serrano intrauit in Religionem, & postmodum erat valde pusillanimis, & modici spiritus, & aliquibus morbis habitualibus laborabat, & præsertim pectoris infirmitate, qua à multo tempore antè eius ingressum in Religionem afficiebatur, & est certum, quòd Medici declararunt esse in eo talem infirmitatem incurabilem; Et quoad reliqua in articulo expressa, nihil ipse Testis dicere potest, & ita respondit.

Ad XV. Articulum dicit, omnia, & singula per ipsum Testem in hac eius depositione dicta, & deposita fuisse, & esse vera, publicam vocem, & famam, eaque in vim iuramenti præstiti confirmavit, & ratificavit, ac propria manu, & caractere subscripsit una mecum Notario publico infrascripto, qui de præmissis fidei facio.

Ioannes Antonius de Fuente Villa.

Coram me Vincentio Garcia Notario.

In Oppido Matriti die, mense, & anno prædictis ego Notarius publicus infrascriptus virtute commissionis mihi traditæ, & Decreti provisi per D. Vicarium Ecclesiasticum Matritensem, recepi iuramentum à Patre Francisco Pazos Presbytero Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, qui illud præstitit in verbo Sacerdotis tacto pectore, more &c., & tacto eius

ret, ob fundamenta a Teste deducta id ipsum euidenter concludentia

H

Deponit, quòd Principalis, prout Testis credit, ex signis exterioribus ab ipsomet Principali semper manifestatis, numquam suam Professionem ratificavit nec tacite, nec expresse.

I

Quòdque tempore, quo intrauit in Religionem idem Principalis erat valde pusillanimis, modici spiritus, & morbo incurabili, hoc est pectoris infirmitate laborabat, prout laborat de præsentis.

K

Deponit, omnia prædicta fuisse, & esse vera, publica, & notoria.

Num. 17.

III. Testis.

R. P. Franciscus Pazos Sacerdos ann. 27. primò Socius Petri Principalis in Schola, & postea Studiorum in Religione, ut infr. lit. A., & H.

Ex Traduct. f. 89. à t.

Sacro habitu, promisitque veritatem deponere de iis, quæ sciret &c.

Ad interrogatoria generalia &c. dixit, quod non subiacet exceptionibus &c., & quod licet ipse sit Religiosus prædicti Ordinis, hoc non obstante, libere deponet ea, quæ pro veritate sciuerit, & quod est ætatis 27. annor. circiter, & ita respondit.

A

Deponit, quod Principalis duobus circiter annis post emissam Professionem parauit à Collegiali maiori, & aliis Doctoribus Vniuersitatis Complutensis lurium allegationes pro annullanda eius Professione violenter, & ob metum emissa; & optimam reddit causam scientig.

B

Quodque semper, & continuò displicentiam, & renuentiam demonstrauit Religioni.

C

Deponit, quod Vota Regularia non fuerint à Principali ratificata; nam anno 1721. fuit absens à Conuentu, & post reditum iacuit longo tempore in lecto infirmus febris maligna, & Anginæ morbo.

Ad VIII. Articulum dixit, quod de tempore relato in præsentī Articulo tam ipse Testis, quam Pater Petrus Serrano debebant in Collegio sui Ordinis existere in Ciuitate Compluten. Studiis incumbentes; quæ de causa Testis euidenter sciuit, quod prædictus Pater Serrano exquirebat varias Consultationes à Viris doctis, & scientificis dictæ Ciuitatis, & præsertim recordatur dictum Patrem Serrano consuluisse D. Gregorium de Bustos Collegialem maiorem, & Cathedricum primæ horæ explicationis Textus Ciuilis, ac Canonici, sed Testis tunc temporis nesciuit finem, ad quem dd. Consultationes dirigebantur; Postmodum verò sciuit, & audiuit tam à dicto Patre Serrano, quam à Patre Antonio Gonzalez, & à pluribus aliis Religiosis Condiscipulis, quod præcitatæ Consultationes erant directæ ad detegendum cum euidentia, utrum sua Professio fuerat necne valida, vel nulla, & subindè Testis opinatus est hoc certum fuisse, respectu displicentiæ, & renuentiæ exterioris, quam Religioni dictus Pater Serrano semper, & continuò manifestauit ob timorem, & violentiam, cum quibus Religionem ingressus est; & quoad reliqua in articulo expressa Testis nihil scit, nec dicere potest, & ita respondit.

Ad XI. Articulum dixit, esse certum, & Testi constare, quia vidit, nempe quod, licet mos sit in suo Ordine Vota singulis annis renovare die festo Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis, hoc tamen non obstante nunquam vidit, quod dictus Pater Petrus Serrano exequutus fuerit similem actum usque ad præsens à die obitus sui Genitoris, nam anno 1721. mansit in Oppido de Chillaron, assistendo ultimæ infirmitati, & morti prærelati sui Genitoris, & statim ut Matritum rediit, quod euenit versus finem mensis Nouembris, infirmatus fuit febris maligna, & Anginæ morbo, qui in illo perdurauit usque ad medietatem quasi mensis Decembris, quo tempore, licet adhuc infirmus, se transtulit ad Palatium D. Archiepiscopi, ut Ordines suscipe-

seiperet, ob quod motuum Testis sciuit per medium Religiosorum, qui cum illo iuerunt, quod in dicto Palatio sedere eum mandarunt; & hæc omnia Testis scit ex rationibus supra depositis, & ita respondit.

Ad XII. Articulum dixit, Testi constare, quia vidit, quod prædictus Pater Petrus Serrano die festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis anni 1722. reperiebatur etiam valde infirmus, & in hoc statu permansit per totum quasi mensem Decembris eiusdem anni; Annis verò subsequentibus 1723., & 1724. iisdemmet diebus festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis Testis etiam scit, quia vidit dictum P. Petrum Serrano moram trahisse in loco de Puencarral Sac. Conciones explentem, & eodemmet die festo B. Mariæ Virginis Conceptionis anni sequentis 1725. prædictus Pater Serrano extra Conuentum mansit, nempe à die secunda vsque ad duodecimam mensis Decembris eiusdem anni, assistendo in Nouenario D. Comitis de la Cadena, qui hoc tempore obierat; Et hac de causa non potuit ire ad prædicandum in locum de Vicalbaro, & Sacram Concionem commendauit R.P. Cuetto; & Testis nescit, an anno proximo præterito 1726. prædictus Pater Serrano astiterit actui ratificationis, quia ipse Testis deguit extra Conuentum etiam de nocte, assistentiam præbendo D. Emanueli de Camerana, & Cardenas tunc temporis infirmo, sed habet pro certo, & absque vilo prorsus dubio, quod casu, quo dictus Pater Serrano hoc anno, vel alijs forsan annis dicto ratificationis actui astitisset, inuoluntarius adfuisse, & ad solum finem externè explendi consuetam carimoniam, respectu manifestæ renuentiæ, ac totalis repugnantia, & displicentiæ, quam dictus Pater Serrano continuè præseferbat permanendi in Religione, nam frequenter stabat cum tristitia, & id clarè manifestabat, & ita respondit.

Ad XIII. Articulum dixit se in omnibus, & per omnia remittere ad ea, quæ deposuit in Articulis præcedentibus, & ita respondit.

Ad XIV. Articulum dixit, quod respectu quia ipse Testis cognoscit dictum P. Petrum Serrano à puerili ætate, quia insimul Scholam ibant, idè scit, quod ille à multo tempore prius quàm ingrederetur Religionem, laborabat pectoris infirmitate, cum qua hodie permanet, & afficitur, & prout Testis audiuit, Medici declararunt,

mor-

D
Anno 1722. etiam mansit valde infirmus.

E
Anno 1723. & 1724. tempore ratificationis Votorum prædicabat extra Conuentum.

F
Et anno 1725. interfuit nouenario D. Comitis de la Cadena.

G
Anno verò 1726., nescit Testis, ob eius absentiam à Conuentu, an Principalis astiterit actui ratificationis, sed quatenus affirmatiue, pro certo credit, inuoluntariè adfuisse, attenta manifesta renuentia, ac totali repugnantia, & displicentia, quam Principalis continuè præseferbat permanendi in Religione; in qua frequenter stabat cum tristitia; & ob id nunquam ratificasse Professionem, nec tacitè, nec expressè.

H
Deponit, quod Principalis ante ingressum in Religionem laborabat pectoris morbo, cui quo hodie permanet, à Medicis canonizato

pro incurabili, & optimam reddit scientiæ causam.

I

Quoddam tam ante, quam post illius ingressum in Religionem, erat, & fuit valde pusillanimis, & modici spiritus.

K

Deponit, hæc omnia fuisse, & esse vera, publica, & notoria.

Num. 18.

IV. Testis.

R.P. Michael de Caruallo S.T.L., & Sacerdos d. Ordinis annorum 30. d. die for- miter examinatus. Ex Trad. fol. 93.

A

Deponit, quod Principis duobus circiter annis post emissam Professionem paravit Iurium allegationes à Collegiali Maiori, & alijs Doctoribus Vniuersitatis Complutensis pro annullanda sua Professione.

Num. 17. & 18.

morbum eiusmodi esse incurabilem; Et etiam Testis habet magnam experientiam, quod tam ante, quam post illius ingressum in Religionem erat, & fuit valde pusillanimis, & modici spiritus; Quo ad verò reliqua in hoc articulo expressa, nil aliud dicere potest, præter id, quod deposuit, & vltra rationes, quas expressit, & ita respondit.

Ad XV. Articulum dixit, ea omnia per ipsum Testem deposita fuisse, & esse vera, publicum, & notorium, publicam vocem, & famam, quæ in vim iuramenti præstiti confirmavit, & ratificauit, ac propria manu, & caractere subscripsit, vna mecum Notario publico infra scripto, qui de præmissis fidem facio.

Franciscus de Pazos.

Coram me Vincentio Garcia Notario.

In Oppido Matriti die mense, & anno prædictis Ego Notarius publicus infra scriptus virtute commissionis mihi traditæ, & Decreti prouisi per D. Vicarium Ecclesiasticum Matritensem, recepi iuramentum à *R.P. Michaele de Caruallo Sacra Theologiae Lectore Presbytero Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis*, qui illud præstitit in verbo Sacerdotis tacto pectore, more &c., & tacto eius Sacro Habitu, promisit veritatem deponere &c.

Ad Interrogatoria generalia &c. dixit, quod non subiacet exceptionibus &c.; Et quod licet ipse sit Religiosus prædicti Ordinis, hoc non obstante, libere deponet ea, quæ pro veritate scierit; Et quod est ætatis 30. annorum circiter, & ita respondit.

Ad octauum articulum dixit, quod de tempore in præsententi articulo relato, ipse Testis, & P. Petrus Serrano reperiabantur in Vniuersitate Ciuitatis Complutensis, qua de causa Testis sciuit per medium prædicti Patris Petri, quod iste pluriès ibat ad mansionem Patris Gregorij de Bustos Collegialis Maioris, & ad Conuentum Carmelitarum Calceatorum, vt consuleret quemdam grauem Religiosum, sed nesciuit finem, ad quem dictæ Consultationes, & visitationes dirigebantur, donec post huiusmodi litem inceptam ipsemet Pater Serrano Testi dixit, quod prædictæ Consultationes erant directæ ad finem declarandi nullam suam Professio-

nem,

nem; Quoad reliqua verò in hoc articulo expressa Testis nihil scit, & ita respondit.

Ad XI. articulum dixit esse certum, quod singulis annis ratificantur Vota sui Ordinis in die Festiuitatis Beatæ Mariæ Virginis Conceptionis; Et Testis recordatur, quod prædictus Pater Petrus Serrano anno 1721. mansit in Oppido de Chillaron, personaliter assistendo infirmitati, & morti illius Genitoris, sed non recordatur, an quando Matritum redijt, infirmatus fuerit, scit tamen quod stetit infirmus, sed nescit an antea, vel post dictum tempus; & nihil aliud scit de cæteris, quæ continentur in hoc articulo, & ita respondit.

Ad XII. articulum dixit, quod de Articulis in hoc articulo solum dicere potest, qualiter prædictus Pater Serrano anno proximo præterito 1726. concurrat renouationi Votorum, dicendo, quod Vota renouabat eademmet forma, qua ea fecerat in sua Professione; Quod Testis à dicto Patre Serrano audiuit in illo actu; & sic ignorat intentionem, cum qua exequutus fuerit supradictum, & cæteros actus, in quibus concurrat, & ita respondit.

Ad XIII. articulum dixit, quod se remittit ad ea, quæ deposuit in articulis præcedentibus, & ita respondit.

Ad XIV. articulum dixit, ipsum Testem vidisse tam in Ciuitate Complutensi, quam in hoc Oppido Matriti, quod curarunt dictum P. Petrum Serrano laborantem pectoris infirmitate, & quod pariter illum curarunt toto tempore hyemali currentis anni, propinando eidem varia medicamina pillularum, aliarumque rerum medicinalium, & ita respondit.

Ad XV. articulum dixit, quod ea omnia, quæ per ipsum Testem fuerunt deposita, & declarata, sunt vera, & est publicum, & notorium, publica vox, & fama, eaque confirmauit, & ratificauit in vim iuramenti præstiti, ac propria manu, & charactere subscripsit vna cum Notario publico infra scripto, qui de præmissis fidem facio.

Michael de Caruallo.

Coram me Vincentio Garcia Notaro.

Id ipsum deponit R.P.L. Ioannes Antonius del Rio annum 27., cuius depositio legitur in Traduct. fol. 37. à tergo, & hic breuitatis gratia omittitur.

B

Deponit, quod anno 1721. non ratificauit Vota, ob assistentiam præstitam ei Genitori infirmo; quodque idem Principalis fuerit infirmatus.

C

Et anno 1726. concurrat renouationi Votorum, dicendo, quod Vota renouabat eademmet forma, qua ea fecerat in sua Professione; hoc est ob vim, & metum, idèque nulliter, & non animo permanendi in Religione.

D

Deponit, quod Principalis semper in Religione affectus fuit pectoris morbo, pro quo varia sumpsit medicamina, sed inutiliter.

E

Et hæc omnia, deponit vera esse, publica, & notoria.

F

V. Testis R.P. Io: Antonius del Rio, qui idem deponit.

In

Num. 19.

*Deposicio D. Emanuele Sarrin Medici Regi-
rum Hospitalium, & Conuentus Clerico-
rum Reg. Ministran-
tium Infirmis Oppidi
Matriti etat. ann. 45
formiter examinati
die 21. Aprilis 1727.
Ex Tradit. fol. 125.
à ter.*

A

*Deponit à quinque cir-
citer annis assistisse Cu-
ræ Petri Principalis,
laborantis pectoris
morbo in eo habituali
à viginti hinc annis.*

B

*Dictumque morbum
esse in P. inci. ali. incu-
rabilem, vti radica-
tum in sanguinis mas-
sa, & in reliquis lym-
phis.*

C

*Dictumque Principa-
lem assistere non posse
Infirmis, nisi cum cui
derti vitæ suæ pericu-
lo, ob causam d. mor-
bi.*

D

Neque remoueri ab

Num. 19.

In Oppido Matriti die 21. Aprilis 1727.

Ad præsentationem P. Petri Serrano Presbyteri Ord. Cle-
ric. Regular. Ministrantium Infirmis &c. Ego Nota-
rius &c. recepi iuramentum à D. Emanuele Sarrin Me-
dico Regiorum Hospitalium, & Hospitalis Generalis,
ac illius nuncupat. Passionis, necnon Domorum, seu
Conuentuum Cleric. Regul. vulgò Agonizantium hu-
ius Oppidi, qui dictum iuramentum præstitit in forma
&c. tactis &c., ac &c. interrogatus &c. deposuit &c.
Ad interrogatoria generalia &c. habere ætatem 45. anno-
rum circiter &c.

Ad secundum, & reliquos articulos Testi lectos, dixit,
quod &c. scit, qualiter à quatuor, vel quinque hinc
annis ipse Testis vti talis Medicus dictæ Domus Ord.
Cleric. Regul. Ministrantium Infirmis assistit Curæ P.
Petri Serrano Religiosi in dicta Domu, qui à multis an-
nis antea laborabat, prout laborat quodam accidenti as-
matico Curationis incapaci, respectu quia pluribus occa-
sionibus tam antea, quàm de tempore, quo Testis ei assi-
stit, passus fuit, & patitur aliquos insultus asmaticos,
causatos ex eo, quod prædictus morbus est vitium quasi
habituale in illo radicum à viginti hinc annis cum re-
petitis fluxionibus ad exophagum, & gulam, proce-
dentibus ex quodam vitio acido, vitioso, & falso lym-
pharum, ab earum sede, vel glandulis pituitarijs con-
tinuum quasi humorem distillant ad gulam, & thora-
cem cum notabili strage solidorum, ea excoriando, &
exulcerando. Quapropter dictus P. Petrus nunquam
erit capax perfectæ Curationis à radice, respectu quia
morbus est iam valde inueteratus, & radicans tam in
massa sanguinis, quàm in reliquis lymphis. Et Testis
semper in hoc sensu fuit, & in ijs, quæ ad ipsum vti
Medicum spectant, iam mandauit d. P. Petro Serrano,
quod non habitaret in Domu dicti Ordinis sita propè Hos-
pitalia huius Oppidi ob proximum periculum suæ vitæ in
assistencia Infirmis præstanda dd. Hospitalium. Et etiam
dictus P. Serrano non potest absque dicto vitæ periculo
pernoctare extra Conuentum præstandi causa assistentiam
Infirmis degentibus in eodem Oppido Matriti; & eo mi-
nus remoueri potest à Conuentu, in quo degit, vt per-
gat ad aliud Regnum, respectiue quia in nullo loco
spirat nec tam purum, & nitro dissoluenti plenum,
prout spirat Matriti, in quo solum d. P. Serrano ex-
per-

peritus fuit aliquale beneficium, & subleuamen, quæ in alijs partibus, quibus mansit, consequi non valuit; Et idcirco ex prærelatis, & obproxim, quam habet de grauibus, & communibus periculis, quæ procedunt à similibus accidentibus, *Testis est in sensu, quod prædictus morbus non est capax alterius curationis, præter illam Curam præseruatiuam, & regimen prædicto Infirmo insinuat.* Quæ omnia Testis scit, & ei constant ob rationes supra depositas, & quia vti talis Medicus assistit, & assistit Curæ dicti Patris Petri Serrano. Et asseruit id esse veritatem, publicum, & notorium, publicam vocem, & famam, eaque omnia in vim iuramenti præstiti confirmavit, & ratificauit &c.

Doctor Emanuel Serin.

Coram me Vincentio Garcia Notario.

In Oppido Matriti die 21. Aprilis 1727. Ad præsentationem P. Petri Serrano Presbyteri Ord. Cleric. Regul. Ministrantium Infirmis &c. Ego Notarius publicus infrascriptus vigore Commissionis mihi traditæ per Dominum Vicarium Ecclesiasticum Matritensem recepi *Iuramentum à Iosepho Venitez Chirurgo maiori Regionum Hospitalium, necnon Hospitalis generalis, & illius, vulgò nuncupat. Passionis, & Collegij Puero-rum, nuncupat. de Samparados &c. qui dictum Iuramentum præstitit &c. tactis &c., & &c. interrogatus &c.*

Ad interrogatoria generalia &c. habere ætatem 36. Annorum &c.

Ad secundum, & reliquos articulos dixit, quod &c. scit &c. qualiter ipse Testis, vti talis Chirurgus, inseruit in dicto Conuentu, seu Domu Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis in hoc Oppido Matriti à quatuor, vel quinque annis, *quibus assistentiam semper præbuit P. Petro Serrano Religioso dicti Conuentus in Cura Rheumatis capitalis habitualis, quo ille laborat ab aliquibus annis præcedentibus, quod rheuma continuò distillat ingentes portiones lymphaticas ad esophagum, gulam, & musculos Thoracis, quæ lymphæ cum consent de quodam vitio acido, vitioso, & falso, produxerunt quemdam effectum asmaticum, & incapacem perfectæ curationis, quia præcitatum vitium cum stet in massa sanguinis, & in lymphis admodum pertinax, ideò non permittit vllam perfectam curationem ob magna*

Oppido Matriti aeris omninò puri, & nitro si, solùm congrui pro d. morbo.

E

Alterius Curationis minimè capaci, quàm præseruativæ.

F

Redditq. causam scientiæ.

Num. 20.

Deposito D. Iosephi Venitez Chirurgi an-nor. 36. formiter examinati in hac Causa, & mirificè etiam probantis, Petrum Principalem, sub eius Cura à pluribus annis degentem, laborasse, & de præsentì laborare morbo asmatico incurabili.

Ex Traduct. fol. 124.

A

Deponit esse Chirurgum Conuentus Oppidi Matriti à 5. circit. annis, & ob id assistisse Curæ D. Petri Principalis laborantis dicto morbo in eo habituali ab aliquibus annis præcedentibus.

B

C
'Reddit causam' scientiæ eius depositionis.

Num. 21.

Depositi trium Testium die 1. Iun. 1723. formiter examinatos. super extrema paupertate Genitorum Principalis.

A
1. Testis D. Iosephus Franciscus Pardo annor. 50. Regitor, atque Incola Ciuitatis Complutensis.

B

inconuenientia, quæ sequerentur, si tentaretur totalis illius curatio; quapropter ista restringitur ad solam curam præseruatiuam. Quæ omnia Testis scit, & dicere potest ob rationes præ expressas, & scit ea esse vera, & esse publicum, & notorium, publicam vocem, & famam, eaque in vim iuramenti præstiti confirmauit, & ratificauit &c.

Ioseph Venites.

Coram me Vincentio Garzia Notario.

In Ciuitate Complutensi die 1. Iunii 1723. D. Angela de Ochoa pro dicta Informatione presentauit etiam in Testem D. Iosephum Franciscum Pardo Regitorem, atque Incolam supradictæ Ciuitatis, à quo Ego Scriba publicus infrascriptus in vim retroscriptæ commissionis mihi per D. Gubernatorem traditæ recepi Iuramentum, quod prædictus Testis præstitit &c. tactis &c. & interrogatus &c. deposuit, prout infra, videlicet.

Quòd ipse Testis cognouit, & tractauit = cum Ioanne Antonio Serrano olim Præceptore Puerorum, = atque Incola huius Ciuitatis Complutensis, Viro, & coniuncta persona dictæ Angelæ de Ochoa, & scit, quod ista retinet in sua Domu, & societate vnum filium paruulum, & vnā filiam, quæ à multis hinc diebus iacet infirma, = & est publicum, & notorium in hac Ciuitate, quòd = dictus Ioannes Antonius Serrano Vir, & Pater respectiue erat extremè pauper, & quod se alebant ex propriis labore, & industria cum sufficiente miseria, & = quod dicta Angela de Ochoa, ac dicti bini eius filii ad = præsens reperiuntur in extrema necessitate, & cum labore, atque industria dictæ Angelæ se alunt, vnà cum = elemosynis aliquorum Benefactorum = qui illis subueniunt, & valdè Altissimo gratum foret, si P. Petrus Serrano filius dicti Io. Antonii Serrano defuncti, & dictæ Angelæ de Ochoa Sacerdos Religiosus Professus in Ordine &c. Ministrantium Infirmis &c. assistat, & subueniat in eo, quod poterit huic tam grandi necessitati, quam dd. eius Mater, & Fratres patiuntur. Et hoc est quantum scit Testis &c. ac declarauit habere ætatem 50. annorum circiter &c., & propria manu subscripsit vnā cum Scriba publico infrascripto, qui de præmissis fidem facio.

D. Ioseph Franciscus Pardo.

Coram me Nicolao Gonzalez Scriba.

In Ciuitate Complutensis die, mense, & anno prædictis, Supradicta Angela de Ochoa &c. vltius præsentauit in Testem Didacum Laguna Incolam dictæ Ciuitatis, à quo Ego Scriba publicus infrascriptus in vim retroscriptę commissionis &c. recepi Iuramentum &c. tactis &c. & interrogatus &c. deposuit &c. videlicet =

Ipsam Testem, benè cognouisse, per alloquutionem tractum, & communicationem = Io. Antonium Serrano, olim Præceptorem Puerorum in hac Ciuitate Complutensi, eiusque Incolam, = prout benè cognoscit dictam Angelam de Ochoa Viduam relictam dicti Io. Antonii, & vnā eorū filiam, quæ à multo, hinc tempore reperitur infirma, necnon vnum eorū filium paruulum quos prædicti Coniuges habuere ex dicto matrimonio, & scit, quia est publicum, & notorium, fuisse, & esse extremè pauperes, & quod prædicta Angela de Ochoa incumbit suis labori, ac industria, vt sese, dictosque eius filios alere valeat = cum magna penuria, & cum eleemosinis aliquorum Benefactorum, & id Testis scit, quia habitat in vicinitate illius Domus, = & habet pro certo multum Altissimo gratum fore, si P. Petrus Serrano dictæ Angelæ filius, Sacerdos Religiosus professus in Ordine RR. PP. Ministrantium Infirmis actu residens in Conuentu, vulgò Agonizantium Oppidi Matriti assistat, & subueniat in eo, quod poterit huic tam graui necessitati, quam dd. eius Mater, & Fratres patiuntur. Et hoc est quantum scit &c., & declarauit habere ætatem 48. annorum circiter, & propria manu subscripsit &c.

Didacus Laguna.

Coram me Nicolao Gonzalez Scriba.

In Ciuitate Complutensi die, mense, & anno prædd. supradicta Angela &c. præsentauit in Testem D. Gregorium Ruiz de Molina Depositarium reddituum Regii Patrimonij, & incola dictæ Ciuitatis, à quo Ego Scriba publicus infrascriptus in vim præcedentis commissionis mihi traditæ recepi iuramentum, quod ille præstitit &c. tactis &c. & interrogatus &c. deposuit &c. videlicet:

Ipsam Testem scire, quia est publicum, & notorium, qualiter prædicta Angela de Ochoa fuit Vxor legitima, = quond. Io. Antonij Serrano olim Præceptoris Puerorum in hac Ciuitate Complutensi, illiusque Incolæ, ex quo habuit, & ad præsens retinet penès se duos filios, & quod est extremè pauper, neque habet vnde sese, dictosque eius filios alere possit, præter suos laborem, & indu.

C

II. Testis D. Didacus Laguna prædictæ Ciuitatis, ætatis ann. 48.

D

E

F

G

III. Testis D. Gregorius Ruiz annor. 52., Depositarius reddituum Regii Patrimonij.

dustriam, = & aliquas eleemosynas, quas Benefactores illi subministrant, & ipse Testis in pluribus occasionibus id exequutus fuit, = & habet pro certo multum Altissimo gratum fore, si P. Petrus Serrano illius filius Sacerdos Religiosus professus in Ordine RR. PP. Ministrantium Infirmis, actu residens in Conuentu vulgò Agonizantium Oppidi Matrini assistat, & subueniat in eo, quod poterit huic tam ingenti necessitati, quam ddleius Mater, & Fratres patiuntur. Et hoc est quantum scit &c. ac declarauit habere etatem 52 annorum circiter, & propria manu subscripsit, vna mecum Scriba publico infra scripto, qui de præmissis fidem facio.

Gregorius Ruiz de Molina.

Coram me Nicolao Gonzalez Scriba.

Num. 22.

Testes examinati ad instantiam Religionis Ministrantium Infirmis super illius articulis.

Ex Traduct. Process. fol. 197. & seqq.

I. Testis R. P. Io. Garzia Prouincialis d. Ordinis ann. 48.

A

Deponit, quòd ob amorem, quem gerebat erga Petrum, & ob paupertatem illius Genitorum, facilitauit ingressum Petri in Religionem, & sumptibus necessariis pro dicto ingressu, pro anno Nouitiatus, & deinceps opportunè prouidit.

B

Deponit, se quasi semper fuisse in Religione Prælatum.

C

Principalem fecisse in Religione quidquid ei placuit contra voluntatem Superiorum.

In Oppido Matrini die 23. Aprilis 1727. Ad præsentationem P. Procuratoris, & ceterorum Religiosorum &c. &c. contra P. Petrum Serrano &c. recepi iuramentum à R. P. Io. Garzia Prouinciali &c. 48. annorum &c.

Ad 2. articulum dixit, quòd ipse Testis cognouit P. Petrum Serrano ab eius tenera etate, prout etiam cognouit illius Genitores, & Parentes in Ciuitate Complutensi, & in Oppido de Tor de Laguna, sed falsum est, quod nullus, præter ipsum Testem, potuerit illum inducere, vt fieret Religiosus, quia Testis illum neq; induxit, neque habet genium, & conscientiam pro his patrandis = licet fateatur, quòd ob amorem, quo illum prosequabatur, & quia compatiebatur summam = paupertatem, cum qua vivebant, facilitauit eiusmodi = assumptum, offerendo ei opem, prout fecit in illius ingressu ad Religionem, & in anno Nouitiatus acquisiuit = vnum Benefactorem, qui succumberet sumptibus pro = Professione, prout succubuit, expleuitque in illius fauorem plura alia beneficia post emissam professionem &c.

Ad 3. Artic. dixit, se remittere ad ea, quæ deposuit in præcedenti articulo, & quòd cum fuerit quasi semper in Religione Prælatum, vel saltè vnus ex concurrentibus ad Nouitiorum Vota, vbi scrutantur ista, & similia, quæ statum Nouitiorum respiciunt &c.

Ad quartum articulum dixit, quòd &c. P. Serrano &c. in Religione pluriès fecit quidquid ei placuit contra voluntatem suorum Superiorum &c.

Ad quintum articulum dixit, quod attento quia d. Pater erat ab omnibus reputatus vti verus Professus, ideo ipsemet Testis, cum esset Prouincialis, illum elegit in suum Secretarium, deditque licentiam ad prædicandum, fuitque deputatus in Depositarium, & ad solum titulum Religionis promotus fuit ad omnes Ordines, quæ omnia Religio non permisisset, nisi aliter dubium insurrexisset quoad validitatem illius Professionis, & Testis credit, dictum P. Petrum renouasse singulis annis Vota, prout cæteri Religiosi fecerunt in Vigilia festiuitatis B. Mariæ Virginis Conceptionis, & veritas est, quod ille prætendit magna instantia licentiam nostri P. Generalis, vt fieret Regius Prædicator, quæ denegata ei fuit ob iustas causas.

Ad octauum Articulum scit, quod d. Petrus prætendit licentiam permanendi gratia in Oppido de Chillaron, vbi suus Genitor obierat, exercendo scholam pro primis rudimentis Puerorum, & d. licentiam prætendit sub prætextu alendi suam Genitricem, & fratres pauperes, licet Religio noluit id concedere, & ita respondit &c.

Ioannes Garzia &c.

In Oppido Matriti die, mense, & anno prædictis. Ad præsentationem P. Procuratoris, & cæterorum Religiosorum &c. contra P. Petrum Serrano &c. ego Notarius publicus &c. vigore commissionis &c. recepi Iuramentum à F. Iosepho Prietto Religioso Laico professo eiusdem Ordinis &c. qui &c. interrogatus &c. deposuit &c. habere ætatem 36. annorum circiter &c.

Ad secundum Articulum dixit, ipsum Testem recordari, & scire, quod occasione, qua R. P. Ioannes Garcia nunc, & tunc temporis Prouincialis associatus incedebat cum Fr. Didaco Ochoa, vt iret ad prædicandum in locum de Buitrago, ambo hospitarunt, ex eo, quia d. Fr. Didacus erat affinis P. Petri Serrano, Domi Genitorum dicti P. Petri, sit. in Oppido de Tordelaguna; Et etiam Testis scit, quod post aliquod breue temporis spatium, dictus P. Petrus accessit vna cum suo Genitore ad hoc Oppidum Matriti, in quo habitum Regularem assumpsit &c.

Ad tertium Articulum dixit &c. Nescit tamen, quod dictus P. Petrus prætenderit, germanum suum fratrem ingredi prædictam suam Religionem &c.

Ad quartum Articulum dixit, quod &c. pluries tractauit cum Io. Antonio Serrano Genitore dicti P. Petri &c.

Et

D

Fuisse electum ab ipso Teste in suum Secretarium, & in Depositarium Conuentus, non ad instantiam ipsius Petri.

E

Religionem denegasse Petro licentiam, vt fieret Regius Prædicator.

F

Religionem se opposuisset executioni Breuis manendi extra Claustra obtenti à Petro Principali, quod apparet etiã ex num. 35. litt. A.

Num. 23.

II. Testis Religionis. F. Iosephus Prietto Religiosus Professus d. Ordinis, ætatis annorum 36 Ex Traduct. fol. 21.

A

Deponit, quod post breue spatium temporis ab hospitalatione P. Prouincialis Garzia in Domo Genitoris Petri Principalis, idem Petrus ductus fuit à Genitore ad Conuentum, & habitu Religioso indutus.

B

C
Deponit, ipsum Testem
nunquam abfuisse à di-
cto Conuentu.

Num. 24.

III. Testis ex aduerso in-
ductus, R. P. Antonius
de Zamora annor. 55.,
& fuit Magister No-
uitiorum d. Ordinis, &
Petri Principalis.
Ex Traduct. fol. 197.

A

B
Deponit, tempore Noui-
tius Petri Principa-
lis tunc pueri illius Ge-
nitorem ad eum pluries
accessisse.

C
Dicitumque Petri Ge-
nitorem semper vidisse
latum, & contentum
ob manentiam filij in
Religione.

D

Et pro certo credere,
Petrum potuisse cogi,
& induci ad profiten-
dum ob præmaximam
illius pusillanimitatem
diu à Teste obseruatam.

Num. 25.

IV. Testis ex aduerso
inductus.
R. P. Franciscus de Pa-
zos annor. 27., qui de

Et habet Testis pro certo, quòd si secus euenisset, id equi-
dem sciuisset; quia nunquam abfuit à prædicto suo Con-
uentu &c.

Ioannes Prietto &c.

In Oppido Matriti die 22. Aprilis 1727. ad præsentatio-
nem P. Procuratoris, & cæterorum Religiosorum Ven.
Conuentus &c. Ordinis Clericorum Regularium Mini-
strantium Infirmis &c. Matriti &c. contra P. Petrum
Serrano &c. recepi Iuramentum à Reu. Patre Antonio
de Zamora &c. interrogatus &c. iuxta formam Articuli-
lorum &c. d. P. Procuratoris &c. dixit, quod habet æta-
tem 55. annorum circiter &c.

Ad secundum Articulum dixit, quòd &c. quando ipse
Testis venit &c. Matriti, reperiit Patrem Petrum Ser-
rano iam indutum habitu Nouitii; ideòque dicere non
potest, vtrum fuerit ille coactus ad suscipiendum ta-
lem habitum per medium sui Genitoris, seu alterius
personæ, nec si habuerit ad hoc voluntatem, vel ea ca-
ruerit.

Ad tertium Articulum dixit, quod &c. d. Patrem Serra-
num, vti Nouitium direxerit per spatium octo, vel
decem mensium &c. ob suum Nouitiatum, ad quem ac-
cessit Genitor prædicti Petri cum inuisendi gratia aliqui-
bus vicibus &c.

Ad quartum Articulum dixit, quod &c. aliquibus vici-
bus tractauit cum Io. Antonio Serrano Patre supradicti
Religiosi &c. semper & quando illum vidit, & reperiit
letum, & contentum, manifestando hilaritatem, quam
habebat, quod prædictus eius filius maneret in Reli-
gione &c.

Ad sextum Articulum dixit, quod de tempore, quo præ-
dictus Pater Petrus Serrano erat Testi subditus obserua-
uit, quod &c. erat aliquantulum propensus propriæ
voluntati, qua de causa pluries Testis eum correxit, &
iuxta illius operationes Testis habet pro certo, quod fuit,
& est tam pusillanimis, ita ut posset compelli ad profiten-
dum, & ita respondit &c.

Antonius de Zamora.

In Oppido Matriti die 26. Aprilis 1727. Ad præsentatio-
nem P. Procuratoris, & cæterorum Religiosorum &c.
in lite, & Causa &c. contra P. Petrum Serrano &c. ego
Notarius &c. recepi Iuramentum à P. Francisco de Paz
&c.

Num. 26. & 27.

&c. Religioso &c. dicti Ordinis &c. dixit habere etatem 27. annorum circiter &c.

Ad sextum Articulum dixit &c. Vtrum verò d. Pater Petrus Serrano fuerit, vel sit resolutus, audax, & inobediens; Testis habet pro certo, quod ille exequutus sit id ipsum, quod alij exequuntur in hoc casu, cum esset adolescens &c.

Franciscus de Pazos.

Coram me Vincentio Garzia Notario.

In Oppido Matriti die 24. Aprilis 1727. Ad præsentationem P. Procuratoris, & cæterorum Religiosorum &c. contra P. Petrum Serrano &c. ego Notarius &c. recepi Iuramentum à R. P. Michael Garzia Alaminos Præfeto &c. & Ex-Prouinciali dicti Conuentus &c. & interrogatus &c. dixit habere ætatem 71. annorum circiter &c.

Ad secundum, & tertium Articulum &c. dixit &c. Et Testis nescit, nec ad sui notitiam peruenit, quod ullus dicti Petri germanus frater prætenderit ingredi suam Religionem &c.

Michael Garzia de Alaminos.

Coram me Vincentio Garzia Notario.

= Ex libro Constitutionum Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Notario tradit. per Reuer. P. Procuratorem Conuentus Aduersarii in executionem Decreti facti per D. Vicarium Generalem Matriti subdelegatum Apostolicum, vt ex Traduct. fol. 51. à tergo, & seq.

Cap. VI. fol. 50. à terg.

= Ij, qui essent Infirmi, vel Indispositi tali Infirmirate, vel = indispositione, itaut non possent exercere nostrum Institutum, vel probabilis esset de ijs suspicio, non admittantur.

Regula 13.

= Tandem non recipiatur vlla persona in nostra Religionem, quæ habeat Patrem, vel Matrem, aut germanos fratres, seu sorores pauperes, nec etiam illa, de qua probabiliter hoc dubitari posset, vel haberet impedimentum &c.

Regula 14.

= Decernimus, & determinamus, quod super aliquibus = de dictis impedimentis non possit per Patrem Generalem

Num. 26.

V. Testis ex aduerso inductus.

R. P. Michael Garcia Alaminos ann. 71. Ex-Prouincialis, & Præfetus Conuentus dicti Ordinis.

Deponit, numquam peruenisse ad sui notitiam aliquem ex fratribus Principalis prætendisse ingredi d. Religionem.

Num. 27.

Constitutiones Ordinis Cl. Reg. Ministrantium Infirmis, quæ mandant, vt in d. Ordine non admittantur

A

Indispositi aliqua indispositione.

B

Habentes Parentes pauperes, etiam in dubio.

C

Vtique per P. Generalem Ordinis dispensari non possit super aliqui-

D

lem

bus de dd. impedimentis vel super habente aliquam occultam infirmitatem, vel incurabilem indispositionem.

D

Demandant, ut professio emissa cum aliquo ex dd. impedimentis, sit eo ipso nulla, nulliusque roboris, vel momenti.

E

Inter impedimenta, quæ Professionem infringunt, præscribunt II. si perseverans tulit habitum cuiuscumque alterius Religionis; & IV., si habet aliquam infirmitatem incurabilem occultatam in eius ingressu.

F

Iubent, ut quilibet Superior, qui admittit ad habitum, teneatur protestari, & explicare Perseueranti in Religione præfata impedimenta, & fidem facere de interrogatorijs factis super dd. impedimentis Perseueranti, à quo debet etiam subscribi.

G

Præscribunt, ut interrogetur Perseuerans super dd. impedimentis, & super aliis, modo in troscripto, utque etiam capiatur informatio ab Extraneis, à Conterri-

lem dispensari, & impedimenta indispensabilia sunt ea, quæ sequuntur. Primò si perseverans fuisset publicus Hæreticus &c. Tertiò si habet aliquam occultam Infirmitatem, vel incurabilem indispositionem. Quartò &c. Decernimus, & stabilimus, quod si perseverans dictis impedimentis irretitus, ea quocumque modo, & forma occultaret, & cum illis Professionem emitteret, talis Professio ex nunc pro tunc sit nulla, ac nullius roboris, vel momenti, si in ingressu non fuerit detectum aliquod de dictis impedimentis irritantibus, & sic imposterum, & pro perpetuis futuris temporibus volumus, quod sub hac tacita conditione, & non aliàs, aliter, nec alio modo acceptentur Professiones nostrorum Religiosorum. Impedimenta verò, quæ Professionem infringunt, & inuvalidant, sunt, quæ sequuntur. Primò, si perseverans fuit Hæreticus &c. = Secundò si tulit Habitum cuiuscumque alterius Religionis &c. Tertiò, si est vxoratus, vel tenetur matrimonium cum aliqua Muliere contrahere. IV. si habet aliquam Infirmitatem incurabilem occultatam in eius ingressu.

Regula 16.

Volumus, & mandamus, ut quilibet Superior, qui admittit ad Habitum, teneatur protestari Perseueranti prædicta impedimenta tam irritantia, quam non irritantia, & signanter ei explicare illa, quæ Professionem inuvalidant, & ultra ordinariam fidem, quam Examinatores facere debent, volumus, quod inferatur alia fides in libro receptionis subscriptarum tam per Superiorem, quam per Perseuerantem, in qua fide testetur fuisse perseveranti facta debita Interrogatoria super dictis impedimentis irritantibus, & non irritantibus, & pariter testetur de responsionibus à perseverante datis.

Cap. 7. = In d. lib. fol. 51. à ter.

Fient diligentes interrogationes Perseueranti super præfatis impedimentis, & ulterius capiatur Informatio ab Extraneis, ut veritas detegatur, & etiam capiatur Informatio à Conterrigenis, & Tribunalibus, atque Archiuiis existentibus in Patria dicti Perseuerantis, qui etiam interrogabitur cuius sit Patrie, quinam sint eius Parentes, & cuius qualitatibus, & exercitijs. Si aliquam artem

mechanicam, aut liberalem didicerit, quenam sit, quoue in loco &c.

Sequuntur alia quindecim Interrogatoria facienda, quae breuitatis gratia omittuntur.

Regula 12.

= Licet Perseuerans sit bene cognitus, hoc tamen non
= obstante admitti nequeat sine praedictis diligentibus, imo
= praefigendum est tempus pro probando illius spiritu, &
ad hunc effectum mandetur alicui Religioso, qui illum
instructum reddat de nostro Instituto &c. quique Perseuerantem poterit exercere in aliquo de operibus spiritualibus, & corporalibus iuxta nostrum Institutum, in aliquo Hospitali certiorando de omnibus his Praefectum, & Examinatores.

Ex cap. 3. dictarum Constitutionum existent.

fol. 53.

Statim, ut Perseuerans admissus fuerit ab Examinatoribus, feretur ad Praefectum Domus Nouitatus, ubi, retento Habitu seculari per spatium quindecim dierum plus, vel minus ad arbitrium Superioris, permanebit Hospes seiunctus a Nouitiis, applicatus Exercitiis spiritualibus Meditationum, Orationum, & Lectiois librorum sacrorum &c.

Quae quidem Capitula, & particulae concordant cum suis Originalibus existentibus in praedictis Constitutionibus foliis praecitatis per me &c.

Vincentius Garzia Not. &c.

Fidem facio ego Licentiatus Alphonsus Garzia Curatus Parochialis Ecclesiae huius Oppidi de Meco, qualiter in vno ex libris Baptizatorum dictae Ecclesiae, incept. de anno 1674., & terminat. anno 1701. fol. 240. reperitur vna particula tenoris sequentis, videlicet.

In Oppido de Meco die 5. Mensis Iulij anni 1699. Ego Licentiatus Didacus Carrasco Maxuelo V. Curatus Parochialis Ecclesiae dicti Oppidi, feci exorcismata, posui Sacra Olea, & Chrisma cuidam Infanti nato ex Ioanne Antonio Serrano, & Angela de Ochoa Coniugibus, & ex necessitate domi baptizato per manus Licentiati Pauli de Vera Presbyteri eiusdem Oppidi, cui imposuit nomen Petrus &c. & in fidem subscripsi.

Licentiatus Didacus Carrasco Maxuelo.

Quae quidem particula extracta fuit, & concordat cum suo originali existent. in praedicto libro, ad quem me

genis, & Tribunalibus atq; Archiuijs existent. in Patria d. Perseuerantis.

H

Et mandant, praed. seruari, etiam si Perseuerans sit bene cognitus.

I

Praescribunt insuper, ut Perseuerans post eius admissionem ab Examinatoribus, retinere debeat per 15. dies habitum Secularem, tanquam Hospes seiunctus a Nouitiis applicatus Exercitijs spiritualibus.

Num. 28.

Fides Baptismi Petri Principalis filii Ioannis Antonii Serrano, & Angelae de Ochoa Coniugum, sub die 5. Iulij 1699.

Ex Traduct. fol. 165. a ter.

Num. 29. 30., & 31.

refero; quamobrem, vt constet &c. propria manu subscripsi. In Oppido de Meco die 23. Maij 1727.

Licentiarus Alphonsus Garcia Curatus.

Num. 29.

Vestitio violenta Habitus Religiosi Petri Principalis in Conuentu Ordinis Ministrantiū Infirmis Oppidi Matriti, sub die 7. Iulij 1715.

A

Principalis fuit d. Habitu vestitus à P. Ioanne Garzia Prouinciali nemine ex secularibus præsente, & non seruatis Ordinis Constitutionibus.

Num. 30.

Professio Regularis per vim, & metum, vt supra à d. Petro emissæ in d. Conuentu sub die 15. Iulij 1716.

Num. 31.

Fides Collationis primæ Tonsuræ, quatuor minorum Ordinum, & Subdiaconatus sub diebus 19. & 20. Septembris 1721, à Principa

In Oppido Matriti die 1. Aprilis 1727.

In executionem retroscripti decreti &c. cum starem ego Notarius publicus infra scriptus in Domu, seu Conuentu Clericorum Regularium B. M. V. Assumptionis nuncupat. in Damaso eiusdem Oppidi personaliter requisitui R. P. Michaellem Garcia Examinatorem, & Secretarium Religiosæ Communitatis dictæ Domus, vt coram me exhiberet *librum ingressum fact. in Religionem, & Professionum in illa emissarum*, qui illic coram me exhibuit vnum librum &c., in quo libro fol. 171. reperitur quædam particula tenoris sequentis videlicet.

Die 7. Mensis Iulij anni 1715. Adm. Reu. P. Prouincialis Ioannes Garcia vestiuit nostro Sacro Habitu d. Petrum Serrano, & Ochoa pro statu Sacerdotali in Altari Maiori nostræ Ecclesiæ, præsente maiori parte Religiosæ Communitatis, & me Secretario infra scripto, qui in fidem subscripsi die, mense, & anno prædictis.

Io. Antonius Rubielo Secretarius.

Et in eodem folio a tergo reperitur vna particula Professionis in calce subscriptæ, cuius tenor est, prout sequitur videlicet.

Prærelatus P. Petrus Serrano, & Ochoa solemnem suam Professionem emisit in manibus Adm. Reu. P. Prouincialis Petri Reuilla sub die 15. mensis Iulij anni 1716. in Altari Maiori nostræ Ecclesiæ, præsentibus maiori parte Religiosæ Communitatis, & pluribus personis secularibus; Quamobrem, vt constet subscripsi &c.

Io. Antonius Rubielo Secretarius &c.

Quæ quidem particulæ concordant cum suo originali existens. in dicto libro &c. prout fidem facio &c.

Vincentius Garcia Notarius &c.

Doctor D. Dionysius Mellado &c. Episcopus Larenis suffraganeus Toletanus &c.

Vniuersis &c. notum facimus, quòd anno &c. 1721. die verò 19. Septembris feria sexta quatuor Temporum &c. Matriti &c. de licentia &c. Archiepiscopi Toletani &c. dilectum vobis in Christo P. Petrum Serrano Religio-

nis

nis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis
ad primam Clericalem Tonsuram, & quatuor Gradus,
Sabatoque sequente ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem
cum literis sui Superioris, dispensatis interstitis, exa-
minatum, & approbatum ritè, & canonicè promo-
uimus. In quorum &c. Dat. vt supra.

Dionisius Episcopus Larenfis

Loco + sigilli.

Iosephus à Valle Secretarius

Sequitur legalitas in forma.

In executionem præcedentis Decreti, Ego Notarius in-
frascriptus personaliter me contuli, vna cum dicto D.
Curato Iudicæ Commissario, ad Ecclesiam Paro-
chiale huius Oppidi de Chillaron, & aperto per D. suam
Archiuio prædictæ Ecclesiæ, reperta fuit in vno ex
libris ibi seruatis fol. 15. terg. particula tenoris seq.,
videlicet.

In Oppido de Chillaron del Rey die 5. mensis Octobris
1721. obiit Ioannes Antonius Serrano Magister Scholæ
in dicto Oppido summopere pauper, itaut non habuit
de quibus testari; Recepit Sancta Sacramenta Pæni-
tentiae, Eucharistiæ, & extremæ vñctionis; sepultus
fuit in Parochiali Ecclesia eiusdem Oppidi, recitato pri-
mo Nocturno Officij Mortuorum, ac celebrata, Corpo-
re presente, Missa cum Diacono, & Subdiacono assisten-
tibus omnibus Confraternitatibus, & hæc omnia pro
charitate &c.

Quæ quidem particula fuit fideliter extracta, & concor-
dat cum suo originali existen. in dicto libro &c., & vt
constet subscripti in dicto Oppido de Chillaron die 11.
Iunii 1727.

Ioseph Garaij Notarius publicus.

Sequitur legalitas &c.

In Nomine Domini. Amen.

Ego infrascriptus Sacerdos Petrus Serrano præ oculis ha-
bens Sanctum Dei Timorem, medio iuramento, quod
super infrascriptis omnibus præsto, tacto pectore more
Sacerdotali, omnibus, cunctisque, quibus præsentibus
meæ litteræ peruenerint, & præsertim Sanctissimo
Domino Nostro Benedicto Papæ XIII., ac Sacræ
Congregationi Concilij, & Eminentissimis, ac Re-
uerendissimis DD. Cardinalibus illam componentibus,

li suscept. metu Geni-
toris, postea defuncti
in mense Octobri eius-
dem anni, vt in præf.
Summ. num. seq.

Num. 32.

Fides obitus Io. Anto-
nii Serrano Genitoris
Petri Principalis sub
die 5. Octobris 1721.,
legaliter extracta è li-
bris Parochialibus, &
existen. in Traduct.
fol. 164. à rer.

A

Ex ea liquet, d. Io. An-
tonium Scholæ Magi-
strum obiisse summo-
père pauperem, & non
habuisse de quo testari,
ipsique fuisse celebra-
tum Funerale pro cha-
ritate.

Num. 33.

Declaratio, præiuratio iu-
ramento, emissæ à Pe-
tro Principali die 3.
Septembris 1728.

A
*Declarat, nunquam
 tempore vitæ suæ incli-
 nasse ad Statum Regu-
 larem, bene tamen ad
 Statum Presbyteri Sæ-
 cularis.*

B
*Habitu Religiosum
 in Ordine Ministran-
 tium Infirmis suscepisse
 obactè, summoque ani-
 mi sui dolore, & af-
 flictione, lacrymis,
 aliisque pluribus mo-
 dis declarato.*

C
*Et quia non poterat
 aliter facere ob violentias
 ad hunc effectum
 sibi à Genitore illatas,
 quas hic exprimit.*

D
*Et ob vim, & metum
 tantum actus fieri soli-
 tos à Religiosis in d.
 Ordine explevisse, eius
 tamen voluntate sem-
 per repugnante.*

E
*Declarat furorem Ge-
 nitoris etiam contra
 uxorem, quam, nisi au-
 fugisset, utique necas-
 set, ex quo illum mo-*

declaro, & exploratum reddo, qualiter veritas fuit,
 & est, quòd ego toto tempore vitæ meæ, a die, qua
 usum habui rationis usque ad præsens, nunquam ha-
 bui inclinationē, nec voluntatē ingrediendi aliquā Re-
 gularium Religionem, minusque in ea profitendi, &
 essendi Religiosum Regularem, sed semper a dicta
 die habui, prout modò habeo inclinationem, & ve-
 hementissimam voluntatem Deo inseruendi in statu
 Presbyteri Sæcularis. Et si habitum Religiosum susce-
 pi in Religione Clericorum Regularium Ministrantium
 Infirmis, vulgò Agonizantium, ac in dicta Religione
 Regularem Professionem emisī, id fuit, non quidem
 mea intentione, sed summo animi mei mœrore, &
 afflictione, verbis, & lacrymis, aliisque etiam modis
 extrinsecis a me sæpè sæpius declaratis, & expressis,
 & quia non poteram aliter facere ob continuas minas,
 verberaque, priuatas etiam carcerationes in una Aula (à
 qua, ut alias maiores minutas punitiones euitarem,
 semel preceps rui ab una fenestra ad Atrium) & vno ver-
 bo dicam, ob vim, & metum grauissimos cadentes ne-
 dum in animum meum, multum, tunc præsertim, pu-
 sillanimum, sed etiam in constantissimum Virum, cru-
 delissimis medijs, ac modis mihi illatos, & inflictos a
 D. Ioanne Antonio Serrano quondam meo Genitore, ad
 præcisum effectum, ut fierem Religiosus; & ob prædi-
 ctas etiam causas, actus fieri solitos à Religiosis in di-
 cta Religione expleui, non verò mea inclinatione, &
 voluntate, sed bene semper animo, & voluntate mea
 repugnante, & contradicente. Et certè (teste Deo
 scrutator Cordium, ac Testibus etiam non paucis,
 sed quamplurimis personis de præsentī factō plenam
 notitiā, ac scientiam habentibus, ingressum in dictā
 Religione, seu alia numquam fecissem, multòque mi-
 nus in ea Regularem professionem emissem, neque
 dictos actus umquam exercuissem, si fuisset in mea liber-
 tate, & non timuissem inexplicabiles violentias, aliasque
 priuatas carcerationes, quibus sæpius me affecerat di-
 ctus meus Genitor, qui adeò erat obsecutus circa suam
 voluntatem in eo, ut fierem Religiosus, ut non du-
 bitauerit armis insequi meam etiam Genitricem, quam
 certè occidisset, nisi ipsa arripuisset fugam, & dictus
 quondam Genitor non alia de causa id fecit, quàm
 ex quo dicta pauperrima Genitrix mea, semper bene-

dicta, illi dicebat, quòd dum meus animus nulla at-
 nus erat efficiendi Religiosum, non me compellere po-
 terat, neque adstringeret per violentias, & terrores
 ad ingrediendam dictam Religionem, quòdque vti
 mea Mater permittere non debebat, quod ego fuissem
 Religiosus contra meam voluntatem = Dico insuper,
 & declaro medio prædicto iuramento, quòd iterum, &
 de nouo præsto, tacto pectore more Sacerdotali, quòd
 omnia, quæ testes ad mei instantiam examinati per
 Curiam Ecclesiasticam Matritensem, & de eius man-
 dato vigore facultatis sibi datæ ab Eminentissimis, &
 Reuerendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-
 dinalibus, & Patribus dictæ Sacræ Congregationis
 Concilij, dixerunt, & deposuerunt super vi, & me-
 tu prædictis, non solum sunt vera, & indubitata, sed
 violentias, & supplicia, quæ passus fui, mihi factas,
 & data à dicto quondam meo Genitore, vt fierem in
 dicto Ordine Religiosus, fuerunt sine dubio multò
 maiora, quàm prædicti Testes expresserunt, & cum
 dicto iuramento id attestor; quia nemini melius ea
 nota sunt, & manifesta, quàm mihi, qui ea recepi,
 & passus fui. Prout quoque vera sunt alia, quæ iidem
 Testes deposuerunt, præsertim super Consultationibus
 a me procuratis ab hominibus doctis, & scientissimis
 Ciuitatis, & Vniuersitatis Complutensis super nullita-
 te meæ professionis, & laceratis a quondam meo Ge-
 nitore: super repugnantia, quam semper, & continuò
 habui efficiendi Religiosum, & manendi in Religione, ac
 super mea incurabili infirmitate, qua fui affectus ab
 ætate sex circiter annorum, & quam, Deo sic volente,
 adhuc patior.

Paritèr declaro, dicto iuramento mediante, quòd Ego
 semper habui, prout habeo pro nulla, inani, & inua-
 lida Professionem à me emissam in dicta Religione, vt
 emissam ob vim, & metum prædictos, & contra meam
 inclinationem, & voluntatem, vt iam superius declara-
 ui, & medio dicto iuramento iterum declaro, & decla-
 rabo semper vsque ad exitum vitæ meæ.

Itidem eodem iuramento declaro, quòd omnes Religio-
 sos actus cum totali repugnantia, & per vim, & metum
 superius expressos, & declaratos exequutus fui in dicta
 Religione, quin vnquam habuerim complacentiam il-
 los faciendi tamquàm Religiosum, dum nunquam me
 in talem recognoui, siue existimaui, prout non existimo,

nebat, vt violentiis De-
 clarantem non adige-
 ret ad statum Religio-
 sum contra suam vo-
 luntatem.

F

Declarat, violentias,
 minas, & supplicia ab
 eius Genitore sibi illa-
 ta ad hoc, vt fieret Re-
 ligiosus in d. Ordine,
 longè maiora fuisse,
 quàm Testes in hac
 Causa de ordine huius
 Sac. Cong. examinati
 deposuerint.

G

Vera esse omnia depo-
 sita per dd. Testes tam
 super Iuriam allega-
 tionib. à Declarante
 obtentis pro annullan-
 da eius Professione, pe-
 flecta à Genitore lacerati-
 tis, quàm super repu-
 gnantia Declarantis in
 Religione, ipsiusque in-
 firmitate incurabili.

H

Semper habuisse pro
 nulla, & inualida
 eius Professionem, vt
 emissam ipso penitus re-
 pugnantem, & per vim,
 & metum prædictos.

I

Actusque Religiosos in
 d. Ordine expleuisse ob
 præfatam duntaxat
 causam, semper tamen
 eius repugnantem volun-

tate, dum nunquam se recognouit Religiosum d. Ordinis.

K

Præsertim post Genitoris obitum, eoque tempore id maiori euidencia, quàm prius, omnibus demonstrasse, ac suscepisse Documenta, in Processu iam pro ducta, pro obtinenda declaratione nullitatis sue Professionis.

L

Refert causam, ob quam statim post obitum Genitoris non intentauit hoc Iudicium, semper tamen, & continuò cogitasse illud introducere.

M

Declarat, ab anno 1721. per totum annum 1725. nunquam interfuisse actui ratificationis Votorum fieri solito in qualibet festiuitate SS. Conceptionis B. Mariæ Virginis, diuinaque Vota nec tacite, nec expresse ratificasse, probatque negatiuam ratificationis.

neque reputo, attenta Professione per vim, & metum emissa, & consequenter nulliter; Et multò magis id mihi euenit ab eo temporis momento, quo meus Genitor ab hac vita discessit, dum non solum explicari, prout de cætero semper etiam explicaueram etiam ante obitum mei Genitoris, animum meum varijs personis, sed magis præcisè id feci tunc temporis, & verbis, & factis monstrando omnibus totalem meam displicentiam in exequendis, quæ mihi mandabantur; nullam penitus rem faciendo cum complacentia, sed etiam suscepì authentica Testimonia super nullitate meæ Professionis iam præsentata in Processu per dictam Curiam Ecclesiasticam Matrìti constructum de mandato dictæ Sacræ Congregationis, idque feci, & cum dictis testimonijs, statim ac ad Sacrum Presbyteratus Ordinem ascendissem (attento quòd ego de tempore, quo meus Genitor obiit, iam promotus reperiëbar ad Sac. Ordinem Subdiaconatus, cuius testimonium nunc remitto) & antequam expleretur quinquennium post obitum mei Genitoris, recursum haberem pro iustificatione nullitatis meæ Professionis per vim, & metum emissæ; & vt faciliùs, & absque Superiorum Religionis impedimento assistere valorem huiusmodi negotio, tam mihi vrgenti, procurauì licentiam assistendi meæ Genitrici extrà Claustra, cuius tamen licentiæ executionem obtinere postea non potui; quæ inexequentio fuit etiam causa, vt in longum protraheretur meus recursus, quem semper, & continuò facere cogitabam aduersus Professionem à me per vim, & metum, vt supra, emissam.

Insuper declaro, præuio dicto Iuramento, qualiter actibus publicis, in quibus ratificabantur Vota solemnia, & præsertim in illis, qui euenere ab anno 1721., quo obiit Genitor meus, non astiti, dum dicto anno 1721. grauiter infirmus extiti à die prima vsque ad diem circiter duodecimam Decembris, transacto iam die festiuitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. In anno 1722. pariter infirmus iacui per totum mensem Decembris. In annis 1723., & 1724. fui ad prædicandum in loco de Foncarral, à die septima vsque ad nonam mensis Decembris. In anno 1725. mansi à die secunda Decembris præuia licentia assistendo in Nouenario D. Comitissæ de la Cadena vsque ad diem duodecimam eiusdem mensis inclusiue. Ex quibus euidens fit, quòd in nullo renouationis votorum actu astiti, & per consequens, quòd nec tacite, nec expresse coram Deo, nec coram

coram hominibus ratificauerim dicta Vota; Et quamuis adfuerim in actu, qui celebratus fuit in die festiuitatis Sanctissimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis anni 1726., in hoc solum interfui ad euitandas vexationes, quæ, nisi astitissem, poterant mihi certo certius causari à Superioribus Religionis, non verò illi interfui, ut Vota Religiosa, iam nulla, verè confirmarem, aut facerem pro ratificanda Professione nulliter à me, ut supra, uti ob vim, & metum prædictos emissam, dum nunquam à die, quo illam violentè feci (& in quo crucem de pectore illicò perdidit, & adfui sine illa, quousque mihi aliam posuerunt, demonstratio euident, ut cognoscerent repugnantiam, qua illam suscepi; propter quod dignissimus P. Prouincialis, tunc temporis (iam defunctus) P. Petrus Reuilla, coram meis Parentibus, exclamauit, & dixit: Signum hoc perditæ Crucis magni misterij est) nec tacitè, nec expressè intellexi dictam Professionem, votaue Religiosa ratificare (Deus scit, quòd non mentior) attenta summa repugnantia, quam semper, & continuò habui, & habeo ad statum regularem. Et est adeò verum, quòd cum dicto actu expleto in festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis anni 1726. non intellexi renouare Vota antecedenter à me ob vim, & metum prædictos emissam, quòd ego in eodemmet actu publicè, & palàm coram Religiosa Communitate, me, animumque meum his verbis declarauit, videlicet = *Facio id ipsum, & eademmet forma, prout Professionem feci, intelligens pro meo interiori, & pro aliquibus, qui iam sciebant, quòd sicuti actus ille professionis fuerat per vim, & metum factus, & consequenter nulliter, ita etiam exequabar alium secundum actum ratificationis, vel*

*renouationis votorum, & idèò neque antè, neque post dictum actum, & nunquam sentij in me vocationem, aut inspirationem emittendi, aut ratificandi dicta Vota, siue essendi Religiosum, & multò minus à tempore, quo iudicialem promouit instantiam super nullitate dictæ me-
ticolosæ, & violentæ Professionis.*

N

Et licet simili actui expleto de anno 1726. præsens fuerit, declaratur, præiuramento, id fecisse ob metum Superiorum duntaxat, non verò, ut præd. Vota à se aliàs nulliter emissam, confirmaret.

O

Declarat, nunquam intellexisse ratificare suam Professionem nullam nec tacitè, nec expressè à die, quo illam per vim, & metum emisit.

P

Attenta summa repugnantia, quam semper, & continuò habuit, ac habet ad statum Regularem.

Q

Et de eo protestationem etiam publicè emisit in dict. actu anni 1726. illis verbis: Facio id ipsum, & eademmet forma, prout Professionem feci: hoc est actum nullum, sicuti fuit nulla Professio, ut emissam per vim, & metum: de qua protestatione constat sup. num. 18. litt. C.

R

Iterum declarat, nunquam tempore vitæ sue Professionem ratificasse nec tacitè, nec expressè.

S

Nec unquam habuisse inspirationem, adhuc minimam, essendi Religiosum.

T

Exprimit, infinitas Animæ suæ amaritudines, quas continuò expertus fuit, & experitur in statu Regulari; non aliter sedandas, quàm cum rescripto, ut Declarans statum assumat Presbyteri Sæcularis, à se, ab infantia, semper concupitum.

V

Pro quo benigno rescripto demississimè, & per viscera D. N. Iesu Christi supplicat EE. PP. huius Sac. Congregationis.

X

Denud iurat, omnia, per eum superius declarata, fuisse, & esse vera.

Y

Seque subscribit cor. tribus Testibus rogatis.

Z

Et coram Notario Apostolico, ac Officiali Tribunalis Nuntiaturæ Regnorum Hispa-

Denique declaro, quòd ego non sum vocatus à Deo ad statum Regularem, dum neque ante, neque post coactum, & meticulosum ingressum in Religionem, aliquam habui inspirationem essendi Religiosum, aut manendi in dicto statu violenter suscepto; *Et si in tali statu cogerer in posterum permanere, quod Deus penitus, penitusque auertat, crederem certè, & indubitanter, quòd in ultimo vitæ meæ spiritu non essem redditurum, vel difficillimè, Animam meam Deo Creatori; tanta est eiusdem animæ meæ perturbatio, qua continuò crucior, & quam expertus semper fui, & experior in statu Regulari; quam tamen inquietudinem animæ utique Deo etiam dante, non habebo in statu Presbyteri Sæcularis, attenta inclinatione, quam ab infantia, & continuo semper habui ad dictum statum, quem omninò assequi spero mediante præcedenti declaratione nullitatis dictæ Professionis à me citra omnem meam voluntatem emissæ; quam declarationem submississimè, & qua maiori possum humilitate, ac per viscera Domini Nostri Iesu Christi exposco ab Eminentissimis, & Reuerendis. Dñis, Patronis, & Protectoribus Iustitiæ DD. Cardinalibus Sacræ Congregationis Concilij, ut tandem in reliquis diebus vitæ meæ pauperrimæ possim Deo quietè inservire, eidemque supplicare, ut eisdem Eminentissimis, & Reuerendissimis PP. optimam salutem ad Nestorios annos elargiatur.*

Et quia omnia, & singula prædicta certa sunt, verissima, & indubitata, ideòque ea omnia pro talibus ratifico, & iuro tacto pectore more Sacerdotali; & in dd. omnium comprobationem, & ut veritas suum locum habeat, præsentem declarationem, siue declarationes iuratas mea propria manu scripsi, & coram infrascriptis Testibus, & Notario subscripsi. Matriti hac die tertia Septembris anni Domini 1728.

Ego Sacerdos Petrus Serrano declaro, & iuro modis, & formis, quibus supra &c.

Pro teste rogatus, D. Michael à Aguirre.

Pro teste rogatus, Franciscus à Samalea &c.

Pro teste rogatus, Iulianus à Santos &c.

Coram me Vincentio de Castrouerde &c.

Ego Vincentius de Castrouerde Notarius Apostolicus, ac Officialis Litterarum Apostolicarum, & Commissionum Tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ in his Hispaniarum Regnis, præmissis omnibus, & singulis, und cum prænominatis Testibus, qui suis nominibus insin-

cum Declarante se subscripserunt, ut supra, præsens, & personaliter interfrui. Ideo hoc præsens Instrumentum signo, & subscriptione meis solitis, & consuetis muni- ni requisitus. Matriti Toletan. Dioc. eadem die 3. Septembris Anno Domini 1728. &c.

In Testimonium veritatis.

Vincentius de Castrouerde.

nia, qui actum legali-
zauit.

Nos infrascripti Notarij Apostolici in Tribunali Nun-
ciaturæ Apostolicæ in his Hispaniarum Regnis fidem
facimus, & attestamur, antedictum Vincentium
de Castrouerde, qui supradictum Instrumentum sub-
scripsit, & subsignauit fuisse, & esse Notarium Aposto-
licum, ac Officiale Literarum Apostolicarum, &
Commissionum eiusdem Tribunalis talem qualem f-
facit fidelem, & legalem, suisque scripturis, & Instru-
mentis consimiliter per eum subscriptis semper adhi-
bitam fuisse, ac adhiberi fidem in Iudicio, & extra.
In quorum fidem &c. Matriti die, mense, & anno in-
d. Instrumento contentis &c.

In Testimonium veritatis Canonicus de Alba.

In Testimonium veritatis Carolus de Carriola.

In Testimonium veritatis Antonius Nolgado &c.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

In executionem mandati EE.VV. expedit. sub die 7. men-
sis Septembris anno 1726. ad instantiam Procuratoris
Petri Serrano Religiosi Sacerdotis Ordinis Clericorum
Regularium Ministrantium Infirmis, vulgò Agonizan-
tium, commorantis in Conuentu nostræ Dominæ Af-
sumptionis nuncupat., Oppidi Matriti, super & eo,
quòd Sanctitas Sua cum eodem Oratore dispenset la-
psum Quinquennij, vt instare valeat pro declaratione
nullitatis suæ Professionis, facta fuerunt Acta, & pro-
bationes coràm meo Vicario prædicti Oppidi in vim
meæ Commissionis illi traditæ, auditis Superiore locali,
& Fiscale Ecclesiastico: Testes, qui in illis deposuerunt,
sunt Personæ fide dignæ, & timorata Conscientia, eo-
rumque depositionibus adhibenda est fides: Quapropter
videtur, quòd prædictus Procurator Petrus iustificaue-
rit contextum supplicationis Sanctissimo factæ, quam
originaliter EE. VV. remitto vna cum copia autentica
omnium Actorum desuper factorum, vt ijs visis man-
dent quidquid expedire censuerint. Altissimus diu fer-
uet

AA

Dictus Notarius est
fidelis, & legalis, eius-
que scripturis semper
adhibita fuit, & de
præsenti adhibetur ple-
na fides.

Num. 34.

Informatio Emi Ar-
chiepiscopi Toletani ad
hanc Sac. Congregatio-
nem transmissa de
eius mandato; vna
cum Voto pro concessio-
ne Restitutionis in in-
tegrum fauore Princi-
palis, sub die 12. Au-
gusti 1727.

A

Refert, Processum suis-
se constructum à Vica-
rio Gen. Matriti in-
vim Commissionis illi
traditæ, auditis Supe-
riore Locali, & Fisca-
le Ecclesiastico; refert
que Testes inductos

à Principale, esse omnes fide dignos, & timorata conscientia.

uet EE. VV. incolumes, prout in votis habeo. Matriti die 12. Augusti anno 1727. Eminentissimi, & Reuerendissimi DD. = Deosculatur manus EE. VV. humillimus earum famulus = Didacus Archiepiscopus Toletan. Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus Sac. Congregationis Concilij.

Num. 35.

Instantia Religionis porrecta sub die 11. Februarij 1727. cor. Iudice Subdelegato. Ex Traduct. fol. 24.

Emanuel Monedero nomine, & vti legitimus Procurator Ven. Conuentus, seu Domus Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis &c. huius Oppidi Matriti, prout constat ex instrumento publico mandati procurare per supradictum Conuentum tradit. &c., ac in actis product. &c. respondeo cuidam Petitioni &c. posit. per P. Petrum Serrano Presbyterum eiusdem Ordinis, quae notificata fuit meis Principalibus, in qua d. P. Serrano prætendit debere declarari fuisse, & esse nullam &c. Professionem ab eo emissam &c., & posse ad saeculum redire &c.

A

In ea fatetur, Principalem, ob oppositiones ipsi factas ab ipsamet Religione, non obtinuisse à Rmo Nuntio Hispaniarum executionem Breuis sibi elargiti ab hac S. Congregatione, ut manere posset extra Clausura; quod etiam deposuit P. Prouincialis, num. 22. litt. F.

Vtlerius accedit, quod post obitum dicti eius Genitoris etiam obtinuit Beneplacitum Apostolicum, ut Habitu retento assisteret eius Genitrici, permanendo in istius Domu; quod rescriptum, licet P. Serrano exhibuerit in Tribunali Nuntiaturae Apostolicae pro illius executione, quia mei Principales se opposuerunt, recessit à simili praetensione, prout mei Principales, quatenus opus sit, iustificabant &c.

Detur huius Petitionis copia Parti P. Petri Serrano &c. Matriti 11. Febr. 1727. &c.

Coram me Antonio de Santiago &c. Notario &c.

Num. 36.

Aggravatoria per Reuerendiss. Nuntium Hispaniarum sub pena excommunicationis latae sententiae relaxata aduersus P. Priorem Conuentus Ordinis Carmelitarum Calceatorum Matriti, ut omnino licentiam concederet Fr. Iouani Serrano se

Nos D. Alexander Aldobrandini &c. Nuntius &c. Apostolicus in his Hispaniarum Regnis &c.

Per praesentes, & ex auctoritate Apostolica nobis concessa &c. mandamus P. Magistro Alphonso Cid actuali Priori Conuentus Ordinis Carmelitarum Calceatorum huius Oppidi, virtute Sanctae Obedientiae, & sub pena excommunicationis maioris latae sententiae &c. ut statim, ut fuerit cum praesentibus requisitus, videat mandatum per nos relaxatum sub die 27. mensis Maij anni currentis ad instantiam P. Petri Serrano Presbyteri Ordinis Cleric. Regul. Ministrantium Infirmis, quod mandatum

fuit

fuit ipsi P. Priori aliàs notificatum, & non obstante sua responsione de tempore notificationis data, illicò pareat, concedendo licentiam Fr. Ioanni Serrano Religioso Laico dicti sui Conuentus, vt tanquam Testis deponat in Causa, de qua in dicto mandato fit mentio, & sic adimpleat; cum perceptione, quòd si secus egerit, ex nunc pro tunc declaramus eum esse incursum in dd. censuras; ideòque mandamus Curatis, & Vice Curatis huius Oppidi Matriti &c. nec non Subpriori prædicti Conuentus Carmelitarum Calceatorum, vt constituto eis de notificatione præsentium, & non de earum complemento, publicent, & declarent in publicum excommunicationem &c. P. M. Alphonsum Cid in suis respectiue Ecclesijs, & in dicto Conuentu &c. donec, & quousque cum effectu paruerit &c. quam excommunicationem nobis, vel Superiori nostro tantummodò reseruamus &c. Et mandamus cuicumque Notario nostri Tribunalis, vt præsentibus illicò notificet, & fidem faciat. Datum Matriti die 7. Iunii 1727.

Philippus Tabanelli Auditor.

De mandato Dominat. Suae Illustrissimæ

Ioannes Lopez Delgado Pro-Secretario Ipenza.

In Oppido Matriti die 9 mensis Iunii 1727. Ego Notarius Receptor infrascriptus personaliter notificaui retroscriptam aggrauatoriam vna cum præcedenti mandato Illustrissimi, & Reuerendissimi Nuntii Apostolici &c. R. P. M. Alphonso Cid Priori Conuentus Carmelitarum Calceatorum huius Oppidi, qui dixit esse promptum, & paratum parere, ac quamprimùm licentiam concedere, & impertiri Fr. Ioanni Serrano Religioso Laico prædicti sui Ordinis, & Conuentus &c.

Michael Casariego Trel Notarius.

Antonius Rama Palomino nomine, & vti legitimus Procurator P. Petri Serranno &c. Pariterque Dominationi Vestræ supplico, vt pro nunc, & donec hæc Causa terminetur dignetur mandare, quòd Superior dicti Conuentus &c. non impediat meo Principali libertatem ingrediendi, & exeundi horis Regularibus pro faciendis suis defensionibus, & diligentijs necessarijs prosecutione præsentis Causæ, quin nihil innouet contra meum Principalem &c.

Habeatur pro præsentata &c. & notificetur R. P. Præfecto

subiiciendi examini in hac Causa.

Ex Traduct. f. 176. à ter.

A

Idque ob eius contumaciam in parendo alteri Decreto ipsi notificato die 31. Maii, & 4. Iunii 1727., vt in Traduct. à f. 166. per tot. f. 175.

B

Et fuit relaxata sub die 7. Iunii 1727.

C

Notificatio dictæ Aggrauatoriae sub die 9. Iunii 1727. facta Priori, qui, illius vigore, præfata licentiam tandem concessit.

Instantia Principalis, quòd mandetur Superioribus Regularibus Ordinis, vt nihil innouet contra ipsum pendente hac lite.

Ex Traduct. fol. 7. ad 12. à ter.

A

Cum decreto iuxta peti-

ta, & dicti Superiores illum tractent, prout hactenus consueverunt, facto sub die 14. Ianuarij 1727.

Et Conuentus Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis &c. ut pro nunc, & donec ista Causa terminetur, non impediatur hanc Partem ingredi, & exire horis Regularibus, & audientiae pro effectibus &c. expressis quin aliquid innouent nec circa eius personam, nec quouod alimenta, tractando hanc Partem, prout usque nunc consueverunt &c. Ita &c. Matriti die 14. Ianuarij 1727.

Doctor Damasio.

B

Notificatio dicti Decreti die 15. dicti mensis personaliter facta Praefecto Conuentus, qui respondit, esse promptum obedire.

Coram me Antonio de Santiago &c. Notario. In Oppido Matriti die 15. Ianuarij 1727. Ego Notarius publicus infrascriptus legi, & personaliter notificauimus retroscriptum Decretum &c. Reu. P. Sebastiano Cuetto Praefecto &c. qui &c. dixit esse promptum, & paratum non impediendi P. Petro Serrano &c. ingressum, & exitum.

Sebastianus Cuetto Praefectus.

Nicolaus Ruiz Montana Notarius.

Num. 38.

Aliud Decretum sub die 9. Maij 1727, quo iniungitur dd. Superioribus, ut conseruent Petro Principalis antiquitatem tam intus, quam extra Domum ipsi ablatam, & alias remoueant nouitates contra eum introductas in odiu huius Causae, utque nil aliud innouent, sub poenarum comminatione.

Ex Traduct. fol. 62. & 63.

Notificetur Reu. P. Praefecto Domus, seu Conuentus Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, vulgo Agonizantium huius Oppidi Matriti, & cuicumque alio Superiori d. Conuentus, ut conseruent antiquitatem, quam P. Petrus Serrano usque nunc habuit tam intus, quam foris d. Domum, & ne aliquid innouent, donec haec Causa terminetur, & decidatur, & ne impediatur hanc Partem ingredi, & egredi a dicto Conuentu horis Regularibus audientiae pro effectibus in actis petitis; & ne etiam aliquid innouent circa illius personam, alimenta, & reliqua, prout iisdem mandatum fuit per decretum a D. S. prouisum sub die 14. mensis Ianuarij anni currentis, tractando dictum P. Petrum Serrano eodem modo, & forma, quibus tractare illum consueverant, antequam praesens Causa promoueretur, & prout illius graduationi debetur, & conuenit. Sic promptè exequantur, cum perceptione, & monitione, quod si secus egerint, procedatur ad iuris, & facti remedia opportuna. Ita &c. Matriti 9. mensis Maij 1727.

Doctor Damasio.

A

Illius notificatio personaliter facta P. Praefecto d. Conuentus, qui respondit, Decretum audiuisse; sub die 10. d. mensis Maij 1727.

Coram me Antonio de Santiago, & Santaella Notario. In Oppido Matriti die 10. mensis Maij 1727. Ego Notarius publicus infrascriptus iuxta formam, & tenorem retroscripti Decreti per D. Vicarium Ecclesiasticum Matritensem prouisi &c. personaliter illud notificauimus Reuer. P. Antonio de Zamora moderni Praefecto Domus,

scu

seu Conuentus B. M. V. Assumptionis nuncupat. in Damaso Ord. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, vulgò Agonizantium huius Oppidi. Et cum dictus P. Præfectus tenorem prædicti Decreti benè intellexisset, respondit id audiuisse, & in fidem, vt constet, subscripsi.

Ioseph Lucio, & Chartes Notarius.

Antonius Rama Palomino vti legitimus Procurator P. Petri Serrano &c. degen. in Conuentu, vel Domo B.M.V. Assumptionis nuncupat. in Damaso huius Oppidi Martiri in actis huius Litis, & Causæ verten. contra Reu. P. Præfectum, Procuratores, & cæteros Religiosos prædicti Conuentus, de, & super nullitate suæ Professionis per vim, & metum emissæ coram D. V. &c. Sed his non obstantibus, per prædictos Superiores in odium dictæ litis, & in spretum prædictorum Decretorum per Dominationem Vestram prouisorum, fuit statim deuentum ad exequendum contra personam mei Principalis ea, quæ nunquam executæ fuerant, mandando, vt meus Principalis in publica Communitate sederet in ultimo loco, & vt tam de nocte, quàm de die iret extra Conuentum ad assistentiam præstandam Infirmis, & vt surgeret valde manè de lecto, licet præcedenti nocte vigilasset, in quo cuncti Prælati, & etiam modernus, attenta illius mala salute, dispensauerant, stante quòd meus Principalis est grauius affectus habituali pectoris morbo, ex qua continuò prorumpit in sanguineos vomitus, & hoc non obstante compellitur ad Missam celebrandum valde tardè, & omnibus Religiosis impositum fuit formale præceptum, ne vllus ex iisdem virtute Sanctæ Obedientiæ intret in Cubiculum mei Principalis, & Sacerdotibus iuuenibus mandatum fuit, nec cum illo alloquantur: Ex quibus omnibus euidentè resultat, dictos Superiores habere in animo, quod meus Principalis quàm citò moriatur, vel quod si ipse proferat vllum querimoniarum verbum, possit contra ipsum Processus fabricari, & in Carceribus intrudi, quòd & apparet ex assiduis minis, quas in eum quotidie incutiant; Quibus omnibus Dominatio Vestra debet auctoritate Supremi Iudicis quamprimum occurrere, & opportuno iuris, & facti remedio subuenire; Ideòque vtendo iure, quod meus Principalis iam protestatus fuit, & vigore praxis, & styli in similibus casibus inconcussi, supplico Dominationi Vestræ, vt in vim auctoritatis,

Et quia præfati Superiores in spretum dictorum Decretorum, & in odium presentis Causæ, mandarunt etiam, quòd Principalis in publica Communitate sederet in ultimo loco: vt tam de nocte, quàm de die iret extra Conuentum ad assistentiam præstandam Infirmis, & quòd surgeret valde manè, licet præcedenti nocte euigilasset, quòd prius à prædicta assistentia fuit semper dispensatus attento eius morbo, de quo supra n. 15. & 16. vtrobi- que lit. I. n. 18. lit. D. & n. 19. & 20. per tot. Quòd Missam celebraret valde tardè; & ultra minas, quas in eum continuò incutiunt, iniunxerunt etiam Religiosis, ne aliquis ex eisdem cum eo alloquatur, vel intret in eius Cubiculum.

Ex Traduct. fol. 218.

A

B

Hinc Principalis instituit pro opportuno remedio, ne mori cogeretur.

tis, & facultatis sibi competen. ex commissione Sac. Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, dignetur mandare, quòd prædictus meus Principalis loco depositi ponatur in quocumque Conuentu, seu Domo Religiosa huius Oppidi Matriti, Dominationi Vestre benè viso, in quo permaneat usque ad exitum præsentis Cause, cum facultate tamen exeundi tam pro defensione eiusdem Cause, quàm pro cæteris alijs negotijs necessarijs, & opportunis, super quo imploro officium Dominationis Vestre, & facio petitionem, quæ sit magis utilis, & necessaria pro tuitione iuris dicti mei Principalis, ac protestor de expensis, nec non in forma iuro hanc instantiam non esse calumniosam, sed directam ad conseruationem iuris, & personæ prærelati mei Principalis, & non solum isto &c.

Licentiatus Don Io. Antonius de Albala Inigo.

Antonius Rama Palomino.

C
Præstititque Iuramentum super præmissis.

D
Et D. Iudex Subdelatus, attenta veritate expositorum, mandauit P. Priori Conuentus S. Philippi Ordinis S. Augustini Oppidi Matriti, ut retineat Principalem in suo Conuentu loco depositi; sub die 4. Iunii 1727., in cuius Decreti sequelam d. Prior ita se obligauit, ut in Traduct. fol. 221

Facta obligatione per Reuerendissimum P. Priorem Regij Conuentus S. Philippi Ordinis S. Augustini huius Oppidi Matriti de retinendo in forma depositi P. Petrum Serrano Presbyterum Ord. Clericor. Regul. Ministrantium, Infirmis, deponatur eius persona in dicto Conuentu, permissio eidem exire horis Regularibus pro casibus, & rebus pertinentibus ad sollicitationem, prosecutionemque Litis, & Cause penden. in hoc Tribunali, de, & super nullitate sue Professionis; Quæ obligatio, & depositum respectiue fiant coram Fiscali huius Audientie, & coram quocumque ipsius Notario, cui ad hunc effectum datur opportuna commissio in forma. Ita decreuit Reuerendissimus V. I. D. Don Christopharus Damasio Inquisitor Ordinarius, & Vicarius Ecclesiasticus Matritensis &c. in Oppido Matriti die 4. mensis Iunii anni 1727.

Doctor Damasio.

Coram me Antonio Santiago, & Santella Notario.

**SAC. CONGREGATIONE
CONCILII**

Rmo P. D.

**DE ABBATIBVS
SECRETARIO**

Toletana Restitutionis in integrum

P R O

R. D. Petro Serrano.

Summarium.

Typis Giannini, & Mainardi 1729. 4

Toletana Restitutionis in integrum.

Stantibus &c.

Dubium == *An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.*

¹ *Eme, & Rme Dñe.* **P**roposita fuit præsens Causa in Congregatione, habita die 2. Decembris 1730., quando fuit rescriptum = *Dilata*. Reproposita verò die 13. Ianuarij proximè præteriti negatiuum emanauit Responsum, aduersus quod benignè Nobis concessa fuit noua Audientia, & propterea iterum repropoitur hodiè. Præuia autem reassumptione nostrarum Scripturarum, distributarum dicta die 2. Decembris 1730. vna cum alijs nouis Animaduersionibus, de quibus infra, speramus, & enixis precibus supplicamus pro Rescripto; *Præuio recessu à Decisis, esse locum petita Restitutioni in integrum =*

- Ad quem effectum, ad euitandum tædium repetitionis, breuiter epilogando æquè veram, ac commiserandam Facti seriem, dignentur Eminentissimi PP. sub eorum misericordibus oculis habere concludentes illas probationes metus, cadentis in constantissimum Virum, à quo coactus fuit infelix Principalis aduersus propriam voluntatem Professionem emitte, distinguendo tria tempora, scilicet antè Professionem; Tempus Nouitiatus; Et post illius emissionem.
- 3 Respectu temporis, antecedentis Professionem, omnes Testes ser. fer. examinati concordant in eo, quod ad extorquendum consensum Principalis illius crudelis Pater, seueræ naturæ, & exequi solitus minas, illum in Cubiculo clausit; cum sequenti Antiphona, non semèl ad eius aures furenti rabie intimata: *Velis, nolis, debes fieri Religiosus.*
- 4 Quod illius amantiſſima Mater, eius miseriam miserendo, volens illum ab angustijs priuati Carceris, liberare non sine euidenti Vitæ periculo, insequuta fuit à bestiali Marito, pugione denudato.
- 5 Quod omnia hæc adeo nota fuerunt Domesticis, & per Vicos, & Plateas Ciuitatis talitèr vulgata, vt Secularis Index, misericordia motus, necnon ad euitanda maiora mala, manus in hac parte apposuerit, rigorosum intimando Præceptum eidem Patri, nè infelicis Filij voluntatem violentijs, minis, alijsque malis tractamentis coarctaret.

- 6 Quod, his omnibus non attentis, iterum Filium in priuato Carcere includit, vbi longo tempore illum semper lacrymantem, semperque se conquerentem detinuit, eo autem tempore quo ad illum accedebat, antiquam repetendo dolorosam antiphonam, toruis oculis, & terribili voce dicebat: *Ab hoc Cubiculo non exibis, nisi iturus ad Triremes, vel ad Religionem.*
- 7 Quod cum d. Principalis concepisset (sunt verba Testis, dati in præcedenti Summario num. 5, litt. N.) pergrandem metum de dicto suo Genitore, his auditis, se præcipitem proiecit per Fensstram in Atrium, & fugit ad Ciuitatem Complutensem &c. in qua Ciuitate occultus remansit per spatium octo, vel nouem mensium.
- 8 Quodque demum, volens idem inhumanus Pater suum intentum, ad finem perducere, postquam dolose ei persuaferat, ut rediret ad Paternos Lares, sub sua fide, & sponsione, quod deinceps ne utiquam plecteretur, nec ingredi Religionem compelleretur, sunt verba ejusdem Testis, vbi supra litt. P., prætextu videndi Regiam Curiam, illum licet nolentem, secum duxit ad Oppidum Matriti, se vna cum Filio associando Tabellario, qui videns innocentem Puerum irremediabilibus lacrymis continuo plorantem, petijt à Patre vbi Filium ducere volebat? Cui terribilibus oculis erga Filium conuersus, respondit *Ad Religionem;* Quo audito idem innocens Filius statim se præcipitauit ab Equo, fugam versus Patriam arripiendo; Verum tamèn est, quod à Patre insequutus, captusque coactus fuit iterum in Equum conscendere, Patremque vel inuitus associare. Non valens autem dictus Tabellarius [qui vnicus aderat spectator dicti tyrannici Tractamenti] ab ira se temperare, iterum ab eo petijt quare Filium tali barbarie tractabat? Qui, veram causam eidem aperiendo, non dubitauit serena fronte eidem Tabellario respondere, quia nolebat Religionem ingredi, quodque eundem filium ad Villam Matriti asportabat, ut voluntariè, vel per vim omninò Religiosus fieret, & regularem statum assumeret, sunt verba Testis dati in præterito Summario Additionali num. 2.
- 9 Post multos verò similes inhumanos casus, & post multa rerum discrimina, quæ infelix Principalis in dicto Oppido Matriti passus fuit, & breuitatis causa hîc omittuntur, non valens amplius resistere Paternis violentijs, coactus tandem fuit Patris voluntati obtemperare, & plusquam inuitus Religiosum Habitum assumere, mediante etiam opera Religiosorum Conuentus, qui videntes defectum voluntatis &c. fecerunt ei plures suasiones cum precibus, & muneribus, & quia ea ad nihilum inferuebant, subindè increpauit cum iisdem Paternis minis, & die sequenti Habitu Religioso illum induerunt, cum omnimoda prædi-

Et Petri repugnantia, sunt verba Testis dati in præterito Sum-
 mario num.6. litt. H., prout omnia prædicta, & longè maiores
 violentiæ intra euidentiæ fines ponuntur ab omnibus Testi-
 bus, ser. ser. examinatis, quorum verba registrata fuerunt in
 nostro plenissimo Summario, in locis, specificatis in præterito
Restrictu à §. 9. usque ad §. 21., ex gratia recognoscenda, ubi
 innumeræ adducuntur classicorum Doctorum punctuales au-
 thoritates, & punctualiores huius Sacræ Congregationis re-
 solutiones, quibus mediantribus fuit concludentiissimè proba-
 tum, etiam in circumstantijs longè minoris barbari modi ope-
 randi, Professiones, taliter emissas, nullas esse, & tanquan-
 tales ab hac Sac. Congregatione declaratas fuisse, quibus
 addimus multas alias, supranumerum quinquagenarium, à
 Nobis verè improbo labore relatas in *Institut. Crimin. tertiæ
 Venetæ impressionis lib. primo tit. 10. §. 4. à num. 169. usque ad
 num. 205.*

20 Tempore Nouitiatus, nè illius animus, Religioni auersus, &
 Professioni oppositus, alicui patèfieret, nemini permissum fuit
 illum alloqui, quod *Sacra Rota in decis. 326. num. 32. & seqq.
 coram Ludouif.*, magnificet ad probandum metum, ibi = *Pro-
 hibitio enim commercij, & loquela non parum conducit ad arguen-
 dum metum Aymon. &c.* Cumquè [sunt verba Testis, de quo
 in Summario num.6. litt. O.] permissum ei fuisset, quod una
 vice dictum Petrum videret, illum summoperè afflictum, & ge-
 mebundum vidit, & Testi dixit totalem repugnantiam, cum
 qua persistebat, & profiteri nolebat, quia auersum animum in
 hoc habebat, & quod quasi quotidie ibat ad Cellam, in quo Ha-
 bitus Seculares Novitiorum asseruantur, & petebat sua Vestimen-
 ta, ut à Religione exiret, quæ Vestimentorum Secularium
 petitio pro alio stringenti argumento metus ꝑ canonizata fuit
 ab hac Sacra Congregatione in *Romana Nullitatis Professionis
 1. Octobr. 1720. & 31. Ianuar. 1721. de qua in tom. 4. mear. discept
 Eccles. part. prima discept. prima §. 3. n. 45., & seqq., & §. 8.
 num. 83.*

21 Post dictam Professionem, emissam die 15. Iulij 1726. incipien-
 do à diebus immediate sequentibus, cepit infelix Principalis
 se conquerere, & nunquam cessauit à repetitis conquestio-
 nibus de violentijs, minis, coacta voluntate, alijsque impro-
 prijs modis, cum quibus eandem Professionem coactus fuerat
 emittere, circa quas conquestiones vniformi voce concor-
 dant omnes Testes, ser. ser. examinati, quorum præcisa verba
 transcripta fuerunt in nostro præterito Summario.

22 Cumquè negari non possit, quod huiusmodi conquestiones
 emissæ fuerint intra quinquenium, & deindè nullo temporis
 momento omissæ fuerint, illæ aperiunt viam, & facilem præ-

beat aditum Gratia restitutionis in integrum, iuxta laudabile
 solitum huius Sac. Congregationis, prædictis concurrentibus
 conquestionibus, tam intra, quam post quinquennium emissis,
 Gratiā restitutionis in integrum denegare non solet, vt latè
 demonstraui in nostro *Restitu* à §. 24. usque ad §. 40., &
 addimus *Pignatell. consult. 173. num. 10. tom. 9.*, vbi sequen-
 tem adducit legalem reflexionem, quia similes conquestiones
 extraiudiciales *regulariter supplent defectum formalis reclama-*
tionis, ad effectum obtinendi Gratiā Restitutionis in in-
 tegrum.

- 13 Ex quibus, vnitim consideratis, vna cum alijs reflexionibus,
 de quibus infra, vt in nostris terminis faciendum esse monet
Barbos. vot. decis. 16. num. 56. lib. 2., & praticauit Sac. Rotæ
 in *decis. 25. num. 47. coram Arguelles, & dec. 731., & dec. 773.*
utrobique num. 2. coram Emer. Lun., tali euidencia, talique cla-
 ritate constare videtur de metu, Principali incusso ad emit-
 tendam Professionem, deque illius conquestionales toto tem-
 pore, quo in Religione permansit nunquam intermissis, vt non
 de facili assignari possit alter casus, in quo maiores adductæ
 fuerint probationes vis, & metus ad extorquendam coactam
 Professionem, vel ab inhumanis Genitoribus ad praxim reda-
 cti fuerint modi magis barbari, magisque crudeles. Et in quo
 ab hac Sac. Congregatione concessa non fuerit in integrum
 Restitutio, vt longum recensendo Cathalogum similium Gra-
 tiarum, obseruaui in *Istitut. Crimin. tertia Veneta impressionis*
lib. 1. tit. 10. §. 4. nu. 185., & pluribus sequentibus.
- 14 Videamus modò quid aduersus hæc adducta fuerint in Voto
 Reuerendissimi P. Procuratoris Generalis, in Secretaria exi-
 stente; In isto
- 15 Dicitur primò, quod vigore specialis Constitutionis San. Mem.
 Gregorij XIII. de qua *Pignatell. consult. 37. tom. 3.*, post quin-
 quennium à die emissæ Professionis, Regularis, prætendens, il-
 lam emisisse per vim, & metum, non potest allegare illius nul-
 litatem.
- 16 Respondemus, quod in hac parte in dicto Voto proceditur
 cum æquiuoco palmari; Aliud siquidem est, quod post quin-
 quennium non possit peti declaratio Nullitatis Professionis, qui
 sunt termini dictæ Constitutionis Gregorianæ, sequutæ à Pi-
 gnatell. *dicta consult. 37. tom. 3.*, in qua quærit: *An Regularis,*
prætendens Professionem suam emisisse per vim, & metum, ali-
amue causam, possit etiam post quinquennium dare de nullitate
sua Professionis, quod vltro admittimus, id ei non esse permis-
 sum; Aliud verò, toto Cælo diuersum, quando Religiosus,
 prætendens per vim, & metum suam emisisse Professionem,
 iuxta terminos nostri casus præcès præcibus addendo, suppli-
 cat

eat pro Gratia Restitutionis in integrum, qua mediante petit reponi in illo statu, in quo erat antè quinquennium, iuxta notam vim, ex notiore efficacia Gratia Restitutionis in integrum, & generaliter animaduersis per *Fagnan. in cap. Mandato num. 56. de Simon.*, & in nostris præcis terminis per *Adden. ad Card. Belarmin. in Notis ad Conc. Trid. sess. 25. de Regal. cap. 19.*, & firmatis per *Rot. decis. 705. num. 6. in fin. part. 2. recent.*, & *decis. 25. num. 23. coram Arguell.*, & *decis. 952. nu. 2. coram Emer. Iun.*, ibi = *Stante præfata Restitutione in integrum, ipse repositus fuit in eo statu, in quo futurus fuisset, si quinquennium non fuisset elapsum.*

17 Quæ vnice dicta sint ad materiæ ornatum, quia factum in nostris terminis non regit; In manibus etenim Reuerendissimi P. D. Secretarij concludenter docemus, Principalem etiam intra quinquennium reclamasse, & quantum in ipso fuit præcisum Recursum habuisse ad Summum Pontificem, & ad hanc Sacram Congregationem, id præcisè, & specialiter iniungendo eius Procuratori, seu Agenti, in Vrbe existenti, qui id solemniter testatur in præsentì *Summario num. unico.*

18 Et tamen ad effectum obtinendi Gratiâ Restitutionis in integrum superabundant extraiudiciales conqueſtiones, intra quinquennium emissæ cum solis Consanguineis, Affinibus, vel Amicis, ex quibus plenum est nostrum præteritum Summarium, egregiè *Barbosa ad Concilium sess. 25. ad Regular. cap. 19. num. 10.*, vbi quod ipso scribente ita declarari obtinuit ab hac Sacra Congregatione in vna *Coimbrien. 17. Aprilis 1630.*, quæ est in *lib. 13. huius Sacra Congregationis fol. 251.*, & concordant *Roderic. in Compen. quæst. reg. resol. 101. num. primo*, *Cyriac. controu. 37. num. 38.*, *Nouar. in Lucer. reg. verbo Professio nu. 31.* & *Rot. coram Arguell. decis. 25. num. 17.*, & *18.*, & *coram Du-nozet. Iun. decis. 50. num. 3.*, & in *decis. 134. num. 13. part. 14. recen.*, & in *Taurinen. Nullitatis Professionis 6. Februar. 1614. coram Verospio*, impressa apud *Pignatel. consult. 173. num. 163. tom. 9.*, & resoluit hæc Sac. Congregatio in alia *Nicien. 21. Iulij 1631.*, quæ est in *lib. 14. Decretor. fol. 448. à tergo.*

19 Dicitur secundo, quod Principalis postquam fuit ad Sacerdotium promotus libentissime multa Officia Religionis obiuit, *Capserij nimirum, Secretarij P. Prouincialis, & Concionatoris*, sunt verba dicti *Voti §. Accedit etiam*, vbi subditur procurasse vltèrius munus Concionatoris Regij, nec non facultatem assistendi Matri Seni, & inualidæ. Quæ posteriora Munera non sine maxima improprietate, nè non æqualiter longissimo, ac tenuissimo filio trahi possunt ad Officia, & Munera Religionis, vt Consideranti patet.

20 Respondemus, quod dicta Officia Capserij, & Secretarij P. Prouincialis, necnon promotionis ad Sacerdotium in nulla prorsus consideratione habentur ad impediendam Gratiam Restitutionis in integrum, vti vel nullam, vel nimis remotam habentia connexionē cum solemni Professione; Sigillatim etenim de omnibus discurrendo, non attenditur receptio Sacrorum Ordinum, juxta celebre *conf. Nauar. 6. num. 3. tit. de His, quæ vi, metusue causa fiunt*, sequutum à Rora in magistrali *decif. Conchen. Nullitatis Ordinum 10. Martij 1606. coram Penia*, inter eius impressas *la 1220. per tot.*; Cum qua processit eadem Sac. Rot. in *decif. 705. num. 1. part. 2.*, & *decif. 195. num. 22. part. 4. recen.*, ibi = *Tanquam res, à Professione separata*, & concordant alij adducti à *Pignatell. consult. 173. uum. 76. tom. 9.*, ibi = *Non obstat si fuerit lapsus quinquennium, quod susceperis Ordines Sacros; Quia cum constet de assiduis Querimonijs, utique ex his tacita Professio omninò excluditur*. Imo habemus in hac parte celebrem resolutionem Sac. Congregationis Episcoporum in *Mediolanen. 4. Aprilis 1663. Ponente Cardinali Iulio Sacchetto*, specificè approbatam à Sa. Me. Alexandro VII. referente *Pignatello ubi supra*.

21 Cum qua in puncto nostri casus processit hæc Sac. Congregatio in *Policastren. 17. Augusti, & 7. Septembris 1726.*, benignè concedendo Restitutionem in integrum post annos decem, & septem Religionis Religioso, reclamanti aduersus suam meticulousam Professionem, non attentis Ordinibus Sacris, ad titulum Religiosæ paupertatis susceptis, & longa mora annorum decem, & septem in sua Religione.

22 Minus eandem Gratiam impedire apta sunt exercitium seu Munus Capserij, nec non Secretarij P. Prouincialis; Ad nostrum enim effectum distinguenda sunt Officia illa, quibus annexa est Iurisdictio in Subditos, seu Religiosos, ab alijs Muneribus, & Officijs, omni prorsus Iurisditione denudatis, qualia sunt Muneta Capserij, Secretarij, Concionatoris &c.; Quidquid enim sit de primis, quæ neque etiam asseritur ex aduerso fuisse Principali concessa, vel ab ipso petita, hoc vnum est indubitatum, quod dicta alia manualia Officia ad impediendam Gratiam Restitutionis in integrum in nulla prorsus consideratione haberi solent ab hac Sac. Congregatione, quæ tali exercitio Munerum manualium, vel Oeconomicorum non attento, eandem Gratiam sæpissimè concessit iuxta innumeros illos casus, indicatos in nostro præterito Restrictu, aliosque à mè registratos in *Instit. Crimin. tertia Venetæ Impressianis lib. 1. tit. 10. §. 4. à nu. 193*

23 Dicitur tertio, tres Correligiosos Viros cordatos, & pios, deponere in Processu de spontanea perseverentia Principalis

in

in Religione , nec vnquam eum audiuisse conqueri.

- 24 Respondemus , quod quatenus etiam id verum esset in facto, factum esset , quod Principalis conquestus fuisset coram illis alijs Testibus , qui id in Processu deponunt ; Non enim necesse est, quod conquestiones illius infelicis Religiosi , qui per vim, & metum suam Professionem emisit , aperiantur in Capitulo Vocalium , vel mediante Tubæ sono coram omnibus Religiosis repetantur ; Imo in hac parte quò magis exaduerso extolluntur insignes qualitates dictorum trium Correligiosorum , eò minus vim faciunt ; Similes siquidem conquestiones emitti nunquam solent coram primarijs Religiosis , vt experientia notum est , sed regulariter cum Connouitijs , vel Religiosis æqualis gradus , & quandoque etiam inferioris , & semper coram Domesticis , Consanguineis , vel Affinibus , qui vna voce de illis in nostro præterito *Summario* veridicum perhibuerunt Testimonium.
- 25 Respondemus secundò, quod in Testimonio Correligiosorum, fauore proprij Monasterij deponentium , non possunt neque solent figi pedes, contra Recurrentem aduersus suam meticulousam Professionem, ex illis bonis , & legalibus reflexionibus, quas in nostris præcis terminis adducunt classici Authores, citati in nostro præterito *Restricto* §. 47. , quibus addo alios, à me allegatos in *tom. I. meam Discept. Eccles. par. I. discept. I. n. 40. & to. 4. par. I. discept. I. §. 10. nu. 40.*
- 26 Respondemus tertio, quod in omnem casum applicatur nostris terminis æquè vulgatum , ac communiter receptum Iuris illud axioma , quod Testes , deponentes de metu , & coacta voluntate , semper præferuntur Testibus , deponentibus de voluntate spontanea, de quo *Rota coram Bich. decis. 47. nu. 40. & coram Zarat. decis. 53. num. 21. , & coram Priol. decis. 425. nu. 12.* ea ratione , quam his verbis adducit eadem *Sacra Rota coram Carill. decis. 178. num. 11. , Quia deponentes super metu deponunt super actu perceptibili sensu corporeo , sed alij de actu imperceptibili, nempe de intrinsecis cordis* & *cor. Arguelles dec. 9. n. 65. , ibi Plus creditur duobus Testibus, deponentibus de metu, quàm mille de spontanea voluntate Innoc. &c et à n. 78. ibi Præferuntur alijs Testibus &c. quia illi deponunt de actu perceptibili sensu, isti verò de non perceptibili, qui includitur corde &c.*
- 27 Agnoscitur exaduerso vis harum legalium reflexionum , & propterea ad debilitandam fidem aliquorum ex nostris Testibus, quarto loco dicitur non esse præstandam fidem Matri , germano Fratri , licet Religioso , & Sorori Principalis, attenta illorum arcta Consanguinitate ; Cum illo alio addito , quod potuerint habere spem participandi de hæreditate , relicta Principali à D. Comitissa Lucia Catena ; Nequè dubitauit Reue-

rendissimus P. Procurator Generalis in dicto Voto asserere etiam, eundem germanum Fratrem Principalis, dignissimum Religiosum laborare mentis defectu, seu hebetudine.

- 28 Respondemus primò, quod, ad differentiam illarum actionum, & operationum, quæ fieri solent in locis publicis, & in quibus de facili solent adesse multi Testes; Respectu illarum, quæ fiunt inter domesticos parietes, qualitas Consanguinitatis, & domesticitatis auget potius, quàm minuat Testium fidem ex animaduersis per *Menoch. de Prasumpt. lib. 6. prasumpt. 38. n. 14* & firmatis per *Rotam decis. 343. num. 4. coram Duno. Jun., & dec. 197. num. 18. coram Priol., & decis. 113. num. 5. coram Emer. Jun.*
- 29 Respondemus secundò respectu assertæ spei participandi de hæreditate, Principali relicta, quod in ordine, ad Matrem contraria criticatio est prorsus insubsistens, eò quia constans in facto est, quod illius depositio emissæ fuit multo tempore antè Testamentum eiusdem D. Comitissæ, & propterea in hac etiam parte applicatur commune illud axioma, quod eiusdem Matris voluntas pro veritate Testimonium perhibendo de actibus inhumanis, ergà communem filium à Patre exercitis, ferri non potuit in incognitam dispositionem dictæ Comitissæ, iuxta animaduersa per *Altograd. conf. 80. num. 12. lib. 1., Gob. consult. 122. num. 42., & Aetolin. resol. 111. num. 58., & firmata per Rotam decis. 1. de Pension. num. 9. coram Eminentissimo Falcon. tom. 2., & decis. 96. num. 6. par. 17. rec., & in nostris præcis terminis eadem Rota coram Arguell. decis. 25. num. 44.*
- 30 Respondemus tertio respectu eiusdem spei succedendi in ordine germanum Fratrem Principalis, quod cum ipse sit exemplaris vitæ Religiosus ex Ordine Mendicantium, non potest aspirare ad hæreditates Sæcularium Personarum; respectu demùm illius Sororis, eadem spes erat penitus incerta, & æqualiter dubia, vti pendens ab obitu Testatricis antè hæredem, nec non ab illius libera voluntate.
- 31 Ultra quod videtur ulterius vim facere cuicumque intellectui consideratio illa, quod introitu densi Luti, iuxta phrasim *Habacuc 2. 6. Mater, Frater, & Soror Principalis vnanimi consensu falsum deponere voluerint; Si enim respectu omnium Christianorum verum est illud Matth. 16. 26. Quid prodest Homini, si Mundum vniuersum lucretur, anima vero suæ detrimentum patiatur.* Quantò magis verum erit respectu dictorum trium in-formatorum Testium illius æquè piæ, ac inclytæ Nationis, quæ titulo Catholicæ meritò gloriatur.
- 32 Ea demùm, quæ gratis vbique exaduersò asseruntur de mentis hebetudine germani Fratris Principalis Carmelitanæ Religionis Alumni ex sola lectura illius formalis examinis clarè in-
- sub-

subſiſtencia apparent; In illo enim talibus ſerietate, proprietate, & candore euacuauit omnia Interrogatoria, vt non niſi diuinando poſſint illi applicari mentis hebetudo, ſeu defectus, qui nunquam præſumitur niſi contrarium concludenter probe-
tur, ex animaduerſis per *Rotam decif. 203. num. 5. coram Rembold.*, & in *Tyburnina Donationum 25. Ian. 1700. §. Aut verò coram Anfaldo.* Diſtiſque contrarijs gratuitis criticationibus opponimus ſonora illa, & clara verba Reuerendiſſimi Archiepiſcopi Compoſtellani *Teſtes ſunt Perſona fide dignæ, & timorata conſcientiæ, eorumque depoſitionibus adhibenda eſt fides, noſtro præterito Summ. num. 34.*

33 Dicitur quintò, Principalem non ſemel, ſed quolibet anno ſuam Profeſſionem ratificaffe.

34 Respondemus, quod cùm talis ratificatio præſcribatur in noſtris Conſtitutionibus, illaque ab omnibus Religioſis determinatis die, & verbis fieri debeat, nullatenùs apta eſt impedire gratiam reſtitutionis in integrum, egregiè *Pignatell. conſult. 180. num. 16. tom. 9. ibi = Non obſtaret ſi ſtatutis temporibus ſecundum conſuetudinem Religionis ratificauerit Profeſſionem, quia hæc ratificatio tanquam veniens in conſequentiam ad Profeſſionem coactam, quamuis libera videatur, præſumitur tamen, ex eadem cauſa prouenire, & ex ſuppoſitione quod aliud non potu-
ris agere, Paſqual. quaſt. moral. iurid. 20. num. 5. ibi = Nec item obſtat, quod ſtatutis temporibus iuxta conſuetudinem Religionis ratificauerit Profeſſionem, quia hæc ratificatio tanquam veniens in conſequentiam ad Profeſſionem coactam, quamuis libera videatur, præſumitur tamen ex eadem cauſa prouenire, & ex ſuppoſitione, quod aliud non potuerit facere, Panimoll. decif. 29. num. 57. ibi = Vndè potiùs credendum eſt, geſtaſſe Habitum, & interueniſſe alijs actibus ad formam Regule, & Ordinis Inſtituti, à Religioſis expleri ſolitis, ob reuerentiam, ſeu vigore motus, & imperij Superioris, cui ille, cùm ſit quo ad formam exteriorem in ſtatu Religioſo ſubditus, contradicere non poterat, nec poteſt, Nouar. in Summ. Bullar. comment. 88. ſub num. 4. verſic. non obſtante quod per eundem fuiſſent renouata Vota pluries &c. Cances. variar. ſolut. cap. 81. num. 37. & 38.*

35 Ex quibus, & alijs rationibus adductis à diſtis Authoribus, in ſimilibus caſibus hæc Sacra Congregatio in nulla prorsus habuit conſideratione Votorum renouationem ad impediendam gratiam Reſtitutionis in integrum, & ſignantèr in *Lingonien. 12. Aprilis, & 30. Decembris 1698.*, vbi ſequuta fuit Votum Episcopii, in folio diſta die diſtributo regiſtratum, ibi = *La dichiarazione che l'Oratore à fatta ogn'anno nella Caſa Conuentuale, con tutti gl'altri Religioſi per la rinouazione de ſuoi Voti, non lo deue impedire di reclamare, perche queſta ſorte di rino-*

rinouazione di voti è una Ceremonia di diuisione, e pietà, solita praticarsi in tutte le Case di Religiosi, & essendo necessaria, & di Regola non puol dirsi approuazione voluntaria, & in Cephaluden. 4. Februarij 1699. lib. 49. dec. fol. 252., & in Mantuana 9. Iulij 1701. lib. 51. decif. fol. 285., & in Meluitana 29. Aprilis 1702., & 8. Augusti 1705. In cuius Folio, d. die distributo, hæc leguntur successiue quot annis (qui fuerunt anni 32.) renouationes votorum solemniter peregrissa in die Epiphania Domini, iuxta Constitutionem Ordinis, & omnes Ordinationes Regulares, sicuti cetera Moniales professæ obseruasse &c., & latius videre est in Tomo 2. mearum disceptationum Ecclesiasticarum par. 2. discept. 21., & in Viennen. Nullitatis Professionis 25. Ianuarij 1721., vt dicitur in Folio dicta die distributo, ibi = In eo quod spectat ad renouationem Votorum, subdit de ea non esse curandum ad effectum, de quo agitur, quatenus etiam in facto subsisteret, cum hæc sit Ceremonia, deuotionem redolens, & pietatem, sed quæ non impedit de nullitate Professionis dici possit iuxta resolutiones huius Sacra Congregationis relatas apud Dominum Vrsayam &c.

- 36 Et quod magis est fuit hoc vltimo loco solemaiter decisum in Concilio Romano, vt obseruari in Tom. 6. par. 2. mear. discept. Eccles. discept. 32. num. 14.; Cum enim Episcopus Fulginaten. ad tollendum in radice omnem omnino pretextum impugnandi solemnes Professiones, demandasset, vt Regulares, ab eo ordinandi, prius sequentem emitterent Ratificationem solemnis Professionis, ab eisdem emissæ = Ego Frater N. N. Ordinis N. N. coram Reuerendissimo Vicario Generali &c. tactis Sacrosanctis Dei Euangelij in manibus præfati Reuerendissimi Domini, Iuro me spontè, non coactè, nullaque vi, vel impedimento concurrente, Professionem in dicto meo Ordine, seu Religione Sancti N. emisisse, eamque sic emissam spontè, liberè, expressè omni-que meliori modo, quatenus opus sit, nunc ratifico, & illam me ratam habere, etiam mea manus subscriptione, Ego idem Frater NN. affirmo, spondeo, ac Iuro, sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Euangelia = Deindè verò, postquam obtinuit confirmationem eiusdem Synodi à particulari Congregatione, specialiter deputata, summis precibus petiisset vterius talem Synodalem Constitutionem approbari à d. Concilio Romano, idque generaliter esse statuendum, illius petitio, re maturè considerata, & in pluribus Theologorum, & Canonistarum (inter quos Ego minimus) Congressibus discussa, admissa nullatenus fuit, omniumque Votis reiecta, prout omnia hæc referuntur in Folio huius S. Congregat. dici 24. Aug. 1726. his verbis = Quæ potissimum de causa in vltima Synodo Romana non fuit determinatam, quod Regulares antè receptionem Sacrorum Ordinum, Pro-

fessio-

professionem ratificarent, licet in plerisque Synodis, & signanter Mediolanensis sub S. Carolo Borromeo id fuisset statutum, & in contrarium Florio Partium admissum fuit à Congregatione particulari deputata super examine ultima Synodi Fulginatensis.

37 Nec dicatur, quod omnia hæc procedant respectu Professionis expressæ, nullo autem modo influant in nullitatem tacitæ Professionis, quæ induci prætenditur ex eiusdem Principalis longa permanentia decem ferè annorum in nostra Religione cum gestatione Habitûs, alijs Religiosis communis.

38 Ultrà quod enim post Concilium Tridentinum rarissimo contingere potest casu, ut validè quis tacitè profiteatur sunt verba Rota decis. 18. num. 25. coram Merlin. sequuta in decis. 210. num. 15. coram Cardin. Caprara, ibi = Hodie post Concilium Tridentinum rarissime contingit, ut validè quis tacitè profiteatur, ut ex Sanchez &c. monet Rota &c. ea ratione, quia ad dictum effectum copulatiuè concurrere debent quinque illa Requisita, latè explicata per Sanchez. ad Præcept. Decal. tom. 2. lib. 5. cap. 3. à num. 14. vsque ad num. 18., & latius in nostris Discept. Eccles. tom. 1. par. 1. discept. 3. à num. 59., & tom. 2. par. 1. discept. 9. à num. 51. inutiliter hic repetenda, dum in nostris terminis ferè omnia in facto non regunt, ex probatis in nostro Restrictu.

39 Cathegoricè respondemus, quod præsumptio tacitæ Professionis, innixæ dictis æquivocis actibus, tollitur per aliam contrariam, longè efficaciorē, resultantem ex verbis, alijsque actibus, eidem tacitæ professioni ex diametro oppositis (circa quos adduximus nubem Testium in nostro præterito Summario, de eisdem actibus vno ore deponentium) iuxta singularem Gloss. in cap. Tuarum verb. Signatos de Priuil. quam vno ore sequuntur innumeri illi Doctores quos referunt Pignatell. consult. 173. num. 76. tom. 9. Panimoll. decis. 29. n. 10. vsque ad finem Rot. decis. 34. num. 11. coram Carill., & decis. 189. num. 3. cor. Vbald., & decis. 205. num. 24. coram Buratt., & dec. 117. num. 5. coram Ostobon., & decis. 9. num. 33. coram Arguell., & decis. 34. n. 11. par. 14. recent. Habemusque in hac parte magistralem dec. 628. per totam coram Merlin.

40 Et in punctualissimis terminis Religiosæ, quæ per spatium 24. annorum in Monasterio permanerat, in eoque omnes actus, alijs Monialibus communes, absque vlllo displicentiæ signo fecerat Rota coram Carill. dicta decis. 229. num. 3. ibi = Nec dicta Professio sic nulliter emissa ex cursu longissimi temporis quo Francisca permansit in Monasterio, deferendo Habitum, & faciendo diuersos actus, ad Professas pertinentes, potest dici saltem tacitè ratificata; Quia per Testes pro ea examinatos constat de continuis lamentationibus, & protestationibus, ab ipsa, tam antè, quàm post professionem immediatè, & successiuè omnitem-

tempore factis, ex quibus tacita professio omnino excluditur, cum expressus dissensus faciat cessare tacitum, ut præsumptum =.
41 Pro quorum faciliiori admissione dignentur EE. PP. tria præ-
oculis habere.

42 Primum, quod Reuerendissimus Archiepiscopus Compostellanus, qui de mandato huius Sacrae Congregationis Processum compilauit, quicquid præsumeretur apprimè informatus, & egregiè instructus de facti serie, omnibusque violentijs, Principali illarum ab inhumanissimo Genitore, in Partibus notorijs, inelinae pro Gratia Restitutionis in integrum præterito Summario n. 34. ibi = *Facta fuerunt Acta, & probationes coram meo Vicario Generalis auditis Superiore Locali, & Fiscale Ecclesiastico, Testes qui de illis deposuerunt sunt Persona fide digna, & timorata conscientia, eorumque depositionibus adhibenda est fides. Quapropter videtur, quod prædictus Petrus iustificauerit contextum Supplicationis, Sanctissimo facta &c. Admodum autem attendendas esse consimiles Relationes, quæ per Ordinarios ad Sacras Congregationes transmittuntur, per hæc præcisa verba firmavit Rota coram Anfaldo decis. 14. num. 17. Idemque firmavit coram Cerro decis. 685. num. 9., & in part. 6. rec. decis. 234. num. 16. & 17., & in parte 18. decis. 305. num. 12., & decis. 460. num. 9. & 10., & in Bisinianen. Præheminentiarum 27. Ianuarij 1727. S. Hisque ordo coram R. P. D. Calcagnino, & Eyfetten. foundationis Hospitij 27. Iunij 1729. S. Hisque omnibus coram Ratto, & in Baren. Iuris funerandi super Remissoria 11. Martij eiusdem anni S. Satisfacere coram Rmo Aldrouando.*

43 Secundum verò quod ipsemet Reuerendissimus P. Procurator Generalis plusquam tacitè agnoscens veritatem, & substantiam præmissorum, in substantia non videtur dissentire à concessione Gratia restitutionis in integrum, ex officio insistendo solum prò denegatione declarationis nullitatis Professionis, cum insubstanti supposito, quod talis Gratia opponatur Constitutioni Gregorij XIII. sequuntæ à Pignatelli loco supracitato, ut videre est in S. Caterum suæ Relationis ibi = *Videns nostras rationes, supra adductas, & argumenta esse negatiua, & præsumptiones, ex quibus non facile enodantur fortasse rationes Oratoris, EE. VV. Cause iustitiam prorsus remittit, humillimè postulans, ut quatenus metus, cadens in Virum constantem, verè cognoscatur subsistere pro primo quinquennio, & pro secundo quinquennio tales proferantur rationes, quæ verè Oratorem excusent, quod non reclamauerit, ex quo, vel non potuerit, vel non adhuc debuerit, dignentur declarare, esse locum Restitutioni in integrum, & successuè statuunt, Oratorem esse, ac fore absolutum à vinculis Religionis in genere, & in specie. Mediante siquidem dicta Gratia restitutionis in integrum, quæ vnicè locum habe-*

re potest in præfenti, dum Principalis formiter non reclamauit intra quinquenniū, commendabili candore agnoscens, & fatens, magnam nostræ Religionis resultare vtilitatem, iuxta verba illa vltimi paragraphi dictæ suæ Relationis = *Neque enim humilis nostra Congregatio, Infirmorum ministerio addicta ex coactō, & inuoluntario filio &c. siue sibi, siue pauperibus Infirmis commodum aliquod, seu vtilitatem poterit in posterum sibi promittere* = Quod in omnibus Religionis Communicatibus experientia notum est, & ad nostrum præcisum effectum, facilius nimirum concessionis Gratia restitutionis in integrum egregiè obseruant *Amayden. de styl. Dataria lib. 1. cap. 12. num. 23. ibi = Ego sanè, vt hoc ingenuè fatear, propensor sum erga dimissiones Regularium, in Claustris vitam degere renuentium, nam ij sunt, qui reliquos quietos turbis miscent, ordinemque vniuersum susque, deque agunt, & propterea existimo me obsequium præstare Deo, quandocumque adsum Causæ Regularis, contra Professionem reclamantis, qui, ope mea, à Religionis vinculo liberetur* = & concordant adducti per *Pignattell. consult. 173. num. 6. & 7. tom. 9. ibi = Quod sanè magis expediens est Religionibus, ac ipsis Regularibus, quia Regularis eò deueniens, vt prætendat nullam fuisse suam Professionem, dum inuitus intra Claustra manet, semper molestias offert Religionis, nec quidquam boni ab ipso expectari potest. Vnde vtilius est Religionis quod dimittatur si potest dimitti* = & *Card. de Luc. de Regal. disc. 41. num. 2. ibi = In meo sensu saluberrimum Religionis videtur egressui ostium facile, perniciosum autem è conuersò illud rigorosè clausum retinere, ob axioma, seu differium morbida facta pecus &c.*

44 Cum qua optima congruentia, ab experientia comprobata, sæpè, me scribente processit hæc S. Congregatio, & signantèr in *Mantuana 3. Dec. 1715., & 28. Martij 1716., vt videre est in tom. 1. mear. Discept. Ecclesiast. par. 1. discept. 20. n. 97. & 146., & tom. 2. par. 1. discept. 9. in fine.*

45 Neque deest æquè legalis, ac stringens ratio, quia scilicet, cum in istis circumstantijs (in omnem pessimum casum) saltem remaneat dubia validitas, vel nullitas Professionis, dubietate se tenente ex defectu liberi consensus, in hoc dubio semper inclinandum est pro nullitate Professionis, seu fauore libertatis egregiè *Rebuff. conf. 68. columna finali, vers. Nec me turbat*, vbi, quod in his terminis non consideratur fauor Religionis, qui nunquam adest, non probato valido consensu, & melius *Rot. decis. 491. num. 20. & 21. coram Royas*, vbi, quod conclusio illa, quod in dubio facienda sit interpretatio pro validitate Professionis, limitatur in casu, in quo illa prætenditur nulla ex defectu consensus, per vim, & metum extorri, quo casu semper facienda est interpretatio pro libertate Personæ, ibi =

Non

Non obstat conclusio, quod indubio facienda est interpretatio, ita ut Professio sustineatur; eo quia illa procedit, quando dubitatur de validitate ex alio capite, quam ex defectu consensus, prout in presenti, quo stante, semper facienda est interpretatio pro libertate Personæ &c.

- 46 In hoc pariter dubio, ad omnem omnino scrupulum tollendum posset Principali dari iuramentum in supplementum plenæ probationis, iuxta theoricam Innoc. in cap. Vidua num. 5. de Regular. ubi Hostiens. n. 10. versic. Nam si haberet, Butr. n. 12. vers. Quadam est approbatio Iuramenti, Anchar. n. 3. ibi = Vbi, verò de animo apparet, statur Iuramento, Portell. de Dub. regular. Verb. Professio num. 11. versic. Neque, illi Piton. discept. 110. n. 20. ibi = Cui Iuramento ipsius Professi credendum esse, quando concurrunt adminicula, & præsumptiones, quæ illud reddunt verisimile dicunt &c., & sequendo Angles, Caietanum, Nauarum, & alios probat Pignatell. consult. 4. sub num. 9. tom. 1. iuxta Romanam impressionem necnon respondendo argumento, quod in contrarium fieri posset, hæc ait: Non obstat, quod in re Professionis statari non debeat Iuramento Professi &c. quia, quando sunt aliæ præsumptiones potentissimæ, adminicula, & coniecturæ, quæ nulliter Professio fauent &c. multi Auctores, ijque grauissimi, asserunt, statari posse Iuramento illius &c.
- 47 Quam opinionem sequuta fuit hæc Sacra Congregatio in Asten. nullitatis Professionis die 20. Septembris 1710. prævio recessu à decisio die 5. Iunii eiusdem anni, referente Piton. discept. 58. à num. 47. usque ad finem, & discept. 110. num. 1. versic. Et quia idem Procurator. Necnon, me scribente, sequuta pariter fuit hæc Sac. Congregatio in Veneta, seu Mantuana Nullitatis Professionis 18. Augusti 1696. ut videre est in tom. 1. mear. Discept. Ecclesiast. par. 1. discept. 3. num. 48. & 80., & in Neapolitana Restitutionis in integ. 7. Septemb. 1718., ut videre est in tom. 3. par. 1. discept. 6. num. 29. & 77., & in Geneten. Restitut. in integ. 16. Martij 1720. de qua in tom. 4. par. 2. discept. 20. num. 29.
- 48 Eamque amplexa pariter fuit Sac. Cong. Episc., & Regul. in Prænestina Nullitatis Professionis 12. Nouemb. 1717. ad relationem Card. de Abdua, ut videre est in d. tom. 3. par. 1. discept. 7. num. 38. & 62., & cum illa etiam fuit processum à Congregatione particulari in Nullius Nullitatis Professionis anni 1727. de qua tom. 8. par. 1. discept. 20. n. 43. & per totam.

Quare &c.

Dominicus Vrsaya Aduoc.

Ioannes Baptista Melolius.

SVM-

SVMMARIVM

Madrid adì 20. Luglio 1726. Sig. D. Gio: Relano de Lamo. Num. Vnico.
Molto Signor mio, & amico. *Reclamatio*

Sono già passate due Poste senza auere riceuto Lettere di *Principalis intra quinquennium.*
V.S. non sò per qual motiuo &c. Adesso mi occorrono li numeri 264. 265. 266. e 267.

Il numero 266. contiene ciò, che siegue.

Il P. Pietro Serrano Sacerdote Religioso Professo nel Conuento, volgarmente chiamato Casa della Madonna dell'Assunzione in Damaso di questa Villa di Madrid, Diocesi di Toledo, de Padri Chierici Regolari Ministri degl'Infermi, benchè si fece Religioso della detta Religione, e poi fece ancor la sua Professione, nulladimeno, si l'vno, come l'altro seguì inuolontariamente, imperocchè fu forzato dal di lui Genitore, tanto a farsi Religioso, quanto a fare la Professione, essendo preceduti molti castighi a questo fine. Sono già dieci anni in circa, ch'egli è Religioso, e sempre si è mantenuto nell'opinione di essere stato nullo il suo ingresso nella Religione, come parimente la Professione, per non esserui entrato liberamente, e di sua buona voglia. *Nel quinquennio reclamò, e protestò la nullità, ma questa Protesta fu disprezzata, e perciò V.S. copierà letteralmente cotesta Supplica, in cui si pretende dal sudetto la Restituzione in integrum ad reclamandum post lapsum quinquennium, & ad dicendum de nullitate, la quale restituzione viene commessa, come V.S. vederà, e questo negozio si spedisce per Breue, e per la Segnatura. Cotesta Supplica è Copia mutatis mutandis d'vn'altra, che si fece per vn simile Negozio d'altro Religioso, & il dispaccio è corrente, ne vi è difficoltà nell'ottenzione di esso. Lei mi rimetta questo affare con la sua Lettera di Cambio &c.*

Di V.S. Seruitore, & Amico Emanuele del Rè.

Molto Signor mio.

Benchè per la spedizione del mio negozio basti la raccomandazione di Don Emanuele, con tutto ciò ò volsuto scriuere queste poche righe, affinchè V.S. mi conosca, & ancor il mio carattere. Per altro gli dico, per essere la cosa più importante alla quiete dell'Anima mia, che con la maggior breuità si applichi V.S. alla mia pretensione, sollecitando la spedizione, e che sia fatta prima del giorno cinque di Ottobre, e se ciò non si potesse ottenere facendo tutto lo sforzo maggiore, almeno che s'introduca prima del detto giorno, poichè altrimenti si passerà il quinquennio doppo la morte del

del mio Padre, che fù à di 5. Ottobre del 1721. &c. Non dubito, che V.S. mi farà questo fauore, del quale gli renderò grazie tutto il restante della mia vita, giacchè a Lei attribuirò la quiete della mia coscienza, che da dieci anni in quà è inquietissima, per non auere auuto il modo di quietarla fino al presente. Ciò basti dal mio modo di portarmi, V.S. sperimenterà il tutto, & il compimento del mio obbligo &c.

Di V.S. affezionatissimo sempre Pietro Serrano.

Io infraferitto attesto mediante il mio giuramento auere ricevuto vna Lettera sotto data delli 20. Luglio 1726. da Don Manuele del Re &c. mio Corrispondente in Madrid, la quale consegnai al P. Pietro Serrano Religioso de' Chierici Regolari Ministri dell' Infermi, & auendosi questa tradotta in idioma Italiano è visa per me, ò trouato concorda con l' originale, com' anche post data di detta Lettera mi vien scritta vn'altra da d. P. Serrano, la quale de verbo ad verbum in detta traduzione concorda coll' Originale, & in fede fò la presente fede questo dì 19. Febraro 1731.

Io Gio: Relano de Lamo affermo quanto sopra mano propria.

SACRA CONGREGATIONE

CONCILII

Rmo P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

Toletana Restitutionis in integrum

P R O

R. Sacerdote Petro Serrano, prætensso
Professo Ordinis Clericorum Regularium, Ministrantium Infirmis

C V M

Rmo P. Procuratore Generali eiusdem
Ordinis,

Secundus Restrictus Facti, & Iuris cum Summario.

M

Typis Leone, & Mainardi 1731.

Decretum fuit Die 10

Martij =

Itterum proponatur =

Toletana Restitutionis in integrum.

Iterum proponatur =

Er̃ne, & R̃ne Dñe. **A**^D maiorem compro-
bationem boni Iuris

Principalis supplicamus præ oculis habere iurata Depositionem Angelæ de Ochoa, illius dulcissimæ Marris, eo tempore exarata, quo post Sanctissimum Viaticum, reperiiebatur in, æquè proximo, ac evidenti vitæ periculo, prout cum effectu paulò post ex hac vita migravit, quæ per extensum registrata fuit in nostro *præterito Summ. num. 8.*, quæue non potest sinè lachrymis, & maxima compassione ergà infelicem Principalem sub oculis haberi; In illa enim refert ad minutias vsque omnes illos barbaros, inhumanosque modos, quibus median-
tibus per manifestam vim coactus fuit Principalis in Religio-
nem ingredi, & in ipsa Professionem emittere; Cui proindè omnis in hac parte adhibenda est fides, cum de illius iurata Depositione verificentur ea, quæ de se ipso scripta reliquit *S. Ioann. Epist. 1. ibi = Quod audiuius, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectauerunt, testamur, & annunciamus =* Attento præcipuè æquè proximo, ac grauissimo vitæ periculo tempore iurata Depositionis, & in quo nullus Christianus præsumitur velle mentiri, iuxta communiter receptam DD. opinionem, de qua *Rot. dec. 263. n. 13. & 14. par. 19. rec. & in dec. 260. n. 2. cotam R. P. D. Crispi.* Et cum qua processit hæc Sac. Congregatio in grauissima Causa *Pragen. Matrimonij 30. Septembris 1723.*

- 3** Cumque deponat de rebus, & actibus, qui eius fidelibus oculis subiecti fuerunt, illius Dictum, alijs probationibus, & coniecturis adminiculatum, concludentissimam metus probationem facit expunctualiter firmatis per *Rot. in decis. 370. num. 7. & 8. coram Emer. Iunior.*, & resoluit hæc Sac. Congregatio in *Bisuntina 9. Septembris 1713.*, & in *Mantuana 7. Decembris 1715.*, & *28. Martij 1716.* In quarum prima post annos decem, & octo; In secunda verò post annos viginti quinque concessa fuit Gratia Restitutionis in integrum, attento metu, in prima Causa probato à Claudia Grey, Famula; & in secunda à Barbara Gazella Cubicularia, adminiculatis earum Depositionibus ab alijs Testibus de auditu, vt videre est in *tom. 2. mearum Discept. Eccles. part. 1. discept. 1. & discept. 20. per tot.* Et quod magis est in vtroque casu verificabatur renouatio Votorum, seu Ratificatio Professionis, quolibet anno facta in exequutionem propriarum Constitutionum. Quæ in nostris terminis
post

post mortem Patris semel tantum idque cum salutari clausula emissa fuit, vt concludenter probant omnes nostri Testes, & admittitur in *Folio huius Sac. Congregationis diei 2. Decembris 1730. §.1.* Et tamen, etiamsi esset quolibet anno in executionem nostrarum Constitutionum simpliciter renouat, adhuc in nulla prorsus consideratione habenda esset ex animaduersis in *nostro Restrictu à §.33. vsque ad §.37.*

3 Dixi: cum salutari clausula, quia qualificatus Testis suus Correligiosus, Sac. Theologiæ Licentiatus, & dignissimus Sacerdos, qui renouationem eius Votorum proprijs auribus audiuit in *nostro præterito Summ. num. 18. litt. C.* hæc asseruit = P. Seranus anno proximè præterito 1726. concurrat renouationi Votorum, dicendo, quod *Vota renouabat eadem et forma, qua ea fecerat in sua Professione, quod Testis à d. P. Serano audiuit in illo actu.* Circa quod concordant quatuor alij Testes Correligiosi, & Sacerdotes in dicto præterito *Summ. num. 15. 16. 17. & 19. vbiq. litt. G.*

5 Tarditas in reclamando intra primum quinquennium non subsistit in facto, ex probatis in *nostro primo Summario, & in ultimo num. unic.* Post mortem verò Patris Principalis non defuerunt continuæ, & nunquam interruptæ conquestiones, quæ regulariter suppleant defectum formalis reclamationis, sunt verba *Pignatelli. consult. 137. num. 19. tom. 9.* quasue admittere solet hæc Sac. Congregatio, iuxta innumera exempla, quæ cum maiori otio cumulari possent, & signantèr ita practicauit in *Casertana 28. Aprilis 1714.* In cuius casu Religiosus Carmelita Professionem emisit anno 1675. inhumanus Pater, qui Filio metum incusserat, obiit mense Augusti 1696. Et tamen d. die 28. Aprilis 1714. post annos 14. hæc Sac. Congregatio benignè eidem Gratiam Restitutionis in integrum concessit. Et in *Cremenensi. 27. Augusti 1712., 30. Septembris, & 18. Nouembris 1713.,* vbi de Reclamatione post annos duos à morte Patris. Et in *Suessana 13. Augusti 1715.,* vbi de reclamatione patiter post duos annos à morte Patris; Et in *Mantuana 7. Decembris 1715.,* vbi de Reclamatione post annos octo à morte Patris; Et in *Pacen. 5. & 19. Decembris 1722.,* vbi de Reclamatione post annos 14. vt videre est in *tom. 5. mearum discept. Eccles. par. 2. discept. 17. per tot.*

6 Hoc intercedente discrimine inter formalem reclamationem intra quinquennium, & inter conquestiones, lacrymas, lamentationes, mæstitiam, petitionem Vestium Secularium &c. intra idem quinquennium, quod primo casu prorogatur, seu perpetuatur Iurisdictio Episcoporum, & Superiorum Regularium, quod scilicet isti, attenta dicta formali reclamatione, etiam post quinquennium possunt declarare nullam Professionem

- nam illam, quæ per vim, & metum emissa fuit, Rota decis. 134. num. 16. par. 14. Rec. Non sic autem in secundo casu, quia tunc illorum Iurisdictio, terminato quinquennio, statim expirat, & dictæ conquestiones, lacrymæ, lamentationes &c. deferuiunt dumtaxat ad facilitandam Gratiâ restitutionis in integrum, iuxta punctuales authoritates, & punctualiores Resolutiones huius Sacræ Congregationis allegatas in secundo Restrictu §. 18. ex speciali gratia recognoscendas.
- 7 Nec dicatur, quod attenta moderna praxi huius Sacræ Congregationis idem hodie sit obtinere Restitutionem in integrum, ac declarationem nullitatis Professionis; Ultra quod enim huic reflexioni ad hominem respondent dd. quinque punctuales Resolutiones, supra citatæ, quæ non sunt antiquæ, & cum maiori otio aliæ etiam adduci possent.
- 8 Respondemus, quod ad omnem scrupulum tollendum EE. PP. demandare possunt, vt, præuia Restitutione in integrum, articulus validitatis nostræ Professionis videatur in hac Sac. Congregatione vel in Sac. Rota, iuxta id, quod rarò quidem, sed aliquando praticari vidimus in Causis arduissimis, vel exemplarissimis, vt potest recognosci ex dec. 952. in princ. cor. Emer. iun. ibi = *Hac tamen lege, quod Causa super nullitate Professionis discuti deberet in ipsamet Sac. Congregatione, & ex Lib. 48. Decret. huius Sac. Congreg. fol. 182. à tergo, in Conuersana Nullitatis Professionis 12. Aprilis, & 20. Iulii 1698. decisa à Congregatione Particulari EE. DD. CC. Carpinei, Casanatta, Mare-Scotti, Petruccij, Colloredi, & Sacripantis.*
- 9 Posita autem probatione metus, ante Professionem Principali incussi, circa quem vniformi voce concordant omnes nostri Testes, non erat necesse, vt in actu eiusdem Professionis de illo protestaretur, egregiè Fagnan. in cap. Perlatum num. 26. & seqq. de his, quæ vi, metusue causa, vbi quod sicuti metus excusat à Reclamatione, ita etiam excusat à Protestatione, & bonam adducit rationem ibidem Innoc. num. 1. vers. Nota, vbi quod metus, nedum imminet, quando gladij præsentés sunt, sed toto illo tempore, quo viuit is, qui metum incussit, cum alijs concordantibus citatis à Panimoll. dec. 102. n. 3. Et tamen qualificatus Testis in nostro Summ. num. 6. litt. H. plusquam tacitè demonstrat repugnantem ipsius voluntatem, sequentibus verbis = *Religiosi Conuentus videntes defectum voluntatis fecerunt ei plures suasiones cum precibus, & muneribus, & quia ea ad nihilum inseruiebant, subinde increparunt cum eisdem Pater mis minis, & die sequenti Habitu Religioso illum induerunt cum omnimoda prædicti Petri repugnantia.*
- 10 Vtrò demum admittentes cum Rmo P. Procuratore Generali in fine suæ Relationis, quod illius Congregatio Infirmorum,
- mini-

ministerio addicta ex coacto, & inuoluntario Filio &c. nequit, siue sibi, siue pauperibus Infirmis commodum aliquod, seu vtilitatem in posterum sibi promittere; Subdimus, quod id fortius procedit in nostro casu, attento quod Principalis, quando etiam vellet, non posset eidem Religioni ex sanitatis defectu commodum aliquod afferre, Testibus, omni exceptione maioribus, Medicis illis, qui eundem curarunt, de quibus in d. nostro praterito Summ. num. 19. litt. A. ibi = *Laborat quodam Accidenti asmatico, curationis incapaci*, & ibi = *Quapropter d. P. Petrus nunquam erit capax perfectæ curationis à radice, quia morbus iam est valdè inueteratus, & radicans* = Quibus, uti testantibus de re, ad propriam Professionem spectante, omnis adhibenda est fides, Fagnan. in cap. Licet num. 141. de Præbend., Zacch. Quæst. medicoleg. lib. 2. tit. 3. quæst. 4. num. 2. & Rot. decis. 117. num. 15. & decis. 312. num. 6. par. 15. Rec.

Quare &c.

*Dominicus Vrsaya Aduoc.
Io: Baptista Melolius.*

SACRA CONGREGATIONE

CONCILII

Rmo P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

Toletana Restitutionis in integrũ

P R O

R. Sacerdote Petro Serrano, prætenso
Professo Ord. Clericorum Regula-
rium, Ministrantium Infirmis

C V M

Rmo P. Procuratore Generali eiusdem
Ordinis.

Memoriale Additionale ex gratia

legendum

Typis Leone, & Mainardi 1731.

Toletana restitutionis in integrum.

Stantibus &c.

Dubium == *An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.*

1. *Eñe, & Rñe Dñe.* **P**raesens Cau-

sa grauis, & pietate digna, ratione nedum subiectae materiae, agitur enim de subleuamine naturalis libertatis nimis acerbè, & crudeliter oppressae, qua nil pretiosius, & æstimabilius est ad *Text. in leg. libertas, & leg. non est singulis §. fin. ff. de regulis Iur.* Verum etiam, quia non alius casus reperitur, nec reperiri potest, in quo Pater crudelis indutus more Barbari tam ferociter, & impiè irruperit contra miserum filium pusillanimum, & tenerae ætatis vix attingentis annum 15. ad detrudendum illum contra omnimodam voluntatem sub vinculis perpetuis Religionis, quando Deus *solum voluntarios sibi eligit milites* proposita in hac Sacra Congregatione die 13. Ianuarii currentis anni reportauit responsum negatiuum, inde verò reposita die 10. Martii habuit rescriptum: *Iterum proponatur;* = Ad cuius rescripti formam cum in praesenti redeat sub oculis EE. PP. tutò confidimus assequuturam fore praoptatum exitum mediante responso = *prauio recessu à decisis esse locum petita restitutioni in integrum* = de quo reuerenter non minus, quam humillimè supplicamus.

2. Quoad concessionem praedictae restitutionis in integrum, non est necesse demonstrare nullitatem ipsam professionis plenè, & concludenter, sed sufficit illius talis, qualis, & summaria probatio, formiter inde examinanda in suo iudicio ordinario, vt praesertim notat *Cardinalis de Luca de regular. disc. 41. num. 13. ibi* = *dum Signatura, vel respectiue Sacra Congregatio Concilii quemdam probabilem, siue sufficientem sumum attendit.*

3. Vt autem constet de hac summaria probatione praetermit- *Exponitur Sum-*
timus explicationem *pramaxime*, & *continuae repognantiae, marie factum*
quam D. Principalis semper habuit statui Regulari, & vice- *usque ad ingres-*
uersa *continuae violentiae verberum, & minarum illatarum, sum in Religio-*
ab eius Patre terribili, & ferocis naturae, de quibus sunt *nem, quod de-*
plene depositiones *Testium in Summario prima propositionis monstrat metum*

*grauem cadentē
in constantem
virum.*

per tot. Et inter cætera signanter expendimus, quod adeo exercuerat furor eiusdem Patris, vt exacerbatas recluserit miserum filium loco carceris in quodam cubiculo prolatis verbis, & sæpius repetitis = *velis, nolis, debes fieri Religiosus.*

- 4 Quem cum piissima Mater occultè tentasset liberare, infecta fuit à dicto viro stricto pugione cum euidenti vitæ periculo, nisi occurrissent propinqui, & ipsa iustitia Sæcularis, quæ super hoc rigorosum intimaui præceptum, Quo non obstante, & non obstante, quod facti enormitas excessisset ad publicam admirationem, iterum reclusit eundem filium in eodem cubiculo minitans, & intinans = *ab hoc cubiculo non exibis, nisi ad triremes, vel ad Religionem.* Unde prædictus filius in modum singularem exterritus se proiecit è fenestra, & confugit ad proximam Ciuitatem Complutensem, vbi spatio octo, aut nouem mensium occultè permansit.
- 5 Simulante autem Patre furoris temperantiam, rediit subinde in paternam domum, sed statim expertus fuit simulationis effectum; Nam ille prætextu accedendi ad Regiam Aulam Matriri de media nocte fecit ipsum ascendere in equum insinuat cum tabellione, & dum omnes erant in itinere, cum propalasset suum animum ducendi eundem in Religionem, iterum se proiecit præcipitem ab equo fugiendo, & exclamando = *nolo fieri Religiosus.* Sed frustra nam idem Pater illum arripuit, & posuit in proprio equo, & taliter recto itinere duxit eundem in Domum Religiosorum Aduersariorum Matriri, vbi illum reliquit lassum, suspirantem, & illacrimantem. Vt omnes Testes concordant in dicto Summario num. 5. litt. L. M. ad litteram T. num. 6. à litt. F. ad litteram N. num. 7. à litt. F. ad litt. L. n. 8. à litt. C. ad litt. L. num. 9. à litt. E. ad litt. K. n. 10. à litt. D. ad litt. F. & n. 11. 12. & sequen.
- 6 Hoc factum vsque ad ingressum in Religionem faciens firmissimam probationem ratione Testium, qui sunt numero plures, quidquid de consanguineis Pars aduersa conata fuerit insinuare, quia veritas est, quod illi in hac materia magis probant iunctis præsertim adminiculis, & aliis testibus, vt plenè respondet *primus restrictus* §. 40. & *pluribus sequen.*, & *secundus restrictus* §. 28. & sequen.
7. In suis circumstantiis mirificè concludit manifestam vim, & violentiam, ac metum cadentem in constantem virum, cum concurrentibus minis, & repugnantia metum patientis, quælibet ex illis sufficeret ad prædictum effectum, vt colligitur ex auctoritatibus satis notis EE. PP., & relatis in dicto

dicto primo restrictu §. 12. & sequen. & in secundo restrictu §. 9.

8. Idem filius taliter ductus in Religione neque etiam pietatem inuenit apud Religiosos, inter quos aderat R. P. Ioannes Garzia Prouincialis, qui præconcipiens eius sufficientiam, & habilitatem ad studia litterarum præcedenter dictum Patrem præmissis stimulauerat *dicto Summario num. 5. litt. C. num. 6. litt. B. num. 7. litt. B. num. 8. litt. D. num. 9. litt. D.* quo pariter resultat violentia, & dissensus.

Item exponitur Summarie factu à die ingressu Religionis, ex quo pariter resultat violentia, & dissensus.

9. Quo facto cum ipse se ostenderet summopere afflictum, & gemebundum, pluries peteret vestimenta Sæcularia accedens ad cubiculum, in quo illa asseruabantur *dicto Summario num. 6. litt. O. num. 7. litt. N.* pluries fugiuerit è Conuentu *dicto Summario num. 8. litt. L. num. 9. litt. L.*, & fugere tentauerit impeditus *dicto Summario num. 5. litt. AA.* accedente præsertim tempore professionis iidem Religiosi detinuerunt illum, quanto potuerunt occultum, & de omnibus certiorarunt eius Patrem instando, vt accederet ad dictum Oppidum Matriti, & minitaretur, vt de facto euenit, cum ille accesserit, & intimauerit, quod si Religionem dimisisset, dimisisset pariter vitam exploso in eum sclopo *dicto Summario num. 6. litt. P. num. 7. litt. O. num. 8. litt. M. num. 9. litt. M.* quibus oppressus tandem professionem emisit.

10. Harum quælibet circumstantia eo fortius continuata concludenter comprobatur violentiam, & morum, vt de suasionibus, & oblationibus *in primo restrictu §. 12.* de pompa vestitionis facta priuatim, & nemine, ex Sæcularibus præsentente apud Turret. *conf. 296. num. 11. Alciat. conf. 5. num. 11. Barbos. vot. decis. 1. num. 55. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 126. num. 26. & 27. Rot. decis. 326. num. 37. 38. & 39. coram Gregor. decis. 859. num. 7. decis. 859. num. 7. coram Seraph. & decis. 643. num. 20. par. prima Recen. de petitione vestimentorum Sæcularium in secundo restrictu §. 10.* de fuga è Conuentu Petrus de Barb. *conf. 24. nu. 7. Menoch. lib. 3. præsumpt. 4. num. 15. Barbos. vot. decis. 1. num. 68. Sperell. dec. 5. num. 59. Rot. decis. 643. num. 26. par. 1. decis. 305. nu. 7. par. 15. decis. 250. num. 14. & seq. par. 16. & decis. 405. nu. 15. par. 18. Rec.*, & de comminatione mortis facta à Patre firmatur *in dicto primo restrictu §. 21.*

11. Vnde de nullitate ipsa professionis dubitare non con-
git, licet in ipso actu emissionis illius non interuenerint re-
clamationes, & protestationes, quia istæ de iure non requi-
runtur quando in externum quoad Patrem, & equè quoad
Religiosos simulare debebat veram professionem in puncto
Gonzalez in cap. 1. de his quæ vimetusue causa sunt num. 7.
ibi = licet protestatio in presenti confecta non fuisset ipse ma-
rito, aut militibus, qui eam ducebant &c. = Ricciardell. in
Lyceo Ecclesiastico cap. 7. §. 7. num. 175. ibi = quando recla-
mans non fuit ausus contradicere, aut int mare protestatio-
nem = Et etiam quia ab illa præcedenti violentia, & repu-
gnantia continuata arguitur voluntatis continuatio in ipso
actu, vt firmat Ricciardell. loco citato num. 163. ibi = Mi-
nus obstat, quod non probetur in actu professionis reclamasse,
vel se dolenter egisse, quæ licet ex aduerso probaretur, quod
impossibile est ipsum Fr. NN. leto animo professionem emisisse,
adhuc metus non esset exclusus = Pignatellus tom. 9. con-
sult. 173. num. 69. ibi = Nec obstat, quod protestatio facta non
fuerit in ipso actu professionis, nam satis est fuisse factam antea,
& quidem in susceptione habitus = Rota coram Arquelles de-
cis. 9. num. 35. ibi = ac etiam verba, quæ ante actum protu-
lit, ex quibus bene præsumitur actus subsequutus = Rota post
Bordon. tom. 5. de profess. regul. decis. 8. in principio ibi =
constitutum enim iam fuit constare de ipsius metu ante tempus
ingressi Monasterii usque ad ingressum, quod quidem initium
malum influit in omnes subsequentes actus, & tempore.

12 Licet quandoquidem ipse pluries amicis, & Consanguineis
manifestauerit, quod emiserat prædictam professionem co-
actè, & solum ad effugiendam iram suis Genitoris dicto Sum-
mario num. 8. litt. N. num. 9. litt. N. n. 14. litt. I. n. 10. litt. C.
num. 15. litt. B. quæ declarationes secutæ contemporaneè, &
& post actum ipsius professionis satis ostendunt illius nulli-
tatem Paris. conf. 60. num. 37. & seq. lib. 4. Pignatell. tom. 9.
consult. 173. num. 4. ibi = cum igitur ante, & post professionem
defectus voluntatis manifestatus fuerit clarè liquet, quod non
diuini spiritus afflatu ad dictam professionem deuenerit.

13 Hanc ipsam nullitatem comprobant duo non leues circum-
stantiæ quarum prima est, quod Dominus Principalis usque
a primis annis fuit semper pusillanimos, gracilis, & subie-
ctus continuis infirmitatibus, & signanter morbo pectoris,
quod decursu temporis taliter icde excreuit, ut euaserit in-
curabilis dicto Summario num. 6. litt. II. num. 7. litt. X. n. 10.
litt. T. & num. 19. litt. A. & tamen admissus fuit in Religio-
ne, quando in ea adsunt constitutiones, quæ expressè pro-
hibent admitti personas huius generis, etiam cum suspicio-

ne alicuius in dispositionis *d. Summ. num. 27. litt. A.*

14. Secunda est quod Pater ejusdem Principalis immo tota familia erat summopere paupera *dicto Summario num. 21. litt. A. E. G.* & etiam ex eisdem Constitutionibus admitti non possunt in eadem Religione habentes parentes Pauperes, *dicto Summario num. 27. litt. B.* super quibus requisitis copulatiuè recipi debent iudiciales informationes ab extraneis, & a Correligiosis, in quibus neque Reverendissimus Pater Generalis dispensare potest *dicto Summario d. num. 27. litt. C. & G.*

15. Vnde talis acceptatio, & admissio facta directè contra Constitutiones Ordinis arguit dolum in Religiosis, ex quo cuiusdè redditur ipsa nullitas professionis, ut tradunt *Turet. conf. 28. num. 23. Giouagron. conf. 67. num. 13. Menoch. lib. 3. præsumpt. 4. num. 17. Sperell. decis. 5. num. 40. & 42. & decis. 643. num. 21. part. 1. recent.*

16. Idipsum multò magis credendum est, quia talis opinio publicè, & palam habita fuit apud omnes, quidquid in contrarium pro Religione asserant iidem Religiosi, qui habent interesse in Causa, & *respondebitur infra*, & ita ex antecedentibus concomitantibus, & subsequenter crediderunt omnes testes relatis in *in dicto Summario*, inter quos est specialis mater dicti Principalis, quæ conscia rerum gestarum morti proxima post susceptum Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum dixit quod = *Solum ei uti Cattolicæ Christianæ Scrupulum remanebat non pandendi nullitatem professionis emissæ per P. Petrum Serrano eius filium* = & rursus quod = *huiusmodi incussi terroris metu coactus professionem filius emisit, qui semper ipsi Domine Angeli Matri manifestauerat coactè, & per vim professionem emisisse, & non animo se obligandi, sed effugiendi iram sui Genitoris.*

17. Speciales quoque sunt depositiones quinque Religiosorum Religionis Aduersariæ datæ in *dicto Summario num. 15. ad 19.* qui etiam conscii de omnibus plenè asserunt dictam professionem fuisse, & habendam esse pro nulla atque irrita; ultra quos id etiam asserunt alii Religiosi examinati ad instantiam ipsius Religionis in *dicto Summario num. 24. litt. D. & seqq.* quæ quidem depositiones nedum ratione Scientiæ, sed etiam ratione interesse in eorum præjudicium [maximi faciendæ sunt:

18. Post coactè, & simulatè emissam professionem viuentē adhuc eius Patre, & sic durante eadem causa timoris non est necesse demonstrare vteriores reclamaciones ad effectum excludendi tacitam ratificationem, quia causa coactiua professionis influit in omnes actus subsequentes. *Pignatell.*

A die emissæ professionis usque ad obitum patris excluditur ratificatio.

30m.9. consult. 173. num. 105. ibi = ex eo quod metus ab in-
 itio fuit illatus, influit in omnes actus subsequentes, utique isti
 consentur meretriciosi, ac propterea simulati, nulliusque sunt ro-
 boris ad effectum inducendi tacitam ratificationem professio-
 nis = Rota coram Vbaldo dec. 276. num. 1. ibi = Nam de tempo-
 re quo vixit Vitricus, qui metum intulerat videbatur indubi-
 tatum metum non fuisse purgatum, & per perseverantiam in
 Religione, & alios actus etiam susceptionis Ordinum, ex quo
 durabat eadem causa metus.

19. Attamen de dicto tempore neque una, sed plures adsunt
 conqueſtiones, & reclamaciones, Habemus enim, quo
 quarto die post emissam professionem scripsit epistolam R.P.
 Ioanni Serrano eius Fratris, in qua expresse declarauit se non
 habuisse, nec habere ullum animum, ullaque voluntatem
 permanendi in Religione ut in dicto Summario n. 5. litt. B.B.
20. Habemus etiam quod cum ipse occasione studiorum per-
 maneret in Ciuitate Complutensi pro annullanda sua profes-
 sione consuluit Aduocatos, eisque fecit facere plures alle-
 gationes, quas eius Pater non sine innoatione minarum il-
 licò dilacerauit, dicto Summario num. 5. litt. DD. num. 6.
 litt. G. & R, num. 7. litt. Q. num. 16. litt. A. & C. & num. 17.
 litt. A.
21. Tertio habemus quod fete semper querebatur gemebat,
 & apud amicos, consanguineos querebatur de sœua vi, &
 violentia, qua cogebatur permanere in Religione, ac plu-
 ries protestatus fuit, quod solo metu à Patre incusso non re-
 clamabat de nullitate emissæ professionis dicto Sum. num. 7.
 litt. R. num. 8. litt. N. num. 9. litt. H. & num. 15. litt. B. & D.
22. Quarto quod pluries apud eosdem protestatus fuit se nun-
 quam habuisse animum, nec habere ratificandi dictam pro-
 fessionem nullam tacitè, nequè expresse Summario num. 6.
 litt. V. num. 10. litt. M.
23. Quarto quod demonstrabat continuam displicentiam, &
 renuentiam obseruandi institutum Ordinis, & disciplinæ Re-
 gularis dicto Summario num. 17. litt. B.
24. Sexto quod hac ratione pluries faciebat, quidquid à place-
 bat contra voluntatem suorum Superiorum, de quo depo-
 nit idem P. Principalis examinatus ad instantiam Religio-
 nis in dicto Summar. num. 22. litt. C.
25. Quæ omnia simul iuncta apertè, & continuatim facta ex-
 cludunt ipsum animum, & positiuam voluntatem tacitè ra-
 tificandi, ut ex auctoritatibus latè deductis in prima restri-
 ctu §. 61. quibus adiungitur Honded. conf. 78. num. 25. & seq.
 lib. 2. Hovar. conf. 34. num. 3. & conf. 42. num. 6. de Regular.
26. In quorum confirmationem est revelans conjectura, quod
 idem

- idem Principalis vix defuncto proprio patre manifestavit .
 Se non habuisse merorem in obitu dicti sui Genitoris , ex
 quo tunc poterat allegare causa nullitatis suæ professionis
dicto Summario num. 10. litt. N. quodque tunc inquisiuit sta-
 tum rerum hereditariarum , de quibus certiorauit eius Fra-
 trem R. P. Ioannem Serrano mediante eius Epistola *dicto*
Summario num. 5. litt. DD. & varias etiam fecit diligentias
 ad effectum iustificandi prædictam nullitatem , quam magna
 cum libertate explicauit *dicto Summario loco citato num. 6.*
litt. S. num. 74. litt. G. quod factum sequutum ex post decla-
 rat animum in præcedentibus , ut firmant *Doctores citati a*
Sanchez lib. 1. de Matrimonio disput. 8. num. 6. & alibi passim.
27. Hinc non obstat contraria insinuatio , quod testes relati ,
 sint in aliquo dicto singulares ; Nam ultra quamquod hoc
 non verificatur in facto , respondetur , quod quoties illa
 singularitas est adminiculata , & facti principalis consequentia
 sufficit ad effectum inducendi probationem plenam ad dif-
 ferentiam singularitatis obstativæ ; ut præcæteris firmant ,
Veutrigl. de matr. per met. contract. annot. 4. §. 3. Mangol. de
metu cap. 10. §. 1. num. 8. Hodierna contr. 11. num. 63. Rota
post Bordon. tom. 5. de profess. Regular. decis. 10. num. 7. ibi =
Non obstat quod testes videantur singulares , quia ultra quod
ad probandum animum videntur sufficere ex traditis &c. illa
singularitas videbatur ad miniculata , & non obstantia = co-
ram Buratt. decis. 206. num. 11. & seqq. coram Ludouif. de-
cis. 326. num. 46. & seqq. & decis. 374. num. 31.
28. Et retento themate præmissorum respondetur etiam
 obiecto , quod Dominus Principalis hoc tot tempore fece-
 rit omnes actus plenè voluntarios ad instar cæterorum Reli-
 giosorum . Si enim ipse semper gestis , & verbis manifesta-
 uit proprium animum repugnantem Religioni , si etiam plu-
 ra gessit contra voluntatem superiorum , [vt probatur testi-
 monio eiusdem P. Prouincialis dicto *Summario n. 22. lit. C.*
 multum iuuerisimile , immò falsum redditur , quod fecerit
 actus illos plena , & libera voluntate , vt ex aduerso asseritur
 in quo bene caderet conclusio , quod contrariæ attestatio-
 nes Religiosorum deponentium ad proprium commodum
 vt suspectæ ratione interesse non sint attendendæ *Rota post*
Bordon. tom. 5. de profess. regular. decis. 3. num. 5. vers. quia
ibi = Hac probatio allata pro Monasterio redditur multum tur-
bida &c. & est etia aliquantum suspecta propter Monasterij
interesse = & decis. 9. vers. quæ in contrarium ibi = Quæ in
contrarium deducuntur ex testibus , non fuerunt habita in con-
sideratione , ex eo quidquid per Moniales probatur , est volder
suspectum propter interesse .

29. Præterea si per existentiam Patris existeret eadem Causa metus, falsum est, quod actus liberi inducant tacitam ratificationem, sed ij semper simulati præsumuntur, quamvis in externum gesti appareant lato animo, & magna cum lætitia *Rota coram Merlin. decis. 455. num. 7. vers. non obstat ibi = Quoniam dato durasse causam metus, formidinemque usque tunc fuisse illatam, quicumque actus lætitia, & iucunditatis metum non purgant =* quam sequitur *Monacell. tom. 3. ad form. 36. tit. primo num. 21. ibi = Metus semel incussus durat, & durare præsumitur, quamdum durat eius Causa, quamvis in actu externo appareat liberitas = Barboz. vot. decis. 17. num. 147., & sequen. lib. 2. Rot. coram Seraphin. decis. 1166. per tot.*

30. Nec quidem releuante quod idem Principalis iuxta præscriptum Constitutionum Ordinis annuatim cum cæteris Religiosis renouauerit vota professionis; Nam præmissis, quod in actu eiusdem renouationis semper se protestauit, quodeam faciebat ad effectum adimplendi externum, & quod intelligebat fieri eo prorsus modo quo professionem fecerat, *dicto Summario num. 6. litt. DD. num. 17. litt. R.* Talis renouatio utpotè quia facta est iuxta legem, & morem Religionis, cui durante eadem Causa metus contradicere non poterat, non meretur ullam considorationem ad inducendam tacitam ratificationem, ut firment *punctualissime auctoritates Doctorum huius Sacre Congregationis, & Concilij Romani*, quas recognoscere supplicamus in secundo *Restri-*
SS. 34. 35. 36.

Post obitum Patris sequitur excludendo tacitam ratificationem.

31. Defuncto autem præfato eius Patre de anno 1721. licet ipse habuisset animum reclamandi, non tamen id exequi potuit, concurrentibus pluribus iustis Causis, de quibus infra; Prædictus animus autem respectiue in exclusiue tacite ratificationis mirifice ostenditur; Et primò ex enunciata circumstantia, quod immediatè inquisiuit statum rerum hæreditariarum, quodque ad explicauit magna cum libertate nullitatem dictæ suæ professionis parando ad nunc effectum necessarias iustificaciones *d. Summario num. 5. litt. DD. num. 6. litt. S.*

32. Secundo ex quo semper, & continuò ostendit, ac declarauit, maximam, & continuam repugnantiam statui Regulari *dicto Summario num. 15. litt. D. num. 17. litt. B.* nec non sæpius protestatus fuit quod intendebat reclamare aduersus dictam suam professionem, sed quod ad hunc effectum expectabat tempus opportunum *dicto Summario num. 8. litt. N. num. 5. litt. EE. num. 6. litt. T., & num. 14. litt. S.*

33. Tertiò quia eodem tempore iuxta morem Religiosorum nunquam

quã annuatim renouauerit vota professionis, nisi de anno 1726.
& tunc publicè declarauit explere eandem renouationem metu
pana, & eo prorsus modo, quo professionem emiserat d. Summ.
num. 18. litte. C.

34. Quarto quia cum ipse sumendo prætextum salendi ma-
trem inopem ad effectum liberè iustificandi nullitatem dictæ
sux professionis curasset se eximere à Domo Religiosorum,
& ab obedientia Regulari, & reuerà de hoc assegurus fuis-
set indultum à S. Sede dicto Summario num. 5. litt. EE. n. 6.
litt. V., & num. 10. litt. L. eadem Religio consultò dene-
gando licentiam instanter se opposuit executioni dicti indul-
ti dicto Summario num. 22. litt. F. num. 35. litt. A., & vt il-
lum diuerteret à voluntate reclamandi D. Comes de Cate-
na pro eodem petijt, & impetrauit munus Regij Conciona-
toris dicto Summario num. 5. litt. num. 6. litt. X., & n. 10.
litt. L. Quæ instantia facta ad se eximendum à Monasterio
concurrente præsertim impedimento opposito à Religione
& consanguineis; consideratur maxima coniectura pro ex-
clusionem tacitæ ratificationis Rota post Bordon. tom. 5. de pro-
fessi Regul. decis. 8. vers. & ex ipso ibi: Et ex ipso facto veri-
ficatura Mariam tentasse exire de Monasterio, neque id conse-
qui potuisse.
35. Quintò ex quo intra quinquennium nempe sub die 20. Iu-
lij anni 1726. fecit diligentias ad reclamandum vt in Summa-
rio secunda propositionis num. unico; Quæ pariter considera-
tur vehemens coiectura pro eadem exclusionem tacitæ ratifi-
cationis, vt firmant Decian. conf. 18. num. 2. volum. 3. Re-
bus. conf. 68. num. 10. Manent. conf. 79. num. 4. Menoch.
lib. 6. præsumpt. 83. num. 17. Mascard. conc. 1244. num. 26.
Cyriac. contr. 37. num. 36. Bordon. dicto tract. tit. 21. de ra-
tific. profess. num. 5. ibi: Tercio eliditur præsumptio tacite ra-
tificationis, dum probatur professum ante quinquennium con-
questum fuisse de nullitate professionis, & procurasse reclama-
re = Surd. decis. 194. n. 59.
36. Sextò, & quod specialissimum est idem Principalis plu-
ries, & continuatiuè declarauit, quod nunquam intende-
rat, neque vllò modo intendebat ratificare dictam suam
professionem nec tacitè, neque expressè dicto Summario n. 6.
litt. II. num. 7. litt. V., & num. 10. litt. M.
37. Septimò demum concurrit, quod superius enunciati
quinque Religiosi de numero Aduersariorum plenè conscij
de omnibus constanter asserunt, quod attempta illius præma-
xima repugnantia erga statum regularem, & priuatim, &
publicè manifestata non credidisse, neque vllò modo crede-
re eandem professionem tacitè, vel expresse ratificatam di-

Ho Summario num. 15. litt. S. num. 16. litt. G. & H. nu. 17. litt. S.

38. Vnde vel nunquam admitti potest exclusio tacitæ ratificationis, vel certè illa admittenda est in præsentì hypothesi, in qua animus repugnans, & contrarius eidem tacitæ ratificationi continuò manifestatus fuit repugnantij, declarationibus, & protestationibus; Quando de cætero ad prædictum effectum sufficeret omnis modica præsumptio, vt firmat Ricciardell. in *Liceo Ecclesiastico cap. 3. §. 5. num. 96.* ibi = *omnis modica præsumptio sufficit ad tollendam illam ratificationis* = Laren. alleg. 35. num. 10. part. 1. Gamarat. resp. 1. num. 34., & num. 111. ad 118. Ea ratione, quia post Concilium Tridentinum ob iustificationem illorum quinque requisitorum, quæ plenè expendit Sanchez. ad præcep. Decal. tom. 2. lib. 5. cap. 3. num. 4. Quæque necessariò concurrere debent ad inducendam prædictam tacitam ratificationem, eadem ratificatio rarissimè contingere solet, vt fiant punctuales auctoritates relatæ in *secundo Restrictu §. 38.*
39. Ac posita in eodem Principali continua repugnantia erga Statum Regularem manifestata etiam declarationibus, & protestationibus in ea perstisse præsumitur per quodcumque tempus in exclusionem tacitæ ratificationis, vt enim docet Aristoteles quarto *Physicorum cap. 10.* = *Omne quidem fieri in tempore, nihil autem præter tempus, quia tempus mensura est actuum humanorum, non verò causa* = & in præcisè terminis ex doctrina Bart. firmat Carene resol. 81. num. 36. ibi = *Ex tempore autem solo non presumitur mutatio voluntatis quia, tempus non inducit Ius, sed est mensura durationis actus, qui geritur.*
40. Ultra animum reclamandi, & quod illum magis comprobabat, concurrunt plures causæ iustæ, & honestæ, ob quas non potuit introducere iudicium reclamationis, vnde conatus fuit simulare adhuc professionem nullam; Inter quas specialis est summa illius paupertas, in qua obstringebatur tota eius familia, & per quam eiusdem Pater debuit comparatis elemosinis illum induere habitu regulare dicto *Summario num. 21. litt. A. C. G.*; Quæ causa paupertatis, & impotentia succumbendi impensis necessarijs consideratur iusta, & sufficiens ad simulandum, vt in *primo Restrictu §. 74.*
41. Alia Causa, quod cum ipse vsque a primis annis fuisset naturæ gracilis, & subiectus continuis infirmitatibus decrepente etate, & præcisè de dicto tempore nempe à mense *Novembris dicti anni 1721.* iacuit infirmus febri malignæ dicto *Summario num. 6. litt. G. num. 15. litt. E., & num. 18. litt.*

litt.D. Item de anno 1722. cum magno vitæ periculo *dicto Summario num. 17. litt.D.*, & subsequenter continuò laboravit morbo asmarico a medicis declarato incurabili *dicto Summario num. 6. litt.DD. num. 7. litt.X. num. 10. litt.T. n. 16. litt.I.*, & *seqq.* Qua ratione in nullo ex subsequentibus annis interuenire potuit renovationi votorum *dicto Summario num. 25. litt.F. num. 16. litt.D.*, & *num. 17. litt.C.* quæ Causæ infirmitatis de se iusta, & sufficiens redditur.

42. Alia Causa est, quod sicuti ipse a pueritia instantè optabat addijci statuti Sacerdotis sæcularis *dicto Summario n. 5. litt.F. num. 6. litt.D. num. 7. litt.D.*, & *num. 33. litt.R.* Ac de tempore obitus Patris insignitus reperiretur ordine Subdiaconatus *dicto Summario num. 5. litt.DD.*, & *num. 6. litt.T.* Ita reclamando iustè timebat, quod Reuerendissimus Episcopus illi non contulisset cæteros Ordines, quod plusquam probabiliter euenisset, præsertim in Regnis Hispaniæ, in quibus rigorosè viget obseruantia Religionis, & de causa simulandi ob assequutionem Sacrorum Ordinum, quando reclamando de illa iustè dubitatur firmat *A Spiritu Sancto in directorio Regularium tractatu 3. de obligat. Religiosorum disput. 3. sect. 3. num. 150. ibi = Item poterit Ordines suscipere, nam licet præceptum Ecclesiasticum sit, neminem ordinari posse, quid vel sit verè Religiosus, vel patrimonium habeat, cessat hoc præceptum in casu urgentis necessitatis =* Imò id colligitur ab Elementaribus regulis Iuris Canonici, quibus edocemur, quamlibet vtilem simulationem esse sumendam, *ut est Text. in Can. Vtilem 21. Causa 22. quest. 2. ibi = Vtilem simulationem, & in tempore assumendam Regis Israel nos docet Exemplum =* Et ex dicto Diui Augustini in Genesi *Text. in Can. Queritur 22. Causa 22. ibi = Et in hoc ostenditur, quod nemo debet tentare Deum suum, dum habet quid rationabili consilio faciat =*
43. Vltima demum Causa est, quod non poterat commode reclamare, & parare sibi necessarias iustificationes in eadem domo Religiosorum cum gabitū, & sub obedientia Regulari saltem nisi cum magna perturbatione, & inconuenientibus prout de facto euenit, quando videns desperatam Causam reclamauit, *ut enunciatur in dicto Summario n. 39. Quam quoque Causam iustam, & honestam esse firmant Portell. in Dub. Regular. Verb. Professionis nolla reclamatio num. 46. ibi = dimisit habitum, quia cum illo non poterat allegare Causas suæ nullitatis = Rodriguez tom. 3. quest. regular. 17. artic. 16. vers. respondeo ibi = & non obstante quod elapsū sit quinquennium non est repellendus supradictus, ut non alleget Causas &c. quibus illo tempore non potuit reclamare, nam licet dicat, quod intra quinquennium debet reclamare, hoc in-*

colligitur SI COMMODE fieri potest iuxta superius notata.

44. Si igitur præscindendo à declaratione animi reclamandi tam instantèr, & continuò facta, ad sunt plures iustæ, & honestæ causæ simulandi, & differendi eandem reclamationem & de quibus omnibus consulto protestatus fuit, ut habemus in dicto Summario num. 5. litt. DD. num. 6. litt. T., & n. 14. litt. S. iam inde nullo modo, nec per quodcumque tempus induci potest tacita ratificatio, quia simulatio influit in omnes subsequentes actus, quamvis apparenter liberos, & cum plena voluntate gestos *Alex. conf. 99. num. 8. lib. primo Giouag. conf. 67. num. 71. Pignatell. tom. 9. consult. 173. n. 24. & latius infra.*
45. Hinc responderetur obiectis in contrarium propositis, & signanter epistolæ a D. Principali die 15. Iunii 1726. scriptæ Reuerendissimus Patri Generali Ordinis, in qua exprimit, quod eius omne desiderium erat seruire Religioni, qua mediante sperabat sibi patefieri viam salutis æternæ, ut in Summario additionali primæ propositionis num. 7. litt. B.
46. Nam præmisso quod in dicta epistola se excusat de eo, quod sæpe ibat in domum Comitissæ de Catena, quod peruenerat ad notitiam dicti Reuerendissimi Patris Generalis, & in causam prædictæ excusationis scripta fuerunt illa verba ut constat ex immediatè sequentibus, ibi = *perciò questa è la causa, per la quale assisto, e vado alla di lei casa, è fo li suoi negozi* = Vnde est, quod si in Causam prædictæ excusationis prolata sunt illa verba, adhuc reputari debeant fictitia, nec probant verum animum ad effectum inducendi tacitam ratificationem.
47. Si retineatur in mente series conquestionum superius expositarum, & causæ simulandi, de se dicta epistola est insufficientis ad includendum animum tacitè profitendi, cum scripta sit in loco, & domo Religiosorum, ac sub obedientia Regulari, sub qua simulare debebat in puncto *Rot. post Bordon. d. tractatu de professione Regular. dec. 11. num. 5. ibi = Non obstat, quod post mortem Auia &c. ex declaratione expressam, quam fecit de mense Decembris eiusdem anni, & sic decem mensibus post mortem Auia, in qua dixit se ex bona voluntate, & affectione indixisse Ordini, Sancti Benedicti &c. dicebatur etiam facta in castro, & loco Aduersariorum quibus Renata forte non poterat contradicere, quo casu tamquam facta in loco non tuto non dicitur sufficiens ad purgandum metum, cum requiratur, ut illum patiens sit plena sui libertate constitutus.*
48. Id etiam congruit pro responsione secundæ obiectioni RR. Aduersariorum, in qua dicunt, quod pariter hoc tempore D. Principalis gessit omnes actus ad instar aliorum Religio-

Religiosorum, & exercuit Officia Capserij, Secretarij P. Prouincialis, & Concionataris.

49. Nam præmisso, quod supradiximus in §. 27., & quod restatur ipsemet P. Prouincialis D. Principalem fecisse pluries quidquid ei placuit contra voluntatem suorum Superiorum; Ex quo ipso facto falsum redditur, quod fecerit huiusmodi actus liberos, & denotantes animum ratificandi.

50. Stantibus superius enunciatis reclamationibus, & causis simulandi non probant actus gesti ad instar cæterorum Religiosorum ad inducendam tacitam ratificationem, quia isti præsumuntur procedere ex causa simulationis, & ad illum effectum necessarium foret, quod non essent referibiles ad aliã causam uam tacitè ratificationis Nouar. conf. 23. n. 2. conf. 34. n. 4., & conf. 89. n. 5. vers. Quare de regul. Gratian. discept. foren. 440. n. 22. & seq. discept. 850. n. 15. Ciarlin. contr. tom. 1. cap. 1081. num. 61. Graff. decis. aur. part. 1. lib. 3. de regular. num. 22. Rota post Bordon. d. tract. decis. 12. num. 3. ibi = Neceffe esset, quod isti actus non possent referri ad aliam Causam &c. alias quando potest sumi alia coniectura, illa sumitur = & cor. Roxas decis. 491. num. 16. Et in proposito est specialis doctrina Fagnan. in cap. Vidua de regular. n. 3. ibi = Quarta conditio est ut habeat animum profitendi, & hanc conditionem exigunt Non &c. qui amplius putant non sufficere, ut qui se ingerit actibus professorum, habeat se negatiuè, sed asserunt requiri, ut habeat animum positium profitendi, eo quod ij actus eatenus professionem inducunt, quatenus internum profitendi animum designant, in habente autem se negatiuè, nullus est interius profitendi consensus.

51. Rursus præsumuntur gesti ob respectum, & reuerentiam Superioris, cui quoad forum externum subiectus erat, & non poterat contradicere, ex quo attendendi non sunt, nec faciunt probationem Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico cap. 3. §. 5. num. 135. ibi = Professio itaque inualida non ratificatur per actus conuenientes solis professis, quia possunt fieri ex alia ratione, quam animo profitendi. ut per reuerentiam, verecundiam, & his similia = Rota post Bordon. d. tract. d. decis. 12. num. 4. ibi = Credendum est Renatam interuenisse illis actibus exaduerso relatis ob reuerentiam Abbatisse, cui illa cum esset, quoad formam exteriorem in statu Manialis, & Professæ subdita contradicere non poterat, nec potest præsertim ante sententiam, & rem iudicatam ad sui fauorem.

52. Similis responsio datur exercitio Officiorum nimirum Cap. Serij, Secretarij P. Prouincialis, & Concionatoris, ista enim sunt merè temporalia, & acceptata pariter præsumun-

muntur reuerentia Superiorum. Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico cap. 3. §. 7. num. 118. ibi = Quia Officia prædicta potuerunt acceptari propter obedientiam Abbatissæ, cui non poterat absque labe contumaciæ se opponere, & ideo dicitur acceptatio facta metu Superioris, & ob obedientiam, & verecundiam non conualidant professionem.

53. Quæ quidem in linea præsumptionis solummodo operari possent, quando idem Principalis illa petijisset, & supplicasset; Verum quoties eo non supplicante, nec petente data fuerunt à proprio Superiore, vt constat ex d. Summario num. 22. litt. D. non merentur aliquam considerationem, vt ex proximè firmatis, & notat Fagnan. in d. cap. Vidua de Regular. num. 27. ibi = Quarta conditio est, vt his actibus se ingerat sponte, vt probat hæc Decretalis.

54. Ex his neque etiam obstat, quod in sequelam Causæ simulationis susceperit Ordines Sacros, quod est vltimum obiectum Aduersariorum; Nam Ordinum susceptio non inducit ipso Iure tacitam professionem, cum sint ab illa distincti, vt præ cæteris Pignattell. tom. 9. consult. 173. n. 74. ibi = Ordinum susceptio res est à professione distincta.

55. Et licet operari possunt in pura linea præsumptionis eadem opposita præsumptio animi tacitè non ratificandi quemadmodum excludit illam inductam ab actibus gestis more Religiosorum, & ab exercitio Officiorum ita excludit istam, quæ induci prætenditur à susceptione Sacrorum Ordinum, qui propterea de per se præsumptionem prædictam non concludunt Rodriguez. tom. 3. quæst. Regular. 17. art. 16. vers. Secundo ibi = Nec si suscipiant Ordines Sacros &c. sufficit ad præsumendum tacitè professum, tum quia nullo Iure id cauetur, tum quia susceptio Ordinis res est separata à professione = Ricciardell. in Lyceo Ecclesiastico cap. 3. §. 7. n. 28. ibi = Non intelligitur ratificata professio nulla permantionem in Monasterio, nec per Ordinum susceptionem, quia d. actus non includunt in se formaliter, nec virtualiter consensum in professionem renouatam &c. in dubio pro libertate pronuntiandum est, cum Deus voluntarios eligit milites = Pignattell. d. consult. 173. num. 95. ibi = Et quoad susceptionem Ordinum cum sint actus, qui citrà Ius, & nomen Religionis fieri possunt, & conueniunt etiam Sæcularibus &c. remanent equiuoci, & non apti ad inducendam ratificationem Professionis, & Rota coram Vbaldo dec. 573. num. 20.

56. In quorū omniū confirmationem accedunt depositiones supradictor. quinque Religiosorum formiter factæ hoc vltimo tempore, nempe de anno 1727., & data in d. Summario n. 15., qui plenè conscij de antecedentibus, concomitan-

ribus, & subsequentibus, de actibus factis exercitio Officio-
rum, & susceptione Sacrorum Ordinum in exonerationem
propriæ conscientiæ, tutè dicunt, & fatentur D. Principalem
semper fuisse, & esse repugnantem statui Regulari, & quod
iuxta eorum, & omnium opinionem nunquam ratificauit pro-
fessionem nullam, quæ depositiones præmaximè attendendæ
sunt *exsuperius firmatis* §. 28.

57. Accedit insuper declaratio eiusdem Principalis emissa medio
iuramento, iudicialiter nempe præsentibus Notario Apostoli-
co, & Testibus in dicto Summario num. 33. in qua exponens
causas, & veritatem facti declarat infinitas animi amaritudi-
nes, quas semper habuit, & expertus fuit in statu Regulari,
& nunquam habuisse, neque habere animum profitendi, nec
tacitè, nec expressè. Quæ delaratio ab ipso medio iuramento
facta, coadiuuata alijs adminiculis in hac materia facit ple-
nissimam probationem etiam in sui commodum, quia in foro
Animæ in omnibus credendum est contententi *gloss. in cap. Mu-
lier in verb. periurij de Iureiur.*, & in cap. significasti num. 18. in
verb. credendum de Homicid. ubi Panormit. num. 7. ibi = Nota
glosam iuncto Textu, nam quotidie hoc allegatur, quod in foro
Animæ de omnibus credendum sit contententi, & ratio est, quod
ibi tantum tractatur de favore, vel præiudicio suo non alterius;
Vnde mendacium sibi soli nocuum est &c. & imò plus ibi colligi-
tur, quod non solum ubi agitur præcisè in foro Animæ credendum
est contententi = Ioannes de Amania in dicto cap. Significasti de Ho-
micid. num. 4. ibi = Quæ propositio verissima est &c. ut benè etiam
in foro contentioso = & post doctrinam Hostien. tradit Ioannes An-
dreas in cap. Significasti de Homicid. num. 3. Burr. n. 24. ibi =
Iudicio Animæ cuilibet credendum est, quia non est credendum,
quod sit immemor salutis dicit Hostiensis, quod etiam in foro con-
tentioso creditur &c. item illi testi credi debet, qui melius ve-
ritatem nouit, sed post Deus nullus melius nouit suam con-
scientiam, quam is de cuius queritur conscientia = & cæteri Ca-
nonistæ.

58. Et in puncto est *Tex. in cap. Mulieri de Iureiur.* ibi = Sed suæ con-
scientiæ potius reliquendum est = & sequuntur communiter Abbas
in cap. Vidua de Regular. num. 5. ibi = Nota quod semper in depen-
dentibus à conscientia, & ab animo alicuius status iuramento il-
lius = ibique Ancharan. num. 3. Suarez de Relig. tom. 2. lib. primo
de essentia, & honestate voti cap. 3. num. 14. ibi = Quia in foro
conscientiæ credendum est homini tam pro se, quam contra se,
quia in illo foro non agitur nisi de bono conscientiæ eiusdem, & eo-
dem tractatu tom. 3. lib. 7. cap. 2. num. 4. ibi = Nam etiam in foro
Ecclesiæ credendum videtur ei, qui iuramento confirmauit V. G. se
non habuisse intentionem profitendi, aut aliud simile impeden-
tum

cum habuisse, nam cum hac obligatio sit ad Deum, & pendeat ex voluntate hominis videtur maximè pendere ex conscientia profitentis, idemque fidem ei esse dandam, & permittendum, ut iuxta suam conscientiam operetur = & ratio à Doctõribus assignata inserta est in Iure Canonico, & expressè legitur in arg.d.cap.Vidua de Regular. 27. quæst. 1. vbi ita habetur, ibi = Nos autem nullum talibus laqueum debemus iniicere, sed solum adhortantia, nè præmij sempiterni, pœnasque proponere Diuini Iudicij, ut est nostra sit absoluta conscientia, & illarum pro se rationem Deo reddat intentio = & tenuit Rota coram Priolo decis. 317. num. 11.

59. Ex quibus de nullitate ipsa professionis vel expresse, vel tacite, quando etiam aliquo modo dubitaretur, adhuc pro eadem nullitate pronunciandum esset ex ratione, quam considerat Suarez de Relig. part. 3. lib. 6. cap. 4. num. 9. infra ibi = Fuit valdè expediens Ecclesiam tales professiones irritas facere, quia non poterat alio modo Animarum periculis, & necessitatibus sufficienter succurrere = & firmat ~~spiritus~~ Restrictus §. 81.

60. His positis ex parte nostri Principalis comprobantibus inverificationem tacite professionis, siue ratificationis, præterea dicimus, quod illa neque etiam verificari potest ex parte Monasterij acceptantis; Quia cum professio sit consensus mutuus, in quo Professus se obligat Religioni, & Religio se obligat Professo post primam obligationem nullam, quando Professus nouiter se obligat Religioni, necessaria erat ex parte Religionis, noua acceptatio, & noua obligatio, ut apud Pignattelli tom. 9. consultat. 173. num. 92. 93. ibi = Professio, est consensus mutuus, quo Professus se obligat Religioni, & Religio Professo &c. Vnde &c. quia ex parte profitentis non aderat vera obligatio, necessaria est noua intentio acceptandi nouam obligationem profitentis.

61. Cumque nullitas professionis innotesceret ipsi Religioni, ipsa enim stimulauit dictum eius Patrem, ut faceret filium Religiosum dicto Summario num. 5. litt. C. num. 6. litt. B. num. 7. litt. B. num. 8. litt. D. & num. 9. litt. D. vidit modum, quo idem filius ductus, & relictus fuit in Religione lassus, suspirans, gemens, & exclamans, quod nolebat fieri Religiosus dicto Summario num. 1. litt. V. & X. num. 6. litt. N. num. 8. litt. C. ipsa conata fuit illum repugnantem allicere suasionibus, & oblationibus dicto Summario num. 5. litt. V. num. 6. litt. N. & postquam cognouit laborem irritum, ipsa illum induit habitu Regulari minis, & priuatim nemine ex secularibus presente dicto Summ. num. 29. litt. A. ipsa illum vidit toto tempore illacrymantem, & penitentem vestimenta sæcularia dicto Summario num. 6. litt. O. num. 7. litt. N. fugientem è Conuentu dicto Summario num. 8. litt. C. & num. 9.

num. 9. litt. L. & fugam arrepturum impediuit dicto Summario num. 5. litt. AA. ipsa de omnibus certiorauit illius Patrem, vt accederet ad Matrimonium, & minitaretur dicto Summario n. 6. litt. P. & num. 7. litt. O. num. 8. litt. M. num. 9. litt. M. ipsa denique ab his antea, & subsequenter gestis euidentem notitiam habuit de coactione, & nullitate professionis, vt testantur iidem Religiosi dicto Summario num. 15. & 19. imo etiam illi examinati ad instantiam Religionis: dicto Summario num. 24. litt. D. atque hac ratione ipsa se opposuit executioni Breuis, in quo idem Principalis obtinuit facultatem exeundi è Monasterio prætextu alendi matrem inopem d. Summ. num. 22. litt. F. num. 31. litt. A.

62. Vndè illa noua acceptatio, & obligatio sanari non potuit per aquiescentiam subsequutam ipsius Religionis, quia conclusio procedit solum in casu, quod nullitas professionis fuisset prorsus occulta ipsi Monasterio, secus verò quando illi fuit nota, & manifesta, vt distinguit idem Pignatell. loco citato num. 94. ibi = Sententia verò contraria procedit, quando nullitas professionis est omnino occulta ita ut Monasterium sit in bona fide de validitate ipsius tunc enim sufficit solus consensus tacitus, alias Inualide professi, nec requiritur nouus consensus expressus Monasterij.

63. Sed quid inquirimus nullitatem professionis ex capite dissensus, si adest ipsa nullitas Iuris, & de Iure; Quoties enim habemus in facto quod Pater Domini Principalis erat pauper, imò tota illius familia, quodque idem Principalis erat gracilis, & subiectus continuis infirmitatibus, quæ decursu temporis à Medicis declaratae sunt incurabiles; Et quod in Constitutionibus Ordinis prohibetur admitti personas habentes aliquem ex his defectibus etiam in pura suspitione ablata facultate Patri Generali dispensandi, vt docuimus in §§. 13., & 14.

64. Eadem professio facta contra formam Constitutionum Ordinis nulla est, atque irrita ipso Iure, & ita disponentibus iidem Constitutionistis, vt in dicto Summario num. 27. litt. D. ibi = Decernimus, stabilimus; quod si perseuerans dictis impedimentis irretitus &c. cum illis professionem emitteret, talis professio ex nunc pro tunc sit nulla, ac nullius roboris, vel momenti.

65. Hinc descendentes in præsentem ad iustificandam nostram petitionem restitutionis in integrum supplicamus ante omnia animaduertere. Primò quod si ex dictis constat de nullitate professionis, & deficientia ratificationis clarè, & in controuersibiliter id satis, superque est, vt prædicta restitutio concedi debeat, cum ad hunc effectum sufficiat solus fu-

Exponuntur rationes quibus probatur esse concedendam restitutionem in integrum.

mus

mus nullitatis inde funditus discutiendæ in suo Iudicio ordinario, vt ultra Card. de Luca in principio citatum de stylo huius Sac. Congregationis firmant Conrad. cap. 14. num. 15., Pignattell. tom. 9. consult. 173. num. 107. ibi = Eoque minùs si non agatur de nullitate, sed de restitutione in integrum aduersus lapsum quinquennij, ad quam obtinendam iuxta praxim Sac. Congregationis Concilij, satis est dare talem, qualem probationem releuantia materia deducendæ coram Iudice Ordinario = Donat. rer. regular. tom. 2. tit. 12. de reclam. quæstion. 14. n. 11. Lezzana quæst. regular. verbo professio nu. 21., Barbos. de potestate Episcopi allegat. 104. num. 17.

66. In quo etiam notandum est, quod quemadmodum animus ratificandi, vt probatum est non inducitur ab exercitio Officiorum Religionis, & à susceptione Sacrorum Ordinum, sic etiam illa impedire non possunt ipsam restitutionem in integrum Portell. in Dub. regular. verbo professionis nullæ reclamatio num. 42. vers. Notat etiam in fine ibi = Et id verum habet etiam si durante quinquennio recepit Ordines Sacros vel Officia Ordinis = Pignattell. ubi supra num. 76. ibi = Non obstante susceptione Sacrorum Ordinum, & exercitio actuum, & Officiorum Religionis quantumcumque tempus post quinquennium elapsum fuerit, firmanit Rota &c.

67. Secundo, quod non verificatur acquiescentia Domini Principalis toto tempore quinquennij, nam eius Pater obiit de mense Octobris 1721., & ipse non obstante, quod debuisset adhuc dissimulare, reclamauit extrajudicialiter apud Amicos, & consanguineos, vt superius probauimus, & insuper curauit iudicialiter reclamare intra quinquennium, vt constat ex epistolis transmissis sub die 20. Iulij anni 1726., & incumbencia data in Curia D. Ioanni Relano de Lamo datis in Summario vltimæ Propositionis num. unico; quæ quidem extrajudicialiter reclamaciones sufficiunt ad obtinendam restitutionem in integrum, vt perpendendo rationem, quod si illæ essent iudiciales, frustra peteretur restitutio in integrum, responder Rota post Bondon. tom. 1. de Profess. regul. decis. 3. num. 8. ibi = Si tales fuissent protestationes Didaci non fuisset opus impetrare restitutionem in integrum, vt etiam consideratur in d. Neapolitana.

68. Nam acquiescentia quinquennij præscribitur ad præsumendum animum tacite ratificandi, qui animus præsumi non potest stantibus reclamacionibus etiam extrajudicialibus, vt concludunt, Pignattell. dicta consult. 173. num. 70. ibi = Ad obtinendam restitutionem in integrum attenduntur extrajudiciales attestaciones = Barbos. in collect. DD. ad Con-

cilium Tridentinum sess. 25. cap. 19. num. 10. ibi = Vnde in vna Colimbrien. 20. Aprilis 1630. Sac. Congregatio Concilij me informante concessit restitutionem in integrum aduersus lapsum quinquennij Puellæ Colimbrien. prætendenti per vim, & metum Parentum ingressum Monasterium, & Professionem emisisse, de quo reclamauit intra quinquennium apud Consanguineos, eadem Rota post Bordon. dicto tract. decis. 37. num. 11. ibi = Ex eo quod ante quinquennium nonnullis Consanguineis, & illis reclamauerat concessam restitutionem in Sac. Congregatione Concilij.

69. Præterea præmissis diligentis factis à D. Principali, vt constitueretur in plena libertate reclamandi consideratis in §§. 31. & 34. concurrunt quatuor Causæ simulationis, & impedimenti habiti toto tempore decurso nempe paupertatis, infirmitatis, non reclamandi cum habitu regulari, & suscipiendi Ordines Sacros, quæ causæ iustæ sunt, & honestæ, vt probauimus §§. 40. 41. 42. & 43.

70. Quibus stantibus Causis differendi reclamationem vltra quinquennium, de sufficientia dubitare non contigit ad consequendam restitutionem in integrum, quia concurrente vna ex ipsis, ipso Iure fit locus eidem restitutioni in integrum, vt firmiter Pignattell. dicta consult. 173. num. 99. ibi = Nihilominus, quando iusta suadente causa intra quinquennium non fuit deductus ope restitutionis in integrum &c. succurritur = post Bordon. dicto tractu decis. 37. num. 11. ibi = Et præterea san. mem. Urbanus VIII. rectè concessit restitutionem aduersus lapsum quinquennij, quam ex iusta causa esse concedendam = Barbosa. in collect. DD. ad Concil. Trident. sess. 25. cap. 19. num. 8. ibi = Non reclamantem intra quinquennium, vel quia fuit impeditus, vel quia ignorauit suam professionem esse irritam &c. posse reclamare etiam post quinquennium, & uti remedio extraordinario beneficii restitutionis in integrum, & audiatur = Layman in Theolog. Moral. lib. 4. tract. 5. cap. 5. num. 7., ibi = Verum si inaniter professus post lapsum quinquennium probauerit, se iustum impedimentum habuisse, quo minus professionis suæ defectum coram Ordinis Prælato, & Episcopo proponere potuerit, secundum aequitatem in integrum restituendus erit.

71. Neque enim causa vnius, vel alterius speciei dicitur sufficiens ad illam obtinendam, sed omnis, & quæcumque, ac semper quolibet existente impedimento, dummodò rationabile sit, indulgetur eidem restitutioni, vt apud Bordon. dicto tractatu tit. 22. de reclamat. nullit. proff. num. 4. vers. primum, ibi = Primum, quod Concilium loquatur de omnibus impedimentis &c. probatur ex verbis ipsius Tridentini, nam post.

postquam expressit impedimenta metus, & ætatis subiungit ea verba = aut quid simile Donat. in prax-regular. tract. 12. tit. 2. quæst. 12. num. 4. ibi = Et colligitur ex verbis illius Capituli, aut quid simile = Item ex illis quacumque causa, quæ verba debent referri non ad impedimenta intrinseca, & ordinaria expressa, sed ad alia quæcumque non expressa, & additur illa dictio = quacumque, quæ propter eius generalitatem comprehendit casus, etiam dissimiles = idem Bordon. consl. regul. 23. num. 3. ibi = In illo capite disponitur de reclamatio non solum ad impedimenta ibi expressa &c. sed etiam de alijs quibuscumque.

72. Demùm quid petimus? quam audiri super nullitate professionis, quando constat, quod infelix puer teneræ ætatis non vna, sed pluries præclusus fuit in cubiculo verbis illis terribili voce intimatis = *Velis, nolis, debes fieri Religiosus*, & rorsus alijs = *Ab hoc cubiculo non exibis nisi ad triremes, aut ad Religionem*, quando ita excreuerat paternus furor, vt denudato pugione insectasset matrem liberantem miserum filium, qui demùm minis territus se proiecit è fenestra; quando pariter idem puer cum itinere audiuiſſet duci ad Religionem, præceps descendit ab equo exclamando = *Nolo esse Religiosus* = Qui subindè manifestavi, & violentia ductus fuit in eandem Religionem, in qua pluries illacrimauit, & conclamauit, tentauit fugere, ac petijt vestimenta secularia, sed frustra; nam superuenit opera Religiosorum, qui de tempore Nouitiatus illum celabant, & admonebant Patrem de repugnantia, & eum hortabantur, vt insæuaret in illum, & quando tandem illius repugnantia, & euerſio statui Regulari fuit manifesta, & continuata antè, & post obitum Patris.

73. Quid petimus inquam, quam audiri super meritis causæ ram grauis, quodque concedatur examinare formiter articulum; In quibus terminis plusquam iustitiæ, ratione misericordiæ ex consueta pietate solet faciliter hæc Sac. Congregatio indulgere supplicantium precibus, & ea benignè admittere, vt de stylo testantur Borden. dicto tract. de profess. Regular. tit. 22. de reclamat. nullit. profess. num. 15. ibi = In terminis professionis id patet ex praxi, nam quotidie rescripta impetrantur ad reclamandum post quinquennium etiam à maioribus = Rodriguez tom. 3. quæst. Regular. 17. art. 17. §. Ex quibus Nouar. coment. 4. Regul. num. 71. & cons. 6. de his, quæ vi, & metu, Sanchez lib. 7. disput. 37. num. 22. Lessius lib. 2. cap. 41. num. 65. Castropal. part. 3. tract. 16. disput. 2. part. 7. num. 13.

74. Et eadem praxis seruata etiam fuit nostris temporibus, in quibus videmus, quod restitutio in integrum pluries concessa

cessa fuit post lapsum 25. & 30. annorum, vt sunt plurimæ resolutiones plenè citatæ in *primo Restrictu* §. 13.

75. Ad quem effectum pariter non est levis momenti, quod Reuerendis. Archiepiscopus Tolertanus, qui de mandato huius Sac. Congregationis compilauit processum, quique præsumitur optimè informatus super meritis, & grauissimis circumstantijs Causæ inclinatur non solum peritæ restitutioni in integrum, sed etiam ipsi nullitati professionis, & testatur, ibi = *Quod prædictus Petrus iustificauerit contextum supplicationis Sanctissimi factæ, dicto Summ. num. 3.* Ordinariorum autem relationis, & voto plurimum deferre solet hæc Sacra Congregatio, vt firmatur in *primo Restrictu* §. 42.

76. Atque est insuper considerabilis altera circumstantia, quod D. Principalis laborat sanitatis defectu incapaci curationis, vt testantur plures Medici, qui illum curarunt dicto *Summario num. 19. litt. A.*, ibi = *Laborat quodam accidenti asmatico curationis incapaci* = & cursù ibi = *quapropter dictus D. Petrus erit incapax perfectæ curationis à radice, quia morbus est iam valde inueteratus, & radicans* = Quo stante incurabili sanitatis defectu non posset præstare assistentia pauperibus infirmis, & inutilis prorsus esset seruitio Religionis, vt fatentur ipsimet Religiosi in dicto *Summario num. 19. litt. C.* ac proindè semper benignus ei indulgendum est, vt aduertit *Portell. in dub. regular. verbo professionis nulla reclamatio num. 46.*, ibi = *Non debet adeò præiudicare misero homini, ut teneatur inuitus tota vita subire iugum tam difficile maxime cum præiudicio Ordinis, cui forte est ineptus.*

77. Additur quoque altera circumstantia, quod ex causa dicti defectus sanitatis, & respectiue ratione aeris cogeretur permanere in domo Religiosorum Aduersariorum existente in Oppido Matriti, quin posset, remoueri, vt firmatur in dicto *Summario num. 19. litt. D. & E.*, in qua quidem domo cum primò habuisset habitum Religionis, & indè reclamasset, plura orta fuerunt in conuenientia, & passus fuit sæuissimas violentias illatas ab illis Religiosis, talitèr vt non sufficientibus pluribus decretis Reuerendissimi Nuncij obtentis, & intimatis ne mori cogeretur, pro opportuno remedio necesse habuit impetrare decretum, vt loco depositi poneretur in alio Conuentu, vt constat ex dicto *Summario num. 37. 38. 39. & seq.* Vndè nimis miserabile esset, quod redire teneretur ad eandem domum, vt ultra repugnantiam continuam, quam semper habuit Religioni, cum totali vitæ exilio, subijceretur iisdem inconuenientibus, & violentijs Religiosorum, qui in odium ipsius redolentes vi-

toriam

etiam in illis infligendis proprium animum confr-
marent.

78. Quid plus? si etiam in semet Reuerendissimus Pater Pro-
curator Generalis agnoscebat plusquam tacite veritatem, &
subsistentiam pramissorum, postquam ex Officio instauit
contra nullitatem professionis ex solo motiuo, quod post
quinquennium alleganda non esset ex Constitutione san-
mem. Gregorij XIII., cui responsum fuit, quod non proce-
dit, quando agitur per viam reclamationis, *vt in primo Re-
strictu §. 16.*, tacite assentiri videtur restitutioni in inte-
grum imò in sua relatione considerans inutilitatem recla-
mantis, & eius progressum valde dubium, si inuitus coga-
tur permanere in Religione in *§. Ceterum subdit*, ibi = *Ne-
que enim humilis nostra Congregatio Infirmorum ministerio ad-
dicta ex coacto, & in voluntario filio &c. siue sibi, siue pau-
peribus infirmis commodum aliquod, seu utilitatem poterit im-
posterum tibi promittere.*
79. Ac demum eidem D. Principali ad assequendam peti-
tam restitutionem in integrum ob stare nullo modo poterit
sinistra consideratio ex aduerso forsàn insinuanda, quod
præsenti instantiæ motum solummodò dederit hereditas
sibi delata Comitissæ de Catena.
80. Quandoquidem responderetur primò, quod ipse, vt pro-
ximè duximus reclamauit de anno 1726., & eandem recla-
mationem subsequenter prosequutus fuit de anno 1727. quo
tempore de mandato huius Sac. Congregationis examinari
fuerunt omnes Testes, qui in causa deposuerunt, vt reco-
gnoscere supplicamus in *dicto praterito Summario*, & spe-
cialitèr ipsamet Comitissa de Catena, tunc sana, & libera,
vt in *dicto Summario num. 10.* quæ multò post, & subsequen-
ter obiit sub die 15. Iulij anni 1728.; Vnde ipso facto con-
uincitur ipsam reclamationem etiam iudicalem præcisisse
morti d. Comitissæ, & delationi hereditatis.
81. Præterea ac secundo responderetur non esse dandum lo-
cum huiusmodi considerationi ex parte reclamantis, quia
nemo credendus est immemor salutis æternæ, quoque per
temporales diuitias deperdere velit vitam æternam iuxta
illud *proverb. cap. 11. vers. 4.* = *Non proderunt diuitiæ in die
ultionis, iustitia autem liberabit à morte* = & *sapien. cap. 5.
vers. 8. & 9.*, = *Quid nobis profuit superbia, aut diuitiarum
iactantia? quid contulit nobis? transferunt omnia illa tam-
quam umbra, & tanquam Nuntius præcurrens* = & sic ex Le-
ge Diuina talis consideratio neque etiam concipi potest in
animo Iudicantium præcipiente Apostolo ad Romanos
cap. 14. vers. 4. *Tu qui es qui iudicas alienum Seruum, Domi-*

no suo stat : & rursus vers. 12. Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo, & in 1. ad Corinthios cap. 4. vers. 5. = Itaque nolite ante tempus iudicare, quoad usque veniat Dominus, qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium =

82. Tum quoque quotiès, ut vidimus reclamavit, usque à principio emissæ promissionis, procuravit allegationes Iuris super nullitate eiusdem, eandemque reclamationem toto tempore prosequutus fuit cum Amicis, & Consanguineis, & post obitum Patris inquisivit flatum rerum hæreditariarum, fecit diligentias pro iustificanda dicta nullitate, procuravit exire è Religione, ac pluriès protestatus fuit se expectare tempus opportunum ad reclamandum, dum impediabatur ab illis quatuor causis simulationis superiùs expositis, nec non reclamavit etiam intra quinquennium; *Naturali ratione credendum, & dicendum est, quod habebat iam animum reclamandi, neque illum dedit hæreditas superuenta.*

83. Tum denique si constat de nullitate, & deficientia rati-
tæ ratificationis, ac de rationabili, & iusta causa, per quam concedenda est restitutio in integrum, eandem retardare nimis miserabile esset, & de iure retardari non potest sola consideratione hæreditatis, quæ secundaria est, & de satis insubstistens, ut in puncto firmat *Panimoll. decis. 29. annot. 2. num. 2.*, ibi = *In Iudiciis autem considerari debet, quod principaliter agitur &c. respectu enim finis huius Iudicii reclamationis an valeat, vel non valeat professio, non cadit consideratio honorum, cum militet diuersa ratio, & repueetur impertinens.*

Quare &c.

Carolus Palombinus.

SAC. CONGREGATIONE
CONCILII

Rmo P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

Toletana Restitutionis
in integrum

P. R. O.

Reu. Sacerdote Petro Serrano pratenso
Professo Ord. Clericorum Regula-
rium Ministrantium Infirmis.

C O N T R A

Rmum Procuratorem Generalem, &
Religionem eiusdem Ordinis,

Facti.

Typis Leone, & Mainardi 1731, *

Eñno, e Rño Signore.

Proponendosi nella prima Sagra Congregazione del Concilio la *Causa Toletana Restitutio- nis in integrum*, già più volte proposta; Primo il di 2. Decembre, in cui uscì il Decreto, *Dilata. Se-*

con-

condo, il dì 13. di Gennaro, in cui
fu spedito per detta Sagra Congre-
gazione il Rescritto negatiuo, me-
diante alcuna difficoltà, che forse
non farebbe stata ben rappresenta-
ta agli Signori Emi Cardinali. Ter-
zo, fu proposta il dì 10. di Marzo, e
riuscì il Rescritto, *Iterum propona-
tur*. Per cui motiui, ricorre la quar-
ta volta l'Oratore, non dubitan-
do, che la Sagra Congregazione
intesa già della sua giustificata in-
tenzione, e giusta pretensione, ri-
soluerà in fauore del Supplicante.
Pertanto il P. Pietro Serrrano, Ora-
tore vmilissimo dell' Eminenza
Vostre diuotamente la supplica à
far vedere con tutta attenzione il
Sommario, con tutte l'altre dife-
se, e principalmente queste vltime
distribuite, che così spera median-
te la benignità di V. E. conseguire
il

il Rescritto affirmatiuo , che tanto desidera per la quiete della sua anima , come anche per il riposo di questa vita , che impiegherà continuamente in pregare il Signore Iddio per l'Eminenza Vostra. Che &c.

239

11 E. Pico del Gallo

omnibus

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[Faint, illegible text]

© 1971 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

il Reticito affirmativo, che tan-
to desidera per la quiete della sua
anima, come anche per il riposo
di questa vita, che impiegherà
continuamente in pregare il Si-
gnore Iddio per l'Eminenza Vo-

All'Eſſo, e Rmo Signore
il Sig. Cardinale

P E R
Il P. Pietro Serrano Oratore
Vmilliſſimo

*****A*****

✚ Typis Leone, & Mainardi 1731. ✚

Toletana Restitutionis in integrum.

Stantibus &c.

Dub = *An sit standum, vel recedendum à decis. die 3. Ianuarij 1731*
in casus &c.

Eñe, & Rñe Dñe. DIE 2. Decembris
1730. dilata fuit

resolutio huius Causæ, cuius originale Dubium = *An sit locus*
Restitutioni in integrum, negatiuè fuit resolutum die 13. Ianua-
rij proximè præteriti; Reproposita deindè fuit die 10. Martij
pariter proximè præteriti, fuitque rescriptum: *Iterum propona-*
tur; In cuius exequutionem reproponitur hodie, & ex Iuri-
bus, dd. diebus ex hac Parte adductis, ex speciali gratia reas-
sumendis, nec non ex alijs, infra adducendis, speramus, &
supplicamus rescribi: *Præuio recessu à decis. esse locum pe-*
ritæ Restitutionis in integrum, effusis desuper humillimis præ-
cibus.

2 In dicta vltima Causæ propositione inter informandum fuit No-
bis benignè insinuaturn, quod respectu vis, & metus, Prin-
cipali incussi ad hoc, vt ille in Religionem ingrederetur, & in
ea solemnem emitteret Professionem, nulla aderat difficultas,
Imò non sit facile in Regestis huius Sacræ Congregatinnis in-
uenire similem casum, in quo barbarus, & inhumanus Pater,
maiori vi, & terribiliori metu, ferino more, paterna autho-
ritate abusus fuerit ad omni modo obligandum, omnique me-
dio cogendum, strangulandumque æquè innocentem, ac inui-
tum Filium ad amplectendum religiosum statum; Sed diffi-
cultas redacta fuit ad Actus posteriores, à Principali gestos,
& præcipuè post mortem Patris, ex quibus prætenditur in-
duci Ratificatio eiusdem Professionis, licèt nullitèr emissæ.

3 Procedendo proindè cum hoc principio, ex adductis in nostris
præteritis Scripturis, intra euidentiæ fines posito, quod so-
lemnis Professio, à Principali emissæ, fuerit nulla, nulliusque
efficaciæ, vti meticulosa, & ab eo per manifestam vim ex-
torta, constanter dicimus, quod omnes Actus, ab illo subse-
quentèr gesti, non sunt tantæ virtutis, & operationis, vt d. nul-
lam Professionem conualidare potuerint.

4 Ad hoc demonstrandum dignentur EE.PP. distinguere dd. Actus,
nec non solita maturitate sub oculis habere tempus, & modos,
quibus expleti fuerunt.

- 5 Circa tempus, est in facto indubitatum, quod Principalis ingressus fuit in Religionem die 7. Iulij 1715. & in illa Professionem emisit die 15. Iulij 1716. Quodque eius Pater ex hoc Mundo discessit die 5. Octobris 1721. *Summ. primæ propositionis n. 34.*
- 6 Ex quo sequitur, quod omnes illi Actus, qui gesti fuerunt ante dictam diem 5. Octobris 1721. seu in vita Patris, & consequenter, durante causa metus, in nulla prorsus consideratione habendi sunt, ad inducendam legalem præsumptionem liberæ ratificationis Professionis, in radice nullæ, ex nube illa Doctorum, quos, ad euitandam repetitionem causa breuitatis, supplicamus recognoscere in *meis Instit. crim. tertiæ Venetæ impressionis lib. 1. tit. 10. §. 4. num. 195. & pluribus seqq.* Vbi etiam registraui multas punctualissimas Resolutiones huius Sacræ Congregationis, quæ in similibus casibus semper potest cum dicto principio, quod in quibuscumque Actibus, gestis in vita illius, qui metum incussit, non possunt figi pedes ad præsumendum liberam ratificationem Professionis, per vim, & metum emissæ.
- 7 Discurrendo proindè de Actibus, sequentis post mortem Patris, seu post diem 5. Octobris 1721., quo ille viuere desijt.
- 8 Nulla vis fieri potest in prætensa renouatione Votorum, quæ quolibet anno fieri debet in exequutione Constitutionum nostræ Congregationis die 8. Decembris in Festo SSmæ Conceptionis; Quia contraria reflexio non subsistit in facto, & non releuat in Iure.
- 9 *Non subsistit in facto*, attento quod in hoc constans est, & circa illud concordant omnes Testes, quorum depositiones exhibitæ fuerunt in *nostro primo Summar. à num. 7. usque ad num. 18. iuxta 11. & 12. Articulum*, quod post mortem Patris, sequutam die 5. Octobris 1721., annis 1721. 1722. 1723. 1724. & 1725. P. Seranus talem Renouationem Votorum nunquam fecit; Anno verò 1726. concurrat quidem vuacum alijs Correligiosis Renouationi Votorum, sed palam dicendo, *quod Vota renouabat eademmet forma, qua ea fecerat in sua Professione*, quod Testis à d. P. Serano audiuit in illo Actu, sunt verba eiusdem Testis Religiosi, de quo in *primo Summario num. 18. lit. C.* cum quo concordant alij quatuor Religiosi, & consequenter omni fide digni Testes, de quibus in *d. primo Sum. n. 15. 16. 17. & 19. ubique lit. G.*
- 10 Et quod magis est, dicta die 8. Decembris 1726. quando P. Seranus dictam qualificatam, restrictamque emisit Ratificationem, eo tamen modo, quo Professionem emiserat (quod idem est, ac per vim, & metum) idem Principalis per tres menses ante, hoc est die 7. Septembris eiusdem anni 1726. formalem, & ex.

& expressum habuerat Recursum ad hac Sacram Congregationem pro obtinenda Gratia Restitutionis in integrum aduersus dictam suam meticulousam Professionem, *nostro primo Summario num. 2.* In conflictu igitur huiusmodi expressæ voluntatis Principalis, verbis, & opere declarata per tres menses ante, in nulla prorsus consideratione habenda est dicta qualificata, & restricta, & quod magis est, necessaria Votorum Renouatio; Actus enim taciti inalleghabiles sunt, ubi concurrat expressa voluntas in contrarium, iuxta indubitatam Iuris conclusionem, de qua in nostris præcis terminis Rota, cumulans innumeros concordantes, in *decis. 628. per tot. coram Merlin., & dec. 229. n. 3. cor. Carillo. & dec. 9. num. 33. coram Arguell., & cor. Emer. Iun. dec. 952. num. 25.*

11 Cathegoricæ huic responsioni, ex claro facto deductæ, additur alia de Iure, potius ad materiæ ornatum, quàm ad Causæ necessitatem, in eo consistens, quod cum talis Renouatio Votorum in exequutionem Constitutionum nostræ Religionis fieri omninò debeat ab omnibus Religiosis, illa nunquàm dicitur voluntaria, & consequenter neque, dici potest efficax ad conualidandam antecedentem meticulousam Professionem, ex punctualibus autoritatibus, allegatis in nostro secundo Restrictu à §. 33. usque ad §. 41. ex gratia recognoscendis, ad euitandam inutilem repetitionem; Cuius communiter receptæ opinionis æquè legalem, ac stringentem adducit rationem *Pignatell. consul. 180. num. 16. tom. 9.* his verbis = *Quia hæc ratificatio, tanquàm veniens in consequentiam ad Professionem contractam, quamuis libera videatur, præsumitur tamen ex eadem causa prouenire, & ex suppositione, quod aliud non potuerit agere.*

12 Minus obstat susceptio Sacrorum Ordinum, quia hæc pariter reflexio claudicat in facto, & non releuat in Iure.

23 Claudicat in facto, quia in hoc constans est, quod P. Seranus ante obitum Patris ex ipsius iussibus, & continuatis minis Sacrum Subdiaconatus Ordinem iam susceperat, *nostro primo Summario additionali num. 4.,* quod animaduersum fuit in *Folio huius Sacre Congregationis diei 2. Decembris 1730. §. 1. ibi = Die 20. Septembris 1721. ad titulum Religionis promotus ad Sac. Subdiaconatus Ordinem.*

14 Dùm igitur ante mortem Patris P. Seranus reperiiebatur in statu irretractabili, mediante Sacro Subdiaconatus Ordine, nulla vis fieri potest in sequenti susceptione Ordinis Diaconatus, & Sacerdotij, quia isti respectu eius status irretractabilis, nullam omninò vim, nullamque efficaciam addiderunt Voto castitatis, quo se adstrinxerat in susceptione prædicti Sacri Ordinis Subdiaconatus, siue illud sit de substantia eiusdem Ordinis

Subdiaconatus, siue additum fuerit ex Ecclesiæ Statuto, circa quod non concordant *Repetentes*, allegati à Gonzal. in c. p. *A multis lit. C. de Actat., & qualitat.* cum alijs apud P. Schiar. in *Theolog. bellic.* §. 9. sub num. 43.

15 Non releuat pariter in iure eadem reflexio, quia Sacrorum Ordinum susceptio, cum nullam omnino habeat necessariam connexionem cum Professione religiosa, nullam pariter inducit favore istius præsumptionem, egregiè *Rot. decis. 195. n. 22. part. 4. recent.* ibi = *Tanquam res, à Professione separata* = Circa quod concordant innumeri illi Authores, qui sequuntur celebre *consil. 6. Nauarr. tit. de His, quæ vi metusue caus.*, allegati in meis *Instit. crimin.* tertiæ Veneræ impressionis lib. primo tit. 10. §. 4. num. 196. & in tom. 5. mearum *Disceptat. eccles. par. prima. discept. 12. num. 105.* quibus addo *Rot. in decis. 276. num. primo coram Vbald.* ibi = *Nam de tempore, quo vixit Victricus, qui metum incusserat, videbatur indubitatum, metum non fuisse purgatum per perseverantiam in Religione, & alios actus, etiam susceptionis Ordinum, ex quo durabat eadem causa metus, & decis. 552. sub num. 20. coram eod.* ibi = *Es eodem modo respondetur ad aliam præsumptionem, quæ desumitur ex Sacrorum Ordinum susceptione &c.* Quia hæc præsumptio non plus operatur, quàm ipsa *Habitus Professorum gestatio, vel præstatio suffragij*; Imò minùs, tanquam res, à Professione separata.

16 Et viua ratio hæc est, quia susceptio Sacrorum Ordinum non est de illorum actuum numero, & qualitate, qui priuatim exercentur à Religiosis claustralibus, vel eis quarto modo conveniat, eo quia communis est etiam Clericis secularibus, vt discurrebam in *Policastræ. Restitutionis in integrum 7. Augusti 1726.* & cum quo discursu processit in dicta *Causa Policastræ.* hæc Sacra Congregatio, solita benignitate concedendo *Gratiam Restitutionis in integrum Religioso strictioris Observantiæ S. Francisci*, post annos sexdecim recurrenti aduersus propriam meticulosam Professionem, vt videre est in Folio, dicta die distributo ibi = *Et quia opponi posset, quod Ordines Sacros in Religione recepit ad titulum religiosa Paupertatis, hinc inferendo ad Ratificationem Professionis; Replicatio nihilominus superpetit, & est, quod susceptio Sacrorum Ordinum, vispote separata à Professione, minùs operatur, quàm gestatio Habitus Professorum &c.* iuxta latè deducta per D. *Vrsayam tom. 5. par. 1. discept. 12. num. 104. & 105.*

17 Quibus addi possunt tres aliæ punctualissimæ Resolutiones huius Sacræ Congregationis, in quibus ex eadem ratione Sacra hæc Congregatio Recurrentibus benignè *Gratiam Restitutionis in integrum* concessit, non obstante omnium Sacrorum Ordinum susceptione, nempe *Vrbevetana Restitutionis in*

integrum 14. Nouembris 1711. & 11. Martij 1713. vt patet ex Folio, dicta die 14. Nouembris distributo, ibi = Et post lapsum plurium annorum, Sacris omnibus susceptis Ordinibus, tandem de anno 1709. recurrit &c. Et Amalphanæ Restit. in integrum 8. Augusti eiusdem anni 1711. iuxta verba illa Folij: Solemnem Professionem peregit in Conuentu S. Francisci Minorum de Observantia &c. ubi, Sacris susceptis Ordinibus, tandem anno defluxo 1710. recurrit &c. Et Cremonen. Rest. in int. 30. Septembris, & 18. Nouembris 1713. quæ est in casu, longè fortiori, eò quia Religiosus, Sacris Ordinibus initiatus vna cum alijs Religiosis, sequenti Iuramenti formula prius declarauerat: Nos Regulares Ordinum respectiue nostrorum, descripti in Lista &c. iuramus, tactis Sacrosanctis Dei Euangelij, in manibus &c. spontè, & non coactè, Professionem in nostris respectiue Religionibus emisisse: Idque in exequutionem Concilij quinti Prouincialis Mediolanensis, vt refertur in eodem Folio.

18 Retorquetur autem ad hominem reflexio illa P. Procuratoris Generalis, in §. *Accedit etiam eius Voti, in Secretaria existentis, quod Principalis Recursum habuerit ad Sac. Congregationem Episcoporum, postulans, vt, Habitu retento, in materna Domo degere posset, Matri suæ seni, & inualida ministrando; habendo præ oculis duo in facto innegabilia.*

19 Primum nimirum, comprobatur à qualificato Teste, cuius depositio data fuit in nostro primo Summario num. 6. lit. V. ibi = *Petijt Rescriptum Sac. Congregationis, vt habitaret in materna Domo, & hoc animo excitandi cum libertate, extra Religionem, Litem super dicta Nullitate, circa quod concordat alter æquè qualificatus Testis, dicto nostro primo Summario num. 5. lit. EE. ibi = Sollicitandi Breue Apostolicum ad finem permanendi extra Religionem, Habitu retento, alendi causa suam Matrem; Sed Testi euidenter constat, quod finis vnicus, & præcipuus, qui dictum D. Petrum mouebat ad petendum simile Breue, erat ille introducendi Petitionem iudicialem, de, & super nullitate suæ Professionis statim ac extra Religionem maneret.*

20 Secundum verò, quòd à tota facti serie, & continuis conquestionibus Principalis dictum eius finem arguendo, æquè prouidi, ac attenti Superiores eius Conuentus, tali conatu, tantisque strenuis operationibus in Nunciatura Apostolica se opposuerunt eidem principali fini, & præcipuo desiderio Principalis, vt iste coactus fuerit ab illius exequutione desistere, vt concludenter probauimus in nostro primo Summario num. 35. ex ingenua, & sonora Protestatione iudiciali Procuratoris illius Conuentus, in quo Principalis moram faciebat, ibi = *Post obitum d. eius Genitoris obtinuit Beneplacitum Apostolicum, vt Habitu retento, assisteret eius Genitrici, permanendo in istius*

Domo, quod Rescriptum, licet P. Seranus exhibuerit in Tribunali Nunciatura Apostolica pro illius exequutione, quia mei Principales se opposuerunt, recessit à simili prætensione; Et maiori claritate nec non commendabili candore id fassus fuit P. Ioannes Garzias vnus ex Testibus contrarijs in nostro primo Summ. n. 22. lit. F. ibi = Dictam licentiam prætendit sub prætectu alendi suam Genitricem, & Fratres pauperes, licet Religio noluit id concedere, & ita respondit &c.

- 21 Longè autem à vero distant verba illa eiusdem Procuratoris Conuentus post obitum eius Genitoris obtinuit Beneplacitum Apostolicum, vt Habitu retento, assisteret eius Genitrici, permanendo in istius Domo. Propositio enim æternæ veritatis in hac parte hæc est, quod Sacra Congregatio Episcoporum permittit dumtaxat Principali, vt succurrere valeret indigentijs proprię Matris, mediantibus Eleemosynis Missarum, expressè eidem denegando facultatem permanend. in materna Domo.
- 22 Ecce verba authentici Decreti, originaliter exhibiti in manibus Rm̃i Secretarij.
- 23 *Ministri degl' Infermi = P. Pietro Serano = Sacra Congregatio Emimentissimorum, & Reuerendissimorum S.R.E. Cardinalium, Negotijs, & Consultationibus Episcoporum & Regularium preposita, audito P. Procuratore Generali, ac attentis narratis, Oratoris Instantiam quoad permanentiam in Domo materna reiecit; Benignè tamen indulgit eidem, quatenus Matris, Sororis, & germani Fratris indigentijs, in Religione commorans, eleemosynis Sermonum, & Missarum, quas liberè iuxta Regulam celebrare potest, succurrere valeat. Romæ 17-Septembris 1723. Ita reperitur in Regeſto autographo Decretorum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quod asseruatur in eius Secretaria; In quorum fidem &c. Romæ die 24. Ianuarij 1731. = A. Archiepiscopus Petrensis Secretarius. Loco ✕ Sigilli.*
- 24 Obiter obseruando hîc illegalia media, insolitosque modos, quibus exaduerso prætenditur impediri Principali Gratia Restitutionis in integrum, serena fronte aliter narrando ea, quæ sola reuolutione Regeſtorum Sac. Congregationum, quæ habemus in Vrbe, apparent insubsistentia, exindè arguendo quid suspicandum sit de rebus, & factis, gestis in immensum distantibus Hispaniarum Regnis circa prætectum Hæreditatis Comitissæ Catenæ, Lucię Martinez Verdejo.
- 25 Circa cuius magnificatam Hæreditatem omnem superant admirationem ea, quæ exaduerso gratis vbique ad aures exaggerata fuerunt ad faciendam magnam impressionem, quod scilicet vnicus finis Principalis in promouenda præſenti Instantia, sit ille potiendi pingui Hæreditate d. bon. mem. Comitissæ, ad d. effectum læta fronte asserendo, quod idem Prin-

*1
O/O
contra lo que
aseguraron, que
obtube Brebe
de habitus Veten
to =*

Principalis Récursum habuit ad hanc Sac. Congregationem post ipsius mortem. Et tamen hoc in facto nullam habet substantiam, dum in illo innegabile est, quod Principalis reclamauit die 20. Iulii 1726. *Summario addit. secundi Restrictus num. unico*; Quod ab hac Sac. Congregatione die 7. Septembris eiusdem anni 1726. scriptum fuit pro Informatione, & Voto Eminentissimo Archiepiscopo Toletano, nostro *primo Summario num. 2.* Quod inter alios Testes, à dicto Eminentissimo Archiepiscopo examinatos, annumeratur etiam d. D. Comitissa, examinata d. die 5. Aprilis 1727. nostro *primo Summario num. 10.* Quodque illa mortales reliquit exuias die 15. Iulii 1728.

26 In istis igitur facti innegabilibus circumstantiis, qui potest capere, capiat, qua verisimilitudine asseri possit, quod Principalis reclamauerit intuitu opulentissimæ Hæreditatis d. Comitissæ, sibi Testamento relicta, eo tempore, quo ista super vixit duobus ferè integris annis post introductum Iudicium Restitutionis in integrum; In quo inter alios Testes, ipsamet d. Comitissa testimonium pro veritate perhibuit in formali Iudicio cum Iuramento examinata; *Quia ubi Testamentum est, mors necesse est intercedat Testatoris; Testamentum enim in mortuis confirmatum est, alioquin non dum valet, dum viuit, qui testatus est*, scriptum reliquit *Doctor Gentium ad Heb. 9. 16. 17.*

27 Veritas hæc intra euidentia fines ponitur ex sola peruolutione voluminosissimi Processus de Partibus fol. 235., quem foliatim non semel percurrere volui; In illo enim, inter alios Testes, formiter examinati fuerunt illi Religiosi, quos qualificatissimos vocat P. Procurator Generalis in eius Voto §. *Secundum*, nempe P. Garzias, tunc temporis Prouincialis, P. Delaminos Viceprouincialis, P. Zamorra, Nouitiorum Magister, & alii, *ultra doctrinam, viri cordati, & pii*, in quorum longissimis iuratis depositionibus, nec iota vnum, vel miserabilis legitur Apex de dicta opulentissima Hæreditate, multoque minus de diuinatoria intentione Principalis, soli Deo nota, quod pro illa acquirenda introduxerit Iudicium ad obtinendam Gratiæ Restitutionis in integrum; Vim proindè facere videtur cuicumque sano intellectui reflexio hæc, quod, siue ex reuelatione, siue ex relatione (Deus scit cuius qualitatæ Relatoris) Reuerendissimo P. Procuratori Generali in Vrbe probè notum sit magnum secretum dictæ opulentissimæ Hæreditatis *ad quam Orator quæstiam manus apposuerat &c.* sunt præcisæ verba eiusdem P. Procurator Generalis in d. Voto, prorsusque ignotum dd. qualificatissimis PP. Prouinciali, Viceprouinciali, Magistro Nouitiorum, aliisque *ultra doctrinam, Viris cordatis, & piis*; Longè autem minorem inuerisimilitudinem habere imaginem falsitatis docuit Bald. in leg. 1. num. 16. Cod. de Seru. fugis. sequutus in decis. 5. num. 21. tit. de Probat. coram Eno

- Falconer. tom. 3. cum multis concordantibus, ibidem citatis.*
- 28 Atque habemus in hac parte rotundum *Textum in leg. Si quis forte ff. de Pœnis*, in quo non habetur pro legitima talis taciturnitas, illa adducta bona ratione: *Non enim debebat tam magnam rem tandiū reticere*. Quodque tarda allegatio alicuius motui non sit veritatis indicium, notat *Oldrad. conf. 185. à quo prædictum Textum didicisse facetur Crauetta conf. 148. num. 12.*, ut testatur *Rota coram Anfald. decis. 26. num. 14.*, & obseruat eadem *Rota in decis. 223. num. 16. cor. Rojas, & dec. 59. num. 9. part. 13. rec.*
- 29 Respectu Officiorum Religionis, à Principali exercitorum, his verbis magnificatorum in Voto P. Procuratoris Generalis *S. Accedit: Libentissime multa Officia Religionis obuiit, Capserii, Secretarii P. Prouincialis, & Concionatoris*, supplicamus distinguere tempus illorum exercitii, & eorundem Officiorum qualitatem.
- 30 Circa tempus, vnus ex Testibus contrariis, nempe dictus P. Ioannes Garzias, hæc cum Iuramento asserit in nostro primo *Summario num. 22. lit. D. Ipsemet Testis, cum esset Prouincialis, illum elegit in suum Secretarium, deditque licentiam ad prædicandum, fuitque deputatus in Depositarium.*
- 31 Notetur quæso mysteriosa illa testificandi phrasis *dedit Licentiam ad prædicandum*, quæ non est synonima, sed longè minùs importat, ac aliquem destinare in Concionatorem gr. ex. pro Quadragesima, vel Aduentu in tali, vel tali Ecclesia, & cum omni sermonis proprietate verificari potest in Licentia vnice miserabilis Concionis, quæ aliquando ex permissione Prouincialium sequi solet inter Religiosos ad probandam idoneitatem, & eloquentiam nouiter Professorum, qualis tunc temporis erat Principalis.
- 32 Cumque eiusdem P. Garzias Officium Prouincialatus, prima vice ab illo exercitum, terminauerit die 3. Maii 1720. ut est in nostra Religione notorium, palpatur manibus, exercitum dd. Officiorum sequutum fuisse tempore, quo viuebat inhumanus Pater, qui obiit die 5. Octobris sequentis anni 1721., & consequenter exercitum eorundem Officiorum, quando etiam ista habuissent annexam Iurisdictionem, & superioritatem in Subditos, adhuc in nulla consideratione habendum esset, ex allegatis supra, quibus addimus alios, sequutos à *Pignatell. consult. 173. à num. 6. tom. 9.*, & à *Rota in decis. 628. per totam*, & *signanter num. 6. cor. Merlin.*, ibi = *Permanente causa incussi metus, nec functio muneris Celleraria, nec permanentia in Religione, nec quicumque alii actus, suffragantur ad inducendam Ratificationem Professionis*; Obseruando præcipuè, quod annis 1719., & 1720. quibus fuit Prouincialis P. Garzias, Principalis, viz egressus à Nouitiatu, constitutus reperiebatur in solo Subdiaconatus Ordine, in qua proinde iuuenili ætate, cum solo

Ordine Subdiaconatus nec etiam conueniens erat eidem dare Officia, habentia annexam Iurisdictionem, & superioritatem in Religiosos.

- 33 Dixi, quando habuissent annexam Iurisdictionem, & superioritatem; Quia exercitia Officiorum, talem Iurisdictionem annexam non habentium, ad effectum præsumendi validam ratificationem Professionis nullæ, attendi non meretur, prout cum effectu (benignè Recurrentibus concessa Gratia Restitutionis in integrum) non fuerunt habita in consideratione in sequentibus Causis, ab hac S. Congregatione decisæ, aliisque cum maiori otio adducendis, nempe in.

Albinganen. Restitutionis in integrum 28. Iulii, & 18. Augusti 1696.

Altissiodoren. R. i. i. 24. Ianuarii 1705.

Amalphitana R. i. i. 8. Augusti 1711.

Anconitana R. i. i. 20. Decembris 1664., & 1. Martii 1665.

Antuerpien. R. i. i. 11. Iulii 1706.

Aquen., seu Arclaten. R. i. i. 29. Ianuarii, & 16. Februarii 1701.

Raiocen. R. i. i. 16. Ianuarii 1700.

Bisuntina R. i. i. 18. Iunii, & 9. Iulii 1701.

Bisuntina R. i. i. 24. Septembris 1712.

Bisuntina R. i. i. 9. Septembris 1713.

Bisuntina R. i. i. 2. Decembris 1713.

Bisuntina R. i. i. 13. Ianuarii 1714.

Bononien. R. i. i. 17. Aprilis 1706.

Brundusina R. i. i. 12. Nouembris 1712.

Caputaquen. R. i. i. 2. Augusti 1710.

Casertana R. i. i. 28. Aprilis 1714.

Cathacen. R. i. i. 23. Martii, & 20. Aprilis 1697a

Ceneten. R. i. i. 16. Martii 1720.

Cephaluden. 14. Februarii, & 18. Iulii 1699.

Corduben. R. i. i. 17. Decembris 1701.

Cremonen. R. i. i. 18. Nouembris 1713.

Elnen. R. i. i. 5. Martii, & 9. Aprilis 1701.

Geneuen. R. i. i. 3. Martii 1708.

Ianuen. R. i. i. 9. Septembris 1713.

Ianuen. R. i. i. 12. Aprilis 1715.

Lingonen. R. i. i. 12. Aprilis, & 20. Decembris 1698.

Lingonen. R. i. i. 20. Septembris 1715.

Mantuana R. i. i. 12. Aprilis, & 20. Decembris 1698.

Mantuana R. i. i. 15. Nouembris 1698.

Mantuana R. i. i. 6. Ianuarij 1700. & 19. Iulij 1701.

Mantuana R. i. i. prima Aprilis 1702.

Mantuana R. i. i. 16. Nouembris. & 7. Decembris 1715.

Montis Politiani R. i. i. 30. Augusti 1698.

Neapolitana R. i. i. 18. Aprilis 1692.

Neapolitana R. i. i. 12. Aprilis 1710.

Neapolitana R. i. i. 8. Februarij 1710.
Neocaſtren. R. i. i. 2. Auguſti, & 11. Septembris 1728.
Pacen. R. i. i. 19. Decembris 1722.
Papien. R. i. i. 17. Februarij 1663.
Policaſtren. R. i. i. 7. Auguſti 1726.
Prouinciæ Bethicæ R. i. i. 11. Martij 1702.
Romana R. i. i. 3. Martij 1708.
Sancti Miniari R. i. i. 3. Octobris 1705.
Senen. R. i. i. prima Decembris 1703.
Sueſſana R. i. i. 8. Februarij 1710.
Sueſſana R. i. i. 3. Aprilis 1715.
Sulmonen. R. i. i. 24. Aprilis 1694.
Taurinen. R. i. i. 23. Februarij 1669.
Taurinen. R. i. i. 5. Martij 1712.
Ferrarien. R. i. i. 5. Martij 1712.
Tolonen. R. i. i. 28. Februarij 1693.
Tholoſana R. i. i. 8. Iulij 1705.
Toletana R. i. i. 18. Maij 1715.
Tullen. R. i. i. 23. Ianuarij 1706.
Vlixbonen. R. i. i. 17. Nouembris, & prima Decembris 1714.
Vrbeuetana R. i. i. 11. Decembris 1711. & 11. Martij 1713.
Vrbeuetana R. i. i. 11. Martij 1713.

- 34** *Disparatis ratio inter exercitium Munerum cum Iuriſdictione, vel ſine, palpabilis eſt, quia in primo caſu, declarata Profeſſione nulla, omnes actus, geſti à Religioſo, nulliter profeſſo, remanent nulli, & quidem non ſine ſcandalo Populi, nec abſque Religionis detrimento, præcipue, quatenus agatur in terminis receptionis, & admiſſionis Religioſorum ad Habitu- rum, vel ad Profeſſionem; Non ſic autem in ſecundo caſu, in quo ex declaratione nullitatis Profeſſionis nullum ſequitur inconueniens. Gratia exempli in noſtro caſu, quòd P. Sera- nus, vix expleto Nouitiatus anno, & quod magis eſt, durante Vita inhumani Patris, exegerit aliquam ſummam, illamque expenderit de mandato ſui Prouincialis; Quòdque, ipſo di- ctante, ſcripſerit aliquas, vel multas Epiſtolas, habueritque, aliquas panegyricas Orationes, vel Conciones, nullum ſcan- dalum generat in Populo, nullumque præiudiciu Religionis reſultat ex Gratia Reſtitutionis in integrum, conceſſa aduerſus eius meticuloſam Profeſſionem, vt patet Conſideranti, quam diuerſitatis palpabilem rationem, ſequendo inſignem theori- cum Nauarum in conſ. 40. quaſt. ult. de Regularib. notat inſi- gnior theoricus, & Sacrarum Congregationum laudabilis Soliti practicus Fagnanus (qui anno 1616. erat huius Sac. Con- gregationis Secretarius, vt refert in cap. Cum contingat n. 51. in fin. de Decim.) in cap. Perlatum num. 52. de his, quæ vi-
me-*

metusue caus. ibi = Ne aperiatur via quamplurimis Religiosis ad Seculum redeundi cum Populi scandalo, & Religionum detrimento, præsertim quoad eos, qui Muneribus, & Officijs functi sunt, quorum Actus legitimi nullitatis periculo subiacebunt, si eorum Professiones irritæ decernantur. Vbi quod ad hoc inconueniens euitandam Mos Religionum non est, vt Subditi infra illud tempus (hoc est quinquennium) ad Gradus, & Prælaturas promoueantur.

35 Perstringendo demum omnia, in præsentī, & in alijs nostris præteritis Scripturis deducta. De vi, & metu, cadentibus in constantissimum Virum, Principali in tenera ætate constituto, barbaris modis incussis, ab inhumano Patre, deque continuatis, & nunquam intermissis conquestionibus, & irremediabilibus lacrymis innocentis, & angariati Filij, dubitari non potest; Et consequenter in controuersiam reuocari nequit patens nullitas eius Professionis; Deus enim coacta seruitia aspernatur, atque voluntarium Militem sibi eligit Christus, scriptum reliquit D. Ambros. de Vit. beat. lib. 1. cap. 3. & iuxta Dictum Apostol. 2. ad Corinth. 9. 7. Hilarem Datorem diligit Deus, ad nostrum præcisum effectum sequutum à Rot. coram Carill. decis. 229. num. 1. & coram Arguell. decis. 25. eod. num.

36 Ratificatio autem eiusdem Professionis non potest desumi ex renouatione Votorum, facta in vita Patris, quia, vti actus sequuti durante causa metus, in nulla habentur consideratione, Post mortem verò eiusdem Patris, annis 1721. 1722. 1723. 1724. & 1725. neque etiam exaduerso allegatur, quia in rei veritate emissa nullatenus fuit; Illa demum anni 1726. quando Pater mortuus erat, nullum pariter operata fuit effectum, vti qualificata, & restricta verbis illis: Facio id ipsum eademmet forma, prout Professionem feci, ex quo sicuti Actus ille fuerat per vim, & metum factus, & consequenter nulliter, ita etiam exequabar alium secundum actum ratificationis, vel renouationis Votorum, primo Summario num. 33. lit. Q. Ultra quod in lure vno ore receptum est inter Theologos, & Canonistas, quod Votorum renouatio quando (vt in præsentī verificatur) præscripta est à Constitutionibus, non potest dici libera, minusque voluntaria, qualis ad nostrum effectum debet esse à §. 8. vsque ad §. 12.

37 Non ex susceptione Sac. Ordinum, quia Subdiaconatum prius susceperat ex maximo impulsu, & mediantibus violentis operationibus Patris, tunc viuentis, à quo Sacro Subdiaconatus Ordine resilire amplius non poterat. Ultra quod susceptio nedum Subdiaconatus, sed etiam omnium trium Sacrorum Ordinum, liberè facta, vti Actus à Professione Religiosa prorsus separatus, & secularibus Sacerdotibus communis, ad no-

strum

strum effectum non habetur in consideratione à §. 12. vsque ad §. 18.

38 Non à Licentia in Domo materna assistendi Matri seni, & infirmæ; Quia factum in hac parte non regit, cum fuerit eidem Principali à Sac. Congregatione Episcoporum rotundè denegata; Imò petitio eiusdem licentiæ ad hominem retorquetur, quia petita fuit eo præciso fine, & intentione, pluribus Testibus antecedenter clarè declarata, qui id cum Iuramento deponunt. *Quod si similem Gratiam obtinisset, habebat in animo probare nullitatem suæ Professionis, dum sic poterat quietè Licentiam mouere, & absque metu, quo agebatur intus Religionem, nostro primo Summ. num. 14. lit. G. à §. 18. vsque ad §. 25.*

39 Non ex spe acquirendi opulentissimam Hæreditatem; Quia illa neque concludenter probatur, neque verisimilis erat tempore, quo inceptum fuit Iudicium pro obtinenda Gratia Restitutionis in integrum à §. 25. vsque ad §. 29.

40 Ultra quod, ingenuè fatendo in hac parte meam imbecillitatem, nescio videre, quid commune habeat cum Gratia Restitutionis in integrum, humillimè perita ex fundatis rationibus, in nostris Scripturis adductis, æquè vaga, incerta, atque, experientia teste, fallacissima spes obtinendi aliquid à voluntate, vnius, vel alterius Mulieris, quæ, nedum qualibet die, sed ter in hora mutari solent, experientia teste, & id obseruante Card. de Albic. de Inconstant. in Iudic. in proem. num. 39. vbi refert versus illos, registratos à Gloss. in cap. Forus 10. verb. Varium de verb. signif.

Quid leuius fumo? Flamen. Quid flamine Ventus.

Quid Vento? Mulier. Quid Muliere? Nihil.

41 Non demum ab exercitio Officiorum Religionis; Quia id euenit, viuentem Patre, quando Principalis in iuuenili ætate constitutus vix à Nouitiatu egressus erat, & solum Subdiaconatus Ordinem susceperat; Et quod magis est respectu Officiorum, nullam habentium annexam Iurisdictionem, nullamque inuoluentium superioritatem in Religiosos à §. 29. vsque ad §. 32.

42 Quæ omnia eò faciliùs admittenda videntur, attenta fauorabili Relatione Eminentissimi Archiepiscopi Toletani, ab hac Sac. Congregatione pro veritate, & conscientia de suo sensu requisiti, de qua in primo Summario num. 34. vbi solemne perhibet testimonium, quod: *Facta fuerunt Acta, & probationes coram meo Vicario generali, auditis Superiore locali, & Fiscali Ecclesiastico. Testes, qui de illis deposuerunt, sunt Personæ, fide dignæ, & timoratæ conscientiæ, eorumque Depositionibus adhibenda est fides; Quapropter videtur, quod prædictus P. Petrus iustificauerit contextum Supplicationis, Sanctissimo factæ; Nedum enim, tanquam Ordinarius, & consequenter plenè informatus,*

matus, & egregiè instructus de rebus, & factis suæ Diocesis, sed vti ab hac Sac. Congregatione pro veritate requisitus, & tanquam S. R. E. dignissimus Cardinalis, omnem meretur fidem, vt respectu primæ conclusionis videre est apud Rot. decis. 305. num. 12. & decis. 460. num. 9. & 10. part. 18. recent. Respectu secundæ in decis. 14. num. 7. coram Ansaldo. Et respectu tertiæ in Romana Pecuniaria 26. Februarij 1725. S. Frustrâ coram Cerro.

43 Necnon præ oculis habendo æquè infelicem deplorabilem, atque omni commiseratione dignissimum, pessimumque salutis statum Principalis, cui cum omni sermonis proprietate conuenire videntur verba illa Deuter. 58. 59. *Plagas meas magnas, & perseverantes, infirmitates pessimas, & perpetuas, & Ecclesiast. 2. 23. Cuncti dies eius doloribus, & ærumnis pleni sunt, nec per noctem requiescat. Laborat enim quodam accidenti asmatico, Curationis incapaci &c. Quapropter dictus R. Petrus nunquam erit capax perfectæ curationis à radice, quia morbus iam est valdè inueteratus, & radicatus, sunt verba Excellentissimorum Physicorum Matritensium in nostro primo Summario num. 19. lit. A. Quæ omnia, veritate impellente, vltro ad nist Reuerendissimus P. Procurator Generalis in eius Voto S. Cæterum, & sequenti ibi = Ex præfata habituali Infirmitate &c. Neque humilis nostra Congregatio. Infirmorum. Ministerio addita, nocte, ac die, commodum aliquod, vel utilitatem poterit in posterum sibi promittere ab inuoluntario, & coacto filio &c. Quibus antiquis, inueteratis, & radicatis pessimis corporis affectionibus, in Vrbe superadditæ fuerunt aliæ, quæ compassionem extorquere aptæ sunt ab ipsismet lapidibus, iuxta phrasim Faxinac. consil. crim. 108. num. 2. tom. 2.*

44 Ex quibus proinde remanet manifestum, quod in circumstantijs nostri casus Gratia Restitutionis in integrum, à Principali petita, tendit potius ad fauorem nostræ Religionis, vt solidè discurrendo obseruant classici illi Authores, quorum verba (ex gratia legenda) registrauimus in 2. Restrictu §. 44. Quibus addo Fagnan. in cap. Perlatum num. 53. de his, quæ vi, metu sue caus. ibi: *Abeuntibus satius sit Pontem, vt dicitur argentum, construere, quàm viam occludere, ex his, quæ docet D. Thom. quodlib. 12. art. vlt. Ibiq; S. sequenti, æquè punctualibus autoritatibus demonstrauius, id verum esse, etiamsi aliquod remaneret dubium circa Professionis validitatem, quia in isto semper inclinandum est pro libertate, quando dubium versatur circa liberam, & spontaneam voluntatem Profitentis (qui sunt præcisi termini nostri casus.)*

45 Omnia hæc, præcipuè simul vnita, de toto rigore iustitiæ videntur superabundare, etiam ad effectum obtinendi declarationem

nem nullitatis Professionis, & proinde multò magis erunt sufficientia pro obtinenda sola Gratia Restitutionis in integrum, qua stante repositus erit Principalis in eo statu, in quo futurus fuisset si quinquennium non fuisset elapsum sunt verba dec. 952. num. 2. coram Emer. Iun. ad quem effectum minores probationes attenduntur, relicta illarum ponderatione formali iudicio nullitatis Professionis, iuxta magistralem Sac. Rotæ decisione in Taurinen. Nullitatis Professionis impressa apud Pignatell. consult. 173. num. 163. tom. 9. cum alijs punctualibus auctoritatibus, allegatis in secundo Restrictu §. 16. & 18.

46 Aduersus, quæ non releuat reflexio, quod concessa Gratia Restitutionis in integrum, causa videatur finita, ex quo hæc Sacra Congregatio, iuxta ipsius recentem, laudabilemque praxim, quando eandem Gratiā Restitutionis in integrum concedit, Causa habetur pro terminata, & ferè cæremoniales dicuntur Actus illi, qui postea fieri debent per Locorum Ordinarios, ex firmatis per Rotam in Ianuen. Restitutionis in integrum 3. Iulij 1702. §. Et quanquam coram Molines, impressa apud Aduoc. Pompeium Vrsayam in Miscellan. Sacro, & Profano part. 2. decis. 9. num. 4.

47 Ultra quod enim probationes, ex hac parte adductæ, ad demonstrandam nullitatem Professionis Principalis, & excludendam illius Ratificationem, videntur incapaces augmento.

48 Ad omnem omninò scrupulum in hac parte tollendum, dicimus, quod, præuia benigna concessione Gratiæ Restitutionis in integrum, à Principali humillimè petitæ, quando vel minima supersit difficultas, potest hæc Sac. Congregatio demandare noui Processus confectionem, nouasque probationes omnis generis exquirere; Iniungendo vltèrius, vt præsens articulus nullitatis Professionis decidatur ab hac Sac. Congregatione, in qua id nouum non erit, vti sæpè ab eadem practicum, & punctualissimè in alia Toletana, seu Matriten. Nullitatis Professionis 13. Augusti 1718. iuxta verba illa Folij Petrus de Sousa Correa, Professus in Ordine Minorum Cappuccinorum, huic Sac. Congregationi supplicauit pro Restitutione in integrum aduersus Regularem Professionem, à se emissam in Ordine prædicto &c. Obtenita in integrum Restitutione, idem Petrus Sanctissimo supplicauit, vt Causam Nullitatis Professionis huic Sac. Congregationi delegaret, auditoque tunc temporis Secretario, Sanctitas Sua huius eiusdem Instantiæ examen ad eandem Sac. Congregationem remisit; Quæ deinde pro nullitate eiusdem Professionis respondit. Necnon in multis alijs similibus Causis, nempe respectu huius Sacræ Congregationis in

Amerina Nullitatis Professionis 20. Decembris 1721. §. 17. §. 31.

Ianuarij, & 28. Februarij, & 14. Martij 1722.
Affisien. N. P. 28. Nouembris 1705.
Asten. N. P. 24. Augusti 1709. 15. Martij, & 5. Iulij, & 20. Se-
ptembris 1710.
Calaritana N. P. 18. Decembris 1728.
Carnoten. N. P. 23. Iulij 1728.
Cassanen. N. P. 21. Augusti 1727.
Cathacen. N. P. 20. Nouembris 1728.
Comen. N. P. 13. Ianuarij 1720.
Firmana N. P. 8. Februarij, & 15. Martij 1727.
Firmana N. P. 27. Iulij 1730.
Florentina N. P. 27. Iulij 1726.
Ianuen. N. P. 6. Iulij 1696.
Leodien. N. P. 2. Augusti 1621., & 13. Iunij 1727.
Lugdunen. N. P. 7. Septembris 1720.
Mantuana N. P. 18. Augusti 1696.
Mantuana N. P. 30. Ianuarij, & 27. Februarij 1727.
Meleuitana N. P. 8. Augusti 1705.
Neapolitana N. P. 14. Martij 1705.
Neapolitana N. P. 27. Maij 1713.
Neapolitana N. P. 11. Iunij 1718. & 2. Iulij 1718.
Neapolitana N. P. 11. Iunij 1718. 2. Iulij, & 17. Decembris 1718.
& 21. Ianuarij 1719.
Neapolitana N. P. 17. Septembris 1718.
Neapolitana N. P. 9. Septembris 1724.
Ordinis Cappuccinorum N. P. 20. Nouembris 1728.
Papien. N. P. 27. Iunij, & 8. Augusti 1705.
Papien. N. P. 4. Iunij 1707.
Passauien. N. P. 28. Septembris, & 16. Nouembris 1709.
Placentina N. P. 1. Iunij, & 6. Iulij 1706.
Placentina N. P. 4. Iunij 1707.
Posnanien. N. P. 27. Augusti 1712.
Prouinciæ Romanæ N. P. 31. Iulij 1723.
Prouinciæ Romanæ Cappuccinorum N. P. 1. Iulij 1724.
Romana N. P. 3. & 24. Augusti 1720. & 11. Ianuarij 1721.
Romana N. P. 1. Octobris 1724.
Sabinen. N. P. 1. Iulij 1662.
Sagonen. N. P. 4. Februarij, & 5. Augusti 1719. & 13. Apri-
lis 1720.
Sagonen. N. P. 10. Decembris 1706.
Siculana N. P. 18. Maij, & 27. Iulij, & 11. Ianuarij 1727.
Tholosana N. P. 23. Iunij 1707.
Tudertina N. P. 20. Decembris 1721. 17. & 31. Ianuarij, & 28.
Februarij, & 14. Martij 1722.
Tullen. N. P. 21. Octobris 1721. & 17. Iulij 1723.

- Veneta N. P. 18. Augusti 1696.*
Viennen. N. P. 21. Ian. 1721. & 8. Februarij, & 13. Septembris 1721.
- 49 *Respectu Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium in Prænestina Nullitatis Professionis 12. Nouembris 1717. Ponente clar. mem. Card. de Abdua, de qua in tom. 3. mearum Discept. Eccles. part. 1. discept. 8. Et in Neapolitana 7. Septembris 1718. de qua d. tom. 3. part. 1. discept. 6.*
- Et in Balneoregion. Nullitatis Professionis 12. Martij 1727. Ponente Eñõ D. meo Card. Petra, de qua in tom. 7. part. 1. discept. 13. in principio.*
- 50 *Et respectu Congregationis Particularis, compositæ ex S. R. E. Cardinalibus Carpineo, Casanatta, Marecotto, Petruccio, Colloredo, & Sacripante, in Conuersana Nullitatis Professionis 12. Aprilis, & 20. Iulij 1698. de qua Monacell. in Formul. tom. 3. tit. 1. form. 36. sub num. 8.*
- 51 *Et respectu alterius Congregationis Particularis, compositæ ex S. R. E. Cardinalibus Carpineo, Marecotto, Colloredo, Panciatico, & Bichio, in Ianuen. Nullitatis Professionis 8. Aprilis 1704. de qua in tom. 1. mearum Discept. Eccles. part. 1. discept. 20. num. 136.*
- Quare &c.*

Dominicus Ursaya Aduoc.
Io: Baptista Melolius.

SAC. CONGREGATIONE
 CONCILII

Rmõ P. D.

DE ABBATIBVS

SECRETARIO

*Toletana Restitutionis in
 integrum*

P. R. O.

*Reu. Sacerdote Petro Serano pratenso
 Professo Ord. Clericorum Regula-
 rium Ministrantium Infirmis.*

C V M

*Rmum P. Procuratorem Generalem
 eiusdem Ordinis*

Tertius Restrictus Facti, & Iuris

 P. F. G.

Typis Leone, & Mainardi 1731.

Toletana Restitutionis in integrum.

¹ *Eme, & Rme Dñe.* **N**ON vnus, vel alter,

minùsque duo, vel tres, qui in omni materia concludentem faciunt probationem, iuxta punctuales resolutiones huius Sac. Congregationis in nostris præcis terminis allegatas in *nostro primo Memoriali additionali* §. 2. Sed viginti sex qualificati Testes, ser. ser. examinati fuerunt in hac Causa, auditis Superiore locali, & Fiscali Ecclesiastico, qui vno labio, & per vnicum sermonem concludentissimè probarunt maximam vim, & æqualem metum, quibus mediantibus omni commiseratione dignissimus Principalis coactus fuit solemnem emittere Professionem, illiusque continuas, & nunquàm interruptas conuersiones, fixamque voluntatem reclamandi aduersus suam meticulosam Professionem; Qui sunt 1. Augustina Gil. 2. Maria Thomiz. 3. Angela Romero. 4. Angela de Ochoa. 5. Emanuel de la Peña. 6. Iosepha Verma. 7. P. Antonius Gonzalez. 8. P. Io: Antonius Fuente. 9. P. Io: Antonius del Rio. 10. P. Franciscus Pazos. 11. P. Michael de Carralio. 12. Lucia Martinez Comitissa Catena. 13. Io: Emanuel de Posa. 14. Maria Emanuela Serano. 15. Isabella de Palazuelos. 16. Ioseph Venitez. 17. Emanuel Serrin. 18. Emanuel de la Rena. 19. Ioseph Vermexo. 20. Andreas Lopez Arias. 21. Ioannes Serano. 22. P. Antonius de Zamorra. 23. P. Ioannes Garzia. 24. P. Michael Alaminos. 25. P. Iosephus Priettus, & 26. P. Franciscus de Pazos.

*Señ muertos =
auentes
presentes*

² Tremat autem manus scribere, quod omnes *prædicti Testes, fide digni, & timorata conscientia*, quorum Depositionibus adhibenda est fides, sunt verba Emi Archiepiscopi Toletani, primo Summario num. 34. diuersæ Professionis, & qualitatis, in propriarum Animarum irreparabile præiudicium, vniformi mala voluntate conspirare voluerint in perniciem illius veritatis, quàm quærimus, quod ferè impossibile visum fuit *Sac. Rotæ in dec. 408. num. 10. coràm Priol. ibi: Manifestam inuerisimilitudinem implicat, quod tot Personæ disparis conditionis adstruendam huiusmodi falsitatem conspirauerint*; Et in terminis trium dumtaxat Testium eadem *Rot. coràm Emer. Iun. decis. 1251. num. 7. ibi = Per tres Testes &c. quos verisimile non est conspirasse omnes in falsitatem, præsertim sine ullo lucro, vel interesse*:

³ Et quod magis est tres ex iisdem Testibus, illius sexus, qui deuotus dicitur, munitis omnibus Ecclesiæ Sacramentis, ex hoc Mundo discesserunt, non retractatis eorum iuratis Depositionibus,

bus, quæ circumstantia eorum fidem in immensum auger, *Rot. coram Priol. decis. 68. num. 19.*

- 4 Non possunt hæc exaduerso controuerti, sed dicitur à secundo contrario Teste, *Process. fol. 204.* quod si Pater Principalis exequutus fuisset contra Filium violentias, non deerant mille modi Principali, ut ei non indulgeret quoad hoc punctum, excusando se ipsum, eò quia omnes Testes concordant in eo, quod ipse fuit primum Mobile coactionis Principalis, *Process. fol. 202.* ibi: *Falsum est, quod nullum, præter ipsum Testem, potuerit illum inducere, ut fieret Religiosus, quia Testis illum non induxit, neque habet genium, & conscientiam ad id patrandum;* Præcipue, quia deinde ingenuè fatetur, eidem Principali subministrasse omnes necessarias expensas pro ingressu in Religione. Tertius asserit dumtaxat, ad eius notitiam non peruenisse, quod Principalis coactus, & volentatus fuerit à suo Genitore, nec ab ulla alia Persona, *Proc. fol. 208.* Cum quo concordat quartus, qui vltèrius ingenuè fatetur, *Process. fol. 199.* Nescit, quod obtinuerit Officium Secretarij Prouincialis (Obiter obseruando hic qualitatem dicti exadum magnificati Officij Secretarij Prouincialis, cuius notitia non peruenit ad aures vnus ex dictis qualificatis Religiosis, Viris, vltra doctrinam, cordatis, & pijs, iuxta verba P. Procuratoris Generalis, & Ego addo, moram facientis in illa Prouincia, vbi supponitur dictum Officium exercuisse, quod superare videtur omnem admirationem)
- 5 Omnes autem dicti tres Testes contrarij, tanquam ex Cathedra loquentes intrepidè asserunt, quod minæ, Principali repetitæ ab inhumano Patre, non fuerunt sufficientes ad annullandam illius Professionem, *Process. fol. 209.* ibi = *Testis iudicat, quod non erant sufficientes, licet essent certæ, minæ sui Genitoris, & Process. fol. 213.* ibi = *Testis pro certo habet, quod non erant sufficientes minæ sui Genitoris;* In qua parte nullam merentur fidem, quia Testis officium est, asserere ea, quæ in facto scit, intactam relinquendo Indicibus iudicandi munus & potestatem, *Rot. decis. 829. num. 8. coram Dunozett. Iun. & decis. 544. num. 5. part. 18. Recentior.*
- 6 Posito proinde, quod euidentè constet de nullitate Professionis Principalis, deque illius continuis conquestionibus, eius miseriæ miserendo, faciliùs admittendæ videntur responsiones, in nostris Scripturis adductæ aduersùs obiecta, quæ contra ipsum exaduerso exaggerantur.
- 7 Inter quas responsiones circa assertam spem opulentissimæ hereditatis, à qua Principalis pretenditur motus ad promouendam præsentem Instantiam, animaduersionibus, in nostro secundo Restrictu adductis à §. 25. vsque ad §. 29. addimus sequentem categoricam responsionem, deductam ex formali examine dictorum

Aorum trium contrariorum Testium, qui proindè fauore Principalis concludentissimam faciunt probationem, ex firmatis per Rotam in decis. 73. num. 15. & decis. 329. num. 10. part. 19. rec. Quorum

- 8 Primus est P. Ioannes Garzias Procurator Generalis, Process. fol. 205. à tergo, ubi asseritur Testis certissimè inferi, quod si permissum fuisset d. P. Petro liberè, & ad sui libitum viuere in Oppido Matriti, nuquam introduxisset talem prætensionem. Secundus P. Michael Alaminos ex Procurator Generalis, Process. fol. 210. à tergo, ibi = Testis habet prò certo, quod si P. Petrus coactus non fuisset exire à Matrito, tale Rescriptum non exhibuisset, neque præsentem Instantiam promouisset. Tertius P. Iosephus Priettus, Process. fol. 214. à tergo, ibi = Testis absque dubio credit, quod si coactus non fuisset ad executandum à Matrito &c. & id totum Testis scit, tam quia est notorium, quàm quia id expertus fuit.
- 9 Dum igitur dd. tres contrarij Testes, ultra doctrinam, Viri cordati, & pij, prò certo habent, certissimè existimant, & absque dubio sciunt, quia notorium est, & quia experti sunt, quod Principalis motus fuerit ad promouendam præsentem Instantiam à Præcepto, sibi à P. Proninciali iniuncto, discedendi ab Oppido Matriti, non est permissum, aliud diuinando asserere ad faciendam impressionem, sine facti assistentia, illiusque concludenti probatione, per ea, quæ notat Vincent. Alzar. Cruc. cent. 3. epist. ad Iul. Cesar. le Gal, & firmavit Rot. decis. 324. num. 7. part. 4. to. 2. recent. ibi = Quod hæreditas ad ipsum deueniret &c. quia hæc est mera diuinatio.
- 10 Eademque pia meditatio, vti extrà Acta, seu non contenta in voluminoso Processu (quæ ita exigentibus iustitia, & necessitate ad recognoscendū bonū lus Principalis, anathomatizare volui) dicitur extra Mundum ex vulgatis apud Bich. decis. 396. num. 17. Illiusque respectu vndique afflicti Principalis vti potest responsione illa præteriti seculi Dignitatis Episcopalis honoris, & ornamenti S. Francisci Salesij nelli Discor. di Sag. Controu. part. 2. dije. 5. ante fin. fol. 74. Perchè voi non allegate in proua di ciò, che vna vostra semplice affermatiua, senza altro riscontro particolare. Io vi sodisfarò, senza vostra offesa, con vna assoluta mia negatiua: Est enim d. contraria propositio de illarum numero, de quibus Canonistarum Pater Innocentius in cap. Olim 17. ante num. 1. do Reslit. Spol. ait: In labijs Assertoris solet aliquando residere subsistentia alicuius propositionis, & Innocentium sequitur Bald. inter Vfus Feudor. S. Sacramentum de consuetud. rect. Feud. sab num. 17.
- 11 Non regit in facto, quod Principalis ad titulū religiosę paupertatis promotus fuerit ad Sac. Ordines post mortē Patris, quia Subdia

conatum suscepit, adhuc illo viuento, & ex eiusdem violentis operationibus. Omnibus autem notum est, quod in susceptione Sac. Subdiaconatus Ordinis specificatur, & assignatur titulus Beneficij, Pensionis, Missionis, Paupertatis religiosæ, Patrimonij &c. ad quem Sacerdotes Seculares, & Religiosi ordinari solent.

- 12 In d. igitur Sacro Subdiaconatus statu ad titulum religiosæ Paupertatis in vita Patris existens Principalis, non nisi ex mera, & maxima necessitate transiit ad Diaconatum, & Sacerdotium. Et tamen etiam in illis terminis, in quibus Religiosus omnes tres Sac. Ordines recipit ad titulum religiosæ Paupertatis, adhuc hæc Sacra Congregatio concedere solet Gratiam Restitutionis in integram Recurrentibus aduersus eorum meticulosas Professiones, ea viua ratione, quia Sac. Ordinum suscepio, tanquam res prorsus distincta, & omnino separata à Professione religiosa, operatur minus, quam Professorum Habitus gestatio, ex adductis in *secundo Restrictu* §. 15. quibus addo *Rodrig. quest. Regular. tom. 3. quest. 17. artic. 16. ibi = quia suscepio Ordinis res est à Professione distincta, & Pignatell. consult. 173. num. 95. tom. 9. ibi = Quoad susceptionem Ordinum cum sint actus qui citrà Ius, & nomen Religionis fieri possint, & conueniunt etiam Secularibus, remaneat æquiuoci, & non apti ad inducendam tacitam Professionem.*

Quare &c.

*Dominicus Vrsaya Aduoc.
Io. Baptista Melosius.*

SACRA CONGREGATIONE
Concilij

Rmo P. D.

DE ABBATIBVS
SECRETARIO

Toletana Restitutionis
in integrum.

P R O

R. Sacerdote Petro Serano pærenso Religioso Ord. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

C V M

Rmo P. Procuratore Generali eiusdem Ordinis.

Secundum Memoriale additionale Facti, & Iuris

Toletana Nullitatis Professionis.

¹ *Eñe, & Rñe Dñe.* **P**^{Rauió recessu à de-}
^{cisis, esse locum Re-}

stitutioni in integrum; Et præuia confectiōe noui Processus facien-
di per Ordinarium, vnacum Superiore Locali, Causa super nulli-
tate Professionis discutiatur in Sac. Congregatione, rescriptum fuit
in hac Causa die 21. Aprilis proximè præteriti, cuius Rescripti
omnes partes libenti animo executioni demandaret infelix
Principalis, si ei facilè permissum esset nouum facere Proces-
sum; Sed quia hoc ei, à continuis pessimis corporis affectio-
nibus summoperè afflicto, ferè impossibile redditur, cogimur
humillimas effundere preces, vt EE. PP. dignentur, Cau-
sam nullitatis suæ Professionis decidere ex Processu, in Secre-
taria existente, & voti compotes fieri firmiter speramus.

² In eodem enim Processu, desuper de mandato huius Sac. Con-
gregationis coram Ordinario in Hispaniarum Regnis confe-
cto, & in Secretaria existente, examinati fuerunt viginti sex
informatissimi Testes, diuersæ Professionis, & qualitatē, inter
quos vndecim numeratur Religiosi, quorum præcisa nomina
registrata fuerunt in nostro secundo Memoriali Additionali S. 1.,
ex quibus tres ex hoc Mundo discesserunt, non retractatis
eorum iuratis depositionibus, nempè Angela de Ochoa,
Mater Principalis, Comitissa Catena Lucia Martinez, & Fran-
ciscus de Pazos, quibus attentis in illorum iuratis attestatiōi-
bus tutò figi possunt pedes circa veritatem eorum depositio-
nis, vt in terminis duorum dumtaxat Testium firmavit Rota
dec. 83. n. 25, & dec. 95. n. 24. coram Ansaldo, & concordat lau-
dabilis praxis huius Sac. Congregationis, quæ in nostris ter-
minis, attenta depositione vnici Testis adminiculati, declara-
uit meticulosas, & nullas Professiones, ex adductis in nostro pri-
mo Memoriale additionalē S. 2.

³ Præcipuè, quia eorum examen peractum fuit, auditis Superiore Lo-
cali, & Fiscale Ecclesiastico, Testes sunt Personæ fide dignæ, & ti-
moratæ conscientia, eorumque depositionibus adhibenda est fides,
sunt verba Eñi Ordinarij in nostro primo Summ. n. 34.

⁴ Obseruando vltèrius, quod antiqui Testes repeti non possunt, ex
quo, vltra dictos tres, qui vitam cum morte commutarunt, alij
in longinquas Partes abierunt; ex nouis verò difficile erit inue-
nire alios, qui recordentur de rebus, & factis, sequutis ante
annum 1715. quando Principalis per apertam vim coactus fuit
Professionem emittere, eò quia per spatium decennij obliuionis
presumptio inducitur, etiam in factis proprijs, sunt verba Rotæ
dec. 5. n. 7. coram Eñno Falconerio tit. de Reb. credit.

Qui-

- 5 Quibus additur, quod in Hispaniarum Regnis nemo reperitur, qui procurare possit formationem noui Processus; Principalis vero sine euidenti vitæ periculo, & sine longi temporis mora facienda in Vrbe, ad recuperandum talem, qualem valetudinis statum, necessaria, se exponere non potest notorijs incommodis longissimi itineris ad nouum Processum, in Partibus procurandum, tam attentis antiquis pessimis, radicatis, & perfectæ curationis incapacibus, seu incurabilibus corporis affectionibus, de quibus per hæc præcisa verba Testes sunt Exc^{mi} Medici Hispani in *nostro primo Summ. n. 19. lit. A, & n. 20. pariter lit. A.* Quibus superadditæ fuerunt aliæ æqualis incommodi, & afflictionis in Vrbe, Testibus omni exceptione maioribus Medico, & Chirurgo, sub quorū cura misere viuit, qui prædicta omnia cum iuramento asserunt in *presenti Summario num. primo, & 2,* ultra graues expensas, & longum tempus, quod ad illum complendum simpliciter necessarium esset, quæ omnia facilius ab EE. PP. mente concipi possunt, quàm verbis exprimi.
- 6 Nomine proinde eiusdem afflictissimi Principalis EE. PP. humillimæ repetuntur preces, vt eius miseriæ miserendo, dignentur rescribere, vt Causa super nullitate eius professionis videatur in hac Sac. Congregatione cum voluminoso Processu ser. ser. confecto, & in eius Secretaria existente, circa cuius validitatem nulla omninò adest dubietas, & releuantia depositionis Testium desumitur ex illius recognitione, vt in nostris punctualissimis terminis praticauit hæc S. Congr. in *alia Toletana Nullitatis Professionis 13. Augusti 1718.*
- 7 Attento præcipuè, quod non vna dumtaxat, sed duæ exhibitæ fuerunt Informationes à R^{mo} P. Procuratore Generali, vnæ cum Relatione E^{mi} Ordinarij Toletani, *nostro primo Summar. num. 34;* Ita ut nihil omninò desideretur ad hoc, vt Causa cum d. Processu, Relatione, & Informationibus P. Procuratoris Generalis decidi possit, ex Requisitis, præscriptis in Instructionibus huius Sac. Congr. impressis in *Bullariol. sa. me. Innocentij XII. Constit. 73. §. 1. & seqq.*

Quare &c.

Dominicus Urfaya Aduoc.
Io: Baptista Melolius.

SUMMARIUM

Num. 1.

IO sottoscritto Medico Fisico per la verità richiesto, faccio piena, & indubitata fede, come il M. R. P. D. Pietro Serrano Spagnolo dell'Ordine de PP. Ministri degl'Infermi, è stato da me curato dal principio della sua venuta in Roma nel Conuento di S. Francesca Romana à Capo le Case della sua indisposizione di petto, di sputo di sangue, come anche in Spagna ne à patito, stante li Consulti portati, e Fedi, fatte da Signori Medici, ritrouandosi ora tanto li fluidi, quanto il solido viziati, à obligato me, & oblige presentemente curarlo, tanto più nella presente Primavera, & anche ne tempi estiuui, per ridurre tanto li fluidi, quanto il solido in salute; e per essere questa la verità ò sottoscritta, e scritta di mia propria mano la presente Fede questo di 26. Aprile 1731.

Io Michel Angelo de Boni Medico de PP. Trinitari del Riscatto in S. Francesca à capo di Case.

IO sottoscritto Chirurgo, faccio piena, & indubitata fede, mediante il mio giuramento &c. come il M. R. P. Pietro Serrano di Nazione Spagnolo, dell'Ordine de Crociferi, dimorante nel Conuento di S. Francesca Romana à Capo le Case di Roma, è stato da me curato, & al presente curo, d'vna Eresipella flemmorosa nel ginocchio destro, che si spandeva per tutta la Gamba fino al Metatarso, con varie suppurazioni della medema, essendo stato obligato per li Sini fatti a dare de tagli, e traspiri, per sgorgo, & espellamento delle materie di pessima, e cattiuua qualità, essendo già lo spazio di due mesi in circa, che si cura detto male, non essendo ancora à perfetta sanazione, douendoci obligare à guardare il Letto per lo spazio d'altre settimane per ridurlo in stato di perfetta sanazione, e leuarsi dal medemo Letto, restando poi l'obbligo al Signor Dottor Fisico curante di medicarli gli fluidi viziati, quali sono stati la causa del sudetto penoso male, che è quanto &c. Et essendo questa la verità ne faccio la presente, scritta, e sottoscritta da mia propria mano questo di 23. Aprile 1731.

Io Giuseppe Fadulfi Chirurgo mano propria.

Num. 2.

**SACRA
CONGREGATIONE
CONCILII**

Rmo P. D.

**DE ABBATIBVS
SECRETARIO**

**Toletana Restitutionis
in integrum.**

P R O

**R. Sacerdote Petro Serano, pratenso
Religioso Ord. Clericorum Regula-
rium, Ministrantium Infirmis.**

C V M

**Rmo P. Procuratore Generali eiusdem
Ordinis.**

******* A *******

Memoriale Facti, & Iuris

******* P. ***** F. ***** G. *****
***** Typis Leone, & Mainardi 1731. *******

Toletana Nullitatis Professionis.

Stantibus &c.

Dubium: *An constet de nullitate Professionis in casu &c.*

1 *Eñe, & Rñe Dñe.* **E**X speciali Gratia huius Sac. Congregationis restitutus Principalis in illo statu, in quo reperiebatur in primo quinquennio Professionis, ab ipso per vim, & metum emissæ, supplex hodiè implorat declarationem nullitatis eiusdem Professionis, ex duplici capite, ex eo scilicet, quod illam emittere fuit coactus per manifestam vim, & maximum metum, eidem illatum, & incussum ab eius inhumano Patre, nec non ex quo tempore dictæ Professionis insanabili morbo affectus erat, à quo etiam hodiè, nedum miserè affligitur, sed illi in Vrbe magnum incrementum recepit, & illius incurabilitas magis, magisque confirmata fuit; In istis autem terminis nostræ Religionis Constitutiones, præcisè, & præuentivè omnem denegant facultatem Superioribus, omnemque tollunt consensum Religionis pro validitate Professionis, ad quem effectum ex utraque parte concurrere debet validitas consensus, cum sit Contractus ultro, citroque obligatorius ex adductis per *Panmoll. dec. 29. n. 3.*

2 Antequam autem descendamus ad probationes utriusque capitis nullitatis dictæ Professionis, supposita facti serie, latè explicata in primo, & secundo nostro Restrictu, vna cum pleno Summario, ex gratia reassumendis, præmittimus, hodiè non esse amplius locum discurrendi de Professione tacita, deque actibus, illam inducentibus post quinquennium, sed vnicè videndum, est, an Professio fuerit voluntariè emissæ, quia, probata coactione, illa omni Iure nulla est; Deus siquidem aspernatur coacta servitia, & voluntarium sibi Militem eligit Christus, ut observat *Diu. Ambros. de Vita beata lib. 1. cap. 1.*, & habemus vulgatum illud *Psal. 33. 8. Voluntariè sacrificabo Tibi*, quod ad nostrum effectum sequitur *Rot. decis. 9. num. 85. & seqq. coram Arguelles*; Indeque vno ore observant Canonistæ, quod probata vi, vel metu, & deficientia consensus, non concurrente spontanea voluntate, quælibet Professio nulla est, ex latè adductis in nostro primo Restrictu §. 4., & seqq. & in secundo §. 12. quibus addimus decem punctuales Resolutiones, huius Sacre Congregationis, specificatas in *Tom. 6. par. 1. discept. 5. n. 5. & 6.*

3 Præmittimus secundo cum Sac. Rot. in Ianuen. Professionis 3. Iulij 1702. §. Et quamquam, coram Molin. impressa apud Piton. di-
 scept. 110. num. 26. tom. 4. quod quando (vt in præsentī pun-
ctualiter fuit practīcatum] præuia formali cognitione, prædijs Re-
scriptum super Restitutione, tunc apud Iudices Causa videtur
frequentius decisa, & vltior Processus remanet quodammodo
cæremonialis, & concordat Card. de Luc. de Regul. disc. 41. n. 13.
ibi: In disputationibus, quæ habentur in Congregatione Concilij
agitur quasi ex professo de ipso puncto principali nullitatis, seu
de Meritis Causæ, adeout quando, præuia hac formali cognitione
emanat Iudicium Congregationis super concessione Restitutionis,
tunc apud Iudices Causa videatur frequentius decisa, eorumque
Processus quodammodo cæremoniales.

4 Præmittimus tertio, quod cum metus sit animi passio, hæc non
potest directè probari, & propterea superlatiuè demonstratus
dicitur ex præsumptionibus, & coniecturis, ex firmatis per Ro-
tam coram Seraphin. decis. 242. num. 2. & in par. 8. Recent. de-
cis. 273. num. 5.

5 Et tamen in nostro casu adduximus concludentes probationes
metus, & concludentiores demonstrationes vis, quibus me-
diantibus in tenera ætate annorum sexdecim infelix Principa-
lis coactus fuit Professionem emittere, distinguendo tempora
ante Vestitionem, durante Nouitiatu, & post Professionem.

6 Ante Vestitionem, omnes Testes vna voce concordant in hoc,
quod crudelis Pater, seueræ naturæ, & exequi solitus minas,
obseruans magnam auersionem animi Principalis à statu reli-
gioso, postquam eum asperè, & crudeliter tractauit, tam factis,
quàm verbis, prout Testis vidit, primo Summ. num. 6. litt. F.
illum clausit in angusto Cubiculo, non semel furenti rabie ad
eius aures sequenti intonata dolorosa Antiphona: *Velis, nolis,*
debes fieri Religiosus; Quod amantissima illius Mater procurans
eum ab angustijs dicti priuati Carceris liberare, à bestiali Ma-
rito insequuta fuit ad necem vsque, pugione denudato d. Sum-
mario n. 10. litt. B.; Quod, ad aures sæcularis ludicis peruen-
ta noticia d. inhumani procedendi modi ad euitanda maiora
mala, rigorosum intimare fecit Præceptum eidem Patri, ne
voluntatem infelicitis Filij similibus violentijs coarctaret, quod
Præceptum ad nostrum præcisum effectum probandi metum,
considerant adducti per Panimoll. decis. 262. num. 9. Quod post
aliquod tempus, his omnibus non attentis, iterum innocentem
Filium in priuato Carcere seuerius inclusit, vbi longo tempore
eum semper lacrymantem, semperque se conquerentem deti-
nuit; Vna autem, vel alia vice ad ipsum accedendo, toruis ocu-
lis, & terribili voce dolorosam repetendo antiquam Antipho-
nam ei dicebat: *Ab hoc Cubiculo non exhibis, nisi iturus ad Tri-*
remes,

mer, vel ad Religionem, quam non valens vndique afflictus Principalis audire, tandem se præcipitem proiecit è Feneſtra in Atrium Domus, vbi ferè miraculoſe illæſus à Deo incolumis ſeruatus, ad Ciuitatem Complutensem recto tramite aufugit, ibique permansit ſpatio nouem circiter Menſium.

7 Poſtquam autem dictus inhumanus Pater ſciuit vbi Filius moram faciebat, procurauit ei dolosè perſuadere, vt rediret ad paternos Lares, ſub ſua fide, & repetita promiſſione, quod in paterna Domo non ampliùs cogeretur ad ingrediendum Religionem, neque malè tractaretur, cui nimis credulus obediuit; Poſtquam verò Domum repetijt, prætextu videndi Regiam Curiam, illum nolentem, & repugnantem ſecum duxit ad Oppidum Matriti, ſe ſe associando Tabellario, qui videns innocentem Puerum irremediabilibus lacrymis contrinuò plorantem per Viam, ſequè ingiter conquerentem, petijt à Patre, ad quem finem ſecum ducebat Filium? Cui ad eundem Filium conuerſus, terribilibus oculis reſpondit. *Ad Religionem*, quo audito innocens Filius ſe præcipitauit ab Equo, fugam arripiendo Patriam verſus; Inſequutus autem à Patre, coactus fuit in Equum iterum conſcendere, Patremque ſequi; Quæ omnia non ſine magna admiratione videns d. Tabellarius, vnicus ſpectator dicti tyrannici modi operandi iterum à Patre petijt quare Filium tali, tantaque barbarie tractabat? Qui non dubitauit ſerena fronte ei reſpondere, quia nolebat Religionem ingredi.

8 Peruentus ad Oppidum Matriti poſt multos ſimiles inhumanos actus, quos referunt Teſtes, vel illis præſentes, vel de auditu ab alijs, quorum fidelibus oculis ſubiecti fuerunt, tandem Paternis violentijs non valens ampliùs reſiſtere, cum apertiſſimè tamen voluntatis repugnantia, Religionis Habitum induere coactus fuit, & in illa Profeſſionem emittere.

9 Nouitiatus tempore pluries propria ſecularia Veſtimenta petijt ad hoc, vt ad Patriam rediret, & *quæſi quotidie ibat ad Cellam, in qua Habitus ſeculares Nouitiorum aſſeruantur, & petebat ſua Veſtimenta, vt à Religione exiret*, ſunt verba Teſtis dicto primo Summario num. 1. lit. O. Ne autem idem animus ſecularibus Perſonis palam fieret, nemini permiſſum fuit illum alloqui, *quæ prohibitio commercij non parum conducit ad arguendum metum*, ſunt verba Rotæ deciſ. 326. num. 32. coram Ludouiſio.

10 Poſt Profeſſionem, modis illis, & violentijs emiſſam, quas aperiant multi qualificati Teſtes, cum omnimoda dicti Petri repugnantia, ſunt verba Teſtis in primo Summario num. 1. lit. H. nil aliud viuente inhumano Patre facere potuit, nihilque aliud fecit infelix Principalis, quàm quotidie ſe conquerere, & nunquam ceſſare à lamentationibus circa violentias, & minas,

aliosque improprios modos, quibus mediantibus eandem Professionem coactus fuerat emittere, circa quas vno ore concordant omnes Testes, ser. ser. examinati iuxta septimum Interrogatorium, quorum præcisa verba registrata fuerunt in dicto primo Summ. asserentes coactè, per vim Professionem emisisse, & non animo e obligandi, sed effugiendi iram sui Genitoris, & comminatum ei internicionem, protestando se expectare tempus opportunum pro infrigenda eius Professione, ut Habitum regularem dimitteret, & ad sæculum rediret dicto primo Summario n. 8. lit. N.

- 11 Animo autem semper voluens ea, quæ passus fuerat pro emissionem, hoc interim consulere voluit celebres Doctores Vniuersitatis Compluti, qui concorditer fuerunt in Voto, eius Professionem esse nullam, quod ad effectum perducere non potuit, quin Pater omnium prædictorum notitiam haberet, quivè (sunt verba Testis d. primo Sum. n. 16. lit. B. certioratus abstulit ab eius manibus dictas Consultationes, & furiosè illas fregit, fecitque alias minas ad finem, ut in Religione permaneret. Non contentus autem dicta, licet inuoluntaria, & coacta permanentia filij in Religione, idem Genitor ira accensus ultra solitum, contra dictum Filium multa alia fecit, multaque dixit, quæ refert Testis de proprio auditu d. primo Summario num. 5. lit. CC.
- 12 Cùmque fuisset ei confirmatus defectus voluntatis sui Filij venit Matritum, vocatus ab aliquibus Religiosis dicti Ordinis ad hoc, ut ipsi suaderet, ut desisteret ab intentione, quam habebat, exeundi à Religione, quod punctualitè adimpleuit, Filio minando, quod casu, quo nollet desistere, volebat eum occidere, sunt verba Testis in d. primo Summ. num. 7. lit. O. Cum quo concordat Mater d. Summario num. 8. lit. M. ibi: Quo ad notitiam Genitoris peruenito, intimavit prædicto Filio, quod in casu dimissionis suscepti iam Habitum, certè sciret, se vitam quoque dimissurum, exploso in eum Sclopo.
- 13 Ceterum ad hoc, ut etiam post ipsius mortem difficultatem augeret obtinendi declarationem nullitatis Professionis Filij, omnibus modis in eius vita obligavit Principalem ad suscipiendum Ordinem Subdiaconatus ad titulum religiosæ paupertatis, prout indubitatum est, quod illum tali titulo, viuentis Patre, suscipere coactus fuit.
- 14 Quibus positis, alijsque in nostris præteritis scriptis latè adductis, & ex speciali gratia reassumendis, tali euidencia, tantaque palpabilitate constare dicitur de violentijs minis, alijsque vndique barbaris modis, quibus mediantibus à Principali extorta fuit Professio, ut si in Scholis gratia exempli adducendum esset, paradigma Professionis, per vim, & metum emissæ

iuxta phrasim *cl. me. Cardinalis Sfrondrati in Libro*, cui titulus *Legatio Romam fol. 40.* cum omni sermonis proprietate adduci posset illa, quam per apertam vim coactus fuit emitte-
re Petrus Serranus, Puer annorum sexdecim, imbecillis naturæ parum firmæ valetudinis, nullumque habens Consolatorem, vel Auxiliatorem, præter dilectissimam Matrem, quæ cum eui-
denti propriæ vitæ periculo eo tempore, quo preces precibus addendo enixè rogabat bestialem Maritum, vt desisteret a violentando innocentem Filium arreptis armis curauit suas ob-
iectiones vindicare, quas violentias, ac minas, ac armorum arreptionem cum ipsa Angela Vxor detulisset &c. primo Sum-
mario num. 8. lit. I. Quæ omnia, præcipuè simul vnita, manibus palpare faciunt nullitatem dictæ Professionis ex punctualibus Sacræ Rotæ Decisionibus, & punctualioribus huius Sac. Con-
gregationis Resolutionibus, latè adductis, & mediantibus illo-
rum præcis verbis registratis in dictis nostris Scripturis ex gratia reassumendis.

15 Præcipuè prædicta omnia sub duplici consideratione sub oculis habendo; Prima, quia *Testes, qui de prædictis minis, & violentijs deponunt, sunt fide digni, & timorati & conscientie*, quorum depositionibus adhibenda est fides, sunt verba Eminentissimi Archiepiscopi Toletani in nostro primo Summario num. 34. Secunda verò, quia tres ex eisdem Testibus vitam cum morte commutarunt, non retractata priori formali depositione, quod eorum Fidem in immensum auget ex firmatis per Rotam coram Priolo decis. 68. num. 19., & in debilioribus terminis simplicis extraiudicialis Fidei, quòd depositio Testis, qui morte præuentus formiter examinari non potuit, habeatur pro conclu-
denti probatione Rot. decis. 692. num. 17. coram Merlin., & decis. 8. num. 43. coram Arguell., & decis. 201. n. 10., & 11. part. 12. recent. & in Romana Filiationis 26. Ianuarij 1683. §. Non obstante coram Card. Caccia.

16 Obseruando præsertim maximum numerum viginti sex Testium, qui in hac Causa fuerunt examinari, & quorum nomina sigillatim specificati, fuerunt in nostro secundo Memoriali additionali §. primo, inter quos nouem Religiosi: Manifestam siquidem implicat inuersionem similitudinem, quod tot Personæ, disparis conditionis, qualitatis, & professionis, absque vlla minima propria utilitate, vel commodo, conspirare voluerint ad seruendam falsitatem, sunt verba Rotæ d. dec. 408. n. 10. coram Priolo; Et in terminis trium dumtaxat Testium eadem Rot. coram Emerix iun. dec. 1251. num. 7. ibi = Per tres Testes &c. Verisimile non est conspirasse omnes in falsitatem, præsertim sine villo lucro, vel interesse.

17. Videntur hæc , præcipuè simul vnita , ad nostrum effectum superabundare , absque necessitate percurrendi actus , à Principali gestos post quinquennium , ex quibus aliquando probari solet tacita Professio, attenta Gratia Restitutionis in integrum, ab hac Sac. Congregatione benignè concessa, cuius vigore repositus fuit Principalis in eo statu , in quo erat intra primum quinquennium, quo durante non attenduntur quicumque actus, iuxta firmata per *Rota in decis. 25. num. 23. coram Arguell. & decis. 952. num. 2. coram Emer. Iun.*

18. Et nihilominus ad omnem abundantiore cautelam , remissiuè Nos habentes ad præterita Scripta, & signantèr ad *secundum* , & *tertium Restrictum*, in quibus sigillatim responsum fuit omnibus dictis Actibus , tam durante vita Patris , quàm post eius mortem à Principali gestis , supplicamus obseruare , quod post *Concil. Trident. rarissimo contingere potest casu, ut valide quis tacite profiteatur* , sunt verba *Rot. decis. 18. num. 5. coram Merlin. & decis. 210. num. 15. coram Card. Caprara* , ea viua ratione, quia ad dictum effectum copulatiuè concurrere debent , & concludenter probari quatuor Requisita; I. Vt actus sequentes fiant cum consensu Superioris, qui Professionem admittere potest. II. Vt spontanea voluntate emittantur. III. Vt id sequatur cum præcisa scientia, & certa notitia, quod huiusmodi actus , vti ad solos Professos spectantes , efficaces sint ad validandam Professionem nullam. IV. Quod tales actus emittens, non se habeat negatiuè, seu indifferenter , sed verum animum, & firmam voluntatem habeat profitendi, sine quibus conditionibus tacita Professio nunquam inducitur, ex adductis à *de Vecchis in Prax. Nouitiorum disput. 13. dubit. 8. num. 13. Sanchez ad Præcept. Decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 3. à num. 14. Panimol. decis. 29. annot. 3. n. 3. & Rota decis. 491. num. 16. coram Royas.*

19. Et stringens ratio hæc est, quia præsumptio tacitæ Professionis quæ desumi potest ex vno, vel altero ex dictis Actibus, eisdem conditionibus deficientibus, tollitur per aliam contrariam efficaciorè præsumptionem, resultantem ex conquestionibus, lamentationibus, alijsque similibus actibus, ex quibus componitur noster voluminosus Processus , & plenissimum Summarium, juxta magistralem *Gloss. in cap. Tuarum verbo Signatos de Priuileg.* quem sequuntur adducti in *decis. 9. num. 33. coram Arguell. & decis. 628. per tot. coram Merlin. & decis. 117. num. 5. coram Ottobono, & decis. 229. num. 3. coram Carillo, & decis. 34. num. 11. par. 14. recent.*

20. Ad tollendum autem in hac parte omnem omninò scrupulum, breuiter percurrendo Actus illos , qui ad hunc effectum fuerunt exgerati à Rmo P. Procuratore Generali nostræ Relinis in eius replicatis Informationibus.

1. Quoad Officia Religionis, quæ afferitur exaduerso à Principalis fuisse libentissimè exercita, Capserij nimirum, Secretarij Prouincialis, & Concionatoris, ad solius materiæ ornatum ad effectum, de quo disputamus, videntur distinguenda cum Bordon. *Oper. moral. tom. 2. resol. 12. num. 24.* tria genera Officiorum, quæ solent exerceri à Religiosis = *Primi generis Officia habent adiunctam superioritatem, cum Iurisdictione Fori externi, cuius modi sunt Officia Generalatus, Prouincialatus, Custodiatu, Prioratus, Guardianatus &c.* Isti omnes habent coniunctam cum suo Officio Superioritatem, administrationem, & Iurisdictionem Fori externi. *Secundi generis Officia excludunt superioritatem, & regimen animarum, includunt tamen quandam prærogatiuam, & excellentiam, per quam dicuntur dignificati, & magis honorati alijs, carentibus Officio, cuiusmodi sunt Officia Consiliariorum, Discretorum, Patrum Prouinciae, Regentium, Lectorum &c.* quæ sunt potius Officia laboris, quàm Dignitatis, unde possunt reduci ad tertium genus, hoc est ad Officia tertij generis, quæ sunt laboris, & oneris seruilis, excludentia non solum superioritatem, sed etiam Dignitatem, & Personatum, cuiusmodi sunt Officia Procuratoris localis, Syndici, Sacristæ &c., & concordat Portell. in dub. *Regular. verb. Officia Ordinis, ubi breuius distinguit eadem Officia in Dignitatem; Officium, & Personatum, Dignitatem asserit esse eius, qui habet Iurisdictionem Fori externi, & rerum administrationem, Officium eius, qui habet aliquarum rerum administrationem, sine Iurisdictione externa; Personatum demum eius, qui neutrum habet, sed alios præcedit in Choro, vel alio simili loco propter particularem excellentiam, & remunerationem, ut sunt Magistri, Lectores &c.*
22. Cumque prædicta Officia, quæ Principalis exercuit fuerint tertij generis, & sic meri laboris, & puri oneris, nedum omnem excludentia superioritatem, & Iurisdictionem, sed etiam quamlibet Dignitatem, de se patet nullum operari posset effectum ad inducendam Professionis validitatem, ex supra citatis, & in effectum ex hoc motiuo nullam omnino rationem habuit hæc Sac. Congregatio exercitij dd. Officiorum, ut non sine magno, verèque improbo labore, obseruavi in *Instit. crimin. tit. 2. Venetæ impressiois lib. 1. tit. 10. §. 4. à num. 193. & tom. 1. Discep. Eccles. par. 1. discept. 20. à num. 92. & tom. 6. par. 1. Discept. 5. à num. 43.* ubi registraui innumeras Resolutiones huius S. Congregationis, cum specifica indiuiduatione temporis, quo eadem Munera exercita fuerunt à Religiosis, recurrentibus aduersus eorum meticulosas Professiones, quibus hæc Sac. Congregatio gratiam Restitutionis in integrum benigne concessit, cum successiua declaratione nullitatis eorum Professionum, ab Ordinarijs Locorum reportata.

- 23 Susceptioni! Ordinum Sacrorum ad titulum religiosa Pauper-
tatis ad hominem satisfacimus *in secundo Restrictu* à §. 12. *us-*
que ad §. 18. nec non *in secundo Memoriali additionali* §. 11. &
12., vbi latè demonstrauius, hanc exceptionem in nostro
casu euidentè claudicare in facto, ex quo constat, Principa-
lem Subdiaconatus Ordinem suscepisse, viuentè inhumano
Patre; Quæ circumstantia omnem illi adimit vim, ex animad-
uersis per *Rebuff. conf. 68. num. 22. Ciarlin. contr. 108. num. 56.*
& 93. *Pignatell. consult. 173. num. 5. tom. 9., & firmatis per*
Rot. decis. 98. num. 15. coràm Peutingen., & decis. 178. à num. 6.
coràm Carill. & in par. 18. rec. decis. 373. num. 10.
- 24 Nullamque habere subsistentiam in Iure, quia Sac. Ordinum
susceptio, vti prorsùs distincta, & nullam habens necessariam
connexionem cum religiosa Professione, minùs operatur, ac
Habitus Professorum gestatio, iuxta punctualissimè firmata, &
practicata per hanc Sac. Congregationem in *Policastren. 7. Au-*
gusti 1726., & in Vrbeuetana 14. Nouembris 1711. & 11. Mar-
tij 1713., & in Amalphytana 8. Augusti 1711., & in Cremonen.
30. Septembris, & 18. Nouembris 1713., quarum Resolutio-
num præcisa verba registrauius *in tertio Restrictu* §. 16. & 17.
- 25 Eiusdem prorsùs insubsistentiæ ad nostrum effectum esse Voto-
rum renouationem, euidentè paritèr comprobauimus *in se-*
cundo Restrictu à §. 33. *usque ad §. 37., & in secundo Memoriali*
additionali §. 2. & *seqq.* obseruando, hanc paritèr reflexionem
non releuare in Iure, & non subsistere in facto.
- 26 Non releuat in Iure, quia, vti præscripta à Constitutionibus
Ordinis, nullo modo dici potest voluntaria, & consequentèr
prorsùs insubsistens ad conualidandam Professionem nullam,
iuxta punctuales auctoritates, in illis citatas, nec non innu-
meras Resolutiones huius Sac. Congregationis, cum quibus
processum fuit in Concilio Romano, iuxta verba, registrata *in*
nostro secundo Restrictu §. 36.
- 27 Minùs subsistit in facto, ex quo talem Votorum renouationem,
licèt in Constitutionibus Ordinis præscriptam, & ab omnibus
Religijs quolibet anno in Vigilia Sanctissimæ Conceptionis
emissam, Principalis sub diuersis prætextibus nunquàm fecit;
Vnica verò vice, hoc est anno 1726. quando ab illa, se libe-
rare non potuit, emisit quidem, sed præuentivè se expressè
declarando, non cum vno, vel altero, sed cum quinque qua-
lificatis Sacerdotibus, qui id testantur *in primo Summario à*
num. 15. usque ad num. 19. concurrere renouationi Votorum, di-
cendo, quòd Vota renouabat eadem et forma, qua fecerat suam,
Professionem, quod Testis à d. P. Serano audiuit in illo actu, Sum-
mario num. 33. litt. Q.
- 28 Sub quibus verbis plusquam tacitè suam voluntatem aperuit,
quod

quod sicuti fuerat nulla eius Professio, ob vim, & metum, sibi à Genitore illatum, ità paritèr nulla erat accessoria Votorum renouatio, vti strangulatoriè emittenda in vim Constitutionum Ordinis, quæ ipsum arctabant ad ea renouanda. Quantæ autem efficacix, quantæque virtutis ad nostrum effectum sit eadem antecedens animi declaratio, & protestatio, latè probat *Iranc. de Protest. confid. 55. num. 3.* ibi = *Si verò Religiosus, deferens Professorum Habitum, in contrarium fuerit protestatus &c. tali utique protestatione Professio tacita omninò excluditur,* = & concordant adducti per *Rot. decis. 134. num. 13. par. 14. rec.*, ibi = *Protestando &c. adducendo causas, per quas Professio ab initio irrita fuit &c. hoc enim casu non intelligitur inducta ratificatio, sed sumus in clavis, præsumptiones excludentibus, & huic veritati standum est.*

29 Respectu magnificatæ Hæreditariæ Comitissæ Caterinæ, diximus, & constantèr repetimus, id nullam habere in facto subsistentiam, dum in illo constans est, quòd Principalis formalitèr reclamauit die 7. Septembris 1726. *nostro primo Summario num. 2.* quod, inter alios Testes, in Curia Tolerana examinatos die 5. Aprilis 1727. legitur etiam dicta Comitissa *dicto primo Summario num. 10.* quæ die 15. Iulij 1728. ex hoc Mundo discessit; Ex quibus remanere videtur impossibile, quod Principalis motus fuerit ad promouendam præsentem Instantiam intuitu Hæreditatis d. Comitissæ, quæ superuixit integris annis duobus post introductionem præsentis Litis.

30 Ultrà quod viderur vim facere cuicumque Intellectui reflexio hæc, quod Rmo P. Procuratori Generali nota sit in Vrbe intentione Principalis habendi hæreditatem dictæ Comitissæ, *ad quam Orator quasi iam manus apposuerat*, iuxtà præcisè verba eius primæ Informationis, illaque prorsus incognita fuerit in Hispaniarum Regnis PP. Prouinciali, Vice-Prouinciali, Magistro Nouitiorum, alijsque, *ultrà doctrinam, Viris cordatis, & pijs*, eodem tempore moram facientibus in eisdem Hispaniarum Regnis, in quibus eadem Comitissa examinata fuit, & mortem oppetiit, dum non solum in longissimis iuratis depositionibus dd. qualificatorum Religiosorum nec vnum iota, vel miserabilis legitur apex de dicta opulentissima Hæreditate, deque diuinatoria intentione Principalis apponendi ad illam manus in vita Testatricis; Imò antequam hæc suum confecisset Testamentum; Sed, quod magis est, dd. Religiosi per eadem numero verba, assignando præcisum motiuium introductionis præsentis Litis, asserunt, illam ortum habuisse à pcepto, Principali iniuncto, discedendi ab Oppido Matriti, ibi = *Testis habet pro cepto, quod si P. Petrus coactus non fuisset exire à Matrito, tale Rescriptum non exhibuisset, neque præsentem Instantiam promouisset,*

uisset, Process. fol. 205. 210. & 214. ubique à resgo. Quam magnam inuerisimilitudinem vti Religioso Italo nota fuerit eadem diuinatoria intentio, prorsus ignota quatuor qualificatis Religiosis Hispanis, circa rem, in eisdem Hispaniarum Regnis tractata, ad nostrum effectum considerant adducti in *decis. 68. num. 5. coràm Priol.*

31 Ex sola lectione Epistolæ, à Principali scriptæ die 8. Aprilis 1726 P. Consultori Ordinis, patet, illius æquiucas expressiones habuisse vnicum finem demulcendi animum Superioris Generalis, qui non benè informatus de sinceritate, & candore intentionis Principalis, sub eo motiuo, quòd se ingerebat negocijs, suo statui Religioso non conformibus, nedum ei præcepit, vt à Matriri Oppido discederet, sed se conferret ad Ciuilitatem Cæsaraugustanam, non attento, quod aer eiusdem Ciuilitatis nimis infensus erat saluti eiusdem Principalis, *dicto primo Summario num. 7. litt. F.*, quæ est iusta causa non exequendi Superiorum Mandata, iuxta celebrem *Gloss. in can. Communis verb. Suorum dist. 23. ibi = Nota, quòd propter intemperiem Loci aliquis excusatur, vt hic*, quam sequuntur *Menoch. de Arbitrar. lib. 2. cas. 421. num. 227. Corrad. in Prax. dispens. lib. 8. cap. 10. num. 18. vers. Quartum, & Pacis Iordan. var. lucubrat. tom. 1. prælud. 8. num. 8.* existimans ferè inhumanum esse cum vitæ periculo aliquem obligare ad accedendum ad Locum illum, cuius aer eius saluti præiudicialis est; Ad quæ præiudicia salutis euitanda nil mirum si in eadem Epistola aliquæ legantur æquiucæ expressiones, vnicè directæ ad obtinendam reuocationem dicti rigorosi Præcepti; Et propterea in istis circumstantijs in eadem Epistola non possunt figi pedes ad conualidandam eius Professionem, in radice nullam, ex generalitèr animaduersis per *Adden. ad decis. 232. à num. 72. par. 9. recent.* & in puncto nostri casus firmatis per *Rot. in decis. 491. num. 18. coràm Royas*, ibi = *Vndè, dum facta fuit dumtaxat ad consequendum commodum prædictarum pecuniarum, nullo pacto potest importare ratificationem Professionis.*

32 Quoad secundum caput nullitatis Professionis, innixæ incurabili morbo, quo miserè laborabat Principalis eo tempore, quo illam emitte coactus fuit, duo sunt innegabilia, vnum in facto, aliud in Iure.

33 In facto omnes nostri Testes formitèr examinati iuxta 14. Interrogatorium vna voce concordant; quod Principalis multo tempore antè ingressum in Religionem laborabat pectoris infirmitate, qua affectus in Religione permansit, & ad præsens permanet, adeò vt continua Medicamina sumit, & Medici declararunt dictum morbum esse incurabilem *Summario num. 8. litt. X.* & ibi = *Pectoris infirmitate à multo tempore ante eius ingressum in Religionem affi-*

afflictebatur, & est certum, quod Medici declarant: esse in eo tale-
lem informationem incurabilem dicto primo Summario num. 16.
litt. I. Quam morbi incurabilitatem comprobavit, & confir-
mauit dolorosa nimis experientia, de qua Testes sunt Medici,
& Chirurghi Hispani in dicto primo Summario num. 19. litt. A,
ibi = Laborat quodam accidenti asmatico curationis incapax;
Nec non Medici, & Chirurghi Romani in ultimo Memoriali
num. 1. & 1. & quod magis est illam admittit etiam P. Procu-
ratoris Generalis in eius Voto §. Ceterum ibi = Ex prefata ha-
bituali Infirmitate &c. neque humilis nostra Congregatio, Infr-
morum Ministerio addicta, nocte, ac die, commodum aliquod, aut
utilitatem poterit in posterum sibi promittere ab inuoluntario, &
coacto Filio.

34 In Iure verò nostræ Constitutiones lib. 1. cap. 2. num. 9. nedum
expresse mandant, non esse recipiendos in Novitios, neque
admittendos ad Professionem illos, qui insanabili morbo affecti
sunt, sed ulterius omnem tollunt facultatem Superioribus il-
los admittendi, declarando in casu contraventionis deficere
assensum ex parte Religionis, ibi = Nullus cuiusvis Gradus, &
Dignitatis Superior sub pœna &c. ipso facto incurrenda, valeat
recipere, aut permittere, ut ad Novitiatum, & eo minus ad so-
lemnem Professionem admittatur quicumque vigore presentis Con-
stitutionis reperiatur exclusus. In casu autem contraventionis
tanquam irrita, & nullius momenti omnia ea acta habeantur,
idque ex defectu assensus necessarij ex parte Religionis, cuius mens
tenore presentium declaratur, quod ipsa scilicet hisce minime as-
sentitur, nisi ea conditione, ut nullum ex suprâ relatis Impedimen-
tis occurrat.

35 Quibus attentis, non potest in dubium reuocari illius nullitas ea
viva ratione, quia Professio dicitur, & est verus cōtractus, vtrò,
citroq; obligatorius, tam ex parte Novitij, quā Religionis: Quo-
tiens autem religio se expresse declarat, nolle admittere ad Pro-
fessionem Carentem aliqua qualitate, vel Laborantem aliquo
defectu, remanet ipso Iure nullus, & inualidus, ut in nostris
punctualibus terminis probant Peregrin. ad Constit. Theatinor.
quæst. 2. cap. 5. litt. D. §. Postea Pasqual. quæst. moral. iurid. 134.
per tot. referens, in Vrbe ita decisum, Ledesm. Oper. moral. tit.
de Stat. Religion. in commun. c. 6. conclus. 1. vers. Quarta conditio,
Donat. Rer. regul. tom. 3. tract. 6. cap. 5. num. 10. & tom. 4. tract. 10
cap. 1. num. 48. & 29. de Vecch. in Prax. Novitior. disp. 13. dub. 15.
num. 5. & seqq. Nouar. in Summ. Bullar. comment. 100. num. 3. &
seqq. Panimoll. decis. 29. num. 3. Dian. tom. 7. tit. de Dub. regular.
resolut. 179. num. 2. Card. de Luca de Regul. discurs. 43. num. 2. &
seqq. Estque in hac parte magistralis decis. 394. per tot. co-
am Vbald.

36 Cum quibus ; me scribente , processit hæc Sac. Congregatio in Neapolitana 11. Martij 1718. in terminis morbi epileptici, qui ex adductis per Voillis de Morb. convulsiv. cap. 12. ubi illum an- (numerat inter morbos scorbuticos, & sequendo Galenum, aliosque primæ classis Medicos, notat Castell. in Lexicon. Medicor. verb. Asthma) longè minùs Homines vexat, ac faciat Asthma, vt videre est in tom. 3. mearum discept. Eccles. par. 1. discept. 6. per tot. & signantèr num. 8. & 9.

37 Supplicantes hic obseruare, quòd huiusmodi essentielles defectus voluntatis Religionis, & potestatis Superioris, admittentis ad Professionem Laborantem morbo, à Constitutionibus Ordinis designato, non operantur nullitatem eiusdem Professionis tunc, quando iidem defectus clariùs apparent, seque manifestiùs demonstrant, sed illam inducunt ab initio, talitèr inficiendo actum Professionis, vt hæc perindè habeatur, ac si nunquam emissa fuisset, vt egregiè discurrendo notant Bartholomæus de Vecchis, Diana, Card. de Luca, & Rota coram Vbaldo in locis, supra citatis.

38. Prò quorum faciliiori admissione tria præ oculis habere supplicamus =

Primum, quod Eius Archiepiscopus Toletanus, qui Iure communi, & Conciliari attento esset proprius Iudex huius Cause, quinuè de mandato huius Sac. Congreg. Processum compilauit, & apprimè informatus præsumitur, & egregiè instructus dicitur de omnibus violentijs, Principali illatis ab inhumanissimo Genitore, quæ in Partibus notoriæ sunt, suum sensum aperuit prò declaratione nullitatis Professionis, primo Summ. n. 34. quod omnem meretur animaduersionem, quia admodum attendenda sunt consimiles Relationes, quæ per Ordinarios ad S. Congregationes remittuntur, sunt verba Rot. decis. 14. num. 17. coram Ansaldo. cum alijs concordantibus, citatis in secundo Restrictu S. 42.

39. Secundum verò, quòd siuè attendatur primum caput nullitatis Professionis, per vim, & metum emissæ, siuè ob incurabilem morbum, quo laborabat Principalis tempore, quo illam emisit, etiam si aliquod remaneret dubium, in isto semper esset respondendum pro nullitate Professionis, non solum ob Animarum salutem illorum Religiosorum, qui reclamant aduersus eorum meticulosas Professiones, sed etiam ob Bonum Religionis, iuxta ea, quæ in nostris punctualibus terminis obseruat, æquè doctus, ac in his materijs exercitatus Fagnanus, qui fuit huius Sac. Congregationis Secretarius, in cap. Perlatum n. 53. de His, quæ vi, metusue caus. ubi sequendo D. Thom. quodlib. 12. art. ult. ait = Abeuntibus satius est Pontem, vt dicitur argenteum, construere, quàm viam occludere, cum quo concordant Amaydenus,

denus, Pignatellus, & Card. de Luca, quorum verba registra-
uimus in primo Restrictu §.43. quibus addimus Ricciardell. in
Lyceo Eccles. tom. 1. cap. 3. §. 7. num. 186. & Rot. coram Arguell.
decis. 9. num. 84.

40. Tertium denique, quod ad omnem omnino scrupulum funditus
tollendum, posset dari Principali Iuramentum in supplemen-
tum plenæ probationis, tam circa primum caput nullitatis ex
defectu liberæ voluntatis, quam respectu existentie morbi in-
curabilis tempore Professionis; *Quando enim sunt alia præsum-
ptiones potentissima, adminicula, & coniectura* (quibus plenissi-
mum est nostrum Summarium) *quæ nulliter Professo fauent &c.*
multi Authores, ijque grauissimi asserunt, dari posse Iuramentum
illius &c. sunt verba Pignatell. consult. 4. sub num. 29. tom. 1. iuxta
Roman. impress. Habemusque in hac parte theoricam Innocent.
in cap. Vidua num. 5. de Regular. vbi Hostiens. nu. 10. vers. Nam
si haberet, Butr. num. 12. vers. Quadam est, Ancharan. num. 3.
vers. Vbi verò, & concordant Caietan. in 2. 2. D. Thom. qu. 88.
art. 1. Nauarr. in Summ. cap. 11. num. 27. Angles. in Florib. part. 2.
de Vol. quest. unic. artic. 1. difficult. 4. Portell. de Dub. Regul. verb.
Professio num. 11. vers. Neque illi, cum aliis apud Piton. discept.
110. num. 20. ibi = *Cui Iuramento ipse Professi credendum esse,*
quando concurrunt adminicula, & præsumptiones, quæ illam redo-
dant verisimile, dicunt &c.
41. Cum qua benigna opinione, quæ Animarum Fidelium salutem
viam aperit, & Tranquillitatem, & Concordiam in Religioni-
bus apta est inducere, & conseruare, Me scribente, sæpè pro-
cessit hæc Sac. Congregatio, necnon alia, Negocijs Episcoporum,
& Regularium præposita, quarum aliquis Resolutiones
adduxi in secundo Restrictu §. 44. & 47. quibus aliæ cum ma-
iori otio (quod per spatium annorum 53. Deus nunquam Mihi
fecit in Vrbe) facile addi possent.

Quare &c.

Dominicus Ursaya Aduoc.
Io. Baptista Melolius.

1870. num. 24.

40. Ictus decipit quod ad eandem omnia tetragonum latus
collatum, p[er]fecti d[icitur] Principii lumen in lumen
tum p[ro]p[ri]etate, tam ex p[ri]mo caput n[on]nullis ex
d[icitur] h[ab]ere voluntas, quia respectu existentie morbi in-
curritur tunc p[ro]p[ri]etate; Quare cum sit una p[ro]p[ri]e-
tatem potestatem, administrata, et cetera (quibus p[ro]p[ri]e-
tatem est non solum summam) que nullius p[ro]p[ri]etatis sunt.
tanti lumen, ipse p[ro]p[ri]etate d[icitur], qui p[ro]p[ri]etate lumen
illud d[icitur] non p[ro]p[ri]etate collat. Idem est totum lumen
Roman. i[ps]e. H[oc] est p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate lumen
in capitulo num. 7. de Regula. vbi d[icitur] ad 10. vbi d[icitur]
Idem est, p[ro]p[ri]etate num. 1. vbi d[icitur] ad 10. vbi d[icitur]
vbi d[icitur] vbi d[icitur] de concordantia Canon. in 1. D. Thom. q. 82.
et 1. Numerus in Summa cap. 1. num. 1. vbi d[icitur] in d[icitur] vbi d[icitur]
de Pot. quae. cuius. vbi d[icitur] 1. diffinitio. 4. Pontificatus d[icitur] vbi d[icitur]
Proposito num. 1. vbi d[icitur] Negue illi, cum alio sonat P[ro]p[ri]etate d[icitur]
10. num. 1. vbi d[icitur] Qui lumen ipse Proposito creandum est.
quando concurrebat adminiculat, et p[ro]p[ri]etate, que illam vbi d[icitur]

41. Cum per benignas opiniones, quae Animarum Fidelitatem saluam aperit, & Tristitialem, & Concordiam in Religionem ducunt, et inducunt, & conferunt, M^{te} scribitur, hanc pro- cessibus Congregationis, necnon alia, Negociis Philopos- tolicis, & Religiosis exponitur, quorum aliorum Resolutiones adduxi in secundo H^{ic} 2. 4. & 47. quibus alia cum me- moratis (quoniam locutione annexum est) Deum nunciatum Mihi fecit in Verbo facili adhibere.

© 1997

Jo. Baptista Melchior.

SACRA
CONGREGATIONE
CONCILII

R. P. D.
LANFREDINO
SECRETARIO
Toletana Nullitatis Professionis
P R O

R. Sacerdote Petro Serano, pretenso
Religioso Ord. Clericorum, Regula-
riū Ministrantium Infirmis.

C V M
Rmo P. Procuratore Generali eiusdem
Ordinis.

~~~~~P. ~~~~F~~~~G. ~~~~~

Restrictus Facti, & Iuris

~~~~~G~~~~

⊙ Typis Leone, & Mainardi 1731. ⊙

Toletana Nullitatis Professionis.

1 *Em̃e, & R̃m̃e Dñe.* **D**ifficile est, ut bono

peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata principio, sunt verba *Text. in Can. Principatus prima quæst. prima.* Ex peruolutione autem nostri voluminosi Processus, constantis ex depositione viginti septem Testium, concludentissimè probatum habemus pessimum principium Professionis Principalis, qui talem, tantamque auersionem habebat ad statum Religionis, ut postquam in faciem Patris semper ei restitit, eiusque minas, & violentias summa patientia passus fuerat, tandem, post varias violentias, postque multa vitæ discrimina, satius duxit se præcipitem à Fens-stra proijcere, non sine euidenti vitæ periculo, quàm eligere Religiosum Statum; Quod alia etiam vice praticauit per viam, quando dolosis persuasionibus deceptus à Patre, ab isto tanquam Ovis ad occisionem ad locum ei præparatum pro Habitu Regularis vestitione, inuitus, & repugnans ducebatur; *Qui Testes de prædictis minis, & violentijs deponentes, sunt fide digni, & timorata conscientia, quorum depositionibus adhibenda est fides, sunt verba Eminentissimi Archiepiscopi Toletani primo Summario num. 34.*

2 Quo malo principio posito, actus subsequentes interpretandi sunt compatibiliter cum eorum malo principio, à quo omnes sequentes actus regulantur, & interpretationem recipiunt, *Textum in l. Si unus S. Pactus ff. de Pactis cum concordantibus apud Rot. dec. 350. num. 15. coram Cerro.*

3 Et hæc est ratio, quare eadem Sac. Rota (post multos concordantes) *in dec. 210. num. 15. coram Card. Caprara* solide firmavit; *Hodiè post Concilium Tridentinum rarissime contingit, ut valide quis tacite proficeatur, quia scilicet (iuxta præcisos terminos nostri casus) ex latè animaduersis in præteritis Scriptis, & comprobatis in Summario, vel actus posteriores gesti fuerunt viuentem Patre, qui metam incussit; Vel quia sunt æquiuoci; Vel quia destruuntur ab alijs contrarijs, numero maioribus, & qualitate efficacioribus; Vel quia gesti non fuerunt cum præcisa scientia, quod essent apti ad inducendam validam professionem, sed solum negatiue, & indifferenter; Vel quia interpretationem recipiunt à coactiuo malo principio; Vel demum, quia etiamsi remaneat aliquod dubium, in hoc dubio, vti se tenente ex parte consensus, semper inclinandum est pro libertate, ratione deficientiæ spontaneitatis, quæ omnino concurrere debet pro validitate Professionis.*

4 Quæ omnia absque vlla prorsus difficultate procedunt quando (& isti

illi etiam sunt præcisi termini nostri casus) Religiosus, prævio riguroso examine in Iudicio Restitutionis in integrum Gratiā ab hac Sac. Congregatione, iuxta modernum rigorem, & illius laudabilem stylum benignè obtinuit; In istis enim circumstantijs non erit facile inuenire casum (si excipiat vna, vel altera grauissima Causa) in quo post talem Gratiā de nouo appensi fuerint in rigorosiori statera actus, adducti, & non habiti in consideratione pro impedienda Gratiā Restitutionis, ex viua ratione, quia si hæc Sac. Congregatio illos habuisset pro releuantibus ad inducendam tacitam Professionem, Gratiā rotundè denegasset, iuxta quotidiana exempla, EE. PP. notissima.

5 Respectu cuius laudabilis praxis, ego cum omni veritate asserere possum, quod per spatium medietatis vnius Sæculi, ex vltà, in vnico tantum casu, nimis singulari, ratione qualitatis Personarum, Episcopus Mantuanus post Gratiā Restitutionis in integrum, concessam Recurrenti, rationibus adductis in *tom. 1. mearum Discept. Eccles. par. 1. discept. 20.* volens manus rigorosè apponere in formali Iudicio nullitatis Professionis, fuit eius Agenti insinuatum, vt à tali nouitate se abstineret, & factum fuit ita, vt patet ex *tom. 2. mearum Discept. Eccles. par. 2. discept. 9. num. 82.*, ibi = *Die Sabbati 24. Aprilis eiusdem anni 1717. Episcopus præcepit Monialibus, vt eidem D. Margaritæ liberum permitterent exitum, effectu punctualiter subsequuto.*

6 Contrarium autem praticando, aperiretur hodiè via permittendi Ordinarijs, qui sunt Iudices in prima Instantia, manus rigorosè apponere in similibus Causis, & in futurum non venerari, neque exequi Oracula huius Sac. Congregationis, de quo gloriatur ipsamet S. Rota vt, omissis generalibus, in nostris punctualibus terminis se expressè declarauit in *Ianuen. Professionis 3. Iulij 1712. S. Et quaquam in fin. coram Molines impressa in 2. Tomo Miscell. Sacri, & profani Pompeij Vrsayæ mei dilectissimi Filij decif. 9.*

7 Reflexio, quod poterat Principalis facili negotio recurrere post mortem Patris cum impensa vnius folij chartæ, Mibi benignè facta inter informandum, nullam meretur hodiè animaduersionem in Iudicio Nullitatis Professionis; Et tamen in d. Causa Mantuana mihi obiecta eidem sequentibus verbis respondi, & hæc Sac. Congregatio responsionem benignè admisit: vt videre est in *tom. 1. part. 1. discept. 20. n. 118.* ibi = *Non subsistit autem, quodd cum miserabili impensa vnius vilis quadrantis, seu cum vno folio chartæ, potuisset Principalis sua Iura ponere in tuto, quia recurrendam erat ad Urbem, seu ad Summum Pontificem, in qua Lites non agitantur cum impensa vnius vilis quadrantis, sed illæ sunt nimis excessivæ, vt experientia docet miseros Liti-*
gan-

gantes, sub verbis *Rot. decis. 527. num. 2. part. 18. recent.*, & in effectu docuit infelicem Principalem, qui in hac parte usque ad sidera conqueritur de maximis Expenfis, in hac Causa factis, deque impotentia ad alias faciendas.

8 Quibus attentis, quatenus EE. PP. non placeat respondere pro nullitate Professionis, in omnem casum dignentur rescribere *Ad Iudices suos*, ut in terminis durioribus, hoc est specialis remissionis alterius exemplaris Causæ à *sa. me. Innoc. XII.* huic Sac. Congregationi remissæ, constanter practicauit in *Dubijs Pensionum*, & *Congruæ 10. Nouembris 1696.* ut legitur in *Folio*, d. die distributo, ibi = *Cumque æquum visum fuerit Sanctitati suæ super articulo, plurimum graui, & exemplari, consilium huius Sac. Congregationis exquirere &c.* intrepidè rescribendo, *Omnia ad Iudices suos*, ut videre est in *Lib. 46. Decret. fol. 389.* & obseruauit in *tom. 3. part. 2. discept. 9. num. 158.*

9 Et merito, quia in Causis, primæ Instantiæ, in quibus requiritur formalis Processus, hæc Sac. Congregatio non solet manus apponere, iuxta notorias Constitutiones *ss. mm. Sixti V. & Innocentij XII.* nouissimè confirmatas à *sa. me. Benedicto XIII.* sub die 17. Aprilis 1728. ut videre est in paruo Regesto, vulgò *Vacchetta* huius Sac. Congregationis sub d. die, ibi = *Sanctissimus D. N. Benedictus XIII. per organum Secretariæ Status iussit, per Sac. Congregationem Concilij non amplius recipi, nec cognosci Causas contentiosas, tam Ciuiles, quàm Criminales, ordinem iudicarium, cum Processu, & probationibus requirentes, secundum Bullas sa. me. Sixti V. & Innocentij XII. quas omnino seruari mandauit, & sub die 4. proximè præteriti mensis Aprilis iterum confirmatas à Sanctissimo D. N. ibi = Quoad Causas cognoscendas in Sacris Congregationibus, exactè seruetur Constitutio 74. Sixto V. cum declarationibus editis iussu sa. me. Innocent. XII.*

Quare &c.

Dominicus Vrsaya Aduoc.
Io: Baptista Melolius.

SACRA CONGREGATIONE

CONCILII

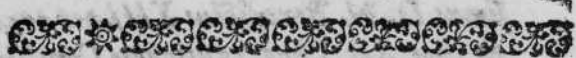
Toletana nullitatis Professionis

P R O

R. Sacerdote Petro Serano pratenso Religioso Ord. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis

C V M

Rmo P. Procuratore Generalis eiusdem Ordinis .

Memoriale Additionale .

Typi s Leone, & Mainardi 1731.

Io: Baptista Melolius .
Dominicus Nysa Aguac.

Emo, e Rmo Signore.

Roponendosi nella prima Sagra Congregazione la Causa *Toletana nullitatis Professionis*, doppo esser già decisa sopra la restituzione in integrum, quale Grazia, fù all'Oratore benignamente concessa da gli

Emi,

Emi , e Rmi Signori Cardinali nel
dì 21. Aprile, essendo anche più vol-
te proposta in questa Sagra Congre-
gazione per lo spazio di cinque anni,
che fù introdotta , ad effetto di ria-
sumere tutti gli motivi , e ragioni ,
che d'ordine di questa Medesima Sa-
gra Congregazione furono giustifi-
cati in Spagna , col numero di venti
sei Testimonii fide digni , e timorate
coscienze come lo dice nella sua in-
formazione l'Emo , e Rmo Sig. Card.
Arcivescovo di Toledo, a chi fù da-
ta la commissione per formare il vo-
luminoso Processo, *audito Superiore
locali, & Fiscali Ecclesiastico*. Pertanto,
ed stante la Giustizia colla quale hà
rappresentato detti suoi motivi , e
con essi Giustificato la nullità di sua
Professione , fatta per forza , ed in-
umane operazioni del suo Geni-
tore.

Il Padre Pietro Serrano Oratore
umiliss. dell'E. V. divotamente la sup-
plica degnarsi a vedere colla sua soli-
ta benignità il Sommario; e riasume-
re tutte l'altre difese distribute per
questa causa. Che così, non dubita
avere il rescritto *Affirmativo*, e con-
seguire l'intento suo, per quiete d'ani-
ma, e corpo: tale, quale si lascia con-
siderare alla mente sublime di V. E.
per cui conservazione pregarà sem-
pre al Signor Iddio. Che &c.

Il P. Pietro Serrano Oratore
umilissimo dell'E.V. divotamente la sup-
plicar degna di vedere colla sua soli-
ta benignità il sommario; e risulme-
te tutte le cose disse distribuire per

che così, non dubita
All' E^{mo}, e R^{mo} Signore
il Sig. Cardinale

avere il rispetto Affirmativo, e con-
seguire l'intento suo, per quicquid d'ani-
mo, tale, quale si lascia con-

PER
Il P. Pietro Serrano Oratore
Umilissimo.

per la conservazione pregata sem-
Che &c.

Roma Typis Rev. Cam. Ap. 1731.

Quibus proposita fuit hæc causa in sacra
Cong. Concilij, tam pro Restitutione in Integrum
quam pro nullitate Professionis et Decretis

Die 2. Decembris 1730. Decretum: Dilata =

Die 13. Januarij 1731. Decretum: Negative =

Die 10. Martij. Decretum: Iterum proponatur =

Die 21. Aprilis. Decr. Pp. v. Receptu à Decis. X. epe locum

Restitutioni = in Integrum. Et prævia confectione novi Processus
faciendi per ordinem unum cum sup. locali causa super meritis
nullitatis discutatur in sacra Cong. = Ad hæc Secunda Decret
parte conclusi SSmo S. N. et Decretavit =

Die 16. Maij. Ad congreg. Concilij, in qua absque novo Processu
proponatur Dubium nullitatis Professionis ab ore emissæ =

et hoc idem dixit, et confirmavit sacra congregatio Die 2. Junij

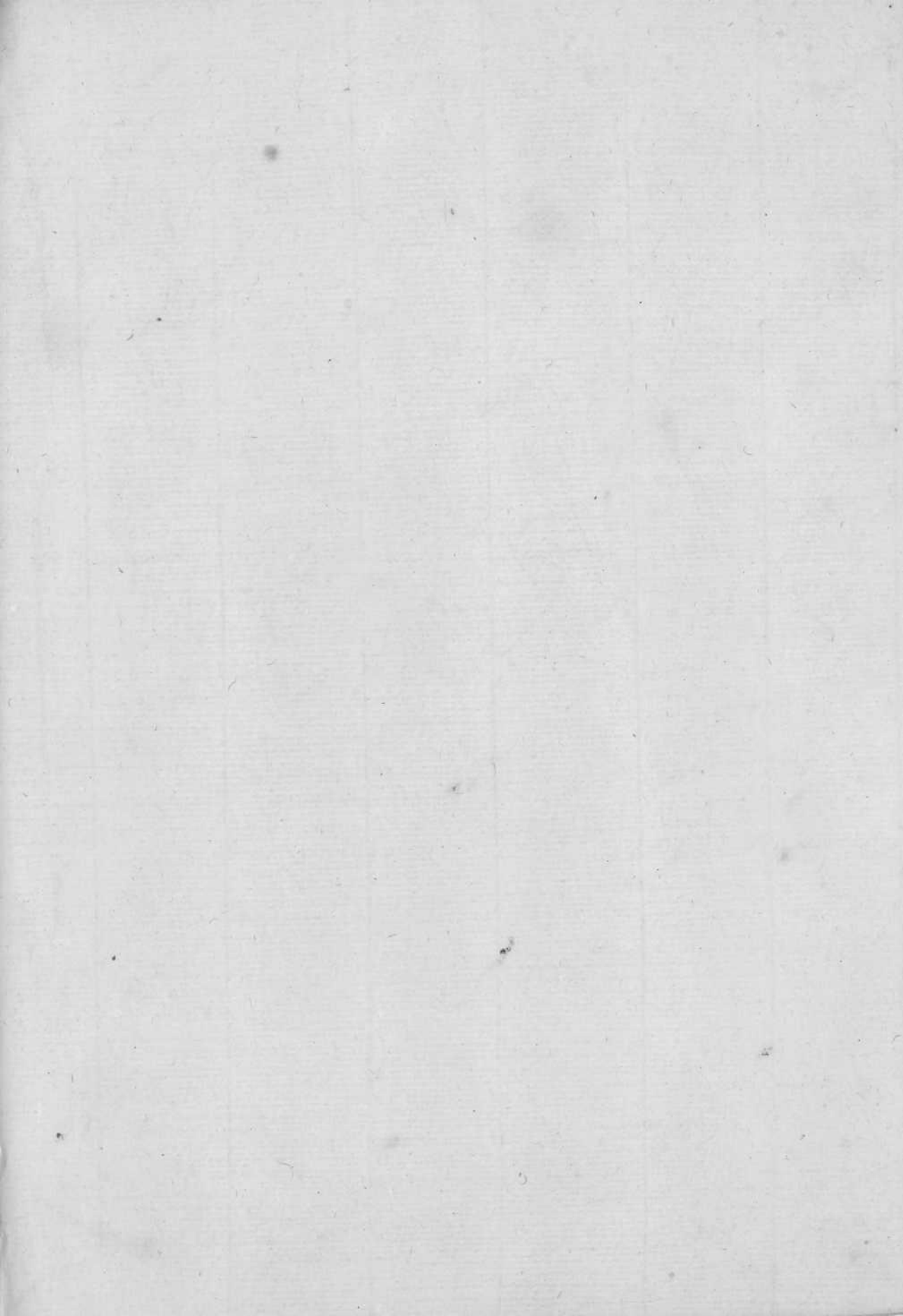
et quod in proxima proponeretur Dubium super meritis nullitatis =

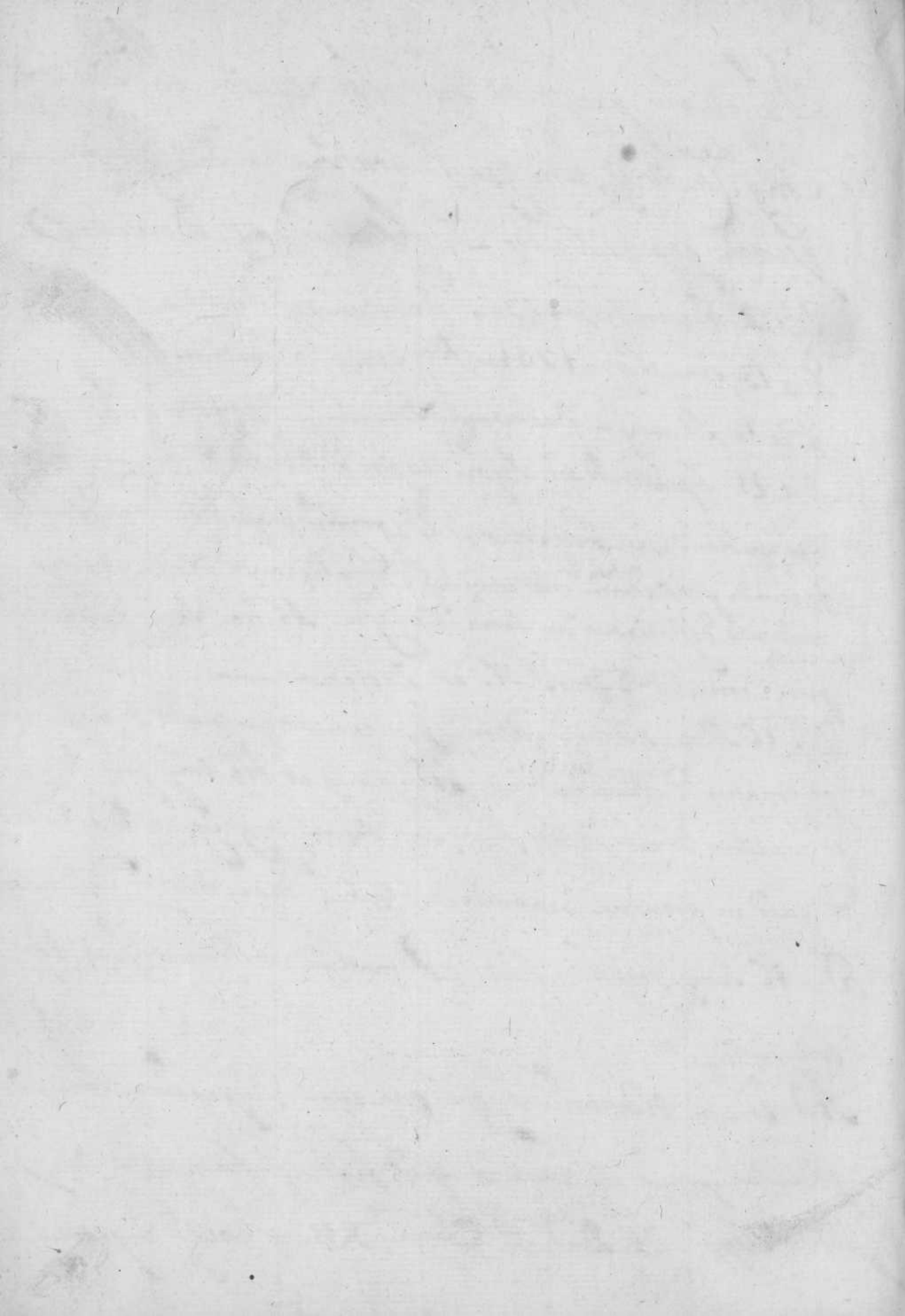
Die 16. Junij. proposita fuit. Et mature considerata, fuit Res

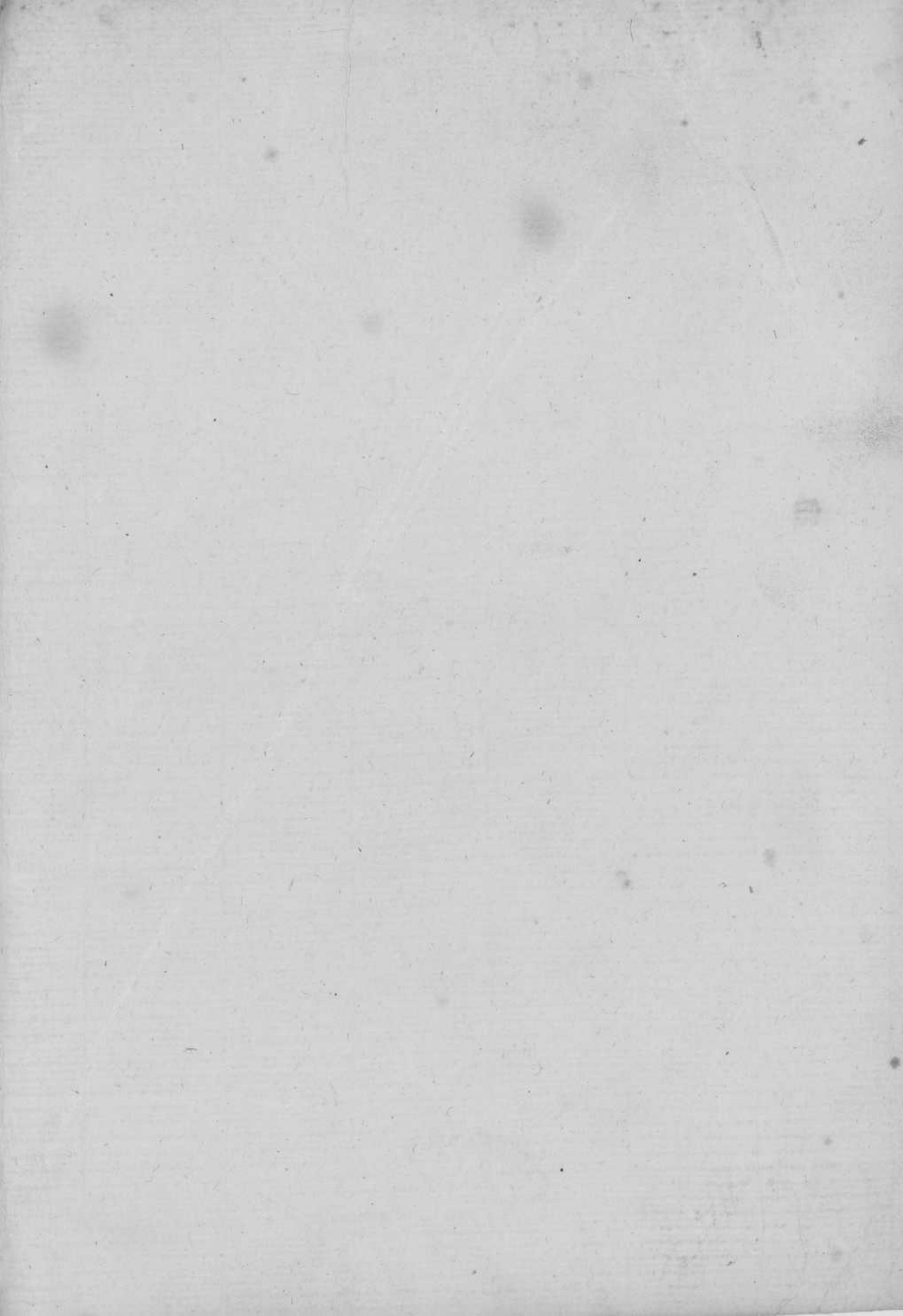
ponum =

Ad unum ordinarium, qui una cum Superiore locali
procedat prout de iure = quod fuit confirmatum suis
litteris App. à S. D. N. P. Clem. X. ut ex illis constet =

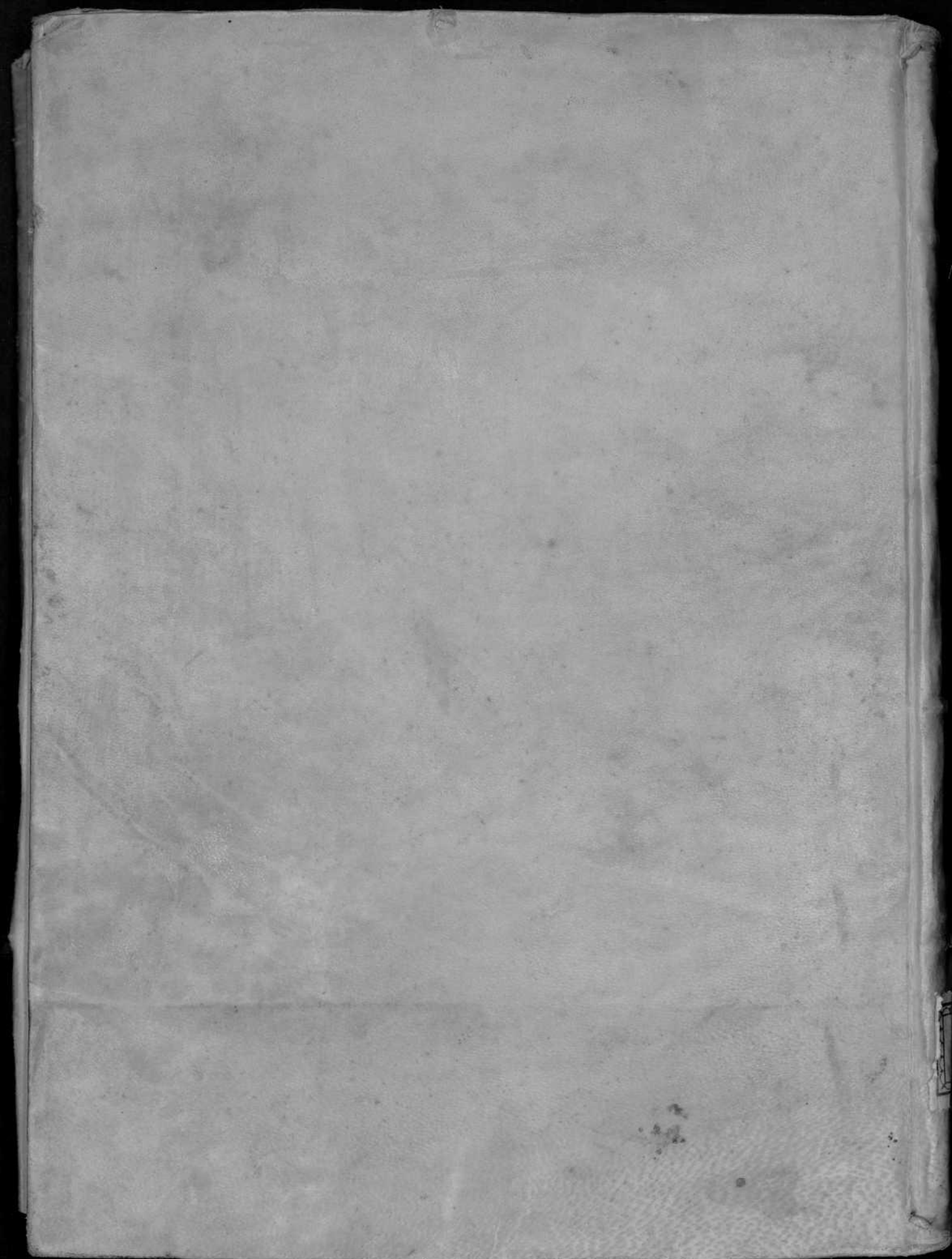
[The page contains faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side.]

12

2613

34/6